

نادىر (تارىخىي) ھېكايىلەر توپلىمى

(2)

مەنبە: ئوكيان تورى، شىنجاڭ يازغۇچىلار تورى، يېشىل ئارال مۇنبىرى،
بوزتاغ مۇنبىرى

ئېلېكترون ئىشلىگۈچى: تۇران 2014-يىلى 12-ئاي

مۇندەرجە

1. ھۇقۇش ئېزىز ئەيسا كۆكتۇغ 3
2. شاھ مەشرەب ھەققىدە ھېكايە باتۇر روزى 14
3. فارابى ھەققىدە ھېكايە باتۇر روزى 57
4. ئىسمائىل ھاجىم ھوزوردا مۇھەممەتئېلى مەمتىمىن 79
5. قوش مەسجىت مۇھەممەتئېلى زۇنۇن 94
6. تۇمارس ئابدۇللا ساۋۇت 104
7. شىراق ئابدۇللا ساۋۇت 127
8. مۆمىننىڭ مومىغا چىقىشى نۇر روزى 144
9. سادا غ. ئو. زۇلپىقار 156
10. قانلىق ئىز پەرھات كېرەم 171

ھوقۇش

(تارىخى ھىكايە)

ئېزىز ئەيسا كۆكتۇغ

ھوقۇش ھۇۋلىغان جاي چۆل قالدۇ — خەلىق ھىكمەتلىرىدىن (1)

(1)

1945-يىلى كۈز قۇمباش ① ئايمىقى . .

خۇپتەم نامىزنى تۈگەتكەن نامازخانلار بىر بىرلەپ ئۆيلىرىگە تارقىلىشقاندىن كىيىن، قېرى ئىماممۇ مەسچىت ئىشىگىنى قۇلۇپلاپ ئۆيىگە راۋان بولدى. شۇنىڭ بىلەن بەگ مەھەللىسى دەپ ئاتىلىدىغان بۇ مەھەللىدە ئەل ئايىقى ئاستا ئاستا بېسىقىپ قالدى. ئەمما مەسچىتكە ياندىشىپ سېلىنغان بىر ئېغىزلىق ۋەخپى ئۆيدە قەدىمى چىراغداننىڭ زىغىر يېغىغا چىلانغان پىلىگى چاراسلاپ كۈيۈۋاتاتتى، ئۆيدىكى بەش نەپەر ئۈچ ۋىلايەت ئارمىيىسىنىڭ ھەربى فورمىسىنى كىيىشكەن كىشىلەرنىڭ ئەنسىز چىرايىدىن، ئون-تۈنسىز ھالدا ئاچچىق مۇخۇركىنى ئۆز-ئارا تۇتۇشۇپ چوڭ-چوڭ شوراھلىرىدىن، ئۇلارنىڭ جىددى ھەم قىيىن بىر ئۆتكەلگە دۇچ كەلگەنلىگى مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى. بىردىنلا بۇ جىمجىتلىقنى ئۆيگە كىرىپ كەلگەن ئۇلارنىڭ ئىككى نەپەر ھەمىيى بۇزدى ۋە ئالدىدىراق كىرىپ كەلگەن بەستىلىك، ئۆسكىلەڭ بۇرۇت قۇيۇۋالغان بىر ئەسكەر كەسكىن ھەربى تەلەپپۇزدا دوكلات بەردى.

— دوكلات! ئۇدلىنۇپ! ئات باقار مىجىتنى كۆپ ئىزدىدۇق، ئۆيىگە بېرىپمۇ تاپالمىدۇق، دادىسى؛ «سالى بەگ ② نىڭ دوغىلىرى چاقىرىپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى» دەيدۇ. ئوتتۇرا بوي قۇيۇق قۇشما قاشلىرىنىڭ ئاستىدىكى ئويچان قۇي كۆزلىرىدىن ئەقىل پاراسەت نۇرلىرى چاقناپ تۇرىدىغان ئۇدلىنۇپ ③ ئەزىمەت دوكلاتىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن بىر ئىشنى جەزىم قىلغاندەك باش لىگىشتىپ تۇرۇپ، ئۆز ئۆزىگە سۆزلەشكە باشلىدى. - ئەسلى ئىش مۇنداق ئىكەندە؟! ئەسلىدە مۇناپىقلار، ئۇ ئات باقارنى باشتىلا بىزگە پايلاقچىلىققا قويغان ئىكەن ئەمەسمۇ؟ مەن نىمىشقىمۇ ئۇ ئات باقارغا ئۆز مىللىتىم، ساددا

دېھقان دەپ ئىشىنىپ يۈرگەندىمەن؟

ئودلىنىپ ئەزىمەت ئۆكۈنۈش بىلەن ئاچچىق مۇخۇركىسىنى كۈچۈنۈپ شوراپ، تەكرار تەكرار ئەپسۇس ئۇرغىنىچە باش چايىپ، تۇرۇپ ئۆي ئىچىدە ئۇياقتىن بۇياققا ماڭاتتى ھەم ھاياجان بىلەن ئېچىنىش ئارىلاش سۆزلەيتتى :

-ئالاھىزەل يىگىرمە يىل ئاۋال قەشقەردە ئابدۇقادىر دامۇللا ھەزرەتلىرىنى كىم قەستلەپ ئۆلتۈردى... تېخى بۇ يىل يىل بېشىدا ياش شائىر ئىنقىلاپچى ل. مۇتەللىپنى كىم يەنە كىمگە سېتىپ بەردى؟! ئۆتكەن تارىخىمىزنى ۋاراقلايدىغان بولساق يەنە يۈزلىگەن قېرىنداشلىرىمىز... ئۆز ئىچىمىزدىن چىققان ساتقىن، مۇناپىقلارنىڭ خائىنلىغى بىلەن، ئەزىز جېنىدىن جۇدا بولدى ھەم بولماقتا. . يەنە نۇرغۇنلىغان خەلقىمنىڭ ھورلىگىگە، تەرەققىياتىغا بېغىشلانغان ئۇلۇقۋار ئىشلار، شۇ ئىپلاس ساتقىنلار تۈپەيلى رۇپايىغا چىقماي تۇزۇپ تۈگىمەكتە؟! ياراتقان ئىگەم قانداق ئازغۇن بەندىلەر بىز؟ بىزنىڭ ئىچىمىزدە نىمىشقا مۇشۇنداق كىشىلەر كۆپتۇ!! ھەرە چىغى ئۆز ئوۋۇسى زەرەرگە ئۇچرىسا ھەممىسى بىرلىشىپ زەرەر سالغۇچىغا قارشى چىقىدۇ. ئەمما نىمىشقا بىزنىڭ ئىچىمىزدىكى بىر قىسىم كىشىلەر ئۈزىگە، ئۆز مەن پەتىگە زىيان سالغۇچىلارنىڭ غالىپلىغىنى قىلىدۇ؟! ئودلىنىپ ئەزىمەت بىرھازا ئۆز-ئۆزى بىلەن پۇچۇلانغاندىن كىيىن دەرھال ھاياجىنىنى بېسىۋېلىپ كەسكىن تەلەپپۇزدا ھەمراھلىرىغا سۆزلەشكە باشلىدى - يولداشلار! قېرىنداشلار! كىچىكىپ كەلگەن مەلۇماتتىن ۋە ھەرخىل ئالامەتتىن مەلۇم بولدىكى؛ بىز باش شىتاپتىن ئايرىلىپ قالغىلى ئىككى كۈن بولدى! يەنى بىتىم ④ بۇيۇنچە باش شىتاپ تۇيۇقسىز ئاقسۇدىن چىكىنىپ شىمالغا يۈرۈپ كەتكىلى ئىككى كۈن بولۇپتۇ. ھازىرقى بىز قۇمباش، بەشئېرىق، ئاۋات ⑤ ئايماقلىرىغا ئالدىن چارلاش ئۈچۈن ئىۋەرتىلگەن ئودلىنىيە ③نىڭ بىردىن بىر ۋەزىپىمىز ھەم شۇنداقلا بىردىن بىر يۇلىمىز بۇگۈن كىچە تۈن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ ئاقسۇدىن ئۆتۈپ، كونا شەھەر ⑤ ئارقىلىق ئاساسى قۇشۇنغا يىتىشىۋېلىش!

-ئودلىنىپ ئەزىمەت ھەمراھلىرىمنىڭ چىرايىغا بىر قۇر قارىۋەتكەندىن كىيىن سۈزىنى داۋاملاشتۇردى - ھازىر ئاقسۇ ناھىيە بازىرىدا ئارمىيىمىز چىكىنگەندىن كىيىن گومىنداڭ ئەكسەتچىلىرى، شۇنچە تىزلا بىتىمنى يىرتىپ تاشلاپ، ئەكسىيەتچىل ئەپتەبەشىرىسىنى ئاشكارىلاپ، پۇقرالارغا قارىتا ھەربى ھالەت يۈرگۈزۈپ، بىر ئوچۇم ساتقىنلارنى ئىشقا سېلىپ، ئارمىيىمىزنى ھىمايە قىلغان، ياردەم بېرىپ قوللىغان ھەرقانداق پۇقرانى سۇرۇشتۇرۇپ، تۇتۇپ تۇرمىغا تاشلاش، ھەتتا ئېتىۋېتىش بىلەن قىساس ئالماقتا، جۈملىدىن بىزنىڭ بۇگۈن كىچىدىكى بۇ سەپىرىمىزمۇ بىخەتەر بۇلۇدۇ دەپ ئېيتالمايمەن. شۇڭا ھەممىمىزنىڭ

بىخەتەرلىكى ئۈچۈن مۇشۇ مىنۇتتىن باشلاپ ھەممىمىز ھەربى فورمىمىزنى سېلىۋېتىپ، پۇخرىچە كىيىنىمىز، قۇرال، ئوق-دۇرىنى سامان ئالغان تاغارغا ئوبدان يۇشۇرۇڭلار، جامالغان بىلەن مەن پىيادە يۇلۇچى سىياقىدا سىلەردىن مەلۇم ئارىلىق قالدۇرۇپ ماڭىمىز. ئارىسلان بىلەن ئابدۇقادىر ئىككىڭلار ھارۋىلىق سامان ساتقىلى ماڭغان سىياقتا، قالغان تۆتڭلار ھېلىلا ئاتقا تىگىشىپ كەلگەن تۆت ئىشەكلىك سامان ساتقىلى ماڭغان قىياپەتتە ماڭىمىز. ناۋادا جىددى ئەھۋالغا يۇلۇقساق بىردەك مىنىڭ بۇيرۇغۇم بۇيۇنچە ئۆز-ئارا ماسلىشىپ ھەركەت قىلىمىز بۇ بۇيرۇق! سۇزۇم تۈگىدى چۈشەندىڭلارمۇ!؟

-چۈشەندۈق!! ئەمىسە تەييارلىنايلى

(2)

شۇ كۈنى. قۇياش ئەڭ ئاخىرقى نۇرلىرىنى قالدۇرۇپ غەرىپ تەرەپكە باش قۇيۇشى بىلەن تەڭ، ئاقسۇ دەرياسى ۋادىسىنى تۈن قاراڭغۇسى بىر-بىرلەپ ئۆز قوينىغا ئېلىشقا باشلىدى.

چۈكۈرۈپ كىيىۋالغان قاما تۇمىغى ئاستىدىكى ياغاق، سۇزۇنچاق يۈزىگە قۇيۇۋالغان ئۆسكىلەڭ ئۆچكە ساقلى، قىڭغىراقتەك قىرلىق ئۇزۇن قاڭشىرىنىڭ ئىككى يىنىغا ئولتۇرۇشقان چوڭقۇر چاناقلىرىدىكى پىت كۆزلىرىدىن، ھېلىلا گۆردىن ئېلىپ چىقىلغان مۇردىدەك كۈرۈنىدىغان سالى بەگىنىڭ دورغىسى ئىبراھىم، تۈن قاراڭغۇسىدىكى سۈيى ئەمدىلا تارتىلىشقا باشلىغان ئاقسۇ دەرياسى كىچىگىدىن ئېھتىيات بىلەن ئۆتتى-دە، ئاستىدىكى بوز خېچىرنى دېۋىتىپ، دەريا بۇيىدىكى سايلىق، تېتىرلىقنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، ئەگرى-تۇقاي قەدىمى كارۋان يۇلى بىلەن خانىقا مەھەللىسىگە يېقىنلاشتى. ئىبراھىم دەريا بۇيىدىن يىراقلاشقانچە، يول بۇيىدا ئوت-چۆپ ئازغانلار، جىگدە، تىرەكلەر غوللاشقا باشلىدى ھەم قايىقتىندۇر ھۇقۇشنىڭ ۋەھىملىك ھۇۋلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. بىردىنلا بۇ ۋەھىمدىن قورقۇنۇچ باسقان ئىبراھىم بەلۋاغ بىلەن مەككەم باغلانغان ئۇزۇن چەكمەن چاپىنىنىڭ قوينىدىكى قەغەز بوقچىنى تۇتۇپ قويدىدە. ئىچىدە ئاللاقانداق دۇرۇتلارنى ئۇقۇشقا باشلىدى. . . ئۇ دۇرتىنىڭ ئاخىرىدا «ئى ئۇلۇق ياراتقان ئىگەم بىگىم تاپشۇرغان بۇ مۇھىم مەلۇماتنى جاۋ ⑥ دارىنغا ساق سالامەت تىزراق يەتكۈزۈپ، ئىلى ئوغرىلىرىنىڭ جاجىسىنى بىرىشكە نىسىپ قىلغايىسەن!» دەپ قۇشۇپ قويدى ئىبراھىم ئاقسۇ ناھىيە بازىرىنىڭ قەشقەر دەرۋازىسىغا يېقىنلاشقاندا، قايىقلاردىندۇ ئارىلاپ ئوق ئاۋازى، يىغا زارە

ۋاراڭ-چۇرۇڭ، قىيا-چىيالار ئاڭلىنىشقا باشلىدى.

تۈن قاراڭغۇسىدا ئوتقاش كۈتەرگەن توپ-توپ گومىنداڭ ئەسكەرلىرى ۋە ساقچىلار، كىملىرىنىدۇ تۇتۇپ باغلاپ، ئۇرۇپ دوشكەللەپ ئېلىپ مېڭىشماقتا ئىدى. بازار ئىچىدە بىر نەچچە يەردە ئوت قۇيۇلغان ئويلەردە ئوت يالقۇنى ئاسمان پەلەك كۈتۈرۈلۈپ، بۇ كىچىككىنە ناھىيە بازىرىدا، تۈن قوينىدىكى قىيامەت داۋام ئەتمەكتە ئىدى. ئىبراھىم كۆز ئالدىدىكى بۇ ئەۋاللارنى كۈرۈپ ئۆز «دانالىغى» دىن سۈيۈنگەچ كۆڭلىدە «مانا گومىنداڭ پىرقى ھۆكۈمەتكە شىلتىڭ ئاتقاننىڭ سازايى! سۇ كىتىدۇ تاش قالىدۇ، ئوسما كىتىدۇ قاش قالىدۇ دىگەن گەپ بار. كىم ئۇلارنى بەش ۋاق نامىزىنى تىنىچ ئۇقۇپ، سىڭگەن نېنىنى يەپ، كۆرگەن بۇ ياخشى كۈنلىرىگە شۇكىرى قىلمىسۇن دەپتۇ؟!» دىگەنلەرنى ئويلىدى ئىبراھىم بۇرۇن نەچچە قېتىم قاتىرىغان، ئاقسۇ ناھىيە بازىرى ئىچىدىكى نەچچە يۈز يىللىق بىرنەچچە تۈپ يۇغان ئاق تىرەك قەت كۈتۈرۈپ تۇرغان، ئاقسۇ ساقچى ئىدارىسىنى تىزلا تېپىۋالدى ۋە خېچىرىنى جايلاشتۇرۇپ دەرۋازا ئالدىدىكى ئىككى نەپەر قاراۋۇلغا «جاۋ خەنچىڭ ئاللىرىغا جىددى يەتكۈزىدىغان مەلومات بار» لىغىنى ئۇقتۇردى. بىر نەپەر قاراۋۇل ئىچكىرىگە كىرىپ كىتىپ، بىر ھازا ئوتكەندىن كىيىن كىرسە بۇلىدىغانلىغىنى ئۇقتۇردى. ئىبراھىم قارا سىر بىلەن سىرلان قوش قاناتلىق سۈرلۈك ئىشخانغا كىرىپ كەلگەندە، خۇددى سىل كىسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغان كونا بىماردەك پاناك بۇرنىنىڭ ئاستىدىكى كاماك ئېغىزىغا ماسلاشمىغان كۆكۈش كۈرۈنىدىغان ئىككى زاڭاق سۇڭىكى پولىتۇيۇپ چىققان، تۈكسىز قاشلىرى ئاستىدىكى بىر جۈپ ساغۇچ پىت كۈزىدىن ھىلىم-مىكىر، شۇملۇق چاقناپ تۇرۇدىغان جاۋخەنچىڭ توڭچىسى ⑦، كانىۋىيى بىلەن يىراقتىن سۇغۇق نەزەر سالغىنىچە ئۇنى ئىشخانىسىدا ساقلاپ تۇراتتى.

ئىبراھىم بۇسۇغىدىن ئاتلاپلا قۇللارچە تىزلىنىپ تۇرۇپ، قوينىدىكى پۈتۈكنى چىقىرىپ، تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن پۈتۈكنى بېشىدىن ئىگىز كۈتۈرۈپ، جاۋخەنچىڭغا ئۈزۈتۈپ زەئىپ ئاۋاز بىلەن قۇشۇپ قويدى :

-ئاللىرىغا چەكسىز ئېھتىرام بولغايكى قۇمباش ئايمىغىنىڭ بىگى سالى بەگنىڭ دورغىسى مەن بولمىش، بۇ مۇھىم مەلۇماتنى، سالى بىگىمنىڭ ئالاھىدە تاپشۇرمىسى بىلەن ئۆزلىرىگە ئېلىپ كەلدىم.

بىر نەپەر ئەسكەر مۇلازىم پۈتۈكنى جاۋخەنچىڭغا يەتكۈزۈپ بەردى، گۇڭگا پەنەر يۇرۇغىدا جاۋخەنچىڭ ئۇيغۇر يېزىغىدا يېزىلغان پۈتۈكنى ئېلىپ قاتلاقلىرىدىن ئايرىپ ئۇقۇ- دىگەن ئىشارەت بىلەن توڭچىسىغا ئۇزاتتى، توڭچى خەنزۇچىغا ئايلاندۇرۇپ

ئالدىرىماي ئوقۇشقا باشلىدى «يەتتە ئىقلىمنىڭ پۇشتۇ-پاناھى، جىمى مۇسۇلمانلارنىڭ ماھى، ئاقسۇ خەلقىنىڭ قاياشى، مۆمىن پېقىرنىڭ دوست-ئاداشى؛ جاۋخەنچىڭ ئاللىرىغا يېتىپ مەلۇم بولغايكى بىرمەھەل پەختەكلەر ئوڭدا ئۇچۇپ پۇشقاقلار ياقا بولغاندا ھەددىدىن ئاشقان ئىلى ئوغرىلىرىنىڭ يەتتە نەپەر ئەسكىرى بىزنىڭ قۇمباش، بەشپىرىق، ئاۋات سايان قۇتراپ يالاڭ تۆشلەرنى قۇتۇتۇپ، بىزكەبى تىنىچ مۆمىن پۇقرالىرىغا بەرھەم بىرىپ قالايمىقانچىلىق، ئەنسىزچىلىكنى زاھىر قىلىدىلەر. ۋەلاھۇ ئەلەم ئۇلۇق تەڭرىمنىڭ راھى، ئۆزلىرىنىڭ كۈچ-قۇدرىتى بىلەن بۇ ئىقلىمنىڭ يەنە ئۆزلىرىنىڭ تەقىبىگە ئۆتكىنىدىن بىخەۋەر، بۇ يەتتە ئوغرى يەنە بۇ ئىككى كۈندىن بۇيان قۇمباش ئايمىغىدا قۇتۇرماقتا. نىھايەتكى ئۇلار بۈگۈن ئۆزلىرىنىڭ مەشئۇم كۈندىن خەۋەر تېپىپ ئىشەكلىك، ھارۋىلىق، سامانچى سىياقىدا ياسىنىپ، كىچە تۈن قاراڭغۇسىدا كونا شەھەرگە ئۆتۈپ كەتمەكنى نىيەت ئەتتىلەر. ئىناشاھ ئاللاھ بۇ مەلۇمات شۇنچىلىك ئىشەنچلىكتۇركى ناۋادا بۇ مەلۇمات يالغان بۇلۇپ قالسا بۇ ئەرزىمەس خەس كەبى جېنىم مۇبارەك قېلىچلىرىنىڭ ئىختىيارىدا بولغاي. شۇڭا بۇ ئوغرى شەيتانلارنىڭ يامان نىيىتىنىڭ مىراد تاپماسلىغى ئۈچۈن زۈرۈر تەدبىرلەرنى ئىختىيارلىرىگە مەنزۇر ئىتىپ، نامە تامام ۋەسسالام، ئۆزلىرىگە كۆپتىن كۆپ ئىھتىرام».

- سالى بەگ - ياخشى! ياخشى! كۆپ ياخشى! - دىدى جاۋخەنچىڭ رازىمەنلىك بىلەن ئىبراھىمغا قاراپ سۈزىنى داۋام ئىتىپ، - بېرىپ بىگىڭگە ئېيىت. ئۇ چوڭ، چوڭ خىزمەت كۆرسەتتى، مەن ئۇنىڭ بۇ تۆھپىسىنى ئۈنۈتمەيدۇ. ھەم تارتۇقلايدۇ.

جاۋخەنچىڭ ئالدىن تەييارلانغان پۇل سېلىنغان لىپاپىنى ئىبراھىمنىڭ ئالدىغا تاشلىدى، ئىبراھىم ئۆمۈلەپ بېرىپ لىپاپىنى ئېلىپ «رەخمەت، رەخمەت ھەشقاللا!» دىگىنىچە كەينىچىلاپ ئىشخانىدىن چىقىپ كەتتى. ئەپپيۇن تۇلدۇرۇلغان غاڭزىسىنى تەشلىق بىلەن تەكرار شوراپ بولغاندىن كىيىن جاۋخەنچىڭ ئولتۇرغان ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشخانىسى ئىچىدە ئۇياق-بۇياققا ماڭغاچ كانىۋىيىغا سوزلەشكە باشلىدى :

- ھەي كانىۋاي ھىس قىلىدىڭمۇ؟ بۇ ئىككى ئۈچ-كۈن ئىچىدە بىزگە كەلگەن مەلۇماتنىڭ كۆپلىگىنى. . . ئىلى ئوغرىلىرى ۋە بىر قىسىم توپىلاڭچىلارنى ھىساپقا ئالمىغاندا، بۇ چەنتۇلار نەقەدەر پاسسىق، دوت كىشىلەر بۇ؟! بىز شۇنداق تەلەپ قىلساقمۇ، قىلمىساقمۇ ئۆزلىگىدىن كىلىپ بىر-بىرلىرى ھەققىدە مەلۇمات يوللىشىدۇ. بىر-بىرىنى چىقىشىدۇ، سېتىشىدۇ. بۇنداق ئەھۋال بىر قارىماققا بىزنىڭ ئۇلارنى تېخىمۇ ئۈزۈل كىسىل، ئاسانلا ئىدارە قىلىشىمىزغا پايدىلىق بولغىنى بىلەن ئەمىلىيەتتە بىزنىمۇ بۇشاشتۇرۇدۇ.

ئىسىڭلاردىمۇ ئاتا بوۋىمىزدىن قالغان مۇنداق بىر ھىكمەتلىك سۆز بار «رەقىبىڭ ئاجىز بولسا قېلىچىڭنى دات باسدۇ».

ئۆز دانالىغىنى كۆز-كۆز قىلىپ كانىۋايىمۇ سۆزگە لوقما سالدى:

-بىز بۇ چەنتۇلارنى ئىدارە قىلىشتا يەنىلا ئاتا -بوۋىلىرىمىزدىن قالغان ئۆز گۈشىدە ئۆز يېغىنى قورۇش ئۇسۇلى بۇيۇنچە ئۇلارنى ئۆز ئارا پايلاقچىلىققا، قارشىلىشىشقا، ئۆز-ئارا بىر-بىرنى نازارەت قىلىشقا، ئۆز ئارا قىرغىنچىلىققا سېلىشىمىز لازىم.

جاۋخەنچىڭ ۋە توڭچى كانىۋايىنىڭ ئۇنتۇرلا ئېيتقان سۆزىنى ئاڭلاپ يۇقۇرى ئاۋازدا ئۆزلىرىنى تۇتۇۋالماستىن كۈلۈشۈپ كىتىشتى. . . جاۋخەنچىڭ يەنە كانىۋايىغا جىددى ئۇرۇنلاشتۇرۇش ۋەزىپىسى تاپشۇردى :

-مۇنۇ ئىككى ۋەزىپىنى جىددى بىجا كەلتۈر ؛ بىرى يېرىم سائەت ئىچىدە بارلىق ساقچى كۈچلىرى يىغىلىپ تەييار بولسۇن، يەنە بىرى دەرھال ھەربى باش شىتاپقا بېرىپ ۋۇشاۋ بىلەن قۇماندانغا يەتكۈز ؛ مۇشۇ بىر سائەت ئىچىدە ساقچى ئەتىرەتكە بىر بەن ئەسكەر ياردەمگە چىقارسۇن، قالغان سەۋەپلەرنى ئۈزۈڭ شىتاپقا بارغاندا تەبىسلى چۈشەندۈر، بىر سائەتتىن كىيىن خانىقا كەنتىدە «مېھمان» نىڭ ئالدىغا چىقىمىز، قېنى بۈگۈن ئۇ قۇتىرغان يالاڭ تۆشلەرنىڭ ئىلگىرىكى كۈنلەردە بىزنى بۇ سېپىل ئىچىگە ھەپتە ئون كۈن سۇلتۇپلىپ تارتقۇزغان خورلۇق، نۇمۇسىمىزنىڭ ھىساۋىنى، ئىنتىقامىنى قانداق ئالىمىزكىن؟! -خوپ!

(3)

تۈن نىسبى سامان ئارتىلغان ئىككى ئىشەكلىك، بىر ھارۋىلىق ۋە پىيادە يول يۈرگەن بۇلۇپ ئودلىنۇپ ئەزىمەت قاتارلىق يەتتە كىشى ئىلگىرى -كىيىن بۇلۇپ ئەمدىلا ئاقسۇ دەرياسى كىچىگىدىن ئۆتۈپ، ئەگرى تۇقاي يول بىلەن خانىقا كەنتى ئىچىدىكى قۇيۇق چاتقاللىق، ئورمانلىققا يېقىنلىشىشقا، تۇيۇقسىز يولنىڭ ئىككى چېتىدىكى چاتقاللىقتىن تەرەپ-تەرەپتىن ئوق ئېتىلىشقا باشلىدى. خۇددى چاغان مەزگىلىدىكى پوجاڭزا ئاۋازىدەك گومىنداڭ ساقچىلىرى ۋە ئەسكەرلەر تەرىپىدىن شىددەت بىلەن ئېتىلىۋاتقان ئوقلار ئەزىمەتۇپلارنى گاڭگىرتىپلا قويدى. يول بۇيى ئالاھىدە ھۇششارلىقنى ساقلاپ ماڭغان ئەزىمەتۇپ بىلەن جامالغان تىزلىك بىلەن يەر بىغىرلاپ يېتىپ، دۈشمەن ھۇجۇمىدىن ئامان قالدى، قالغان تۆت نەپەر جەڭچى تۈن نىسبىدىكى بۇ تۇيۇقسىز ھۇجۇمدا مىنۇت

ئىچىدە ئۆزىنىڭ قىممەتلىك ھاياتىدىن ئايرىلىشقان ئىدى. ئەزىمەتۇپ بىلەن جامالغان ئۆزىنى ئوڭشاپ قايتارما ھۇجۇمغا ئۇتۇش شارائىتى يارىتىش ئۈچۈن، يەر بېغىرلاپ يۇمۇلاپ بىر ئويما ئۆرەككە چۈشۈپ قۇراللىرىنى بەتلەشتى. جامالغان ئەزىمەتۇپنىڭ يېنىغا ئۆمۈلەپ كېلىپ پىچىرلاشقا باشلىدى:

-ئودلىنىپ. دۈشمەنلەرنى مەن ئۈزەمگە جەلىپ قىلىپ تۇراي، سىز دەرھال بۇ قورشاۋدىن بۇسۇپ چىقىپ شىتاپقا يىتىشىپ ئودلىنىمىزنىڭ خىزمىتىدىن دوكلات قىلىڭ. بۇ ھەممىدىن مۇھىم، تىز بۇلۇڭ

-ياق ئىككىمىز تەڭ كىتىمىز. سىنى بۇيەردە. . . .

دەھشەتلىك پارتلىغان گىرانات زەربىسىدىن، ئەزىمەتۇپ بىرنەچچە مېتىر يىراقلىققا ئۇچۇپ چۈشتى. ئۇ دەقىقە ئۆتكەندىن كىيىن ئۆزىنىڭ خۇددى مۇجىزىدە كىلا ھايات قالغانلىغىغا ئىشەنمەي، ئۇ يەر بۇ يەرلىرىنى سىلاشتۇرۇپ كوردى ۋە تۈن قاراڭغۇسىدا ئاستا-ئاستا ئولتۇرۇشۇۋاتقان چاڭ تۇزان تۈتەكلەر ئارىسىدىن جامالقانى ئىزدىدى ئۆزىدىن سەللا نېرىدا جامالغان مىدىر-سىدىر قىلماي ياتاتتى ئۇ يەر بېغىرلاپ بېرىپ جامالقانى قايتا-قايتا تۇرتتى. ئەمما ئۇنىڭدىن قىلچىمۇ تىرىكلىكنىڭ ئالامىتىنى بايقىمىدى. ئەزىمەتۇپ شۇ دەمدە ئۆزىنىڭمۇ ئىنتايىن خەتەرلىك ئەھۋالدا ئىكەنلىگىنى چاقماق تىزلىگىدە ھېس قىلدى. -تە، تىز-تىز ئۆمۈلەپ، ھەم دۇمۇلاپ يول بۇيىدىكى بىر قۇرۇق ئېرىققا چۈشتى ھەم ئېرىق ئىچى بىلەن يېرىم ئۆمۈلەپ يۈگۈرۈپ قۇيۇق ئۆسكەن قۇناقلىققا كىرىپ كەتتى.

ئوتقاش كۈتەرگەن ساقچىلار، ئەسكەرلەر ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تاپ باستۇرۇپ قوغلاپ كەلمەكتە ئىدى، ئەزىمەتۇپ قۇناقلىق ئىچىگە كىرىپ مۈكۈنۈپ يېتىشنىڭ خەتەرلىكلىگىنى ھېس قىلىپ، قۇناقلىق ئىچىدىكى يەنە بىر قۇرۇق ئېرىققا كىرىپ تىزلىك بىلەن يۈگۈردى. ئانچە ئۇزۇن قالماي ئەزىمەتۇپنىڭ ئالدىغا يەنە بىرلىق سۇ ئېقىۋاتقان، ئىككى قېشى بۇلۇق ئوت-چۆپ بىلەن پۈركەنگەن ئانا ئېرىق ئۇچرىدى. ئۇ تىۋىش چىقارماي ئېرىقتىكى سۇغا شۇڭغىدى ۋە ئوت چۆپلەرنىڭ دالدىسىدا سۇنىڭ يۇلىنىشى بۇيۇنچە ئېقىشقا باشلىدى. . بارا-بارا قۇناقلىقلارنىڭ شاراقلىشى، دۈشمەنلەرنىڭ ۋاراڭ-چۇرۇڭلىرى يىراقلاشقا باشلىدى

(4)

ئەزىمەتۇپ تۈن قاراڭغۇسىدا يولىنىشتىن ئادىشىپ قالماسلىق ئۈچۈن پات-پات

ئاسماندىكى شىمالى قۇتۇپ يۇلتۇزىغا قاراپ، نىشاننى بىكىتىپ يەنى كونا شەھەر تەرەپكە قاراپ خېلى بىر ھازا ماڭدى ۋە دۈشمەنلەرنىڭ زەربىسىدىن، قوغلاپ تۇتىشىدىن قۇتۇلغانلىغىغا ئىشەنگەندىن كىيىن، ئېتىز بۇيىدىكى ئىگىز بۇلۇق ئۆسكەن ئوتلار ئارىسىغا كىلىپ ئولتۇرماقچى بۇلۇپ سوڭگىچىنى يەرگە قۇيىشىغا، بىر ئاغرىق مىڭسىدىن كىرىپ پۈتىنىڭ ئۈچىدىن چىقىپ كەتتى. بەردەشلىق بىرەلمىگەن ئەزىمەتۇپ «ۋاي جان» دەپ قاقشاپ كەتتى. ئەزىمەتۇپ شىمىنىڭ ئىچىدىن ئاغرىغان يەرنى سىلاپ بېقىپتى، قۇلغا ئىسسىق شىلمىشىق سۇيۇقلۇق ۋە قاتتىق ئاغرىۋاتقان يارا ئېغىزى ئۇرۇندى «ئاپلا يارىلىنىپتىمەن ئەمەسمۇ؟»، دەپ ئويلىدى ئەزىمەتۇپ. دۈشمەن قۇلغا چۈشۈپ قېلىشتىن قۇتۇلۇشتىن ئىبارەت خەتەرلىك پەيتتە چاقماق تىزلىگىدە ئۈزىنى دالدىغا ئېلىش جەريانىدىكى جىددىلىشىش بىلەن ئۈزىنىڭ يارىلانغانلىغىنىمۇ سەزمىگەن ئىدى.

ئەزىمەتۇپ ساق يامپىچىنى يەرگە قۇيۇپ ئارام ئېلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ جىددىلىكى تۈگەپ ھاسىراشلىرىمۇ توختىغاندىن كىيىن، بىر تەرەپتىن يانپىشىدىكى ئاغرىق بارا-بارا كۈچۈيۈپ دەرت قىلىشقا باشلىسا، يەنە بىر تەرەپتىن سۈزمە يۆل بۇلۇپ كەتكەن كىيىمى بەدىنىگە چاپلىشىپ ئەندىكتۈرۈپ توڭلاشقا باشلىدى.

ئەزىمەتۇپ شۇنچىلىك قىسقا ۋاقىت ئىچىدە دۈشمەنلەرنىڭ پىستۇرمىسىغا ئۇچراپ، ئالتە نەپەر ھەمىيىدىن ئايرىلىپ قېلىش، ئۈزىنىڭ خەتەرلىك مىنۇتلاردىن ئامان ئىسەن قۇتۇلۇپ چىقىش جەريانىنى بىر-بىرلەپ قايتا كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، كۆڭلى بىردىنلا يېرىم بولدى، ئالتاي نىلقا تاغلىرىدا، غۇلجا شەھىرىنى ئېلىش جەڭلىرىدىكى نى خەتەرلىك، ئەڭ مۇشكۈل پەيتلەردە ئازراقمۇ تەمتىرەپ قالمىغان، چارچاپ روھى چۈشۈپ باقمىغان بۇ ئەزىمەتكە بۈگۈن خېلىلا ھاردۇق يىتىپ، روھى چۈشۈپ كوزلىرىدىن ئىختىيارسىز تاراملاپ ياش تۈكۈلۈشكە باشلىدى. . .

ئۇ ئوزلىرىنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچراش ئەھۋالىنى ئويلىدى «ئەجىبا دۈشمەنلەر بىزنىڭ مۇشۇ يول بىلەن بۈگۈن كىچە ماڭدىغانلىغىمىزنى دەل بىلىپتىيا؟ خەپ سالىبەگ! مۇناپىق! سىنىڭ ساتقىنلىغىڭنى ئاخشام بىلگەن ئىدىمغۇ؟ ئەجىبا مەن ئەنە شۇنداق تەكرار خاتالىققا يول قويدۇممۇ؟ شۇ باتۇر، سۈيۈملىك قېرىنداشلارنىڭ ھاياتى شۇ خائىن، ئىپلاسارنىڭ ساتقىنلىغى بىلەن شۇنچە تىزلا ئاخىرلىشامدۇ؟ ياق! مەن ھەممىسى ئۆز قېرىنداشلىرىم، ئۆز مىللىتىم دەپ قاراپ تۇرۇپ بىزنى سېتىۋەتمەيدۇ، دەپ سەل قارىغان خاتالىغىم بار شۇنداق ئەمەسمۇ؟ دىمىسىمۇ شۇنچە جىق ئەزىمەتلەر، باھادىرلار ھاياتىدىن. . . ھەممىسىدىن كىچىپ كىم ئۈچۈن بۇ ئۇرۇشنى قىلىۋاتىمىز؟ كىم ئۈچۈن ھاياتىمىزنى سېلىپ بىرىۋاتىمىز؟»

. ھەممىسى خەلقىمىزنىڭ بەختى ئۈچۈن ئەمەسمۇ؟ قارىغاندا بىز مىللىتىمىزنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكىتىنىڭ زۇلمىدىن قۇتۇلدۇرۇش بىلەن بىرگە ئۇلارنىڭ مەھكۇم ئۆلۈك روھىنى يۇيىشىمىز، ئاقارتىشىمىز ئەڭ مۇھىمى ئىچىمىزدىكى بىرقىسىم مىللى مۇناپىقلارنى تازىلىشىمىز لازىم ئوخشايدۇ. . خەپ سالىبەگ مەن ھاياتلا بۇلىدىكەنمەن، ئاقسۇغا كىلىپ ئەڭ ئاۋال بۇ ھىساپنى، ئالتە نەپەر قېرىندىشىمنىڭ قان قەرزىنى سەندىن بىر-بىرلەپ ئالمايدىغان بولسام. . . >> ئەزىمەتۇپنىڭ خىيالىنى يېقىن ئەتراپتىن ئاڭلانغان بامدات نامىزىغا ئۇقۇلغان ئەزان ئاۋازى بۇلىۋەتتى.

>> مەھەللە ئىچىگە يېقىن كىلىپ قالغان ئوخشىمايمەنمۇ>> دەپ ئويلىدى ئەزىمەت >>خۇداغا شۈكۈر تاڭمۇ يۇرۇپ قالغان ئوخشايدۇ. . بىرسىنىڭ ئۈيىگە كىرىپ يارامنى تاڭدۇرۇۋېلىپ، سەپىرىمنى ئاندىن داۋام قىلاي>> ئەزىمەتۇپ ھاسا تاياق ياردىمىدە، يارىلانغان پۇتىنى تەستە سۆرەپ ئەزان ئاۋازى ئاڭلانغان تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئانچە ئۇزىمايلا ئەزىمەت بارا بارا يۇرۇۋاتقان تاڭ يۇرىغىدا ئۈيەر بۇيەرگە تارقالغان ئۆيلەردىن پەرىقلىنىپ تۇرىدىغان، مەسچىتنىڭ ئادەتتىكىچە ياسالغان قۇببىسىنى تىزلا ئىلغا قىلىۋالدى >>خۇدالىق يۇلىنى تۇتقان بىر تەقۋادار كىشىدىن ياردەم سورىسامغۇ چاتاق چىقماس. ئۇ كىشى مىنى گومىنداڭ ساقچى دائىرىلىرىگە چىقىپ يۈرمەس>> ئەزىمەت شۇلارنى خىيالىدىن كۆچۈرۈپ، ئۇتتۇر مەسچىتكە قاراپ ماڭدى. ئۆگزىدىن چۈشۈۋاتقان مەزىن ئالدىدىكى ئۈزىگە قاراپ تۇرغان ناتۇنۇش كىشىنى كۆرۈپ تەرەت ئالدىغان ئوخشايدۇ دەپ:

- تەرەتنى ما ئۆيىگە كىرىپ ئېلىۋالسىلا. دەپ بىر ئۆيىنى كۆرسەتتى

- مىنىڭ سىلىگە بىر گىپىم بار ئىدى،

ئەزىمەتنىڭ باشقا ئىشى بارلىغىنى بىلگەن مەزىن ئەزىمەتنىڭ ئالدىغا كەلدى:

- نىمە گەپلىرى بار ئىدى ؟

- مەن بىر يولۇچى، يولدا كىلىۋېتىپ قاراڭغۇدا يولدىن. . ئېزىپ قېلىپ. . يىقىلىپ كەتتىم يانپىشىم يارىلىنىپ قالدى. . ئاغرىق دەستىدىن بۇلاماي قالدىم، شۇڭا ياردىمىڭىزدە ئۈيىڭىزدە پۈتۈمنى تېڭىۋالسام، ئاندىن يۇلۇمغا ماڭاتتىم. قېرى مەزىن ئەزىمەتۇپنىڭ يول، ھەم لاي بۇلۇپ كەتكەن ئۈستى. بېشىغا سىنچى كۆزلىرى بىلەن قاراپ بىر دەقىقە تۇرۇپ كەتتى دە >>ماڭسىلا ئەمىسە>> دەپ ئۆيىگە باشلاپ ماڭدى.

مەزىن مەسچىتتىن ئانچە ئۇزىمايلا يۇلىنى داۋام قىلىپ تۇرۇپ >>كىچىدىن خانىقا مەھەلىسى تەرەپتە ئېتىشىش بولدى. شۇيەردىن پىتىراپ كەللىمۇ نىمە ؟>> دىدى. ئەزىمەتۇپ مەزىننىڭ ھەممە ئىشىنى بىلىپ بولغانلىغىنى ھېس قىلىپ سەل ئەندىشە قىلدى، ئەمما

ياردەم قىلار؟ دىگەن ئوي بىلەن سۆزسىزلا مەزىنگە ئەگەشتى. مەزىن ئەزىمەتۈپنى مەسچىتكە ئانچە يىراق بولمىغان بىر ھويلىغا باشلاپ كىردى ۋە ھويلا سۇپۇرۇۋاتقان مومىيىغا تاپىلاشقا باشلىدى.

-ئۆيگە مېھمان كەلدى قۇشناچىم، ئەتىگەندە ئوخشۇتۇپ بىر پولو ئەتسىلە، يەنە ئىسسىق سۇ ھەم كىيىم كىچەك بەرسىلە بۇ مېھمانغا، مەن ئوغلۇمىز چاۋار قارىنى تىۋىپقا ماڭغۇزاي ئۇنىڭغىچە مەنمۇ نامىزىمنى ئۇقۇپ كىرەي. مەزىن ياندىكى ئايرىم ئۆيگە كىرىپ ئوغلۇنى ئويغۇتۇپ خېلى ئۇزۇن كۈسۈرلەپ بىر نەرسىلەرنى دىدى. دە «نامىزىمنى ئۇقۇپ كىرەي ئوغلۇم تىۋىپ چاقىرغىلى ماڭدى سىلى ئارام ئېلىپ تۇرسىلا» دەپ چىقىپ كەتتى.

ئەزىمەتۈپ موماي ئېلىپ كىرگەن ئىسسىق چاي ۋە قۇرۇق كىيىم بەھرىدىن خېلى ئەسلىگە كىلىپ قالدى. دە يانپاشلاپ ئارام ئېلىشقا باشلىدى. بىر ئاش پىشىمدىن جىقراق ۋاقىتمۇ ئۆتتى، كۈن نۇرى ئۆيىنى تۇلۇق يۇرۇتتى نېرىقى ئۆيدىن مېزىلىك پولىنىڭ ھىدى كەلگىلى خېلى بولدى، ئەمما موماي نىمىشقىدۇ ئېلىپ كىرمىدى، دەل شۇ مىنۇتلاردا ھويلىدا گۈپۈرلىگەن ئاياق تىۋىشى پەيدا بولۇپلا، ئەزىمەتۈپ ياتقان ئۆيىنىڭ ئىشىكى تىپىپ ئېچىلىپ، قۇراللىرىنى تەڭلەپ تۇرغان گومىنداڭ ئەسكەرلىرى ئىچىدىن بىرسى ئۇيغۇرچە بۇيرۇق قىلدى:

-قىمىرلىما! يۇۋاش بول، بولمىسا ئوق چىقىرىمىز! ئەزىمەتۈپ نىمە ئىش بولغانلىغىنى ئاڭقىرىپ بولغىچە، ئەسكەرلەر يۇپۇرۇلۇپ كىرىپ ئەزىمەتۈپنى چەمبەرچەس باغلىدى دە ئىشىك ئالدىدا تەقلەپ قۇيۇلغان خادىمقا سېلىپ ئېلىپ كەتتى.

شۇ كۈنى چۈشتىن كىيىن تۈۋەنكى ⑤ بالداڭ كەنتى مەسچىتىنىڭ ئىمامى ئاقسۇ ناھىلىك ساقچى ئىدارىسىغا چاقىرىتىلىپ، بىر نۆكچا ئالتۇن بىلەن تارتۇقلاندى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ شۇ كۈنى ساقچى ئىدارىسىنىڭ قوروسى ئىچىدىكى قەدىمى تىرەككە ئىبىرەت قىلىش ئۈچۈن مەخسۇس تۈمۈر قەپەز ئىچىگە سۇلاپ ئېسىپ قۇيۇلغان ئىسيانچىلارنىڭ كاللىسى قاتارىغا ئەزىمەتۈپنىڭ تىنىدىن جۇدا بولغان كاللىسىمۇ سۇلاندى.

ئىزاھات:

- ① - ھازىرقى ئاقسۇ شەھەر قۇمباش يېزىسى
- ② شۇ دەۋردىكى قۇمباش ئايمىغىنىڭ بىگى 1950. يىلىدىن كىيىن ھۈكۈمىتىمىز تەرىپىدىن باستۇرۇلغان

- ③ ئودلۇنۇپ-بەنجاڭ، ئودلىنىيە-بەن
- ④ بىتىم-1945-يىلى تۈزۈلگەن ئۈچ ۋىلايەت-گومىنداڭ ئارمىيىلىرى ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش توختۇش ھەققىدىكى كىلىشىم
- ⑤ ھازىرقى ئاقسۇ ۋىلايەت ۋە ئاقسۇ شەھەر دائىرىسى ئىچىدىكى كەنت، يېزا، ناھىيە ئىسمى
- ⑥ جاڭ دارىن - شۇدەۋىردىكى ئاقسۇ ناھىيە گومىنداڭ ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىغى جا ۋخەنچىڭ
- ⑦ توڭچى-تەرجىمان
- ⑧ ۋۇشاۋ بىڭ - شۇ دەۋىردىكى گومىنداڭ ئارمىيىسىنىڭ ئاقسۇدا تۇرۇشلۇق قىسمىنىڭ قۇماندانى

شاھ مەشرەپ ھەققىدە ھېكايە

(ھېكايە)

باتۇر روزى

1

مىلادىيە 1657 - يىلى كۈز ئايلىرىنىڭ مەلۇم بىر كۈنى، رىيازەت قورۇقلىرى تور تارتقان چىرايىدىن ئىپپەت نۇرى چاقناپ تۇرغان سەلىمخان ۆز قولى بىلەن ئىگىرگەن ئىككى غالتەك يىپنى كۆتۈرۈپ نەمەنگان رەستلىرىدە خېرىدار ئىزلەپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ توساتتىن بىر باققالنىڭ سۆۋەتتە ئۈزۈم سېتىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇ ئۈزۈمگە سېزىك بولغىلى خېلى كۈنلەر بولغانىدى. سەلىمخان ئىختىيارسىز ھېلىقى ئۈزۈم سۆۋىتىنىڭ قېشىغا بېرىپ، سېۋەتنىڭ تۈۋىگە چۈشۈپ كەتكەن ئىككى دانە ئۈزۈمنى ئېلىپ، سۈرتۈۋېتىپ ئاغزىغا سالدى - دە، كېتىپ قالدى. قورسىقىدىكى بالا توساتتىن تېپچەك ئېتىپ، زۇۋان سۈرۈشكە باشلىدى:

- ئەي ئانا، تەڭرىدىن قورقماي، مەخلۇقتىن ئۇياتماي نېمىدەپ كىشىنىڭ ھەققىنى يەيسەن؟ ئەگەر ئۈزۈمنىڭ ئىگىسىنى رازى قىلمىساڭ، بولدى تۇغۇلمايلا قوياي!
سەلىمخان بۇ ۋەھىيانە گەپلەرنى ئاڭلاپ بېھوش بولۇپ يىقىلىپ قالدى. بىر ھازادىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ، بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ مىڭ تەسلىكتە ۆز ۆيىگە قايتىپ كەلدى. موللا ۋەلى ئايالىنى بۇ ھالدا كۆرۈپ، ئەنسىزلىك ئىچىدە قالدى ۋە ئايالىدىن نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سورىدى. سەلىمخان يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئېرىگە بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەردى. موللا ۋەلى ئايالىنىڭ ۋە ئۇنىڭ قورسىقىدىكى بالىنىڭ ئامانلىقىنى تىلەپ تەڭرىگە دۇئا قىلدى، ئاندىن ئايالىغا:

- بۇ تەڭرىدىن بېشارەت. تېز بارغىن، ئۈزۈم ساتىدىغان باققالنى رازى قىلىپ كەل! - دېدى. سەلىمخان ئىككى تەڭگىنى ياغلىققا تۈگۈپ بازارغا ماڭدى. ئۇ خىجالەتچىلىك ئىچىدە بويۇنلىرىغىچە قىزارغان ھالدا باققالنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى.
- ئۈزۈم سېتىۋالغىلى كەلدىڭىزمۇ، ئاپاق خېنىم؟ - دەپ سورىدى باققال.

- ئەي ئىنىم، بايا سېۋىتىڭنىڭ يېنىغا چۈشۈپ كەتكەن ئىككى تال ئۈزۈمنى ئوغرىلىقچە يەۋالغانىدىم، يەپ بولۇپ قاتتىق پۇشايماندا قالدىم. مۇنۇ ئىككى تەڭگىنى ئېلىپ ماڭا رازىلىق بەرسەڭ ۋە مېنى خىجالەتتىن قۇتۇلدۇرساڭ؟ باققال سەلىمىخاننىڭ سۆزىدىن تەسىرلىنىپ قىلىدىغان قىلىق تاپالماي قالدى. ئۇ بىر تەڭگىنى ئېلىپ، يەنە بىر تەڭگىنى بىر سېۋەت ئۈزۈم بىلەن قوشۇپ سەلىمىخانغا قايتۇرۇپ بەردى.

- ئەي ناتىۋان ئانا، خۇدانىڭ سىلىگە ئوخشاش ياخشى بەندىسىمۇ بار ئىكەن. دۇنيا سىلىدەك ئىنساپلىق ئادەملەر بىلەنلا پاكلىنىدۇ. ئۈزۈمنى ئۆتكەن - كەچكەنلەر يەيدۇ، تولىسى پۇل بەرمەي كېتىدۇ. مەن ھەممىگە رازى. سىلىدىنمۇ ئەلۋەتتە رازى. كۆڭۈللىرىنى غەش قىلمىغايلا.

سەلىمىخان باققال بىلەن خوشلىشىۋېتىپ ئويغىنىپ كەتتى.

ئۇنىڭ ئالدىدا باققالمۇ، بازارمۇ يوق ئىدى. تۈڭلۈكتىن تېخى ئەمدىلا سۈزۈل ئۈشكە باشلىغان ئاسماننىڭ بىر پارچىسى ئالا بولغان غورىدەك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ تەرەت ئېلىپ ناماز ئوقۇش ئۈچۈن ئورنىدىن قوزغىلىشىغا دەھشەتلىك تولغاق تۇتۇپ، پۈتۈن بەدىنىدىن چىلىق - چىلىق سوغۇق تەر چىقىپ كەتتى. ئايالنىڭ ئازابلىق ئىگراشلىرىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ ئويغانغان موللا ۋەلى، ئالدىراشچىلىقتا كالىچىنىمۇ ساپماي، يالاڭ ئاياغ پېتى تۇغۇت ئانىسىنى چاقىرغىلى يۈرۈپ كەتتى.

تولغاق ئالاھەزەل يېرىم كۈن داۋاملاشتى. قۇياش ئاسمان - پەلەك كۆتۈرۈل ئۈپ تۈڭلۈكتىن ماربغان چاغدا، بالىنىڭ بېشى قىپقىزىل قان ئىچىدە بۆرتۈپ چىقىشقا باشلىدى. تۇغۇت ئانىسى پايىپتەك بولۇپ، چۆگۈن قاينىغۇدەك ۋاقىت ھەپىلىشىپ بالىنى قولغا ئالدى. بالا بىلىنەر - بىلىنمەس پۇشۇلداپ تىنىۋاتاتتى. تۇغۇت ئانىسى بالىنىڭ بۇرنىنى چىمدىپ يىغلاتتى. بالا بىر يىغلىغان پېتى نەچچە كۈنگىچە توختىماي يىغلىدى. بالىنىڭ چاتىرىقىدا بىر پارچە گۆش كۆتۈكنىڭ سۆكۈلۈپ كەتكەن زىغىغىدەك ساڭگىلاپ تۇراتتى. بۆرىدىن خەۋەر ئالغان موللا ۋەلى خۇشاللىقىدا قىن - قىنىغا پاتماي قالدى.

موللا ۋەلى بالا تۇغۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەيلا نەمەنگاندىكى مەشھۇر ئۆلىما ھاجى ئەبەيدۇللا (لەقىمى موللا بازاراخۇن) نى چاقىرىپ "بابا رەھىم" دەپ ئات قويدى. بالا ئىسىم قويغىچە ئېسەدەپ يىغلاپ كەتتى. موللا بازار بالىنىڭ يىغلىغىنىغا قارىماي، ئىسىم قويۇپ بولۇپلا، ئۇنى يۇمشاق يىكەنداز ئۈستىدە دومىلىتىۋەتتى. موللا ۋەلى ئەنسىرەپ بالىنى دەرھال قولغا ئېلىۋالدى. موللا بازاراخۇن موللا ۋەلىگە قاراپ ئىستىھزا ئارىلاش خىتاب قىلدى:

- تەڭرىنىڭ ئاشىق بەندىلىرىنىڭ بەلگىسى يىغلىماقتۇر. ئۇ ۋەھدەت (ئىلاھىي

بىرلىك)تىن ئاجراپ زېمىنغا ئايرىدە بولدى. ئۇ تۇغۇلغىنىدا ۋەھدەتتىن ئايرىلغىنىغا يىغلايدۇ؛ ھاياتىدا ۋەھدەتكە قوشۇلماي يىغلايدۇ. ئۇ ھامان يەنە ۋەھدەتكە قايتىدۇ، ئەنە شۇ چاغدىلا ئاندىن ئۇ يىغلاشتىن مەڭگۈلۈك توختايدۇ. بالا ئوقۇش يېشىغا يەتكەن ھامان مەدرىسكە بەرمەك لازىم. تەڭرى قۇراندان ۋز ئائىلىسىنى جاھالەتتە قويغۇچىلارغا قاتتىق ئازاب ۋەدە قىلغان. مەدرىستە ئىلمىي تەرىقەت يوللىرى بويىچە مۈكەممەل تەربىيە كۆرگەندىن كېيىن، ئاشقىلىق يولغا سالماق لازىمدۇر. بىزنىڭ قەلەندەربىيە تەرىقىتىمىزدە بارلىق ئىلىم ۋە ئىبادەتلەر ئىلاھىي ئىشقا جەملەنگەندۇر.

2

بالا ئوقۇش يېشىغا يەتكەندە موللا ۋەلى ئۇنى موللا بازارخۇنۇمنىڭ مەدرىسگە ئاپىرىپ بەردى. بابارەھىم چىرايىدىن نۇر يېغىپ، كۆزلىرى ئوتتەك چاقناپ تۇرىدىغان زېرەك بالا ئىدى. موللا ۋەلى ئوقۇش يېشىغا توشقىچە ئۇنىڭغا خېلى كۆپ نەرسىلەرنى ئۆگىتىپ، نۇرغۇن كىتابلارنى ئوقۇپ بېرىپ ئۆلگۈرگەندى. مەدرىسنىڭ قاراڭغۇلۇق قاپلىغان ھويلىسىدا ئۇ موللا بازارخۇنۇمنىڭ ھەممىلا ئادەم ئەيمىنىدىغان سۈرلۈك كۆزلىرىگە دەللىك تىكىلىپ، كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ قاراپ تۇراتتى. موللا ۋەلى ئوغلنىڭ بۇنداق قاراشلىرىنى ھاياسزلىق دەپ چۈشەندىمۇ قانداق، خىجالەتچىلىكتە بېشىنى يەردىن ئۈستۈن قىلالمىدى. موللا بازارخۇن بالىنىڭ كۆزلىرىگە ئۇزاق تىكىلگەندىن كېيىن، ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بىرىنچى بولۇپ بۇزدى.

- مەن بالىنىڭ ۋۇجۇدىنى كىتاب ئوقۇغاندەك ئوقۇپ چىقتىم. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ئاتەش ياندى، ئاتەش! بۇ تەڭرىنىڭ ئىشىقىدىن ئالامەتتۇر. ئەمدى بۇ ئاتەشنى تەرىقەت ئىلمىنىڭ يەلپۈگۈچىلىرى بىلەن يېلىنجاتماق لازىمدۇر.

موللا ۋەلى مۇرىسىدىن تۈگمەن تېشى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندەك يېنىك ئۇھ تارتتى. تۇنجى ساۋاق شۇ كۈنىلا باشلاندى.

- بىسىمىلا ھىررەھمانىررەھىم، "ئەلىق" دەڭ ئوغلۇم! - دېدى موللا بازار.

- بىسىمىلا ھىررەھمانىررەھىم، ئەلىق! - دەپ تەكرارلىدى بابارەھىم.

- ئەمدى "بە" دەڭ! - دېدى موللا بازار.

بابا رەھىم جىمىپ قالدى، ئۇ بالىلىق تەسەۋۋۇرلىرىغا غەرق بولغانىدى.

- مەندە بەرگىدەك بىرنەرسە بولمىسا، - دېدى ئۇ ئاخىرىدا ھەزىل قىلىپ.

- كىچىك تۇرۇپ، مەن بىلەن تاكاللاشماقچىمۇ سەن؟
موللا بازاراخۇننىڭ قۇيغا چاچلىرى كىرىپىنىڭكىدەك تىك تۇرۇپ كەتتى.
- ئەي، ھۆرمەتلىك ئۇستاز، دەپ گەپ باشلىدى بابارەھىم بىراز جىددىيلىشىپ،
ئاتامنىڭ ئېيتىشىچە، "ئەلىق" نىڭ مەنىسى "بىر" دېگەنلىك بولۇپ، مەنە جەھەتتە
تەڭرىنىڭ بىرلىكىگە نىسبەت قىلىنغانىمىش. جاھاندا تەڭرىدىنمۇ ئۇلۇغ ھېچنەرسە يوقتۇر،
شۇڭا "ئەلىق" دىن ئۆتمەك خاتادۇر. كەچۈرگەيلا.
موللا بازار بابارەھىمنىڭ ساددا، ئەمما مەنتىقلىق پىكىرلىرىگە قايىل قالدى بولغاي،
ئاچچىقنى يۇتۇۋەتتى.
- تەڭرىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇستاز تۇتماق لازىمدۇر. ئۇستاز تەڭرىگە بېرىش يوللىرىنى
ئۆگىتىدۇ. شۇڭا پىرىنڭ ئەمرى ۋاجىپتۇر.
بابارەھىم باش - ئاخىرى يوق ئوقۇشقا بېرىلىپ كەتتى. ئارىدىن نەچچە يىل ئۆتمەيلا
ئۇ يادلىمىغان سۈرە، ئوقۇمىغان "ناۋائى"، "قىسسەسۇل ئەنبىيا" قاتارلىق تۈركىي يېزىقىدىكى
دەرسلىك كىتاب قالمىدى. موللا بازاراخۇن ئۇنىڭ ئەقلىگە قايىل قالدى ۋە ئۇنىڭغا ئەرەب،
پارس تىللىرىدىن ساۋاق بېرىشكە باشلىدى. ئارىدىن يەنە نەچچە يىل ئۆتمەيلا ئۇ خوجا
ھاپىزنىڭ پارسچە شېئىرلىرىنى ئوقۇپ، مەنە ئېيتالايدىغان بولۇپ قالدى. سەئىدى
شىرازىنىڭ "بوستان" ۋە "گۈلىستان" لىرىدىن تارتىپ پەرىدىن ئەتتارنىڭ "مەنتىقۇتتەيىر"
ناملىق داستانى، شۇنداقلا جالالىدىن رۇمىنىڭ "پارسچە قۇران" دەپ شۆھرەت قازانغان زور
ھەجىملىك مەشھۇر دىۋانى "مەسنەۋى" ئۇنى ۆزىگە قاتتىق سېھىرلىۋالغانىدى. ئۇ كېچە -
كۈندۈز دېگۈدەك خىيال سۈرۈپ، پەرىدىن ئەتتار ۋە جالالىدىن رۇمى بىلەن ئۇزۇندىن -
ئۇزۇنغا سۆھبەتلىشىپ چىقاتتى. ئۇ بەكمۇ خىيالچان ئىدى. بەزىدە تاماقنىمۇ، ھەتتا
ئۇيقۇسىنىمۇ ئۇنتۇپ قالاتتى. موللا بازاراخۇن ئۇنى كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىدى.
موللا بازاراخۇننىڭ نەزىرىدە مەشرەپ تالىپلىرىنىڭ كۆزى ئىدى. تالىپلار ئىچىدە ئۇ
ھەممىدىن ئەقىللىق بولغاچقا، ئۇنى خويىمۇ قەدىرلەيتتى. ئۇنى شۇ زامانلاردا ماۋارائۇننەھىردە
ئەۋج ئالغان قەلەندىرىيە مەزھىپىنىڭ مەشھۇر ۆلىمالىرىدىن قىلىپ تەربىيىلەشنى ۋە ئۆزىگە
ئىز باسار قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكتى. ئۇ بابارەھىمگە ئۇزۇندىن - ئۇزۇن ۋەزخانلىق قىلاتتى.
- قەلەندىرىيە تەرىقىتى جىمى تەرىققەتلەرنىڭ گۈلتاجى. تەڭرىگە ئەڭ تېز
يەتكۈزىدىغان يولدۇر. ماھىيەت ئېتىبارى بىلەن ئېلىپ ئېيتقاندا، بىز ھەممىمىز تەڭرىنىڭ
ئالدىدا قەلەندەرمىز. قەلەندەر ئىكەنلىكىمىزگە تەن بەرمەي گاھى باي، گاھى مەنسەپدار
بولۇپ ئوتتۇرىغا چىقماق تەڭرىگە ئاسىيلىق قىلغان بىلەن باراۋەردۇر. رىزىقىنى تەڭرى

بېرىدۇ، لېكىن ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن بېرىدۇ. بايلار، ھۆكۈمرانلار تەڭرى بەرگەن رىزىقىنى ئاجىزلارنىڭ قولىدىن ھىيلە - نەيرەڭ ۋە زورلۇق بىلەن بۇلاپ ئالىدۇ. بىز بولساق بايلاردىن تىلەپ، كەمبەغەللەرگە بېرىپ، ئاللانىڭ رىزىقىنى تەڭشەيمىز. ئاللا بىزلەرنى ئەنە شۇنداق تەڭشەك قىلىپ ياراتقان...

بابارەھىم دەسلەپتە موللا بازارنىڭ ۋەزىرىگە مەپتۇن بولۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن قەلەندەر بولۇشقا تەييارلاندى. تەھدىت ۋە زوراۋانلىق ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان نەمەنگان شەھىرىدە بابارەھىم ھەقىقەتەن باي بىلەن كەمبەغەلنى تەڭشەيدىغان، ئادالەتسىزلىكنى تۈگىتىدىغان بىر تەڭشەكنىڭ لازىملىقىنى بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلماقتا ئىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە تەڭرى ئالدىدا ھەممە ئادەم باراۋەر ئىدى. شۇڭا تەڭرىنىڭ بەندىلىرىگە چاچقان رىزىقىمۇ تەڭ باراۋەر بولۇشى كېرەك ئىدى. نەمەنگان تۇپرىقىدىن بۇ باراۋەرلىك كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. تەڭرىنىڭ رىزىقى نېمە ئۈچۈن ئادەملەر ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىش ئۈچۈن ئادەملىكنى ئۈنتۈشۈش ئاز ساندىكى ھۆكۈمرانلارنىڭ ۋە بايلارنىڭ خەزىنىلىرىنىڭلا تىقىلىپ قالىدۇ؟ نېمە ئۈچۈن ئۇلار بىلەن رىزىقىدا تەڭ تۆرەلگەن سان - ساناقسىز بەندىلەر غۇربەتچىلىك ئازابىدا ئىگرايدۇ؟ بابارەھىم بۇ تەڭسىزلىكنى پەقەت كەڭ كۆلەملىك قەلەندەرلەر مەزھىپى تەشكىللەپلا ھەل قىلغىلى بولىدۇ، دەپ قارايتتى.

3

بابارەھىم ئون بەش ياشلارغا كىرىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ مەدرىستىكى ھۇجرىسىغا باغىستان كەنتىدىن كەلگەن يېڭى تالىپ كېلىپ جايلاشتى. بۇ تالىپنىڭ ئىسمى پىرمەت سىتارى ئىدى. پىرمەت سىتارى دەسلەپتە ئەتىدىن - كەچكىچە خىيال سۈرۈپلا ئولتۇرىدىغان، خىيالىدىن باش كۆتۈرسە قولغا گاھ تەمبۈر، گاھ ساتارنى ئېلىپ ئىچ - ئىچىدىن يىغا قايىنغان ھالدا مۇڭلۇق ناخشىلارنى تەڭكەش ئوقۇيدىغان بۇ غەلىتە يىگىتتىن ئەيمىنىپ قالدى. بۇ ھۇجرىدىشىنىڭ مەجەزلا ئەمەس، بەلكى تۇرقىمۇ غەلىتە ئىدى. قەددى - قامىتى كېلىشكەن، ئەمما پېشانىسى كەڭ ئىدى، چاچلىرىنى بولۇشىغا قويۇۋەتكەن بولۇپ، مۇرىسىگە يېپىلىپ تۇراتتى. كۆزلىرىدىن كۈچلۈك بىر خىل ئوت چاقناپ، قارىغان ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىنى ئۆرتەپ تاشلايتتى. بابارەھىم ئەنە شۇنداق دەرۋىش مەجەز بولغىنى بىلەن، ناھايىتى كېلىشكەن ئىدى. ئاۋازى خويمۇ سۈزۈك ۋە جاراڭلىق، ناخشىلىرى ناھايىتى تەسىرلىك ۋە مەزمۇنلۇق بولۇپ، بىر ئاڭلاپ قالغان ئادەمنىڭ قانماي

ئاڭلىغۇسى كېلەتتى. تەمبۇر ۋە ساتارنىمۇ ۋايىغا يەتكۈزۈپ چالاتتى. پىرمەت ستارى دەسلەپتە ئۇنىڭ قاراشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي، ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى، كېيىنچە ئۇ تەمبۇرنى قولغا ئېلىۋېلىپ، "مۇناجات" قا پۈتۈن خىيالى بىلەن بېرىلىپ چىلىۋىدى، پىرمەت ستارىمۇ ئىختىيارسىز ناخشا توۋلاپ جور بولۇشقا باشلىدى. پىرمەت ستارى ۆز يۇرتىدا بولىدىغان سوپى - ئىشانلارنىڭ ھەلقە - سۆھبەتلىرىدە تالاشتا قالىدىغان داڭلىق ھاپىز بولۇپ، ئۇنىڭ ئاۋازىمۇ بابارەھىمدىن قېلىشمايتتى. ئۇ خوجا ئەھمەد يەسەۋىنىڭ ھېكمەتلىرىنى تولۇق يادا بىلەتتى، بابارەھىمۇ بۇ ئاتەش نەپەس يىگىتكە مەپتۇن بولۇپ قالدى.

- تەڭرى ئەسلىدە ئىككىمىزنى بىر جۈپ قىلىپ ياراتقانكەن، ئىنىم. بىراق خويمۇ كېچىكىپ ئۇچراشتۇق. ۋۇجۇدنىڭىزدىن كۆڭلۈمگە يېقىن بىرنەرسىنى تاپقاندىك بولدۇم. ئىسىم بابارەھىم، ئاتام نەمەنگاندا داڭقى بار كۇلالچى. تەڭرى دوستلۇقىمىزنى مۇبارەك قىلغاي!

پىرمەت ستارى ھايانلىنىپ بابارەھىم بىلەن قۇچاقلىشىپ كەتتى. بابارەھىمنىڭ كېيىنكى ۋاقتلاردا ئوقۇغان غەزەللىرى پىرمەت ستارىغا ناتونۇش ئىدى.

مىرادىڭغا يېتەي دېسەڭ، قەلەندەر بول، قەلەندەر بول،
سىتەم ئەھلىن يۇتاي دېسەڭ، قەلەندەر بول، قەلەندەر بول،
ئېغىزدىن دۇر قاچاي دېسەڭ، شارابىي ئىشق ئىچەي دېسەڭ،
يامانلاردىن قاچاي دېسەڭ، قەلەندەر بول، قەلەندەر بول.
رىيازەتسىز بولاي دېسەڭ، تېنىم ئازاد يۈرەي دېسەڭ،
جاھاننى سەير ئېتەي دېسەڭ، قەلەندەر بول، قەلەندەر بول،
بۇ تەقۋادىن كېچەي دېسەڭ، خانقادىن قاچاي دېسەڭ،
ھەقىقەتنى ئاچاي دېسەڭ، قەلەندەر بول، قەلەندەر بول.

پىرمەت ستارى بۇ ناخشىلارنى ئاڭلاپ قاتتىق تەسىرلەندى. بابارەھىم كېيىنكى كۈنلەردە پىرمەت ستارىغا قەلەندىرىيە تەرىقىتىنىڭ ئەڭ نازۇك مىزانلىرىنى ئېزىپ ئىچۈرۈپ سۆزلەپ بەردى. پىرمەت ستارىمۇ مەشرەپنىڭ كامالەتكە يەتكەن ئىلمىغا قايىل بولۇپ، ئۇنىڭغا ۆمۈرلۈك ئۇستازىم دەپ قول بەردى. پىر تۇتۇش قەلەندىرىيە تەرىقىتىنىڭ مۇھىم بىر مىزانى ئىدى.

بابارەھىم ئۆزىنىڭ تۇنجى مۇرىتىنىڭ بەرگەن قولىنى پەقەت رەسمىيەت يۈزىسىدىنلا تۇتۇپ قويدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ "پىر - ئۇستاز" بولۇپ، گىدىيۇپلىشتىن نومۇس قىلاتتى. ئۇ ھارماي ناخشا توۋلايتتى.

كۆرسەت جامالىڭ مەستانىلەرگە،
ئىشقىڭدا كۆيگەن پەرۋانىلەرگە.
مەندىن دۇئادۇر، سەندىن ئىجاۋەت،
جانىم تەسەددۇق، جانانىلەرگە.
ئەي كۆڭلى قاتتىق، رەھىم ئەيلىمەسسەن،
قىلغىن نەززارە بىچارىلەرگە.
كۆيگەن غېرىبمەن، شەپقەت قىل ئاخىر،
كويۇڭدا يۈرگەن دىۋانىلەرگە.
مەشرەپ سېنى دەپ كەچتى جاھاندىن،
باشنى قويدى ئاستانىلەرگە.

بۇنداق چاغلاردا پىرمەت ستارىنىڭ ۋۇجۇدى سىمابىتەك ئېرىپلا كېتەتتى. ناخشا تۈگىگەندە بولسا ئۆزىنى شىددەتلىك دولقۇنلار بىردىنلا لەڭ ئۇرۇپ قىرغاققا ئىتتىرىۋەتكەن بېلىقتەك ھېس قىلىپ، بابارەھىمگە ناخشىنى داۋاملاشتۇرۇشنى ئىلتىماس قىلىپ تەلمۈرەتتى.

- مەشرەپ دېگەن كىم؟- دەپ سورىدى ئۇ بىر كۈنى بابارەھىمدىن. بابارەھىم "مەشرەپ" نىڭ ئۆز تەخەللۇسى ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندا پىرمەت ستارى داڭ قېتىپ تۇرۇپلا قالدى. مۇنداق پاساھەتلىك غەزەللەرنىڭ تېخى ئەمدىلا يىگىتلىك يېشىغا يېتىۋاتقان، بۇرۇتلىرى خەت تارتمىغان بابارەھىمنىڭ ئىجادىيىتى ئىكەنلىكىگە ئۇنىڭ ئالدىراپ ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى.

- ئاپىرىن ئۇستاز!- دېدى ئۇ ئاخىرىدا بابارەھىمنىڭ يالغان ئېيتمايدىغانلىقىغا جەزم قىلغاندىن كېيىن،- قالىتس ئامەتلىك ئىكەنمەن. ئەگەر تىلىم كۆيىمىسە ئىدى، ئۇستازنىڭ نەزمىلىرىدىكى پاساھەت ۋە بالاغەت ئالدىدا ھەزرىتى قۇل خوجا ئەھمەدنى گۈل يېنىدىكى ئازغاندەك چېنىپلا قالدىكەن، دېگەن بولاتتىم.
- قۇل خوجا ئەھمەد شېئىرلىرىدىكى ھېكمەتنىڭ تىرەنلىكىگە قىل سىغمايدۇ،- دېدى

مەشرەپ جاۋابەن، - مەن پەقەت ھەزرەتلىرىنىڭ ھېكمەتلىرىنى ئۆزۈمگە خاس تىل ۋە رەڭ بىلەن تەكرارلاپ يۈرگۈچى، خالاس. ھەزرىتى جالالىدىن رۇمىنىڭ مۇنۇ مىسرالىرى سۆزلىرىمگە مەزمۇنداشتۇر:

شۇ ئەخمەتمەنۇ، ئەمما ئاۋۋالقى ئەخمەت ئەمەسمەن،
سەمەندەر قۇشمەنۇ، ئەمما بۇرۇنقى داننى يېمەسمەن.

- ھۆرمەتلىك ئۇستاز، - دېدى پىرىمەت ھايجانلىنىپ تىترەك ئاۋاز بىلەن سۆزلىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، - مالال كۆرمىسىلە، شېئىرىيەت بابىدىمۇ ماڭا ئۇستاز بولسلا!
- پەممىچە، شائىرلىق تەڭرى پۈتكەن قىسمەت. بۇنداق قىسمەتكە گىرىپتار بولغۇچى خۇددى قىستاپ كەلگەن تەرەتنى چىقىرىۋەتمىسە بولمىغاندەك شېئىر يازمايمۇ تۇرالمىدۇ. شۇڭا بۇ كەسىپتە ھېچكىم ھېچكىمگە ئۇستاز بولالمىدۇ. پەقەت ۋۇجۇدۇڭدىكى ئاشىقلىقلا ساڭا ئۇستاز بولالايدۇ. سىز بۇ ئۇستازنى ۆز ۋۇجۇدۇڭىزدىن ئاڭتۇرۇڭ. جالالىدىن رۇمى ھەزرەتلىرى "كۆزۈڭنى يۇم، كۆزگە ئايلىانسۇن كۆڭۈل" دەپ بىكار ئېيتىمىغان. ۋۇجۇدۇڭىزنى زەن قويۇپ تىڭشاڭ، ئىنىم! ئۆزىنى بىلگەن تەڭرىنى بىلگەنگە باراۋەر. تەڭرىنى بىلمەي شائىر بولماق مۇمكىن ئەمەس!

كېيىنكى كۈنلەردە مەشرەپ بىلەن موللا بازاراخۇن ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ تۇغۇلدى. موللا بازاراخۇن ئەتراپىغا ئولشۇۋالغان مۇرىتلىرىدىن تەڭرىگە قارىغۇلارچە ئاشىق بولۇشتىن باشقا ھېچ ئىشنى بىلمەيدىغان گۆدەك بالىغىلا ئايلىنىشنى، ھەممە ئىشتا پىر - ئۇستازلىرىنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقمايدىغان رايىش موللىلارنى دوراشنى تەلەپ قىلاتتى. ئۇلارنىڭ ھاۋايى - ھەۋەسلەرگە، بۇ دۇنيانىڭ راھەت - پاراغەتلىرىگە بېرىلىشىنى قەتئىي چەكلەيتتى. ئۇلارنىڭ كېچە - كۈندۈز تەڭرىگە ئىبادەت قىلىش ۋە ئۇنىڭغا ھەمدۇ - سانا ئېيتىپ يىغلاشتىن باشقا ھېچ ئىشى بولماسلىقى كېرەك ئىدى. بىراق مەشرەپ مەسىلىگە ئۇنداق قارىمايتتى. ئۇ تەڭرىنى ئەقىلنىڭ يۈكسەك پەشتاقلارىدا تۇرۇپ چۈشىنىشىنى ئىستەيتتى. تەڭرىنى سۆيۈش ئۈچۈن ئادەم ئالدى بىلەن ئۆزىنى سۆيۈشى كېرەك، ۆزىنى سۆيگەن تەڭرىنى سۆيگەن بىلەن باراۋەر؛ چۈنكى ئىنسان تەڭرى ياراتقان بارلىق شەيىلەرنىڭ كۆزى، شۇنداقلا تەڭرىنىڭ ئالەمنى بىنا قىلىشتىكى بىردىنبىر مەقسىتى دەپ قارايتتى. ئۇ ئۆزلىرىنىڭ تەقۋادار ئىكەنلىكىنى، تەڭرىگە ئاشىق ئىكەنلىكىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈنلا ئىبادەت قىلىدىغان رىياكارلاردىن يىرگىنەتتى. مەشرەپنىڭ تومۇرىدا ۆزىنى

تەڭرىنىڭ كۆلەڭگىسى سۈپىتىدە ئۇلۇغلايدىغان ۋە ھەقىقىي ئىنسانغا خاس ئەركىنلىكتىن يېتەرلىك بەھرىمەن بولۇشنى ئىستەيدىغان باشقىچە بىر قان ئۆركەشلەيتتى. ئۇ بارا - بارا موللا بازاراخۇن تەشكىللىگەن ھەلقە - سۆھبەتلەرگىمۇ قاتناشماي قويدى ۋە مەدرىستىكى تالىپلار ئارىسىدا مەنسۇر ھەللاجى، جالالىدىن رۇمى ۋە ئىبىن ئەرەبىيلەرنىڭ ھېكمەتلىرىدىن دەلىل كەلتۈرۈپ تۇرۇپ، موللا بازاراخۇننىڭ پەتىۋىلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلايدىغان ئىسىيانكارانە نۇتۇقلارنى سۆزلەشكە باشلىدى. ھەتتا موللا بازاراخۇننى مەسخىرە قىلىدىغان بىر شېئىرنى يېزىپ، ئاھاڭغا سېلىپ تالىپلارغا ئوقۇپ بەردى. موللا بازاراخۇن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ دەر غەزەپكە كەلدى - دە، مەشرەپنى ئالدىغا چاقىرتتى.

- مەشرەپ، پىرنىڭ ئەمرى خۇدانىڭ ئەمرى. ئۇنىڭغا قارشى چىقماق ئىمانسىزلىقتۇر!
- ئىماننى ۆلچەيدىغان تارازا ئىگىسىنىڭ قولىدا. مەن پەقەت تەڭرى ئالدىدا جاۋابكارمەن، بەندە ئالدىدا جاۋابكار ئەمەسمەن!
- ئىلمىي تەرىققەتتە پىر تۇتماق ۋاجىبتۇر.

- بىراق، پىرنىڭ ئەمرى خۇدانىڭ ئەمرى دېيىلگەن ئەمەس - دە؟!
موللا بازاراخۇن غەزەپتىن لاغىلداپ تىترەپ كەتتى. بىراق مەشرەپ پەرۋاسىزلىق بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

- تەڭرى ھەزرىتى ئادەمنى يەر يۈزىگە چۈشۈردى. بىر كۈنى ھەزرىتى ئادەم نالە قىلىپ: "ئەي پەرۋەردىگار، سەن بارلىق سىرلارنى يەشكۈچىسەن. ئەۋلادلىرىمنىڭ روھىنى ماڭا كۆرسەتكىن" دېدى. شۇ ئادەم ئەلەيھىسسالامغا تەڭرىدىن نىدا كەلدى: "ئەي ئادەم، ئوڭ تەرىپىڭگە قارىغىن". ئادەم ئەلەيھىسسالام ئوڭ تەرىپىگە قارىۋىدى، كۆزىگە تامامەن ئاق كىيىنگەن روھلار كۆرۈنىدى. ھەزرىتى ئادەم: "ئىلاھە، بۇ قانداق روھلاردۇر؟" دەپ سورىۋىدى، تەڭرى: "بۇ مۆمىن پەرزەنتلىرىڭنىڭ روھىدۇر" دەپ جاۋاب بەردى. ئادەم ئەلەيھىسسالام سول تەرىپىگە قارىۋىدى، تامام قارا كىيىنگەن روھلارنى كۆردى. تەڭرىدىن سورىۋىدى، "بۇ كاپىر پەرزەنتلىرىڭنىڭ روھىدۇر" دەپ جاۋاب بەردى. ئەي، ئاخۇنۇم، سىز شۇ چاغدا ھەزرىتى ئادەم بىلەن بىللە مېنىڭ روھىمنىڭ كاپىرلار قاتارىدا كەلگەنلىكىنى ۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرگەنمىدىڭىز؟

موللا بازاراخۇن مەشرەپتىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ بەك ئوڭايىسىزلاندى.
- بۇ ئىلمىي غەيبكە ياتىدىغان ئىشلار. تەڭرىدىن ۆزگە ھېچكىم جاۋاب بېرەلمەيدۇ.
- بايقى سۆزلەردە ۆزلىرىنى تەڭرىنىڭ ئورنىغا دەسسەتۋالىدىلا. بۇنىڭدىن ئارتۇق كۆپۈرلۈك بولمايدۇ، تەقىسىر. ۆزلىرىنى ئۇستاز تۇتۇشتىن ۋاز كەچتىم، خەير!

مەشرەپ ھۇجرىسىغا كىرىپ تەمبۇر بىلەن ساتارنى قولغا ئالدى - دە، مەدرىستىن چىقىپ كەتتى. پىرمەت ستارىمۇ تاپ باستۇرۇپ دېگۈدەك ئۇنىڭ ئارقىسىدىن سۇڭدۇشپ ماڭدى.

مەشرەپكە ئون يىلدىن ئارتۇق ئەقىدە قىلغان ئۇستازىنىڭ ئاخىرىدا ئەقىدىگە زايلا كېتىدىغان بىر ئادەم بولۇپ چىقىپ قالغىنى قاتتىق ئەلەم قىلغانىدى. ئۇ دەردىنى تەمبۇردىن ئالدى.

4

ئۇ زامانلاردا نەمەنگاننىڭ ھەممىلا يېرىنى قەلەندەرلەر قاپلاپ كەتكەنىدى. ئۇلار ئاساسلىق ئىجتىمائىي كۈچ سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىققان بىر خىل مەزھەپ بولۇپ، ھەممىلا جايدا خىلمۇخىل دىنىي پائالىيەتلەرنى كەڭ كۆلەمدە قانات يايدۇرۇۋەتكەنىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بېھبۇد قەلەندەر، كوسا مەدداھ، زۇنۇن دىۋانە، شاھرۇھ قەلەندەر خوجەندى، ئارىپ قەلەندەر چەنگى، خالمۇھەممەت دىۋانە نەمەنگانى، ھۈسەيىن قەلەندەر تەمبۇرى، غازى مايماق قەلەندەر، نازىم تەنتەك، زابىر قەلەندەر باشى قاتارلىق قىرىققا يېقىن قەلەندەر شۇ زاماندىكى قەلەندەرلەرنىڭ نوپۇزلۇقلىرىدىن بولۇپ، ئۇلار مەشرەپ مەدرىسىنى تەرك ئېتىپ ئۇزاققا بارمايلا، ئۇنىڭ قىزغىن ھەمسۆھبەتلىرىدىن بولۇپ قالدى. مەشرەپ ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ھەممىلا يەردە قىزغىن دىنىي پائالىيەتلەرنى قانات يايدۇرۇۋەتتى.

مەشرەپ قەلەندەرلەر بىلەن ئېلىپ بارغان سۆھبەتلىرىدە گاھ نۇتۇق، گاھ ناخشا بىلەن زاماننىڭ تەڭسىزلىكىدىن شىكايەت قىلاتتى، مەسخىرىلىك تىللار بىلەن زالىم شاھلارنى، مەككەر بايلارنى، رىياكار شەيخ - سويىلارنى قامچىلايتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە رىياكارلار دىن ۋە دىيانەت يولىدىكى قاراقچىلار ئىدى. ئۇ كۆپ ساندىكى مۆمىنلەرنىڭ يا دوزاختىن قورقۇپ، يا جەننەتنى تەمە قىلىپ، قانداقتۇر مۇئەييەن مەقسەت بىلەن قىلغان ئىبادەتلىرىنى دۇرۇس ھېسابلىمايتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھەقىقىي ئىبادەت غەرەزسىز ھالدا ئاللاغا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ قىلغان ئىبادەت ئىدى. بىر ناخشىدا ئۇ ھەتتا ھەج تاۋاپ قىلغۇچىلارنىمۇ مەسخىرە قىلىدۇ:

بۇ تەن خاكىنىيۇ، روھىي راۋاننى نە قىلاي؟
بولمىسا قاشمدا جانانە، بۇ جاننى نە قىلاي؟

يارسىز ھەم بادەسىز مەككىگە بارماق نە كېرەك؟
ئىبراھىمدىن قالغان ئول ئەسكى دۇكاننى نە قىلاي؟
ئۇرايىنمۇ باشمە سەككىز بېھىشۇ - دەۋزەخىن،
بولمىسا ۋەسلى ماڭا، ئىككى جاھاننى نە قىلاي؟
ئەرشنىڭ كۈنگۈرەسى ئۈستىگە قويدۇم ئاياغىم،
لاماكاندىن جاي ئالىمەن، بۇ ماكاننى نە قىلاي؟
بىر خۇدادىن ۆزگىسى بارچە غەلەتتۇر، مەشرەبا!
بولمىسا ئاشكارە ئول، سىرى نىھاننى نە قىلاي؟

موللا بازاراخۇن مەشرەپنىڭ خەلق ئىچىدىكى كۈنسېرى ئېشىپ بېرىۋاتقان شوھرىتىگە ھەسەت قىلىپ، كېچە - كېچىلەپ ئاچچىق تولغىناتتى. مەشرەپ ئۇنىڭ نەمەنگاندىكى ئىناۋىتىگە زور تەھدىت ئىدى. شۇڭا ئۇ مەشرەپنىڭ سۆھبەتداشلىرى ئارىسىدىن ۆزىگە يېقىن كىشىلەرنى يېنىغا تارتىپ، پايلاقچىلىققا قويدى.

بىر قېتىملىق ھەلقىدە مەشرەپ ئىچ - ئىچىدىن مۇڭلىنىپ ھاپىزلىق قىلدى. ساما سېلىۋاتقانلار ئۇنىڭ ناخشىلىرىدىن تەسىرلىنىپ ھۆڭرەپ يىغلاشتى. ئارىدا قوشنا ۆيدە ساما سېلىۋاتقان ئاياللاردىن بىرەيلەن مەشرەپنىڭ ئايغىغا ۆزىنى تاشلاپ ھوشىدىن كەتتى. بۇ ئايالنىڭ ئىسمى دىلسۆز بولۇپ، نەمەنگاندىكى بىر ئوتۇنچىنىڭ ئايالى ئىدى. ئۇ مەشرەپكە كۆيۈپ يۈرگىلى ئۇزۇن بولغانىدى. ئېرى ئۇنى ئورۇنسىز كۈنلەپ، كۈن ئاتلىماي دېگۈدەك ئوتۇن بىلەن ئۇراتتى. شۇڭا ياتلىق بولۇپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ئېرىدىن كۆڭلى قالغانىدى. شۇ ئاخشىمى ئۇلار سۆھبەت ئارىلىقىدا مەخپىي ئۇچراشتى. دىلسۆز چۈمبەردىسىنى ئېچىۋىدى، ئۇنىڭ گۈزەل رۇخسارىغا مەپتۇن بولۇپ، مەشرەپنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىغا ئوت كەتتى. دىلسۆز يۇم - يۇم يىغلاپ تۇرۇپ مەشرەپكە ۆز ئىشقىنى ئىزھار قىلدى. يىگىتلىك قۇرامىغا يېتىپ، ئايال زاتىنىڭ قولىنى تۇتۇپ باقمىغان مەشرەپنىڭ پۈت - قولىدا جان قالمىدى. ئوتۇنچى دىلسۆزنى ئۈچ تالاق قىلىۋەتكەن بولۇپ، قايتا نىكاھ ئوقۇتۇشقا تەرەددۇتلىنىۋاتاتتى. دىلسۆز بولسا ئاتا - ئانىسىنىڭ ۆيىدە يامانلاقتا ئىدى.

مەشرەپ ئۆز ھېسسىياتىنىڭ تىزگىنىنى قولىدىن چىقىرىپلا قويدى ۋە ئەتىسى كەچتە دىلسۆز بىلەن نەمەنگان شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى بىر كۆل بويىدا ئۇچرىشىشقا ۋەدە بەردى. ئۇ ئەتىسى كەچ كىرگۈچە ئۆزىنى پاك تۇتۇش ئىستىكى بىلەن گۇناھ ئۆتكۈزۈشنى خالاش ھەۋىسى ئوتتۇرىسىدىكى ئېلىشىشتا ھالىسىز تېپىچەكلىدى. ئارىدا ۋەدە بولغانىكەن،

ئۇنىڭغا ئەمەل قىلماق لازىم ئىدى. مەشرەپ شۇلارنى ئويلاپ تەۋەككۈل دەرياسىغا كېمە سالغىنىچە كۆل بويىغا يېتىپ كەلدى. دىلسۆز بالدۇرلا كېلىپ، ئۇنى ساقلاپ تۇرغانىدى. ئۇلار ئەس - ھوشىنى يوقاتقان ھالدا بىر - بىرىگە كىرىشىپ كەتتى. ئەتراپتىكى ھەممىلا نەرسە ئۇنتۇلدى...

توساتتىن قاراڭغۇلۇقتا تىمسىقلاپ يۈرگەن بىر توپ ئادەمنىڭ شەپسى ئاڭلىنىپ قالدى. دىلسۆز دەرھال مەشرەپنىڭ قوينىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ كۆلگە ۆزىنى ئاتتى. مەشرەپمۇ ئۇنى قۇتقۇزۇپ چىقىش ئۈچۈن كۆلگە سەكرىدى. مەشرەپ دىلسۆزنى تاپالماي، سۇ يۈزىگە كۆتۈرۈلگەندە دىلسۆزنىڭ جەستى سۇ يۈزىگە لەيلەپ چىقىپ قالغانىدى. مەشرەپنىڭ ئىچىدىن ئاچچىق بىر ئەلەم پارتلاپ چىقتى. ئۇ كۆل بويىغا يامشىپ چىقىپ پايلاقچىلارنى تاپ بېسىپ قوغلىدى. بىراق ئۇلار تۇتۇق بەرمەي قېچىپ كەتتى.

پايلاقچىلار كوسا مەدداھ، غازى مايماق قەلەندەر، نازىم تەنتەك باشچىلىقىدىكى ئونغا يېقىن ئادەم بولۇپ، ئۇلار موللا بازارخۇننىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە مەشرەپنى نەق ئىش ئۈستىدىلا تۇتۇۋېلىپ ئەل ئارىسىدا بىراقلا شەرمەندە قىلماقچى ئىدى. نەتىجىدە ئۇلار دىلسۆزنىڭ بېشىغا چىقتى. مەشرەپنى ئېغىر خەۋپ كۈتۈپ تۇراتتى. ئۇ دىلسۆزنىڭ جەستى بىلەن كۆل بويىدىلا خوشلىشىپ، قاراڭغۇلۇق ئىچىدە كۆز يەتكۈسىز باياۋانغا ئىچكىرىلەپ كىرىپ كەتتى... ئۇ يول بويى ۆز ھەسرەتىنى ناخشا بىلەن چىقىرىپ ماڭدى.

نەمەنگان شەھىرىدىن كەتسەم، مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟
غېرىبلىق شەھىرىدە يۈرسەم مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟
مۇھەببەت شەرىپتىن ئىچتىم، قازاندەك قاينىبان تاشتىم،
بۇ پانىي دۇنيادىن كەچتىم، مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟
چۈشۈپتۇر باشمە سەۋدا، رەمۇزى ئىشقتىن غەۋغا،
ئۆزىگە ئەيلىدى شەيدا، مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟
تۇرارغا تاقىتىم يوقتۇر، بارارغا ھاللىتىم يوقتۇر،
يۈرەكتە ئىش ئوتى چوغدۇر، مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟
بۇ مىسكىن زارى مەشرەپنىڭ، كىشى ھالىنى بىلمەيدۇ،
بۇ يەردىن باش ئېلىپ كەتسەم، مېنى يوقلار كىشى بارمۇ؟

نەمەنگاندا پىتنە - ئېغۇللار ۆي - ۆيلەرگە، كوچا - كويلارغا يامراشقا باشلىدى. موللا

ۋەلى بىلەن سەلىمخاننىڭ ياشىنىپ قالغىنىغا قارىماي مەشرەپنى ئىزلەپ بارمىغان يېرى قالدى. مەشرەپنىڭ تېخى ئەمدىلا ئون ياشقا كىرگەن سىڭلىسىمۇ ئۇنى ئىزلەپ تەرەپ - تەرەپكە چاپتى. بىراق مەشرەپ ئىز - دېرەكسىز يوقالغاندى. دىلسۆزنىڭ ئوتۇنچى ئېرى قولغا پالتىنى ئېلىۋېلىپ، "مەشرەپنى ئۆلتۈرۈۋېتىمەن!" دەپ چىقىپ كەتكىنچە قايتىپ كەلمىگەندى. شۇ سەۋەبتىن مەشرەپنىڭ ئاتا - ئانىسى قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپ قالغاندى....

بىر كۈنى، پىرمەت سىتارى ئۇلارنىڭ ئىشىكىنى قاقتى. موللا ۋەلى ئۇنى ئەنسىزلىك ئىچىدە ئۆيگە باشلىدى.

- ھېلىقى ئوتۇنچىمۇ مەشرەپنى تاپالماي قايتىپ كەپتۇ،- دېدى پىرمەت ئۆيگە كىرىپلا،- مەن ھازىر ئۇستاز مەشرەپنى ئىزلەپ يولغا چىقماقچىمەن. ئۇنى تاپمىغىچە نەمەنگانغا قايتمايمەن!

ئاتا - ئانىلار پىرمەت سىتارىنى ئۇزۇندىن - ئۇزۇن يىغلاپ تۇرۇپ دۇئا قىلىپ، سەپىرىگە ئاق يول تىلەپ، مەشرەپنىڭ تەمبۈر ۋە ساتارىنى بېرىپ، بىر ياغلىق ناننى يوللۇق تۇتۇپ ئۇزۇتۇپ قويۇشتى.

سەلىمخان خېلى كۈنلەرگىچە ئەنجاندىكى كۆل بويىدىن كەلمەي يىغلاپ يۈردى.

5

پىرمەت سىتارى مەشرەپنى بىر ئايدىن ئارتۇق ئىزدەپ يۈرۈپ، ئاخىر بۇخارادىكى داڭلىق ۋلىما مەۋلانە شېرىپ ھۇزۇرىدىن تېپىۋالدى. مەۋلانە مەشرەپكە ئىمام غەززالى ۋە ئىبىن ئەرەبىينىڭ تەلىماتلىرىدىن ساۋاق بېرىۋاتاتتى. پىرمەت سىتارى كېلىپ ئۇزاق ۋتمەيلا مەشرەپ بىلەن مەۋلانە ئوتتۇرىسىدا شىددەتلىك مۇنازىرە باشلىنىپ كەتتى.

- تەرىقەت يولىنى تۇتقان ئادەم شەھۋەتنى چەكلەش لازىمدۇر،- دەيتتى مەۋلانە.

- ھەزرىتى جالالىدىن رۇمىنىڭ ھېكمەتلىرىدە، ئىنسانىي مۇھەببەت ئىلاھىي ئىشققا كۆۋرۈك دېيىلگەن. ئىككى ئىنسان ئوتتۇرىسىدىكى بىرلىك ئەمەلگە ئاشمايدىكەن، تەڭرى بىلەن بىرلەشمەك ۋە ھەقىقەتكە يەتمەكمۇ مۇمكىن ئەمەستۇر. تەڭرىگە يېتىش ئۈچۈن ئىنسان تەڭرى ۆزىگە ئىنام قىلىپ بەرگەن ئەسلى ئىنسانلىق تەبىئەتكە قايتىمىقى شەرت. بىراق ئىنسان پەقەت ۆزىگە ئوخشاش ئىنسانغا مۇھەببەت باغلاش بىلەنلا ئىنسانلىق تەبىئىتىنى تاپالايدۇ.

- ھاۋايى - ھەۋەس شەيتاننىڭ ئىشى!

- بىراق، شەيتانمۇ تەڭرىنىڭ ياراتمىشى. ھەزرىتى مەنسۇر ھەللاجى تەڭرىنى "تەڭرىنىڭ خاھىشى" ۋە "تەڭرىنىڭ بۇيرۇقى" دەپ ئىككى قۇتۇپقا بۆلگەن. شەيتان خاھىشقا تىمىسالدۇر، پەرىشتە بۇيرۇققا تىمىسالدۇر. ئىنسان تەڭرىنىڭ خاھىشى بىلەن بۇيرۇقنىڭ يۇغۇرۇلمىسى. شۇڭا ئۇ تەڭرىگە يېتىش ئۈچۈن تەڭرىنىڭ بۇيرۇقىنىلا ئىجرا قىلىپ قالماي، بەلكى تەڭرىنىڭ خاھىشىنىمۇ چۈشىنىشى كېرەك.

بۇنداق مۇنازىرىلەردە مەۋلانە ئارىلاپ - ئارىلاپ تېرىكىمۇ قالاتتى، ئارقىدىنلا ئۆز ھاياجىنىنى ئۈستىلىق بىلەن پەسكويغا چۈشۈرۈۋالاتتى - دە، ۋەزىمىن تەلەپپۇزدا گەپ باشلايتتى:

- ئىنسان تەڭرىنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈنلا تۈرەلگەن.

- يوقسۇ، تەقىسىر. ئىنسان تەڭرىنى خاھىش ۋە بۇيرۇقلىرى بىلەن قوشۇپ تولۇق ھېس قىلىش ئۈچۈن تۈرەلگەن. گەرچە تەڭرىنى تولۇق چۈشىنىش تا قىيامەت قايىم بولغىچە مۇمكىن بولمىسىمۇ، بىراق ئىنسان ئۇنى يېتەرلىك چۈشىنىشكە تىرىشىمىقى شەرت. شۇڭا ئۇ ئاشكارىلانغان ئىلىملارغا جەملەنگەن بۇيرۇقلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالسا بولمايدۇ. ئەڭ مۇھىمى ئۇ تېخى ئاشكارىلانمىغان ئىلىملەرگە ئۆزىنى بېغىشلىشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا ئاندىن ئىنسان ئۆزىنى تەڭرىگە تولۇق بېغىشلىيالىغان بولىدۇ. "قۇران كەرىم" دىمۇ ئاللا: "ماڭا تولۇق يۈزلىنىڭلار!" دېگەن.

مەۋلانە ئاخىرىدا ۆزىنىڭ يېڭىلىگىنىگە تەن بەرمەي چىچاڭشىپ كەتتى ۋە مەشرەپنى ئوچۇقتىن ئوچۇق ھاقارەتلەشكە باشلىدى.

- سەن بىر مەزلۇمنىڭ بېشىغا چىققان قاتىل!

- مەزلۇم تەڭرىدىن كەلگەن، يەنە تەڭرىگە قايتتى. تەڭرىنىڭ بۇيرۇقىسىز قىل تەۋرىمەس. ئۇنىڭ ۆلۈمىگە پايلاقچىلار سەۋەبچى!

مەشرەپ پىرمەتنى ئەگەشتۈرۈپ مەۋلانەنىڭ ھۇزۇرىدىن پېشىنى قېقىپ چىقىپ كەتتى.

بۇ كۈنلەردە مەشرەپنىڭ بۇخاراغا داڭقى پۇر كەتكەنىدى. ئۇنىڭ مەۋلانە ھۇزۇرىدىن قايتىپ چىققىنىنى ئاڭلاپ، بىر توپ جامائەت ئەتراپىغا ئولاشتى. كوچىدا ئادەملەر سەل بولۇپ ئاقتى. مەشرەپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا خىيالى دۇنيادا كېتىۋاتقان دەك بىخىرامان كېتىۋاتاتتى. تۇرۇپ - تۇرۇپ ناخشا توۋلاپ، زالىملارنى شەپقەتسىز تۈردە قامچىلايتتى. نانتۋان خەلق ئەھۋالىدىن دىلى قايغۇغا چۆمگەن مەشرەپ زامانىنىڭ تەڭسىزلىكىدىن

قاقشاپ، مۇڭلۇق ناخشىلارنى يول بويى توۋلاپ ماڭاتتى.

ئېتەگىمنىڭ يەلپۈشىدىن يۈز خىزىر پەيدا بولۇر،
بۇ دىلىمنى كولىماڭ، ئاتەشگادا پەيدا بولۇر.
ھەر تەرەپتىن نەرەي: "ۋاھ، ھەسرەتتا" پەيدا بولۇر،
زۇھد ئېلىغا "ھاي-ھۇۋ" ئاچچىق نىدا پەيدا بولۇر،
ئەھلى تەقۋالار ئارا ۋاۋەيلاپتا پەيدا بولۇر.
خوجا - سەيپىد، بەگۈ-خان، سەردارلەر بەدگار ئېسە،
زۇلم تىغىن تىز ئېتەردە ھەر بىرى نامدار ئېسە،
كاسەلەس كاززاب شەيخلەر بۇ ۋەتەندە بار ئېسە،
مەزلۇم ئەللەر ئېڭرىشىپكىم پارچە نانغا زار ئېسە،
كۆپىر ئېلىغا مەشرەبىدەك رەھنەما پەيدا بولۇر.

مەشرەپنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىدىن بۇخارا ھۆكۈمرانلىرى ساراسمىگە چۈشۈپ قالدى.
ئۇلار ئەتراپىغا مەۋلانە شېرىپ باشچىلىقىدىكى بىر توپ يالاقچى سوپى - شەيخلەرنى يىغىپ،
مەشرەپنى بۇخارا دىن ھەيدىۋېتىشكە قۇتراتتى. مەشرەپكە ئۆچمەنلىك قىلىپ يۈرگەن بىر
توپ سوپىلار مەشرەپكە كۆچىدىلا چالما - كېسەك ياغدۇرۇپ، مالا مەت تاشلىرىنى ئېتىشقا
باشلىدى. ئۇنىڭ ئادالەتپەرۋەرلىكىگە ئىخلاسى قىلىپ ئەتراپىغا ئولتۇرغان خالايقىنىڭ
قولدا بولسا تۆمۈرنىڭ سۇنىقىمۇ يوق ئىدى. ئېغىر زۇلۇم دەستىدىن ئۇلارنىڭ يۈرىكى
مۇجۇلۇپ، قارشىلىق كۆرسىتىش ئىقتىدارىنىمۇ يوقىتىپ قويۇشقانىدى. ئۇلار كۆز ئالدىدا
بولۇۋاتقان ئىشلارغا كۆزلىرىنى مۆلدۈرۈلۈپ رايىشلارچە تىكىلىپلا قاراپ قالدى، خالاس.
- بىر غىلاپقا ئىككى شەمشەر سىغماس! - دېدى مەشرەپ پىرمەتكە، - بۇ كاززاپلارنىڭ
ۋەتىنى ئەمدى بىزگە ھارام. قەشقەردىكى ئاپاق خوجا ھەزرەتلىرىنى ئاجايىپ ھەقىقەتپەرۋەر
ئۆلىما دەپ ئاڭلىدىم. پىر - ئۇستازسىز يۈرمەك تەرىقەتكە خىلاپ. قەشقەرگە بېرىپ ئاشۇ
ئۇستازنىڭ ئېتەكلىرىنى سۆيەيلى!

ستارنىڭ ھەمراھلىقىدا، سۇسز دەشت - چۆللەرنى كېسىپ ئۆتۈپ، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇق دەردىدە مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ تىرىلىپ دېگۈدەك بۇخارادىن ئاخىر ئوشقا يېتىپ كەلدى. بۇ يەردە مەشرەپ ئۆز ئادىتى بويىچە ئاسىق ئىبنى بەرخىيانىڭ قەبرىگاھىدا نەچچە كېچە تۈنەپ، مەرھۇمنىڭ خىيالى سىماسى بىلەن دىن ۋە دۇنيا ھەققىدىكى نازۇك مەسىلىلەر ئۈستىدە سۆھبەتلىشىپ چىقتى. تىرىكلەردە ئىمان ۋە ئەقىل بولمىغان بىر زامانغا خاتا تۆرىلىپ قالغان مەشرەپ پۈتۈن ئۈمىدىنى ۋە تەرىقەتتىكى چىقىش يوللىرىنى ئالەمدىن ئۆتكەن مەشھۇر ۋالىمالارنىڭ روھىغا باغلىۋەتكەنىدى. مەشرەپنىڭ تەسەۋۋۇرىدا ئۇلار ئۆزىنىڭ ئەسلى ھالىتىدىن كۆپتۈرۈلۈپ، بىر خىل غايىۋى مۇكەممەللىككە ئايلىنىپ قالاتتى. مەشرەپ ئاتاقنا تارىختا ئۆتكەنلەرنىڭ نامىنى سۈيىستېمال قىلغان خىيالى ئوبرازلار بىلەن مۇڭداشقانداك قىلىسمۇ، ماھىيەتتە كېچە - كېچىلەپ ئۆزى بىلەن مۇڭدىشىپ چىقاتتى. تەپەككۈرسىز قالغان بىر لەھزىمۇ ئۇنىڭغا ھارام ئىدى.

مەشرەپ ئاسمانغا ھەرە چىشىدەك قادىلىپ تۇرغان قاتمۇ-قات تاغلاردىن مىڭ بىر مۇشەققەتتە ھالقىپ ئۆتۈپ ئاخىر ئاتۇشتىكى قىران دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلدى. ئۇ دەريا سۈيىنى ئوچۇمغا ئېلىپ قېنىپ ئىچتى. ئېشەكنىمۇ سۇغاردى. پىرمەت ستارىمۇ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەنىدى. ئۇلار دەريا بويىدىكى چىملىقتا خېلى ئۇزاق ئۇخلىۋالدى. ئاندىن بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ ھەزرىتى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مازىرىنى تاۋاپ قىلغىلى يۈرۈپ كەتتى.

- ئەي، ئۇلۇغ خاقان! - دەپ خىتاب قىلدى مەشرەپ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مازىرىغا كېلىپ دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ، سەن ئادالەت قىلىچىنى ئوينىتىپ قۇمدەك چېچىلىپ كەتكەن خەلقىڭنى بىر قىلىچ ئاستىغا ئويۇشتۇرغانىدىڭ. ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى تەڭرىنىڭ نۇرى بىلەن يورۇتقاندىڭ. دىنىي بايراق ئاستىدا ئىنسانلار ئارىسىدىكى تەڭرى كۈتكەن ھەقىقىي بىرلىكنى، ئىناقلىقنى ئەمەلگە ئاشۇرغانىدىڭ. ھالا بۇ كۈنلەردە ئەۋلادلىرىڭ ھەقىقەت يولىدىن تېپىپ، بىرلىكتىن ۋاز كېچىپ، غاپىللىققا چۆكۈپ، تەڭرىنىڭ بۇيرۇق ۋە خاھىشلىرىغا ئاسىيلىق قىلىشقا باشلىدى!... - ئۇنىڭ مەڭزىگە ئىختىيارسىز ئىككى تامچە ياش دومىلاپ چۈشتى.

ئۇلار ئەتىسى ئەتىگەندە يولغا چىقىپ، پېشىن ۋاقتى بىلەن قەشقەر شەھىرىگە يېقىنلاپ كەلدى. بۇ شەھەر ئۇزاق ئەسىرلىك ئىلىم ۋە مەدەنىيەتنىڭ بۆشۈكى بولۇش سۈپىتى بىلەن مەشرەپكە يەر يۈزىگە سىغمايۋاتقان ھېكمەت جەۋھەرلىرى يىغىلىپ قالغان بۈيۈك بىر قارارگاھتەك تۇيۇلاتتى. ئۇ مۇرىسىدىكى تەمبۈرنى ئېلىپ يەرگە قويدى - دە،

پىچىرلاپ دۇئا ئوقۇشقا باشلىدى. پىرمەتمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ دۇئاغا قول كۆتۈردى. جاھانغا سىغىمىغان ئىخلاسمەن مەشرەپ تەڭرى ئۆز ئالىقنى بىلەن سىلىغان بۇ ئەزىزانە شەھەردە ئۆز ئىخلاسىغا چىقىش يولى تاپماقچى ئىدى.

ئاتىسى موللا ۋەلى ئۇنىڭغا دائىم: "پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىستان ۋە قەشقەر ۋىلايىتىدە ئاپاق خوجىدەك تەۋەرۈك، ئاتەش نەپەس ئەۋلىيا يوق. پۇرسەت بولسىلا ئۇلۇغ زاتنىڭ بوسۇغىسىغا باش قويۇپ، خىزمىتىنى قىل، ئوغلۇم!" دەپ چېكىلەپ تۇراتتى. مانا ئۇ ئەمدى ئاشۇ ئۇلۇغ دەرگاھ بوسۇغىسىدا تۇرماقتا. نېسىپ بولسا مانا بۈگۈن پەرىشتىدەك ئاپاق خوجا ئايىغىغا ئۆزىنى تاشلاپ، تەۋەرۈك پەشلىرىنى يۈزىگە سۈرتىدۇ. ئۇ تۈمەن دەرياسىغا چۆمۈلۈپ تاھارەت ئالدى؛ ئاندىن دۇئا - تەكبىر بىلەن روھىنى پاكلاپ، "بىسىمىللا" دەپ ئوڭ پۈتىنى چامداپ ياۋاغ دەرۋازىسىدىن كىرىپ كەلدى. ئۇ يول بويى ناخشا توۋلىدى.

ئانقەدەر نۇرغا تولۇپمەن ئاسمانغا سىغىمىدىم،
تاقى ئەرشى كۇرسىيۇ لەۋھى جاھانغا سىغىمىدىم.
كىمگە سايەم چۈشسە ئول نۇرى يېقىن بولدى شۇ دەم،
دەپتىرى روھى قۇددۇستۇرمەن، زابانغا سىغىمىدىم.
سايەئى ئادەمگە كەلدىم، نۇرى مەنى ئىزلىدىم،
جەننەتۈل پىردەۋىسىدەك ئالىي ماكانغا سىغىمىدىم.
بار ئىدىم نوھ ۋاقتىدا، غەرق ئەتمىدى توپانى ھەم،
ھەمراھى مۇسا بولۇپ تۇرى سىنانغا سىغىمىدىم.
ئەللىك يىل ئەيسا بىلەن يۈردۈم ئۆلۈكنى تىرگۈزۈپ،
بائىسى بىر نۇقتىدىن: مەشرەپ زامانغا سىغىمىدىم.

مەشرەپ قەشقەر كوچىلىرىنى ئايلىنىپ بولۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ دەرگاھىغا قاراپ يول ئالدى. دەرۋازا ئالدىغا يېتىپ كەلگەندە دەرۋازا يېنىدىكى ئۆيدە ئولتۇرغان، كونا سەللە ئوربۇلغان، مەللە چاپانلىق ئوتتۇرا ياشتىكى بىر ئادەم تەسۋى ساناشىنى توختىتىپ دەرۋىشلەردەك ئاجايىپ خۇشخۇي يىگىتلەرنى ئىچكىرىگە باشلىدى.
خوجا ئاپاق جايلاشقان خانىقانىڭ ھويلىسى چوڭ بولۇپ، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىگە مۇساپىرخانا، ئوتۇنخانا، ئاشخانا، ئاتخانىلار سېلىنغانىدى. تۆر تەرەپتە چوڭ زىكرىخانا،

سالامخانا بار ئىدى. خانقانىڭ كەينىدىكى چوڭ ھويلىدا قەشقەرىيىنىڭ دىنىي داھىيىسى ئاپاق خوجىنىڭ خوتۇنلىرى، كېنىزەك ۋە دېدەكلىرى تۇراتتى. موللا قاسىم يىگىتلەرنى پەلەمپەيدە قالدۇرۇپ، نەقىشلىك ئىشىكىنى ئاستا ئاچتى - دە، سالامخانىغا كىرىپ كەتتى. ئارىدىن ئۇزاق ۋەتەمەيلا كۆزلىرى ئىلھام نۇرى بىلەن چاقناپ تۇرغان مەشرەپ سالامخانىغا كىرىپ ئاپاق غوجا ھەزرەتلىرىنىڭ مۇبارەك پەشلىرىنى سۆيۈپ، ئايىغىغا يىقىلدى. ئاپاق خوجا ئايىغىغا يىقىلغان يىگىتلەرنىڭ ئەقىدە - ئىخلاسلرىدىن سۆيۈنۈپ مەنۇنۇۋار كۈلۈمسىرىدى ۋە ئۇلارنى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشقا بۇيرۇدى؛ ئاندىن ئوڭ قولىنى مەشرەپنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە مۇختەك قالدۇردى.

- دەرگاھىمىز ئۆزىگە سەجدە قىلغان كۆزلەردىن غەپلەت پەردىسىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ھەقىقەتنى ساختىلىقتىن ئايرىۋالالايدىغان خاسىيەتنى ئاتا قىلغاي. ئاللادىن باشقا ھەممە نەرسە يالغان. سەنمۇ، مەنمۇ، دۇنيادىكى ھەممىلا نەرسە تەڭرىنىڭ شولىسى... ئۆمۈچۈك ئاغزىدىن يىپەك چىقارغاندەك تەڭرىمۇ يوقتىن ساخاۋەت كۆرسىنى، زېمىنۇ - ئاسماننى ياراتقان...

ئاپاق خوجا دەبدەبە قىلىپ سۆزلەپ، ھاياجانلىنىپ تۇرغان مەشرەپنىڭ كۆزلىرىگە مۇختەك قالدۇرغان يېتى ئۇنىڭدىكى ئىچكى ئۆزگىرىشلەرگە پۈتۈن دىققىتىنى يىغقاندى. مەشرەپ پۈتۈن بەدىنى مومدەك يۇمشاپ، قاپاقلىرى تارتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. بىردەمدىن كېيىن كۆزىگە ئاغزىدىن يىپەك چىقىرىۋاتقان ئۆمۈچۈكلەر كۆرۈنگەندەك بولدى - دە، ئەتراپى قاراڭغۇلىشىپ ئىزىغىلا يىقىلدى. سالامخانىدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى سۈر باستى... خانقا خۇدىنى يوقاتقان ھالدا جەرە - ساماغا چۈشكەن مەللە چاپانلىق مۇرت - مۇخلىسلارنىڭ "ھۆم - ھۆم"لىرى بىلەن ئەتىدىن - كەچكىچە گۈرۈلدەپ تىنمايتتى. ئەتراپىدىكى مۇھىتقا شائىرانە تۈس بېرىپ، ئۆزىنى جەننەتكە كىرگەندەك ھېس قىلغان مەشرەپ پىرەت سىتارى بىلەن بىرلىكتە تاپشۇرۇلغان ئىشلارنى جان - دىلى بىلەن ئورۇندايتتى. ئوتۇن ياراتتى، ئوچاقنىڭ كۈلىنى ئالاتتى، داشقازان ئاستىغا ئوت قالايتتى. ئاپاق خوجا بىرەر ئىش بىلەن شەھەرگە كىرىپ كەتكەندە، قولىغا ساتارنى ئېلىپ بەزمە قىلاتتى. بۇنداق چاغلاردا ياش كېنىزەكلەر باشلىرىدىكى چۈمبىلىنى قىيا ئېچىپ، مەشرەپنىڭ يېقىملىق ئاۋازىغا ھەۋەس بىلەن قۇلاق سېلىشاتتى.

ئاپاق خوجىنىڭ چوڭ خانىمىنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتقان بىر كېنىزەك مەشرەپكە ئىچ - پەش تارتىپ قالغاندى. ئۇ ھەر كۈنى ناماز ۋاقتىدا ئاپاق خوجىغا تاھارەت سۈيى ئېلىپ چىقاتتى. مەشرەپ چىرايلىق نەقىشلەنگەن چوڭ تۈتۈپ تۇرغان، قىزىل ياغلىقنى قىيا

ئارتىۋالغان بۇ گۈزەل كېنىزەكنى كۆرگەندە بىر قىسىملا بوپ قالاتتىۇ، ئۇنچىقماي يەرگە قاراپ تۇرۇۋالاتتى. ئۇ پىر مۇرشىدىنىڭ خىزمىتىدىكى چاكارلارغا قاراشنى كۇپرانى نىمەت دەپ بىلەتتى. لېكىن كاساپەت كېنىزەك ئوت ئىدى، ئوت! ئۇ قەددى - قامىتى كېلىشكەن، كۆزلىرى چاقناپ تۇرىدىغان چىرايلىق يىگىتنى كۆرگەندە باشقىچە ئېچىلىپ كېتەتتى. بىر كۈنى كەچتە مەشرەپ ئوتۇنخانا ئالدىدا ئوتۇن يېرىۋاتقاندا كېنىزەك ئوت تەرەپكە ئەنسزلىك بىلەن قاراپ قويۇپ مەشرەپكە يېقىنلاشتى.

- ھارماي ئىشلەيدىكەنسز، - دېدى ئۇ جان ئالغۇر كۆزلىرىنى مەشرەپكە ئوينىتىپ. - پىرنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ ساۋاپ تاپاي دەيمەن. ھارماس بىر ئاللا. ھارساممۇ چىدايمەن - دە! - مەشرەپ ئىختىيارسىز كۈلۈمسىردى.

مەشرەپنىڭ كۈلۈمسىرەشلىرىنى كۆرۈپ كېنىزەككە تېخىمۇ جان كىردى. - دائىم ساۋاپ قوغلىشىپلا يۈرىدىكەنسز. ھاياتىڭىزدا گۇناھمۇ قىلغانمۇ سىز؟ - قىلغان.... مەشرەپنىڭ كۆز ئالدىغا سۇ يۈزىدە لەيلەپ قالغان دىلسۆز كەلدى - دە، ئىختىيارسىز ئەندىكىپ كەتتى. ئالدىدا تۇرغان بۇ قىزنىڭ چىرايى دىلسۆزگە قەۋەت ئوخشايتتى. مەشرەپنىڭ قەلبى ئازاب ئارىلاشقان بىر خىل مۇھەببەت ھېسسىياتىنىڭ تۈرتكىسىدە داۋالغۇشقا باشلىدى. ئۇ پۈتۈن ھېسسىياتىنى كۆزىگە يىغىپ قىزنىڭ كۆزلىرىگە بىر پەس سىنچىلاپ قارىدى. قىز بەرداشلىق بېرەلمەي بويۇنلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى. بۇ قىزنىڭ ئىسمى گۈلرۇز ئىدى. مەشرەپ شۇنىڭدىن كېيىن كېچىلىرى ئۇخلىيالمىدىغان بولۇپ قالدى.

موللا قاسىم كېنىزەكلەرنىڭ مەشرەپكە قىزىقىپ قالغانلىقىدىن تەشۋىشكە چۈشۈپ ئاپاق خوجىغا پۇراتتى. بۇ گەپلەر ئاپاق خوجىنىڭ قەلبىگە رەشىك ئوتىنى تۇتاشتۇرۇپ قويدى ۋە مەشرەپنى ئەتىدىن باشلاپ يازلىق قارارگاھتىكى گۈلباغدا ئىشلەشكە بۇيرۇدى. شۇنىڭدىن كېيىن پىرمەت بىلەن مەشرەپ ئىككىسى گۈلباغقا بېرىپ ئىشلەشكە باشلىدى. بۇ باغ جەننەتتەك گۈزەل ئىدى. باغنى ئاپاق خوجىنىڭ سادىق مۇرىتلىرىدىن بولغان شائىر مۇھەممەت ئىمىن خوجامقۇلى خىرقىتى باشقۇراتتى. ئۇ شۇ كۈنلەردە ۆزىنىڭ قايماقتەك تاتلىق تىل بىلەن يېزىلغان غەزەللىرى ئارقىلىق پۈتۈن قەشقەرگە پۇر كەتكەن شائىر ئىدى.

خىرقىتى گۈلباغنىلا باشقۇرۇپلا قالماي، يەنە ئاپاق خوجىنىڭ ئايغاقچىلىرى ۋە ماراقچىلىرىنىمۇ باشقۇراتتى. بىلال جامال، ساتىم قاراقچى، غەۋسوپى، لەزىز كاززاپ، ۋاھىد قەللاب، پىرمەت ئەنەغار، ئەسقەر سوتتا، ئىبراھىم ئاقپەدەر، ئىلياس تىرتىق، قاسىم بېجىرىم،

جالال ئۆپكە قاتارلىق بىر توپ ئايغاقچى ۋە مارقىچىلار ئۇنىڭ خىزمىتىگە ھەر زامان تەقبولۇپ تۇراتتى. بۇ ئايغاقچىلار ئاجىز مۆمىنلەر ئۈستىدىن خوجا ئاپاققا يالغان - ياۋىداق گەپلەرنى يەتكۈزۈپ، ئۇلارنى ئورۇنسىز ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە، ۋەھشىي قىيىنچىلىقلارغا دۇچار قىلاتتى. نۇرغۇن كىشىلەر ئۇلارنىڭ زىيانكەشلىك قىلىشىدىن ئەنسىرەپ، قەشقەرنى تاشلاپ تەرەپ - تەرەپكە قېچىپ كېتىشكەندى. قاچمىغانلىرى بولسا بەھۇدە تۆھمەتلەرگە ئۇچراپ ئەل ئارىسىدا سازايى قىلىناتتى. ئۇلارنىڭ بىگۇناھ باشلىرى ئۇيات ۋە نومۇستىن بەھۇدە ئېگىلەتتى. ھەتتا نۇرغۇن ئەرلەر ئورۇنسىز تەھمەتلەر تۈپەيلى ئاختا قىلىۋېتىلگەندى. ھەممىنىڭ ئاغزىدا ئايغاقچىلار ھەققىدىكى شىكايەتلەر ياڭرايتتى.

مەشرەپ بىلەن پىرمەت بۇ باغقا كەلگەندىن كېيىن، ئالتۇن قەپەسكە سولانغان قۇشتەك تىپىرلاپلا قالدى. باغ جەننەتتەك گۈزەل بولغىنى بىلەن ئۇنىڭ ئىچىدە تەھدىت ۋە زوراۋانلىق ھۆكۈم سۈرەتتى. باغ ئىچىدە قۇشلار كۆڭۈللۈك بەزمە قۇرۇشۇپ، تىنماي سايرىشاتتى. بىراق تەبىئەتنىڭ بۇ شادىيانە بەزىملىرىدىن ھۇزۇرلانغۇدەك كۆڭۈلنى ئىزدەپ تاپماق تەس ئىدى. مەشرەپ ھەر كۈنى دېگۈدەك باغ ئىچىدە جاپالىق ئىشلەيتتى. گۈلرۈزنىڭ يېقىملىق چىرايى، ئوتلۇق كۆزلىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن كەتمەيتتى.

كېيىنكى كۈنلەردە مەشرەپ ئاخشاملىرى باغدىن غىيىپىدە يوقاپ كېتىدىغان بولۇپ قالدى. بۇنداق چاغلاردا ئۇ گۈلرۈز بىلەن سالامخانىنىڭ كەينىدىكى دەرەخزارلىقتا "ئىلاھىي ئىشقا يەتكۈزىدىغان كۆۋرۈك" ياساش بىلەن بەنت بولاتتى. ئۇلار ئۇچرىشىدىغان ھەممەيلەن نامازغا تۇرۇپ كەتكەن ۋاقىتلارنى تاللايتتى. ھەتتا دەرۋازىۋەنلەرمۇ دەرۋازىنى تاشلاپ نامازغا كىرىپ كېتىدىغان بۇنداق پەيتلەردە ئۇلارغا خانىقانىڭ ئەتراپى ئوڭچە قالاتتى. ياش كېنىزەكنىڭ لەۋلىرىدىن مۇھەببەت شارابىنى تېتىپ قالغان مەشرەپ ناماز - نىيازنىمۇ ئۇنتۇپ قالدى. ئۇ جەننەتتىكى ھەۋزى كەۋسەر شارابىدىنمۇ ۋاز كەچكەندى. ئۇ ئۆزىنى كامىل مۇسۇلمان دەپ ھېسابلىسىمۇ، ۋۇجۇدىنىڭ زور بىر قىسمىنىڭ ھامان ۋز ئەقىدىسىگە بوي بەرمەيۋاتقانلىقىنى سېزىپ تۇراتتى.

بۇ كۈنلەردە مەشرەپنىڭ خوجا ئاپاقتىن ئىخلاسى قايتىپ قالغانىدى. نەگىلا بارساڭ قازاننىڭ قۇلقى تۆت. قەشقەردىمۇ يەنە تەڭسىزلىك، زۇلۇم - سىتەم ھۆكۈم سۈرمەكتە. مەشرەپ گۈلباغقا كەلگەندىن كېيىن شائىرلىقى بېشىغا بالا بولدى. مەشرەپكە ھەسەت قىلىۋاتقان خىرقىتى ئۇنىڭدىن قۇسۇر ئىزلەپ ئىزىغا دائىم ئادەم سېلىپ قوياتتى. مەشرەپ بىر ئامال قىلىپ ئۇلارنى ئازغاشتۇرۇۋېتەتتى. خىرقىتى ئۇنى يالغان - ياۋىداق گەپلەر بىلەن ئاپاق خوجىغا چىقىشتۇرۇپلا يۈرەتتى. مەشرەپ بىلەن پىرمەت ئىككىسى شۇ سەۋەبتىن دائىم

جازاغا ئۇچراپ تۇراتتى.

مەشرەپ ئاچچىقنى نەزمە بىلەن چىقراتتى. ئۇ ئەمدىلىكتە ئايغاقچىلارنى، سۇخەنچىلەرنى ھەجۋىي قىلىدىغان شېئىرلارنى يېزىپ، پات - پات جامائەتكە ئوقۇپ بېرىشكە ئادەتلىنىپ قالدى. پىرمەت سىتارى ئاتەش نەپەس ئۇستازى ئوقۇغان نەزمىلەرنى خاتىرىلەپ، "دەپتەرى ئەشارى كالان" دەپ بىر دىۋان تۈزدى. مەشرەپنىڭ ھەجۋىي مىسرالىرى ئەل ئارىسىغا تېزلا تاراپ كەتتى. بۇنى ئاڭلاپ خىرقىتى ۋە ئۇنىڭ ئايغاقچىلىرى دەرغەزەپ بولۇشتى. بىر قېتىم مەشرەپ بىلەن پىرمەت ئاپاق خوجىنىڭ ئىشى ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپ كەتكەندە، خىرقىتى ئۇلارنىڭ يېتىپ قوپىدىغان ۋېينى ئاختۇرۇپ، دىۋاننى تېپىۋالدى - دە، ئاپاق خوجىغا يەتكۈزۈپ بەردى.

ئۇلار سەپەردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىنكى بىر جۈمە كۈنى ئاپاق خوجا قەشقەردىكى مۇرىت - مۇخلىسلىرىنى خانقاغا يىغىپ ۋەز - نەسەھەت قىلدى ۋە ئاخىرىدا مەشرەپنى ئوتتۇرىغا تارتىپ چىقىرىپ سوراق قىلدى.

- ئەي بەتقىلىق، ئەشارى تەۋەرۈكنى بۇلغاپ بىمەنە، ناشايان سۆزلەرنى قىلىپ يۈرۈپسەنغۇ؟ پېقىر ۋە سادىق مۇخلىسلىرىم ھەققىدە ئاغزىڭغا كەلگەننى بىلجىرلاشتا خۇدادىن قورقمىدىڭمۇ، بەندىدىن ئۇيالىمىدىڭمۇ؟ يا سەردارى ئىشراقىيۇن، ئەھلى ھىرقە پېشۋاسى خىرقىتى، بۇ بەتقىلىقنىڭ ئىلكىڭىزدە بولمىش "دەپتەرى ئەشارى كالان" دىن بىر نەزمە ئوقۇغايسىز. بۇ يەردە ھازىر بولغۇچىلار ئۇنىڭ نەزمىلىرىنى ئاڭلاپ، كۆپۈرلۈك بابىدا قايسى دەرىجىگە يەتكىنىنى بىلىپ قالغاي ۋە ئۇنىڭغا مالا مەت تاشلىرىنى ياغدۇرغاي!

ئاپاق خوجىنىڭ ئىشارىتى بىلەن خىرقىتى مەشرەپنىڭ "دەپتەرى" نى ۋارقلاپ، ئاۋازىنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ، بوغۇلۇپ تۇرۇپ ئۇنىڭ ئاللىبۇرۇن تاللاپ قويغان نەزمىلىرىنى ئوقۇشقا باشلىدى. جامائەت تەشۋىش ۋە ھەيرانلىق ئىچىدە بىر مەشرەپكە، بىر خىرقىتىغا قارىشىپ داڭ قېتىپ قېلىشتى. خىرقىتى ۆزى تاللاپ قويغان نەزمىلەرنى ھەدەپ ئوقۇماقتا ئىدى:

دىلىمنى نېمە ئەيلەپ بەس، ماڭا سالىدىڭ جۇدالىقنى،
ساۋۇردۇڭ، يەلگە بەردىڭ، ھەي، بۇ ئەھدۇ ئاشنالىقنى.
سەن، ئەي خىرقەت، نەسەھەتنى بېرىپ ئىتلار ئارا قىلغىن،
جاھاندا كۆرمىدى ھەرگىز كىشى سەندەك رىيالىقنى.
زالالەت پىشەلغىنى ئەھلى جىنلار سىزدىن ئۆرگەنگەي،

مۇناپىق، بەدپىسەندىلىك ھەم تاماگەر، روسىيالىقنى.
رىياتائەت قىلىپ كۈندۈزلىرى ئۆزىنى دىيان مۇرشىد،
كېچىدىن تاڭ قەدەر قىلغۇڭ ئۆزۈڭدەك يۈز قارالىقنى.
ھەممە ئەلنى خاراب ئەيلەپ، تەزەللۇم پىشە بولمىشىەن،
سېنىڭ پىرىڭ قىلۇر ئاخىر مەگەر دەئىۋى خۇدالىقنى.
نەچە مەزلۇم خالايقنىڭ كۆزىنى ياشلاپ، بۇ مەشرەپتەك،
نېسىپ ئەتكەي ساڭا ئاخىر خۇداۋەندە گادالىقنى.

نەزمە ئوقۇلۇپ "سېنىڭ پىرىڭ ئاخىر خۇدالىق دەۋاسى قىلىدۇ" دېگەن يەرگە
كەلگەندە ئاپپاق خوجىنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى. خالايقمۇ ياقىسىنى چىشلەپ، تۆۋە -
ئىستىغىپار ئوقۇشقا باشلىدى. خىرقىتىنىڭ داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇغۇسى بار ئىدى. بىراق
دەرغەزەپ بولغان ئاپپاق خوجا: "بولدى، بەس!" دەپ توختىتىپ قويدى.
ئاپپاق خوجىنىڭ كۆزلىرى دەھشەتلىك چاقناپ، مەشرەپكە مىختەك قالدۇ.

- ئەي مەشرەپ، پېقىر ۋە سادىق مۇرىتلىرىم ھەققىدە مۇنداق ھاقارەتلىك نەزمىلەرنى
پۈتۈشكە قانداق جۈرەت قىلدىڭ؟ جامائەت ئالدىدا تۆۋە قىلىپ، گۇناھىڭنى يۇغايىسەن!
مەشرەپ ئاپپاق خوجىغا ئالىپتە قىياپەتتە ئېگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن،
جاۋابەن سۆزگە كىرىشتى.

- يا پىرىم، مەيلى نېمىلا دېمەي، ھەق گەپنى قىلدىم. تۆۋە قىلىشقا مۇناسىپ
ئەمەسمەن. ئۇنىڭ تۇرقى شۇنداق مەغرۇر، سۆزلىرى شۇ قەدەر قەتئىي ئىدى.
مەشرەپنىڭ جاۋابىدىن تېخىمۇ دەرغەزەپ بولغان ئاپپاق خوجا دەرھال پەرمان
چۈشۈرۈپ، "دەپتەرى ئەشارى كالان"نى ئوتقا تاشلاشقا، مەشرەپكە قىرىق دەررە ئۇرۇشقا
بۇيرۇدى. پىرمەت سىتارىنىمۇ مەشرەپكە ھامىيلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن پۈت - قوللىرىغا كويىزا
- كىشەن سېلىپ بىر ئاي زىندانغا سولدى.

پىرمەت سىتارى زىنداندىن چىققاندا مەشرەپنى قەشقەردىكى ۋەيرانە بىر
قەلئەندەرخانىدىن قان تۈكۈرۈپ، ئاغرىپ ياتقان ھالەتتە تېپىۋالدى. ئۇ پايلاقچىلاردىن
ئۆزىنى دالىدىغا ئېلىپ بۇ يەرگە كېلىۋالغانىدى. خوجامقۇلى خىرقىتىنىڭ مەشرەپنى ئەل
ئارىسىدا شەرمەندە قىلىش ئۈچۈن قىلمىغان - ئەتمىگەنلىرى قالمىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ
قباھەتلىك ۋاسىتىلەرنى تاللاشتىنمۇ باش تارتىپ ئولتۇرمىدى. ئۇ تېخى مەشرەپنىڭ
نورغۇن شېئىرلىرىنى ۆزىنىڭ دىۋانىغا كىرگۈزۈۋېلىپ، مەشرەپنىڭ شېئىرلىرى بىلەن ئۆز

شۆھرىتىنى ئاشۇرماقچى بولدى. بىراق قەشقەرنىڭ خۇداگۈي، سەممىي خەلقى بۇ بېيىتلارنىڭ خىرقىتىنىڭ قولىدىن چىققانلىقىغا ئىشەنمىدى. چۈنكى بۇ شېئىرلار خىرقىتىنىڭ شېئىرلىرىدىن كۆرە، خىرقىتى ئاپاق خوجىغا چىقىشتۇرغان شېئىرلارغا بەكرەك ئوخشاپ تۇراتتى. شۇ ئارىدا يەكەندىكى ئىسمائىلخاننىڭ ئابرويلۇق شائىرلىرىدىن بىر گۇرۇھ كىشى ئاپاق خوجىنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ مەشرەپ ئۈچۈن دەۋاگەر بولدى. ئۇلار مەشرەپنىڭ شېئىرلىرىنى خىرقىتىنىڭ كۆچۈرۈۋالغانلىقى ئۈستىدە ئىسپاتلارنى كەلتۈرۈشۈپ، خىرقىتىنى مات قىلىپ قويۇشتى. بۇ دەۋاگەرلەر ئۇزاقتىن بېرى مەشرەپنىڭ شېئىرىغا مەھلىيا بولۇپ يۈرگەنلەر ئىدى. "ئوغرىلىغان دۇمباقنى چالغىلى بولمايدۇ!" دېدى ئۇلار خىرقىتىغا بىر ئېغىزدىن تەنە قىلىپ.

7

ھەممەياق جىمجىت، جامائەت خانىقاغا كىرىپ كەتكەنىدى. مۇرىت - مۇخلىسلارنىڭ ھەممىسى ئاپاق خوجىغا ئىقتىدا قىلىپ نامازشامنى ئوقۇماقتا ئىدى. يورۇقلۇق قاراڭغۇلۇق بىلەن قوشۇلغان بۇ چاغدا خانىقانىڭ كەينىدىكى دەرەخزارلىقتىمۇ ئىككى گەۋدە بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ كەتكەنىدى. كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن بولغان بۇ ئاشىق - مەشۇقلار قاراڭغۇلۇق چۈشۈشى بىلەنلا خۇددى ۆزىنى ئوتقا ئاتقان پەرۋانىدەك بىر - بىرىنىڭ قۇچاقلىرىغا ئېتىشتى. ھەر ئىككىسىلا بىر قەدەھتىن شاراب ئىچكەندەك مەست - ئەلەس بولۇشقان بولۇپ، ئەتراپتىكى ھېچنەرسىنى كۆرمەيتتى. قۇلاقلىرى بالدەك شېرىن سۆزلەردىن باشقا ھېچقانداق ئاۋازنى ئاڭلىمايتتى. شۇ چاغدا تىمسىقلاپ كېلىپ دەرەخلەرنىڭ كەينىگە يۈشۈرۈنۈۋېلىپ ماراپ تۇرغان لەززە كاززاپ بىلەن ۋاھىد قەللاب چاچراپ چىقىپ ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئاجراتتى. ئۇلار مەشرەپنىڭ پۇت - قولىنى باغلاپ ئوتۇنخانغا سولاپ قويۇپ، گۈلروزنى چېچىدىن سۆرەپ خانىقاغا ئېلىپ كىرىپ كېتىشتى. مەشرەپ قۇربان قىلىنىش ئالدىدا باغلاپ قويۇلغان قويدەك تىپچەكلەپ كەتتى.

ئاپاق خوجا ۋەقەدىن خەۋەردار بولسىمۇ ھېچنەرسىنى ئاڭلىمىغان كىشىدەك ۋەزمىن ۋە خاتىرجەم ئىدى. ئۇ تېخى ئىچىدە ئاجايىپ ياخشى ئوچ ئېلىش پۇرسىتى كەلگەنلىكى ئۈچۈن خۇشال ئىدى. ئەتىگەنلىك چايدىن كېيىن ئۇ ئالدىرىماي سالامخانغا چىقتى. ئۇنىڭ تاشتەك قاتقان يۈزىدە ياسالما ئۇلۇغۋارلىقتىن باشقا ئىپادە يوق ئىدى. ئۇ غەزىپىنى ئىچىگە يوشۇرغان بولۇپ، چىرايى پېتىپ كېتىۋاتقان قۇياشتەك جىمجىت ئىدى. ئۇ ۆز

كۇرسىغا ئولتۇرۇپ كەشمىر چاپاننىڭ پەشلىرىنى يىغىۋالغاندىن كېيىن قەددىنى رۇسلاپ، گۇناھكار يىگىتنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى. ساتىم قاراچى بىلەن قاسىم بېجىرىم قولى كەينىگە باغلانغان، چىرايى تاتىرىپ كەتكەن مەشرەپنى سۆرىگەن پېتى سالامخانغا ئېلىپ كىردى. مەشرەپ ئاپاق خوجىغا نەپرەت بىلەن تىكىلىپ تۇراتتى.

- جىنايەتنى جازاسىز قالدۇرۇش ئاقىلنىڭ ئىشى ئەمەس، - دېدى ئاپاق خوجا سۈرلۈك ئاھاڭدا، ئاندىن كۆزىنى يۇمۇپ، گويا ئادالەت ئۈچۈن باش قاتۇرۇۋاتقان پادىشاھتەك ئويغا پاتتى. رەشك ئوتىدا كۆيگەن يۈرىكى "مەشرەپنى دەرھال تاغارغا سولاپ مۇناردىن تاشلىۋەت!" دەپ تۇرسىمۇ، ئەقلى "ئالدىرما، بۇ يالاڭتۆش شائىرنىڭ جامائەت ئارىسىدا مۇخلىسلىرى كۆپ. ۆلتۈرۈۋەتسەك ئۇنى ئەۋلىيا دەپ ئاتاشقا باشلايدۇ، سەن ئەۋلىيانى ئۆلتۈرگەن قاتلىغا ئايلىنىپ قالسىەن" دەپ خىتاب قىلاتتى.

ئۇ ئۇزاق ئويلىنىپ ئاخىر بىر قارارغا كەلدى - دە، يانچۇقىدىن مىس ۋە تۆمۈر قېتىشمىسىدىن ئىشلەنگەن تامغىنى ئېلىپ، قاسىم بېجىرىمگە ئوتتا قىزىتىپ كېلىشكە بەردى.

- شەرىئەتتىن يۈز ئۆرۈپ، گۇمراھلىق يولىغا ماڭغان بۇ بەندە ئۆلۈمگە لايىق، - دېدى ئۇ قاپقىنى تۈرۈپ، - بىراق بىز قىساس ئېلىشنى ئەيىب، ئەپۇ قىلىشنى ھۈنەر دەپ بىلىمىز. شۇڭا ئۇنىڭ بىر قوشۇق قېنىدىن كەچتۇق. ئەمما جىنايەتنى جازاسىز قالدۇرۇشمۇ شەرىئەتكە خىلاپ. شۇڭا بۇ پاسىق يىگىتنى ئەرلىكىدىن مەھرۇم قىلىشنى قارار قىلدۇق!

ئاپاق خوجا قاسىم بېجىرىم قىزىتىپ كەلگەن، چوغدەك قىزىرىپ كەتكەن تامغىنى سېپىدىن تۇتۇپ قولىغا ئالدى - دە، ئايغاقچىلار تەرىپىدىن باشلىرى ئەگدۈرۈلگەن مەشرەپنىڭ ئەسەپ تۇمۇرىغا كۈچەپ باستى. مەشرەپ ھوشسىزلىنىپ يىقىلدى. يىقىلىش ئالدىدا دەھشەت بىلەن چىرقىراپ كەتتى. سالامخاندىكىلەر قورقۇپ قال - غال تىترەشتى.

بىر ھەپتىدىن كېيىن مەشرەپ ئەسلىگە كېلىپ، ئاستا - ئاستا مېڭىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا قوۋۋەت قالمىغان، چىرايى ئۇششۇك تەگكەن يوپۇرماقتەك ساپسىرىق ئىدى. پىرمەت ئۇنىڭغا كۆز يېشى قىلىپ تۇرۇپ تەسەللى بېرەتتى. پۈتۈن دۇنيا كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈنگەن مەشرەپكە ھېچنەرسە تېتىمايتتى. ياخشى سۆزلەرمۇ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرالمىتتى. "مېنى پاسىق دەپ ئەرلىكىمدىن مەھرۇم قىلغان ئاپاق خوجىنىڭ ۆزى تېخى كۈندە بىر كېنىزەك بىلەن نۆۋەتلىشىپ زىنا قىلىپ چىقىدۇ، تۇفى!". مەشرەپكە ۆزى ئەقىدە قىلىپ نەمەنگاندىن ئىزلەپ كېلىپ قول بەرگەن، ھەممە ئادەم ئەۋلىيا دەپ چوقۇنۇۋاتقان بۇ ئاپاق خوجىنىڭ ئەمەلىيەتتە ئادەملەرنى ئۆز ئەركىنلىكىدىن مەھرۇم

قىلغۇچى، ئىچى قارا مەلۇن ۋە مۇناپىق بولۇپ چىققانلىقى قاتتىق ئەلەم قىلغانىدى.

8

شۇ زاماندا قەشقەردىكى داڭلىق سازەندە ئۇستاز مۇھەممەد سىدىق ئەنجانى تەمبۇرى مەشرەپنىڭ يالقۇنلۇق غەزەللىرىگە قەشقەر مۇقاملىرى ئۇسلۇبىدا مۇڭلۇق ئاھاڭلارنى ئىشلەپ ئەل ئىچىدە تارقىتىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن مەشرەپنىڭ نامى پۈتكۈل قەشقەرىيە تەۋەسىگە پۈر كەتتى. ساددا خەلق ئاپاق خوجا بىلەن قېرىشقاندىكى مەشرەپنى ئەپسانىۋى تەسەۋۋۇرلىرى بىلەن مۇبالىغىلەشتۈرۈپ، "ساھىب كارامەت ئەۋلىيا" دەپ ئاتايدىغان، ئۇنىڭغا غايىۋانە تەلپۈنىدىغان بولۇشتى.

ئاپاق خوجا ھۇزۇرىدا پاجىئەلىك قىسمەتكە دۇچار بولغاندىن كېيىنكى مەشرەپ ئىلگىرىكى مەشرەپكە زادى ئوخشىمايلا قالدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئىلگىرىكى ئەقىدىسىنىڭ ئورنىنى مانا ئەمدى خۇدادىن باشقا ھېچنېمىنى مەنسىتمەيدىغان ئىسيانكارلىق، ئىلگىرىكى ئىتائەتمەنلىك ئورنىنى مانا ئەمدى ئەسەبىيلىك ۋە تەلۋىلىك ئىگىلىگەندى. پۈتمەس - تۈگمەس ئازابلىرىنى ئۇنتۇش ئۈچۈن ئۇ بەك چىكىدىغان بولۇۋالدى. روزا، ناماز، نىياز دېگەنلەرنىمۇ ئۇنتۇدى. ھەتتا ئۇ بەزىدە دۇنيانىمۇ، ئۆزىنىمۇ ئۇنتۇپ قالاتتى. يول بويى تىنماي ناخشا توۋلايتتى، ئۇسسۇل ئويناييتتى. ئۇنىڭغا ئەتراپتىكى ھەممىلا نەرسە ئۇنتۇلۇپ، يەر يۈزىدە پەقەت ئاشۇ سەبىي ھەرىكەتلا قالغاندەك قىلاتتى. ئۇ ھېچ نەرسىنى مەنسىتمەستىن يېرىم - ياتا بېھوش ھالەتتە، ئويغاق تۇرۇپ چۈش كۆرۈۋاتقان ئادەمدەك ئۆزىنىڭ خىيالى دۇنياسىدىلا ياشايدىغان بولۇۋالدى. چۈنكى ئۇ ئۆزىنى ئاشۇ خىيالى دۇنيادىلا، بېھوش ھالەتتە تەڭرىگە قوشۇلۇپ كېتىۋاتقاندىكى ھېس قىلالايتتى. شۇڭا تەسەۋۋۇر كۈچى بىلەن ئويدۇرۇپ چىقىرىۋالغان بۇ دۇنياسى ئۇنىڭ ئۈچۈن نەقەدەر سۆيۈملۈك ئىدى. ئەتراپىدىكى رېئاللىق، ئوڭىدىكى دۇنيا بولسا ناھايىتى مۇدەھىش، قاباھەتلىك، ئىپلاسلىق ۋە رەزىللىكلەر بىلەن تولغان بىر ساختا دۇنيادەك بىلىنەتتى ۋە ئۇنىڭ بەدەنلىرىنى تىكەنلەشتۈرەتتى. ئۇنىڭغا نىسبەتەن ھەقىقىي دۇنيا، ياشاشقا ئەرزىيدىغان دۇنيا ئۆزىنىڭ مەنئى دۇنياسى ئىدى. تاشقى دۇنيا ئۇنىڭغا نىسبەتەن ھېچنېمىگە ئەرزىمەيتتى.

مەشرەپ بىلەن پىرمەت ستارىنىڭ ئاپاق خوجا ياشاۋاتقان قەشقەرنى كۆرەر كۆزى يوق ئىدى. ئۇلار بېشى قايغان، پۇتى تايغان پەدىگە بىر يۈرگىنىچە ئالاھەزەل ھەپتە - ئون

كۈنلەردىن كېيىن يەكەن شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. مەشرەپ شەھەر دەرۋازىسىدىن كىرە - كىرمەيلا دىنىي تونغا ئورنىنىڭ ئالغان كازاپلارنى قامچىلايدىغان ناخشىلارنى ئوقۇشقا باشلىدى:

ئاھ دىلىمدا زاھىدا، مەسجىدۇ مۇنبەرنىڭ كۆيەر،
قاچمىساڭ ئەمدى زاھىد تەسبىھۇ دەپتەرنىڭ كۆيەر...

"ساھىبكارامەت ئەۋلىيا" مەشرەپنىڭ كەلگەنلىكى ھەققىدىكى خەۋەر تارىختىن بۇيان ئۆلىمالارغا ئىخلاس قىلىپ ئادەتلەنگەن يەكەن خەلقىنىڭ قەلبىدە زىلزىلە قوزغىدى. غۇلغۇللىرى كىچىك - كىچىك، ئۆي - ئۆيلەرگە شىددەت بىلەن يېيىلىپ كەتتى. يەكەن خانى ئىسمائىلخان بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، دەرھال ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك، ئۇلۇغ - ئۇششاقلارنى يىغىپ، يەكەندىكى مەرتىۋىلىك دىنىي زاتلارنى توپلاپ قارشى ئېلىش ئۈچۈن مەخسۇس ئادەم تەشكىللەپ ئۇنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىشقا جىددىي تەييارلاندى.

مەشرەپ پىرىمەت ستارىنى ئەگەشتۈرۈپ شەھەر دەرۋازىسىدىن كىرىپ كەلدى - دە، ھاردۇق يېتىپ كەتكەچكە، دەرۋازا يېنىدىكى ئەسكى بىر دەڭگە چۈشتى. دەڭجا بۇ ئىككىيلەننىڭ جۇل - جۇل كىيىملىرىگە ۋە ۋەيرانە قىياپىتىگە قاراپ ئۇلارغا ئادەتتىكى بىر ياتاقنى ئېچىپ بەردى. مەشرەپ ياتاققا كىرىپلا چىلىمنى قولغا ئېلىپ بولۇشىغا بەڭ چەكتى. پىرىمەت چىلىمغا تارىشا گۈگۈت بىلەن توختىماي ئوت يېقىپ تۇردى. مەشرەپ ھايال ئۆتمەي ئۇيقۇغا كەتتى. پىرىمەتنىمۇ مۈگدەك باسقۇلى تۇردى.

پىرىمەتنىڭ كۆزلىرى ئەمدىلا يۇمۇلۇۋېدى، دەڭجا ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ كىرىپ كەلدى ۋە خىرىلداپ تۇرۇپ پىرىمەتنى گەپ سوراشقا باشلىدى.

- ھەي يولۇچى، ئىسمىڭ نېمە؟

- ئىسمىم پىرىمەت ستارى، - پىرىمەت ئەجەبلىنىپ قالدى.

- مۇنۇ ئۇخلاپ قالغان ھەمراھىڭنىڭچۇ؟

- ھەزرىتى بابارەھىم مەشرەپ!

دەڭجا بۇ گەپنى ئاڭلاپ نېمە قىلىشىنى بىلمەي داڭ قېتىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ بىر ھازادىن كېيىن ئاران ئېسىگە كەلدى - دە، دەرھال چىقىپ كېتىپ ئىككى چاكرىغا تاۋار كۆرپە - يوتقان ۋە چىرايلىق گىلەملەرنى كۆتەرتىپ قايتىپ كىردى. پىرىمەت يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارغا ھەيران بولۇپ قاراپلا قالدى.

- قاراڭ، ھۆرمەتلىك يولۇچى، بايا مەن بەك سەت ئىش قىپتىمەن. ھەزرىتىمنىڭ ۋە

سىلىنىڭ ئۇلۇغ زاتلاردىن ئىكەنلىكلىرىنى تونۇماپتىمەن. ئەپۇ قىلىشقا يىلا.

چاكارلار ئۆي ئىچىگە گىلەملەرنى يېيىپ، ئۇخلاپ قالغان مەشرەپنى ئېسىل تۆشەكلەرگە يۆتكىدى. چاكارلار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن دەڭجا پىرمەتتىن يەنە يېنىش - يېنىشلاپ ئەپۇ سورىدى - دە، ئوردىدىن مەشرەپنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن نۆكەرلەرنى ۆيگە باشلاپ كىردى. ئۇلار ئۇخلاپ قالغان مەشرەپكە ۋە پىرمەتكە ئۇزۇندىن - ئۇزۇن تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ چىقىپ كەتتى.

كەكە ساقال دەڭجا مەشرەپ ئويغانغىچە بولغان ئارىلىقتا قىلغىلى قىلىق تاپالماي قالدى. بىردەم ئۇنى يەلپۈپ، چىۋىنلەرنى قورۇيتتى. بىردەم ئۆي ئىچىدىكى توپا - توزانلارنى ئىشىكىنى ئۇلۇغ ئېچىۋېتىپ سىرتقا ھەيدەيتتى. بىردەم پىرمەتنىڭ ئالدىغا تاتلىق - تۈرۈملەرنى تىزاتتى.

ئۇلار شەھەر دەرۋازىسىدىن كىرىپ كەلگەندە ئاش ۋاقتى بولغانىدى. مەشرەپ كۈن چىڭقى چۈشتىن قايرىلغىچە سىدىرلىماي ئۇخلىدى. ئاخىر ئىسمائىلخاننىڭ بىر توپ كىشىلەر بىلەن ئۇنىڭ ئىستىقبالىغا كېلىۋاتقانلىق خەۋىرى يەتكەندىلا پىرمەت ئامالسىز ئۇنى نوقۇپ ئويغانتى.

مەشرەپ ئويغانغاندىن كېيىن تېگىدىكى ئېسىل يوتقان - كۆرپىلەرگە ۋە زىلچىلارغا قاراپ ھەيران قالدى. ئەتىگەندە چەككەن بەگنىڭ تەسىرى تېخى يوقالمىغانىدى. ئۇ تام تەرەپكە قاراپ، يەكتىكىنى دالدا قىلىپ يوتقان - كۆرپىلەرگە جوقىرىتىپ سېيىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ پىنھان يېرىمۇ ھازىر سېيىشتىن باشقىغا يارمايتتى.

- ھەزرىتىم، بۇ نېمە قىلغانلىرى؟- دېدى پىرمەت تولىمۇ ئەجەبلىنىپ.

دەڭجا بولسا ئىزا - ئاھانەتتىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولۇپ، تاتىرىپ كەتتى.

- بۇنداق ئىززەتكە شۇنداق سىيمەك كېرەك!- دېدى مەشرەپ ئىشتانېغىنى يېڭىۋاشتىن ئېتىۋېتىپ. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن دەڭجانىڭ ئەتىگەنكى قوپال مۇئامىلىسى ۋە سۆرۈن تەلەتى تېخى كەتمىگەنىدى.

دەڭجا چىقىپ كېتىپ ھايات ئۆتمەيلا خان ئالىيلىرىنىڭ يەكەندىكى ئۆلىمالارنى ئەگەشتۈرۈپ، ھەزرەتلىرىنى قارشى ئالغىلى كەلگەنلىكىنى ۋە شەھەر دەرۋازىسى ئالدىدا ساقلاپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى يەتكۈزدى. مەشرەپ ئويلىنىپ قالدى: يەكەندىكى ۆلىمالار ئىلگىرى ئاپاق خوجا ھۇزۇرىغا مەشرەپ ئۈچۈن دەۋاگەر بولۇپ بېرىپ، ئۇنى ئاقلىغان ۋە خىرقىتىنى شەرمەندە قىلغانىدى. يەكەن خانى ئىسمائىلخان بولسا مەشرەپنى ۆمۈرلۈك

ئازابقا دۇچار قىلغان مەلۇن خوجا ئاپاقنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى ئىدى. مەشرەپ بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ خاننىڭ ئالدىغا چىقتى. يىراقتىكى ئاۋام ئالدىدا ئارغىماق ئۈستىدە مەغرۇر ئولتۇرغان ئىسمائىلخان ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقان بۇدۇر چاچلىق، قوشۇما قاشلىق، ساقاللىق، كۆزلىرىدىن ئوت يېنىپ تۇرىدىغان يىگىتنى كۆرۈپ، ئاتتىن چۈشتى ۋە نەچچە ئون قەدەم چامداپ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېڭىشىپ سالام بەردى. مەشرەپمۇ كەمتەرلىك بىلەن جاۋاب تەزىم بەجا كەلتۈردى. توپ تەۋرەپ كەتتى. قارشى ئېلىشقا چىققان ئامما كوچىدا سەلدەك ئاقاتتى. كۆرۈشۈش ئالاھەزەل بىر ئاش پىشىم ۋاقىت داۋاملاشتى. مەشرەپنىڭ قوللىرى تېلىپ زىڭىلداپ ئاغرىشقا باشلىغاندا، ئاندىن كۆرۈشۈش ئاياغلاشتى.

خان ئۇنى ئوردىغا تەكلىپ قىلدى. مەشرەپ كەمتەرلىك بىلەن باش ئېگىپ توپنىڭ ئالدىدا ئوردىغا قاراپ يول ئالدى.

مەشرەپ شەنىگە ئۇيۇشتۇرۇلغان زىياپەتلەر، بەزمىلەر، ھەلقە - سۆھبەتلەر بىر ھەپتىگىچە داۋاملاشتى. مەشرەپ زىياپەتلەردە ئۆز شىئېرلىرىغا ۆزى ئاھاڭ سېلىپ ئىشلىگەن غەزەللەرنى قانماي توۋلاپ، زىياپەت ئەھلىنىڭ يۈرەك تارلىرىنى تىترىتىپ، قەلب تەشنىلىقلىرىنى قاندۇرسا، ھەلقە - سۆھبەتلەردە تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسىنى چۆرىدىگەن ھالدا يالقۇنلۇق ھېكمەتلەرنى بايان قىلىپ، يەكەندىكى دىنىي زاتلارنىڭ بۇرۇنقى چۈشەنچىلىرىنى تەۋرىتىپ تاشلىدى. ئاپاق خوجا ۋە ئاپاق خوجا ۋەكىللىكىدىكى دىنىي نىقابقا ئورنىتىلغان، مال - دۇنيا ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ تەڭرىنىمۇ ئۇنتۇغان، ئەلنى ئالداپ قاقتى - سوقتى قىلىش ۋە جەبىر - زۇلۇم سېلىشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان كاززاپلارنى يەتكىچە قامچىلىدى. ئىسمائىلخانمۇ بۇرۇندىلا ئاپاق خوجىنى ئەلنىڭ بېشىغا چۈشكەن ئاپەت دەپ قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى، ھەزرەتلىرىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بۇ قاراشلىرىنىڭ تېخىمۇ كۈچەيگەنلىكىنى بىلدۈردى ۋە مۇۋاپىق پۇرسەت تېپىپ، پۇختا تەييارلىق قىلىپ ئاپاق خوجىنى قەشقەردىن ھەيدىۋېتىشكە ۋەدە بەردى. مەشرەپ خاننىڭ دانالىقىغا ۋە ساھىب تەدبىرلىكىگە، ئادالەتپەرۋەرلىكىگە ئاپىرىن ئوقۇپ، دۇئا بەردى.

مەشرەپ خان بىلەن خوشلىشىپ، پىرىمەتنى ئەگەشتۈرۈپ يولغا چىقتى. خان ئۇنىڭغا نۇرغۇن سوۋغا تەقدىم قىلىۋېدى، پەقەت ئالغىلى ئۇنىمىدى. سوۋغىلارنىڭ ئىچىدىن بىر جۈپ كۆك ئېشەك، جەندە كۇلا ۋە كۆندۈرۈلگەن ئاق غازنىلا تاللىۋالدى. مىڭلىغان كىشىلەر يول بويى سەپ تۈزۈپ ئۇنى ئۇزاتقىلى چىققانىدى. مەشرەپ ناخشا توۋلاپ ماڭاتتى:

دۇنياغا كېلىپ بىلمەي، كۈلگە پاتە قالدېم،

دەرمان يوقىدىن نېچە ئېغىز سۆز فاتە قالدىم.
كۆردۈمكى ئانى دۈشمەن روھوتەن ئىكەندۇر،
لا ئوقى بىلەن ئىككى كۆزىگە ئاتە قالدىم.
زاھىد ماڭا بىر شىشە مەي، ساڭا نامازنىڭ،
مىڭ تەقۋانى بىر كاسەئى مەيگە ساتە قالدىم.
تا تەلۋىلىكىم شۆھرىتى ئالەمگە تولۇپتۇر،
بىر جىلۋەسىگە ئىككى جاھاندىن ئۆتە قالدىم.

مەشرەپ ئوقۇشتىن توختىغاندىن كېيىن كىشىلەر ئۇنىڭ جۇل - جۇل ئېتەكلىرىنى
كۆزلىرىگە سۈرتكىلى تۇردى. ئەلنىڭ ئەقىدە - ئىخلاسلارى غايەت ئۇلۇغ ئىدى. مەشرەپ
كۆزلىرىنى يۇمۇپ، قەلب كۆزىنى ئېچىپ قارىدى: ئۇلارنىڭ ئەقىدە - ئىخلاسلارى
نېمىدېگەن ساپ! بىراق بىر بەندىگە شۇنچىۋالا كۆپ ئادەمنىڭ ئىخلاسى قىلىشى ياخشى
ئىقبالىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. بۇ خەلق تەڭرىنى قويۇپ بەندىگە چوقۇنۇشنىڭ دەردىنى
قاچانغىچە تارتىدىغاندۇر؟ ئەجەبا، ئاپاق خوجىغا چوقۇنۇشتىن كېلىپ چىققان پاجىئەلەر
بۇلارغا يەتمىدىمۇ؟ مەشرەپ بىر ئىلاج قىلىپ ئۇلارنىڭ ئىخلاسىنى قايتۇرماقچى بولدى - دە،
يول بويى: "خالايق، سىلەرنىڭ زىيادە ئىخلاستىڭلاردىن مېنىڭ سۆيىدۈكىم ياخشىراق!" دەپ
ئۇن سېلىپ توۋلاپ ماڭدى. كىشىلەرنىڭ ئىخلاسى سوۋۇپ، بىر - بىرلەپ قايتىشقا
باشلىغاندا، ئاندىن مەشرەپ يېنىك تىن ئالدى.

9

خوتەندە مازار ئارىلاپ، ئۆزىگە كامالەت ئىزلەپ ئۈچ يىلنى ئۆتكۈزگەن مەشرەپ ئاخىر
ئىمام جەفىرى سادىق مازىرى يېنىدىكى بىر توغراقزارلىقتا پىرمەت بىلەن يىغا - زارە
قىلىشىپ خوشلاشتى. پىرمەت ھېچ قىلىپ ئۆز كامالىتىنى تاپالماي، ئاخىر پانى بولۇپ،
تەڭرىگە تولۇق قوشۇلۇپ كېتىشنى ئىختىيار قىلىپ قالغان مەشرەپنى نىيىتىدىن
ياندۇرۇشقىمۇ ئۇرۇنمىدى. چۈنكى مەشرەپ ئەزەلدىن دېگىنىنى قىلماي قويمايتتى. مەشرەپ
ئۇنىڭدىن نەمەنگاندىكى ئاتا - ئانىسى ۋە سىڭلىسىغا سالام ئېيتتى، شېئىرلىرىنى دىۋان
قىلىپ تۈپلەپ، يارۇ - بۇرادەرلىرىگە نەمۇنە قىلىپ قالدۇرۇپ قويۇشنىلا تاپىلىدى. ھەر
ئىككىيلەن ئەزمىسىنى ئېزىپ ئولتۇرمىدى. پىرمەت ھۆڭرەپ يىغلىغان پېتى ئارقىسىغا

بۇرۇلۇپ تېز - تېز مېڭىپ، يۈگۈرۈپ دېگۈدەك كۆزدىن غايىب بولدى. ئۇ مەشرەپنىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى جان تاللىشىشلىرىنى كۆرۈشكە بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلىقىنى پەملىگەندى. مەشرەپ ئاللىبۇرۇن ئۆلۈپ كەتكەن كۆك ئېشەك ۋە ئاق غازنى ياد ئەتكەن ھالدا پىرمەتنىڭ قارىسى يوقالغىچە قاراپ تۇردى. ئاندىن قولىدىكى ئارغامچىنى توغراقنىڭ پەغەزدەك كۆندىلەك ئۆسكەن يوغان پۇتقىنىڭ ئۇچىغا چەگدى، يەنە بىر ئۇچىنى ھالقا قىلىپ بويىغا سالدى - دە، توغراقنىڭ بېلىگىچە يامشىپ چىقىپ، ئارغامچىنى ئوتتۇرىسىدىن قىسقارتىپ مەھكەم چەگدى. ئۇ ئاخىرقى قېتىم پانىي ئالەمگە نەزەر سالدى. توغراق ئېگىز ئىدى. ئۇ يۇلغۇنلۇق ۋە يانتاقلقلار بىلەن قاپلانغان پايانسىز يىراقلىقلارغا كۆزلىرى تالغىچە قىيماي قارىدى. ئاندىن توغراق پۇتقىغا سىنىچىلاپ نەزەر تاشلىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تەڭرىنىڭ نۇرئانە سىماسى كۆرۈنگەندەك بولدى... مەشرەپ ئۆزىنى پەسكە تاشلىۋەتتى. ئارغامچىنىڭ ھالقىسى قىسقىراپ گېلىدىن بوغدى. "يېرىم مىنۇتتىن كېيىنلا ئۇ ئالەمنى كۆرىمەن" دەپ ئويلىدى ئۇ.

دەل شۇ چاغدا مۆجىزە يۈز بەردى: توغراقنىڭ شۇنچە يوغان پۇتقى ھۆل چىۋىقتەك ئېگىلىپ، مەشرەپنىڭ يالاڭ ئاياغ تاپىنى يەرگە تېگىپ قالدى. گېلىمۇ تۈزۈك بوغۇلمىغاندى. لېكىن ئۇ بۇلارنى سەزمەيتتى. مەشرەپ ئەنە ئۆلىمەن، مانا ئۆلىمەن دەپ ئۇزاق كۈتتى. لېكىن ۋۇجۇدى مۇتلەقنىڭ ۋىسالىدىن ئەسەر يوق ئىدى. ئۇ بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىنلا كۆزىنى ئاچتى - دە، تاپىنىڭ يەرگە تېگىپ قالغانلىقىنى، نەپسىنىڭمۇ راۋان يۈرۈشۈۋاتقانلىقىنى، يۈرىكىنىڭ بىر خىل رىتىمدا سوقۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

مەشرەپ قولىنى كۆتۈرۈپ ئارغامچىنى تۇتتى ۋە ئۇنىڭ ھالقىسىنى بوشاتتى، ئېگىلىپ يەرگە تېگەيلا دەپ قالغان توغراق پۇتقىدىن ئارغامچىنى يەشتى. لېكىن توغراقنىڭ يوغان پۇتقى تۈزلىنىپ ئەسلىگە كەلمەي، ئېگىلگەن پېتى قېتىپ قالدى. ئۇ خۇددى ئالايتەن ئېگىپ قويغان قىسماققا ئوخشاپ قالغاندى. مەشرەپ قولىدىكى ئارغامچا بىلەن قىسماقتەك ئېگىلىپ قالغان توغراققا قاراپ، باقىي ئالەمنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلمىغانلىقىنى چۈشەندى. خۇدا ئاماننى ئالغىلى ئۈنمىسا ئۇ يەرگە كەتكىلى بولمايتتى.

ئارىدىن بىرنەچچە ئاي ۆتكەندە كىشىلەر توپى خوتەن كوچىلىرىدا غەزەل ئوقۇپ يۈرگەن مەشرەپنى تونۇۋېلىپ، تۇشمۇ تۇشتىن ئەتراپىغا ئولاشتى. ئۇلار مەشرەپنى ئارىغا ئالغانچە سۈمبەدىكى قەلەندەرخانىغا كىرىپ كېلىشتى ۋە جەرە - سامانى قىزىتىۋەتتى. ئۈچ كۈن ئىچىدە "سۈمبە"دىن "ھۆم، ھۆم، ھۆم!" قىلغان تەلەقنى ساداسى توختىماي ئاڭلىنىپ

تۇردى. ھاۋا لەرزىگە كېلىپ، شەھەر ئاسمىنى گۈرۈلدەيتتى. گويا خوتەن ئاشۇ بوغۇق، مۇڭلۇق، گۈكەرەك ئاۋازى بىلەن ئاھ ئۇرۇپ نالە قىلىۋاتقاندا قىلاتتى. ئاشۇ ئاجايىپ جاراڭلىق، ئۇزۇنغا سوزۇلغان زىكرى - ساماننىڭ ئاخىرقى كۈنى شاھ مەشرەپ "سۈمبە" دىن غىيىپدە يوقالدى.

مانا، ھەش - پەش دېگۈچە تۆت يىل ئۆتۈپ كەتتى. ئاپاق خوجا ھۇزۇرغا مەشرەپ ھەققىدىكى ئاجايىپ - غارايىپ خەۋەرلەر ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىپ تۇردى. ئاپاق خوجا مەشرەپنىڭ ئامما ئارىسىدا شىددەت بىلەن ئۇلغىيىپ كېتىۋاتقان ئابروۋىدىن، "شاھ مەشرەپ ئەۋلىيا" دەپ كۆككە كۆتۈرۈلۈپ يۈرگەنلىكىدىن ئېغىر تەشۋىشكە چۈشكەندى. مەشرەپنىڭ ئابروۋى ئاپاق خوجىنىڭ قەشقەردىكى ئىناۋىتى ۋە دىنىي تۈس ئالغان سىياسىي ئىمتىيازغا كۈچلۈك تەھدىت ئىدى. ھەتتا ئاپاق خوجىغا مەشرەپ بارغانلا يېرىدە ئۆزىگە قارشى غەلىيان كۆتۈرۈشكە كەڭ ئاممىنى قۇرتىۋاتقاندا بىلىنىپ كەتتى. شۇڭا قەشقەردىكى بايلاقچىلىرىنى تەرەپ - تەرەپكە ئەۋەتىپ ئۇنى ئىزدەشكە باشلىدى. خوتەن قازىسى ۋە باشقا يېقىنلىرىغا خەت يېزىپ، ئۇنىڭ سۆز ۋە ھەرىكەتلىرىگە كۆز - قۇلاق بولۇپ يۈرۈشنى، پۇرسەت تاپسلا قولغا چۈشۈرۈپ، قەشقەرگە ئەۋەتىپ بېرىشنى تاپىلدى. ئۇنىڭ ئايغاچچىلىرىنىڭ كاتتىۋېشى بولغان خىرقىتى مەشرەپنىڭ ئاتەش نەپەس شېئىرلىرىنىڭ تەسىرىدە كېيىنكى كۈنلەردە جىن چېپىلىپ قالغاندا باشقىچە بولۇپ قالدى ۋە ئىلگىرىكى خىرقىتىغا زادىلا ئوخشىماي قويدى. ئۇ ئىلگىرى مەشرەپكە قىلغان ئەسكىلىكلەرگە قاتتىق پۇشايىمان قىلدى ۋە ئاپاق خوجىنىڭ خىزمىتىدىن قول ئۈزۈپ، مەشرەپنىڭ ئىزىدىن مېڭىشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىگە "گۇمنام" تەخەللۇسىنى قويۇپ، ئىلگىرىكى پوقنىمۇ ھالۋا قىلىپ كۆرسىتىدىغان خوشامەتگۈي مىسرالىرىغا ئوخشىمايدىغان ئىسيانكار نەزمىلەرنى يېزىشقا كىرىشتى: "تېپىپ مەشرەپ يولىنى، تەرك ئەيلە زاھىدلىق يولىن گۇمنام" دەپ خىتاب قىلدى ئۇ ئۆزىگە. شۇڭا بۇ قېتىم مەشرەپنىڭ ئىزىغا چۈشكەن ئايغاچچىلارنىڭ قاتارىدا خىرقىتى يوق ئىدى. ئەمما ئاپاق خوجىنىڭ ئەتراپىدا ئۇنىڭ ئورنىنى باسىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس ئىدى.

مەشرەپنىڭ ئىزىغا چۈشكەن ئايغاچچىلاردىن بىرنەچچىسى قاغىلىق بىلەن گۇما ئوتتۇرىسىدىكى سايدىن پىرمەت سىتارىنى تۇتۇۋېلىپ، پۇت - قولنى يەرگە تەگكۈزۈمەي دېگۈدەك ئاپاق خوجىنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كەلدى. پىرمەت مەشرەپنىڭ ۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغانلىقىنى ئېيتقاندا ئاپاق خوجا بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي تۇرۇپ قالدى. ئېغىر قىيىن - قىستاقلامۇ كار قىلمىدى. پىرمەت باشتىن - ئاخىر مەشرەپنىڭ باقىغا سەپەر

قىلغانلىقىدا تۇرۇپلىۋالدى. ئەمما ئاپاق خوجا ئۇنىڭ قازا تاپقانلىقىغا ھېچ ئىشەنمەيۋاتتى. ئاپاق خوجىغا مەشرەپنىڭ روھى ھەممىلا يەرنى كېزىپ يۈرگەندەك، ھامان بىر كۈنى ئۆزىنىڭ چاۋىسىنى چىتقا يايىدىغاندەك بىلىنىپ تۇراتتى. شۇڭا ئۇ پىرمەتنى يەنە زىندانغا بەنت قىلىپ تاشلىدى. ئۇنى تۇتۇپ كەلگەن ئايغاقچىلار بولسا پىرمەتنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىن خۇشاۋازراق كەلگەن ئىبراھىم ئاقپەدەرنى ئاپاق خوجا ئەل ئارىسىدا ئۆلۈپ كەتكەن شاھ مەشرەپنىڭ رولىنى ئېلىپ، ئۆزىگە قارشى چىقىشقا ئۇرىنىۋاتقان ساددا خالاينى گوللاشقا بۇيرۇغانىدى. ئىبراھىم ئاقپەدەر خوتەن كوچىسىدا ئۆزىنى "شاھ مەشرەپى سەرسەرى" دەپ ئاتا، ئۇنىڭ غەزەللىرىنى بۇزۇپ ئوقۇغىلى تۇرغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوتەن كوچىسىغا جىمجىتتىن كىرىپ كەلگەن ۋە ئۆزىنىڭ مەشرەپ ئىكەنلىكىنى چاندۇرۇپ قويماسلىق كويىدا يۈرگەن مەشرەپ ئۇنى ئۆزىنىڭ نامىغا داغ تەگكۈزۈۋاتقان ھالەتتە كۆرۈپ، ئاچچىقىغا پايلىماي قالدى - دە، ئامالسىز ئۆزىنى ئاشكارىلاپ، ئىبراھىم ئاقپەدەرنى رەسۋا قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئىبراھىم ئاقپەدەر مەشرەپنى كۆرۈپ، ئوڭسىلى ئۆچۈپ، قازىخانغا قاراپ قۇيرۇقنى خادا قىلىپ تىكۋەتتى. ئۇ قازىغا بولغان ئەھۋالنىڭ ھەممىنى يەتكۈزدى. قازىمۇ يېقىنقى كۈنلەردىن بۇيان كىرىيە تەرەپلەردىن يېتىپ كەلگەن شاھ مەشرەپ ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ تېخى ئۆلمىگەنلىكىنى بايقىغان ۋە قاتتىق جىددىيلىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ ئايغاقچى، غالىپلىرىدىن بىر نەچچىنى سويى - دەرۋىشلەرچە ياساندۇرۇپ "سۈمبە" گە ئەۋەتتى. ئۇلار يەتكۈزگەن خەۋەرلىرىدىن قارىغاندا "سۈمبە" دىكىلەرنىڭ غەلىيان كۆتۈرۈش نىيىتى يوق ئىدى. ئۇلار خۇداغا نالە قىلىپ يىغلاشتىن باشقىنى ئويلىمايتتى. قازى خاتىرجەم بولۇپ قالدى ۋە بىر ئامال قىلىپ شاھ مەشرەپنى قەشقەرگە ماڭغۇزۇشنىڭ پىيىگە چۈشتى.

مەشرەپنىڭ "سۈمبە" دىن ئۇن - تىنسىز غايىب بولۇشى بىكار ئەمەس ئىدى. قازى ئۇنىڭغا سوپىلارچە كىيىندۈرگەن ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق پىرمەتنىڭ ئاپاق خوجا زىندانغا بەنت قىلىنغانلىقىنى، مەشرەپنىڭ كېلىپ قۇتقۇزۇۋېلىشىغا تەقەززا ئىكەنلىكىنى يەتكۈزگەنىدى. پىرمەتنى سېغىنىپ مەشرەپنىڭ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى گېلىدىن غىزا ئۆتمەيۋاتتى. شۇڭا ئۇ غىپىدە قەشقەرگە قاراپ يول ئالدى. پىرمەتنى دېمىسە ھازىر ئۇنىڭ ئاپاق خوجىنى كۆرەر كۆزىمۇ يوق ئىدى!

نەمەنگان شەھىرىنىڭ كۇلاچىلار مەھەللىسىدىكى تار كوچىلارنىڭ بىرىگە جايلاشقان سوقما تاملىق ئاددىي ھويلىدا ئەما موماي بىلەن بويىغا يېتىپ قالغان بىر قىز يالغۇزلا ياشايتتى. قورۇ گەرچە ئاددىي ۋە غەربانە بولسىمۇ، لېكىن ھەر ۋاقىت چىندەك پاك - پاكىز تۇراتتى. ئاپتاپ چىققان كۈنلىرى بولسا شورپىنىڭ يۈزىدىكى مايغا ئوخشاش يالتىراپ ئۆتكەن - كەچكەنلەرنى ۋىزىگە مەھلىيا قىلاتتى. ئۇلارنى كۇلاچىلىققا تايىنىپ بېقىپ كېلىۋاتقان بوۋاي نەچچە يىل ئىلگىرى ۋاقىتسىز قازا قىلغانىدى.

ساز چېلىش ۋە غەلىتە خىياللارنى سۈرۈشتىن باشقىغا قولى كەلمەيدىغان، تۈگمەس سەرگەردانلىقنى ئۆزىگە كەسىپ قىلغان بەگۋاش يىگىت بابارەھىم بولسا بوۋايغا قازايۇ قەدەر يېتىشتىن ئىلگىرىلا ئۇلاردىن ئايرىلىپ كەتكەنىدى. موماي بىلەن قىز كۈن بويى چاقنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ يىپ ئىگىرەتتى. بۇ گەرچە جاپاسىغا يارىشا ھوسۇل بەرمەيدىغان تايىنى يوق كەسىپ بولسىمۇ، لېكىن ئانا - بالا ئىككىسىنىڭ سېرىقتال تۇرمۇشىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقاتتى. ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنى ئاچ قويماي بېقىۋاتقان بۇ چاقتىن مىڭ مەرتىۋە رازى ئىدى.

يېقىنقى كۈنلەردىن بۇيان موماينىڭ كۆزلىرى يىراقتىكى ئوغلىنى سېغىنىپ يىغلاۋېرىپ ئاخىر پۈتۈپ قالدى. ئەمدى بىر ئۆيىنىڭ غېمى قىزغىلا قاراشلىق بولۇپ قالدى. قىز مومايغا نىسبەتەن خۇدا ئۆزى ئەۋەتكەن شەپقەت پەرىشتىسى ئىدى. ئۇ موماينىڭ قولىغا قول، پۇتغا پۇت بولۇپ، بىر ئائىلىنىڭ غورگۈل تۇرمۇشىنىڭ ھۆددىسىدىن بىمالال چىقىپ كېلىۋاتاتتى. موماي ئەما بولغىنى بىلەن كۆڭۈل كۆزلىرى ئارقىلىق ھەممىنى كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئوغلى بىلەن قىزىدىن باشقا بۇ دۇنيادا تارتىشىپ ئولتۇرىدىغان ھېچنېمىسى يوق ئىدى. تەقدىرنىڭ شامىلى يىراقتىكى ئوغلىنى تاسادىپەن ئۇچۇرۇپ كېلىپ ئۇنىڭ ئالدىغا ئەكېلىپ تاشلىسا، قىزنى لايىقىدا بىر يىگىتكە ياتلىق قىلىۋالسىلا، ئۇ دۇنياغا خاتىرجەم كېتىۋەرگەن بولاتتى. موماينىڭ ھاياتىدا بۇنىڭدىن ئارتۇق مەقسەتمۇ يوق ئىدى. قىز بولسا "مەن تېخى كىچىك" دەپ ياتلىق بولغىلى ئۇنىمايۋاتاتتى. ئوغلى ھەققىدە بولسا ناگاندا بىر ئەپسانىلەرنى ئاڭلاپ قالاتتى. موماي كېچە - كېچىلەپ ئوغلىنى ياد ئېتىپ يىغلايتتى. نېمىشىدۇر ئۇ ئوغلىنىڭ ھامان قايتىپ كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

ئۆتكەن - كەچكەنلەر مومايغا ئوغلى ھەققىدىكى خىلمۇ خىل ئەپسانىلەرنى يەتكۈزۈپ تۇراتتى. بۇنداق ئەپسانىلەرنىڭ كۆپىنچىسىدە ئۇنىڭ ئوغلى "ئەۋلىيا" قىلىپ تەسۋىرلىنەتتى: "مۇبارەك پەرزەنتى بۇزۇكۋارلىرى ئەۋلىيالىق ماقامغا يەتكەنمىش. بارغانلا يېرىدە مۆمىنلەر ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ، ھۇ تارتىپ يىغلارمىش. بۇ مۇبارەك زاتى ئالىيلىرى

ئۆزىگە 9 شاھ قەلەندەر مەشرەپى سەرسەرى: دېگەن ئىسمى - شەرىپىنى مۇناسىپ كۆرگەنمىش. بۇ ئىسمىنى ئاڭلىغانلىكى ئادەم ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ دۇئا قىلىپ، ئىككى مۇرىسىگە ھۈرەرمىش...". بۇنداق خەۋەرلەرنى ئېلىپ كەلگۈچىلەرنىڭ بەزىلىرى ھەتتا ئالدىدا تۇرغان بىر ئەبگا موماينىڭ "ئەۋلىيا شاھ مەشرەپ" نىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەيمۇ قالاتتى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئۇنداق كاتتا ئەۋلىيالار كۆز ئالدىدىكى بۇ ۋەيرانە سوقما تامنىڭ ئىچىدە، يەنە كېلىپ پۈدىسىلا ئۇچۇپ چۈشكىدەك ئاۋاق بىر ئەما مومايدىن تۇغۇلماسلىقى كېرەك ئىدى.

موماي دەسلىپىدە ئوغلىنىڭ ئەۋلىيالىق ماقامىغا يەتكەنلىكىگە ئىشەنەلمىدى. ۈز ۋاقتىدا ئورنىغا سىيىپ - چىچىپ ياتىدىغان بىر بوۋاق، زىنا ئۈستىدە تۇتۇلۇپ قېلىپ يۇرتىدا تۇرالماي جاھانكەزدى بولۇپ چىقىپ كەتكەن بىر كەپسىز يىگىت، ئەجەبا مانا ئەمدىلىكتە بىراقلا ئەۋلىيا بولۇپ قالسا - ھە؟! بىراق ئارقا - ئارقىدىن ئۈزۈلمەي كېلىۋەرگەن خەۋەرلەر ئۇنىڭ گۇمانىنى بىتچىت قىلىۋەتتى. موماي ئاخىرى ئوغلىنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكىگە ئىشىنىشكە مەجبۇر بولدى ۋە ئوغلىغا چىتىشلىق بولغان ئەسلىمىلەردىن ئۇنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكىنى دەلىللەيدىغان يوقۇقلارنى تېپىشقا تىرىشتى. "ئۇنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكى تېخى تۇغۇلماستىنلا چۈشۈمگە ئايان بولغان ئەمەسمىدى؟" دەيتتى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلاپ، "باققاننىڭ ئۈزۈمىنى يەپ قويۇپ بىر ئەۋلىيانى تۇغماي قالغىلى قىل قاپتىمەن...". كېيىنكى كۈنلەردە مومايمۇ ھەتتا ئوغلىنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكى ھەققىدىكى پىكىرگە باشچىلاپ كىرىپ كەتتى: "ئوغلۇم قايتىپ كېلىپ ئەۋلىيالىق نەزىرىنى تاشلىسا كۆزۈم روشەنلىشىدۇ".

"نېمە ئۈچۈنكىن، كۆڭلۈم ئېغىپلا تۇرىدۇ" دېدى بىر كۈنى يېرىم كېچىگىچە ئۇخلىيالماي چىققان موماي ئۇيقۇغا كەتكەن قىزىنى ئوقۇپ تۇرۇپ ئويغىتىپ: "سەگەك يات قىزىم، ئاكاڭ كېلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس، كۆڭلۈم بىر بېشارەتنى تۇيۇۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇ كېلىپ قالغۇدەك بولسا ئىشىكتە تۇرۇپ قالمىسۇن...". موماي قىزىغا سەگەك يېتىشىنى يېنىش - يېنىشلاپ جېكىلەپ ئاخىر ئۇيقۇغا كەتتى. قىزىنىڭ بولسا ئەمدىلىكتە ئۇيقۇسى قاچقانىدى. تۈڭلۈكتىن ماراۋاتقان ئالقانچە ئاسمان خىرە - شىرە سۈزۈلۈۋاتاتتى. توساتتىن ئىشىك تۈۋىدە ئېشەكنىڭ پۇشقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئارقىدىنلا تەمبۈر مۇڭلۇق ئاۋازدا سايراشقا باشلىدى؛ بىراۋ تەمبۈرنى تەڭكەش قىلىپ ناخشا ئېيتقىلى تۇردى:

قۇۋانغىن ئەي ئانا، ئاخىر غېرىب بولغان بالاڭ كەلدى...

موماي چۆچۈپ ئويغاندى. قىز ئىشىككە ئوقتەك ئېتىلدى. جۇل - جۇل كىيىملىك مەشرەپ ئۇلار بىلەن قۇچاقلىشىپ قانمىدى. يېنىدا رايىشلىق بىلەن قاراپ تۇرغان پىرمەت سىتارىنىمۇ ئۇلار خېلى ئۇزۇنغىچە بايقىمىدى. مومايىنىڭ يۈرىكى ئاغزىغا تىقىلىپ قالغىلى تاس قالدى. پىرمەت سىتارىنى قۇتقۇزمەن دەپ ئاپاق خوجىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغان ۋە جۇڭغارلارنىڭ خىزمىتىگە تۇتۇپ بېرىلگەن "غالچا يىگىت"لەر قاتارىدا ئېلىدىكى قونتەيجىگە ئەۋەتىپ بېرىلگەن مەشرەپ، نەمەنگانغا ئاپاق خوجىنىڭ قولىدا ئېرىشەلمىگەن ھۆرلۈككە ئۇنىڭ پەزىلىتىدىن تەسىرلىنىپ باغرى ئېرىگەن قونتەيجىدىن ئېرىشىپ قايتىپ كەلگەنىدى. نەمەنگاندىمۇ ئۇزۇن تۇرمىدى. نەمەنگاندا تۇرغان ۋاقىتلىرىدا قىلغان ئىشلاردىن پەقەت ئىككىسىلا ئۇنىڭ ئېسىدە قالدى: بىرى، ئانىسى سەلىمخان بىلەن كۆرۈشكىنى؛ يەنە بىرى، موللا بازاراخۇننىڭ قەبرىسىنى يوقلىغىنى. ئۇ موللا بازاراخۇننىڭ قەبرىسىدە ئۇدا ئۈچ كېچە - كۈندۈز ياتتى. بۇ ئۈچ كۈن ئىچىدە ئۇ ئەتراپىدىكى ھەممىلا نەرسىنى پىسەنتىگە ئالمىغان ھالدا ئىچىنى تىڭشاپ چىقتى. موللا بازاراخۇن بىلەن خىيالەن مۇڭداشتى. لېكىن بۇ تۈگۈمەس سۆھبەتلەردىن مەشرەپ قانائەتلەنگىدەك جاۋاب تاپالمىدى. ئاخىر ئۇ قولىدىكى چىلىمنى، باشلىرىغا ھەرىدەك ئۇۋا سالغان خىياللىرى بىلەن قوشۇپ بىراقلا چۆرۈۋەتتى - دە، ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ ئانىسى بىلەن خوشلاشتى. مەشرەپ ئانىسىنىڭ ئۆزىنى تۇتۇپ قېلىش ئۈچۈن ئاقتۇرغان ياشلىرىغىمۇ ئېرىپ كەتمىدى: "جېنىم ئانا، ئىختىيار ئۆزۈمدە ئەمەس، مەن پەقەت ئاللانىڭ خاھىشى بويىچە ھەرىكەت قىلغۇچى بىر بەندىمەن، سەپەر تىزگىنىنى تەڭرىنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرغان بىر سەيياھمەن، خالاس".

شاھ مەشرەپ پىرمەت سىتارى ۋە ۋىزىگە نەمەنگاندىن قوشۇلغان ئىسمەت قەلەندەر، شىرزاد سۈبھى، تۇرسۇنبايا مەقامى، ئەشرەپ قەلەندەر، ئاقىل كوسا، مىرزا رەھىم ساقى، ئابد شىللىق قاتارلىق يەتتە نەپەر مەشھۇر قەلەندەرنى ئەگەشتۈرۈپ قابادىيانغا ئاتلاندى. قابادىيان قەدىمىي تاۋابگاھلاردىن ئىدى. بۇ مۇقەددەس جايدا مەشھۇر ئۆلىما مەۋلانە ناسىر خىسراۋ دۇنياغا كەلگەنىدى.

شاھ مەشرەپ ھەمراھلىرى بىلەن قابادىياننىڭ تەكپەرخانىسىغا چۈشكۈن قىلدى. شاھ مەشرەپنىڭ قابادىيانغا قەدەم تەشرىپ قىلغانلىقى ئۇزاق ئۆتمەيلا ئەل ئارىسىغا پۇر كەتتى. شۇ كۈنلەردە مەشھۇر ئىشان سوپى ئاللاياردۇمۇ قابادىياندا ئىدى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، شاھ مەشرەپنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان سوپى ئاللايار ھەزرەتلىرى تەكپەرخانىغا شاھ مەشرەپنى ھۇزۇرىغا تەكلىپ قىلىپ كېلىشكە ئىككى ئادىمنى ئەۋەتتى.

ئىشان سوپى ئاللايارنىڭ مۇرىتلىرى شاھ مەشرەپكە قۇللارچە تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن:

- ئەي قەلەندەرلەر شاھى، پىرىمىز ئىشانى سوپى بۇزۇڭلارنى ئەزىزلىرىنى ئۆز كۈلبەلىرىگە مەرھەمەت قىلغاي!

شاھ مەشرەپ ئۇلارغا جاۋابەن:

- ماقۇل، ئەتە ناماز جۈمەدىن كېيىن ئىشان ھەزرەتلىرىگە قۇللۇق ئاداسى قىلغىمىز، - دېدى.

ئەتسى جۈمە نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، شاھ مەشرەپ پىرىمەت سىنتارى ۋە باشقا ھەمراھلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ئىشان سوپى ھۇزۇرىغا قاراپ يول ئالدى.

ئىشان سوپى ھۇزۇرىغا نۇرغۇن جامائەت يىغىلغاندى. قابادىيان قازىسى، قابادىيان ئاقساقىلىدىن تارتىپ باشقا يۇرت مۆتىۋەرلىرىگىچە ھەممىسى جامائەت ئارىسىدا تەق بولۇپ تۇرۇشقان ھالدا شاھ مەشرەپنىڭ دىدارىغا تەلمۈرۈشەتتى.

سالام - سەھەتلەردىن كېيىنلا قىزغىن سۆھبەت باشلىنىپ كەتتى. ئىشان ھەزرەتلىرى شاھ مەشرەپكە يۈزلىنىپ شۇنداق دېدى:

- يا مەشرەپى دىۋانە، شائىرلىق شوھرىتىڭىز ئالەمنى تۇتتى. سىز بىلەن دىدارى غەنىمەت ئارزۇسىدا يۈرگەندىم. مانا ئەمدىلىكتە تەڭرى بۇ ئارزۇيۇمغا يەتكۈزدى. خۇش كېلىپسىز!

شاھ مەشرەپ سۆھبەت ئارىسىدا شۇنداق دېدى:

- يا سوپۇم، سىز پۈتۈن ۋە مېرىگىز مابەينىدە پىلىسراتقا خۇشامەت قىلىپ كەپسىز.

ھۇزۇرى دېگەن بىرسى بولسا بىر ۋەمۇر دوزاخقا خۇشامەت قىلىپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. دوزاخ ۋە پىلىسرات دەھشەتلىرىدىن، دوزاخ ئازابلىرىدىن ئاۋام خەلق روھىنى لەرزىگە سالمىشىزىلەر.

ئەي سوپۇم، ئىنساپ بىلەن تەپەككۈر قىلىنسا، دوزاخ ۋە پىلىسرات مۇشۇ يورۇق دۇنيانىڭ ئۆزىدىلا مەۋجۇت ئەمەسمۇ؟ ئادەم ۋە مېرىنىڭ باشتىن - ئاخىر بېسىپ ئۆتىدىغان يولىنىڭ

ئۆزى - قىل ئۈستىدە تۇرماقلىق. پەلەك ۋە زالىملار ئادەم بېشىغا ياغدۇرىدىغان ئازاب - ئوقۇبەتلەر ۋە ھەددى - ھېسابسىز پالاکەتلەر دوزاخ ئازابىدىن كەممۇ؟ ئەي، سوپۇم،

ئايانلىرىڭىز ئاستىغا بىر نەزەر تاشلاڭ، پىلىسرات ۋە دوزاخ ئۇ يەردە تەق بولۇپ تۇرغايىلەر!

ئىشان ۋە باشقا ۋالىملار شاھ مەشرەپنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىشتى ۋە تۆۋە - ئىستىغپار ئوقۇپ، مۇرىلىرىگە ھۈرۈشتى. ئىشان شاھ مەشرەپكە يۈزلىنىپ:

- يا مەشرەپ، گۇناھقا پاتماڭ. ئاللاتالا بېھش ۋە دوزاخنى سالىھ ۋە كاپىر بەندىلىرى

ئۈچۈن ياراتقانمىش. غاپىل بەندىلەرنى بۇ ھەقىقەتتىن ئاگاھلاندۇرماق سىز ۋە بىز ئۈچۈن پەرز ھەم قەرز دۇر! - دېدى.

جامائەت بىر مەشرەپكە، بىر سوپى ئاللايارغا قاراپ سۆھبەتنىڭ داۋامىغا تەقەززا بولۇپ كۈتۈپ تۇرىشائىتى.

شاھ مەشرەپ ئىشانغا جاۋابەن شۇنداق دېدى:

- ئەي سوپۇم، ئەگەر ھەقىقەت ھەقىقەت بولىدىغان بولسا، دوزاخ گۇناھكارلار بىلەن ئاللىبۇرۇن توشۇپ كەتكەن ۋە پۇت پاتقۇدەك جايىمۇ قالمىغان بولاتتى. ئازاب پەرىشتىلىرى ئۆز ۋەزىپىلىرىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالماي قالاتتى. ئەكسىچە، جەننەت بوش قالاتتى. كېلىڭ، تا تەندىن جان چىقىپ كەتكۈچە يورۇق دۇنيانىڭ تەشۋىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ ئۆتكىنىمىز ياخشىراق تۇر...

ئىشان شاھ مەشرەپنىڭ سۆزلىرىگە قايىل بولماي تۇرالمىدى. ئۇ سۆھبەت ئاخىرىدا شاھ مەشرەپكە يېلىندى:

- يا مەشرەپ، ئاڭلىسام تەككىيە خاندا ئىستىقامەت قىلىۋېتىپسىز، ئۇ يەردە ئادەم كۆپ، دىلغا ئازار يېتىپ قالىدۇ. پېقىرنىڭ كۈلبەسى ئىختىيارىڭىزدا، مۇرىتلىرىمۇ خىزمەتلىرىڭىزگە تەييار دۇر.

شاھ مەشرەپ سوپىغا جاۋابەن:

- ئەي سوپۇم، ئىلتىپاتلىرىڭىزغا ئەرزىمەسمەن. تەككىيە خانامەن ئۈچۈن شاھانە قەسىردىنمۇ ئارتۇقتۇر. ئۇ يەردە جېنىم راھەتلىنىدۇ. پىتنە - پاساتلاردىن خالى بولمەن، - دەپ ئۆزى ئېيتىپ خوشلاشتى.

شاھ مەشرەپ شۇ تەرىقە قابادىياندا بىر ئايدىن ئارتۇقراق ئىستىقامەت قىلدى. خالايق مەشرەپكە زىيادە ئىززەت - ئېھتىرام كۆرسەتتى. مەشرەپ قابادىيان پۇقرالىرىنىڭ ئەھۋالىغا ئاتا پۇرۇشىنى تۇتۇدى:

قەددى مېھنەت تاغىدىن خەم بولغان ئەي بىچارىلەر،
باغرى ۋەھشەت تېغىدىن يۈز پارە ھەم يۈز يارلەر.
كۆرمىگەن ۆمرى ئىچىدە بىردەمى بىر ياخشى كۈن،
تەرە غەمدىن دىلدا داغ ھەم كۆزلىرى گىرىيانلەر.
بول قابادىيان ئارا كۆردۈم نېچە غەمخارنى،
رەڭ زەھىل، كۆڭۈل سۇنۇغ، بىر نان ئۈچۈن كۆپ زارلەر.

گەر شىكايەت قىلسا زالىم زۇلمىدىن مسكىن غېرىب،
"كۇپرى قىلدىڭ دەپ ئۇرۇپ، "تەقدىر قەلەم" دەپ يازەلەر.
قازىدىن سوردۇم ئەسا: "بۇ نە ئۈچۈن بىدادلىق؟"
قازى دەر: "ئەمرى خۇدادۇر، بولماغىل كۇپپارەلەر".
مەشرەبا ئەمرى خۇدا نېچۈن بۇ يەڭلىغدۇر قارا،
يا مەگەر ئەمرى خۇدانى بەد قەلەمدە يازەلەر!

11

شۇ يىلى قىشنى شاھ مەشرەپ بۇخارايى شېرىفتە ۆتكۈزدى. قىش ئۆتۈپ باھار پەسلى
يېتىپ كېلىش بىلەن تەڭ مەشرەپ ھەمراھلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ نەسەپكە راۋان بولدى.
مەشرەپ نەسەپتە بىر مەھەل سەيلە - تاماشا قىلدى. بۇ يەردىمۇ شاھ مەشرەپ ئۇزاقراق
تۇرۇپ قېلىشقا تاقەت قىلالىدى. سەپەر جابدۇقلىرىنى ئېشەكلىرىگە يۈكلەپ، بەيتۇللانى
تاۋاپ قىلىش نىيىتىدە بەلخكە قاراپ ئاتلاندى.

بەلخ قەلەندەرلىرىنىڭ سەردارى ئاغاخان مەشرەپنىڭ بەلخكە قاراپ يول ئالغانلىقىدىن
خەۋەر تېپىپ، قول ئاستىدىكى بارلىق قەلەندەرلەرنى ئەگەشتۈرۈپ، بەلختىن ئون مەنزىل
يىراققا كېلىپ شاھ مەشرەپنىڭ ئىستىقبالىغا چىقتى.

شاھ مەشرەپ بەلخكە دەبدەبە - ئەسەسە بىلەن يېتىپ كەلدى ۋە قەلەندەر خانىدا بىر
مەزگىل كۈنلەرنى ئاسايىش ئىچىدە ئۆتكۈزدى. بەلخ ئەتراپىدىكى شائىرلار، قەلەندەرلەر،
دۇنيا ۋە دىندىن قول ئۈزگەن دەرۋىشلەر، دىۋانلەر تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ مەشرەپنى
تاۋاپ قىلدى. بەزىلەر مەشرەپ بىلەن سۆھبەتلەردە بولدى، مۇشائىرە قىلىشتى. سۆھبەت
ئارىسىدا جەبىر - زۇلۇم دەستىدىن قاتتىق ئېزىلگەن خالايق بەلخ پادىشاھى مەھمۇدبېك
قاتاغان جەبرىدىن ۋە دۆلەت ئەركانلىرىنىڭ زۇلمىدىن جاننى قاقشاتقۇدەك دەرىجىدە
ئاچچىق - ئاچچىق شىكايەت قىلدى. شاھ مەشرەپنىڭ ئاۋازى مەھمۇدبېك قاتاغان
قولاقلىرىغا بېرىپ يەتتى. مەھمۇدبېك مەشرەپتىن خاۋاتىرلىنىپ قالدى.

مەھمۇدبېك قاتاغان نۆكەرلىرىگە پەرغانە زېمىنىدىن كەلگەن دىۋاننى ھۇزۇرىغا ھازىر
قىلىشنى بۇيرۇدى. نۆكەرلەر كېلىپ مەشرەپكە ئەدەپ بىلەن سالام بەردى.
- ئەي قەلەندەر مەشرەپ، سىزنى ئالىيلىرى ئوردىغا تەكلىپ قىلىۋاتىدۇ.
- مەن كىم، مەھمۇتخان كىم؟ پېقىر بۇ تەكلىپكە لايىق ئەمەسمەن. سىلەر

كېتىۋېرىڭلار. مەن ساراينغا ئۆزۈم يالغۇز باراي،- دېدى مەشرەپ ۋە بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئاغاخان سەردارنى ھەمراھ قىلىپ مەھمۇدخان ھۇزۇرىغا ئاتلاندى. ئوردىدا دۆلەت ئەركانلىرى ۋە ئۆلىمالار تەق بولۇپ تۇرۇشقاندى. مەشرەپ مەھمۇدبېككە تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ تەختنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىن ئورۇن ئالدى. مەھمۇتخان مەشرەپنىڭ تەزىمىغا جاۋابەن ھال سورىغان بولدى.

- ئاڭلىسام بەيتۇللانى نىيەت قىلىپسىز. ئاللا مۇبارەك قىلغاي. شېرىن ئەشارلىرىڭىز قۇلاقلىرىمىزغا يەتتى. ئۇنىڭدىكى ھېكمەتلەردىن بىسىيار لەززەت تاپتۇق. ئەمما بەزى ئۆلىمالار ۋە دۆلەت ئەركانلىرى ھەققىدە ناشايان سۆزلەرنى قىلىپسىز. بۇنى ئاڭلاپ ئازابلاندۇق. ئەگەر مالال كۆرمىسىڭىز، مۇشۇ سۆھبەتنىڭ ئۆزىدىلا دۆلەت ئەركانلىرى ۋە ئۆلىمالار ئالدىدا تۆۋە قىلغانلىقىڭىزنى بىلىشنى ئىستەردىم.

شاھ مەشرەپ مەھمۇدبېككە جاۋابەن شۇنداق دېدى:

- ئېيتقانلىرى راستۇركى، مۆمىن مۇسۇلمان بەندىلەرنى ئەمەس، بەلكى ھارام نىيەتلىك قازىلارنى، ئاقنى قارا قىلغۇچى مۇپتىلارنى، ئىككى تىللىق ئۆلىمالارنى، خۇشامەتچى موللىلارنى ھەجۋىي قىلدىم. يازغانلىرىم ھەقتۇر. ئۆزۈرە ئېيتماقلىق پېقىرگە ئادەت ئەمەس. ئىززەت - ئېكراملىرىغا كۆپ رەھمەت.

مەشرەپ ئىجازەت سوراپ سارايدىن چىقتى.

ئارىدىن بىر مەزگىل ۋەتتى. شاھ مەشرەپ مەھمۇدبېك قاتاغان ۋە ئۇنىڭ سىتەمكار ۋەزىرى بۇزۇكخوجا بۇخارى ھەققىدە نەزمە پۈتۈپ بازار ۋە گۈزەرگاھلاردا ئوقۇدى. قەلەندەرلەر خالايققا بەس - بەس بىلەن يادلاپ بېرىشتى.

جاندىن تويغان شاھ مەشرەپنىڭ ئاچچىق - ئاچچىق مەسخىرىگە تولغان ئۆتكۈر ھەجۋىي مىسرالىرى مەھمۇدبېك قاتاغاننىڭ قۇلاقلىرىغا يەتمەيمۇ قالدى. بۇزۇكخوجا بۇخارى مەشرەپ ئۈستىدىن مەھمۇدبېك پادىشاھقا ئەرز - شىكايەت قىلىشقا باشلىدى.

- ئەي پادىشاھى ئالەم!- دېدى بۇزۇكخوجا،- دىۋانە مەشرەپ ئالىيلىرى ھەققىدە بولمىغۇر نەزمىلەرنى پۈتۈپ، ئاۋام ئارىسىغا تارقىتىپ، خالايقنى ئىسيان كۆتۈرۈشكە قۇترىتىۋېتىپتۇ. جىددىي تەدبىر قوللانمىساق، ئاقبۇت چاتاق!

مەھمۇدبېك دەرغەزەپكە كەلدى ۋە نۆكەرلىرىگە:

- غەلىيانچى دىۋاننى دەرھال ھۇزۇرۇمغا كەلتۈرۈڭلار!- دېدى.

نۆكەرلەر چۈشكە يېقىن قەلەندەر خانغا كېلىپ، مەشرەپ، پىرمەت ستارى، ئاغاخان ۋە باشقا بىرنەچچە قەلەندەرنىڭ پۇت - قولىنى زەنجىرلەپ، مەھمۇدبېك ھۇزۇرىغا ئېلىپ

مېڭىشتى. دەرغەزەپ بولۇپ تۇرغان مەھمۇدخان كۆزلىرىدىن ئوت چاقىنىتىپ:
- ئەي قەلەندەر، مەن ساڭا دەرۋىشلەر قاتارىدا ئىززەت - ئېھتىرام كۆرسەتتىم؛ سەن
ئەكسىچە ئىززەت - ئېھتىراملىرىمغا ئولتۇردۇڭ! - دېدى. پۇت - قولى زەنجىرىدە قىلىنغان
مەشرەپ پادىشاھ ئالدىدا تەمكىن ۋە قورقۇمسىز قىياپەتتە تۇراتتى. شاھ ئۇنىڭدىن يېلىنىشنى
كۈتۈشنىڭ ئارتۇقچە ئىكەنلىكىنى پەملىدى.

شاھ مەشرەپ مەھمۇدخانغا جاۋابەن ۋەزمىن، ئەمما قەتئىي تەلەپپۇزدا شۇنداق دېدى:
- ئەي مەھمۇتخان، جەبىر - زۇلمىڭ شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتتىكى، كىچىك بالىلار
يىغلىسا، ئاتا - ئانىلىرى ئۇلارنى "مەھمۇدخان كېلىۋاتىدۇ" دەپ قورقۇتۇپ، يىغىدىن
توختىتىدىغان بولۇشتى. مەن دەرھەقىقەت دۇنيادىن كەچكەن دەرۋىشمەن. ئىززەت -
ئىكراملىرىڭنىڭ مەن ئۈچۈن قوينۇمدىكى پىتچىلىك قىممىتى يوقتۇر. مەن سېنىڭ ئىززەت
- ئىكرامىڭغا ئولتۇرغىنىم بىلەن، سەن دۆلەت ئەركانلىرىڭ بىلەن يۇرتنىڭ بېشىغا،
خالايقىنىڭ بەختىگە ئولتۇرۇۋاتىسەن. ھەركىمنىڭ جازاسىنى تاڭلا مەھشەردە تەڭرى ئۆزى
بەرگۈسى. ئەل ئارىسىدا: "ھەركىم نېمىنى تەرگەن بولسا، شۇنىڭ ھوسۇلىنى ئالۇر"
دەيدىغان ماقال بار. نېمىلا يازسام ھەق گەپنى يازدىم. قىيامەتتە سەندىن زوراۋانلىق،
مەندىن ھەق سۆز پۈتۈلگەن كىتابەت قالغۇسى!

مەشرەپنىڭ سۆزلىرى مەھمۇدخاننىڭ يۈرىكىگە نەشتە بولۇپ تەگمەكتە ئىدى.
مەشرەپ داۋاملىق نەشتە ئۇرماقتا ئىدى:

- ساڭا جاۋابەن باشقا سۆزۈم يوق. قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىل. قانداق ھۆكۈم قىلساڭ،
بىسىمىلا دەپ قوبۇل قىلارمەن!

تېخىچە دەرغەزەپ بولۇپ، ئوغىسى قايناۋاتقان مەھمۇدخان گۇناھكارلارنى زىندانغا
بەند قىلىشقا بۇيرۇق بەردى.

مەشرەپ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى بەلخنىڭ "قاراچىيان" زىندانغا بەند قىلىندى.
مەھمۇدخان ئۆلىمالارنى يىغىپ كېڭەش ئۆتكۈزدى. كېڭەشتە شەيخۇلىسلام پەتۋا
بېرىپ شۇنداق دېدى:

- مەشرەپ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى خالايقىنى گۇمراھلىققا ئۈندەپ، شەرىئەت ۋە
تەرىقەتتىن ئازدۇرغان. ئەشارلىرىدىن كۆپۈر ئىسى كېلىۋر. قۇران ۋە مەسچىتنى ھاقارەت
قىلىۋر. جامائەت ئارىسىدا غۇلغۇلا قوزغار. ئۇلارنىڭ جازاسى دارغا ئاسماقتۇر!
شاھ مەشرەپ زىنداندا ئېغىر قايغۇ - ئەلەم چەكتى. ئۇ ھاياتىدىن ئۈمىد ئۈزگەن ھالدا
قىسمەتداش ھەمراھى پىرمەت سىتارىغا ۋەسىيەت قالدۇرۇپ شۇنداق دېدى:

- مۇبادا زىنداندىن سالامەت قۇتۇلساڭ، پۈتۈكلۈكىمنى ئېلىپ بۇ ئۆلكىدىن ھايال بولماي پەرغانىگە يۈرۈپ كەت. ئەسەرلىرىمنى كىتاب قىلىپ رەتلەپ، بىزنى ئەزىز بىلگەن خالايتىق ئىچىگە تارقانقىن.

مەشرەپ يۇقىرىقى سۆزلەرنى قىلىپ بولۇپلا يەنە يېڭىۋاشتىن تەپەككۈر دېڭىزغا غەرق بولدى. زىندانۋېشىنى چاقىرىپ قەلەم، سىياھ ۋە قەغەز ئەكەلدۈردى. زىندانۋېشىمۇ شاھ مەشرەپ سورىغان نەرسىلەرنى ھېچ ھايال قىلماي ئەكېلىپ بەردى. مەشرەپ قەلبىنىڭ قايناپ تۇرغان قازىنىدىن قانلىق كۆپۈكلەرنى چاچرىتىشقا كىرىشىپ كەتتى. ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى شىددەت بىلەن سۆزگە ئايلىنىشقا باشلىدى. ئۇ زىنداندا بولغىنى بىلەن كۆڭۈل كۆزىدە پۈتۈن ئالەمنى ۋە ساماۋى دۇنيانى تەپەككۈر قىلىپ ئولتۇراتتى. مەشرەپ زىنداندا يازغان نەزمىلىرىنىڭ بىرىدە تۆۋەندىكى مىسرالارنى پۈتتى:

چۈن كۆزۈم بىرلە قولۇمنى باغلىماق ھاجەت ئەمەس،
مەن ۆلۈمگە رازىمەن، بەس، تۇرغىلى تاقەت ئەمەس.
مۇنچە شىددەت بىرلە بوينۇم بوغقالى زور ئەيلەمە،
بەسكى، ئادەم قانى تۆكۈمەك ساڭا ھەم تائەت ئەمەس.
ئۆمرى چۈن بەرقى ھاۋادىس، غاپىل ئادەم بىلمەدى،
ئايۇ كۈن ئارامىغە بىرلەھزەئى پۇرسەت ئەمەس.
لەشكەرى خۇنرىزغا سەبرۇ ئارام قايدا بار،
مەجنۇنى دىۋانلىرىنىڭ شاھىغە راھەت ئەمەس.
تۆككۈسى خۇنۇمنى ئاخىر بەلخىتە مەھمۇد پادىشاھ،
"ئەلقىسساسۇل ھەق" كالامى ئاڭا ھەم مۇددەت ئەمەس.
چۈن مۇبارەك بولسۇن، ئەي مەشرەپ قىزىل قانىڭ سېنىڭ،
خوپ ئىش بولدى بۇ ساڭا، جان بەرگىنىڭ ئاپەت ئەمەس.

مەشرەپ يەنە بىر غەزىلىدە مۇنداق يازىدۇ:

مىڭ شورى پىغان بىرلە ھاي - ھاي نە بالا كەلدى،
جان قىچقىرادۇر قوي دەپ، خەنجەرنى ئالا كەلدى.
قولغا ئالىپ پولات، قاشمىغا كېلۇر جاللات،

قىلدى مېنى بېيۇنياد، تىغى گۈزەرا كەلدى.
كەتسەم بۇ ئەلەم بىرلەن، يۈز كاھىشى غەم بىرلەن،
غەۋغائى سەنەم بىرلەن، خۇش دەۋرى سەفا كەلدى.
رازى بولايىن ۆلسەم، جان بەرگۈنچە بىر كۆرسەم،
مۇنداغ نە بالا بىرلەن، شىددەتلى قازا كەلدى.
زەخمەتۇ قازا يانداش، بولدى ھەممىسى يولداش،
ئول جەبرى - جاپا ئاداش، تىكلەپ بۇيۇرا كەلدى.
دىۋانەئى مەشرەپسەن، قورقۇپ نېگە يىغلايسەن،
ئاشىق كىشىگە ۆلمەك: خۇش كەيىپى سافا كەلدى.

شاھ مەشرەپ بۇ بېيىتنى بىر نۇسخا كۆچۈرۈپ مەھمۇدخانغا ئەۋەتىپ بەردى.
مەشرەپنىڭ ئۆز قىلمىشىغا تۆۋە قىلىشىدىن ئۈمىدىنى ئاللىبۇرۇن ئۈزگەن مەھمۇدخان
ئۇنىڭ ئەۋەتكەن بېيىتلىرىنى كۆرۈپ، مەزمۇنىنى ئانچە چۈشەنمەيلا مەشرەپنىڭ تۆۋە
قىلىشىغا يېڭىۋاشتىن ئۈمىدلىنىپ قالدى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ۆتكەندىن كېيىن
مەھمۇدخان ئاللىبىرىدىن گەپتان ئەلچىلەر كېلىپ شاھ مەشرەپنى ۆلىمالار ۋە دۆلەت
ئەركانلىرى ئالدىدا تۆۋە قىلىشقا دەۋەت قىلدى. شاھ مەشرەپ دەۋەتلەرگە قىلچە پىسەنت
قىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئەكسىچە، ئەلچىلەرنى ئىگىسى مەھمۇدخان بىلەن قوشۇپ
قاتتىق مەسخىرە قىلىپ چىقىرىۋەتتى.

مەھمۇدخان تەكرار - تەكرار ئەلچى ئەۋەتىپمۇ مەشرەپنى ھېچ ئىندەككە كەلتۈرەلمىدى.
مەشرەپنىڭ ئۆلتۈرۈلگىنىگە قارىغاندا ئۇنىڭ تۆۋە قىلغىنى مەھمۇدخاننىڭ شۆھرىتى ۋە
سەلتەنتىنىڭ مۇستەھكەملىنىشىگە تېخىمۇ پايدىلىق ئىدى. ئۈمىد يىپى ئۈزۈلدى.
ئاخىرۇلەم مەھمۇدخان ھۆكۈم ئىجراسىغا تۇتۇندى.

ھىجرىيە 1123 - يىلى رامزان ئېيىنىڭ 17 - كۈنى، نۆكەرلەر زىندانغا بەند
قىلىنغانلارنىڭ ھەممىسىنى بەلخ شەھىرىنىڭ قەتلى مەيدانىغا يالاپ كېلىشتى، پۈتۈن بەلخ
تەۋرەپ كەتكەندى!

زىندانغا بەند قىلىنغانلار بەلخنىڭ شاھپەر گۈزەرىدىن ئۆتكۈچە خەلق ئىسيان
كۆتۈرۈپ، تۇشمۇ تۇشتىن نۆكەرلەرگە ئېتىلدى. پىرمەت سىتارى ۋە بىرنەچچە مەھبۇسنى
خەلق قورشاشقا ئېلىپ، نۆكەرلەرنىڭ قولىدىن ئاجرىتىپ يوشۇرۇۋالدى. شاھ مەشرەپنىڭ
بولسا پۈت - قولى چەمبەرچاس باغلانغان، كىشەن ھالقىسىنى نۆكەرلەر مەھكەم

تۇتۇۋالغانىدى. شۇڭا خالايق شاھ مەشرەپنى قۇتقۇزۇۋېلىشقا ھېچ ئىلاج قىلالمىدى ۋە ئەپسۇس - نادامەت ئىچىدە ئۆز گۆشىنى ئۆزلىرى يېگۈدەك بولۇپ كېتىشتى. نۆكەرلەر شاھ مەشرەپنى ئالاھىدە قوغداپ ماڭغانىدى.

رامزان شەرىفىنىڭ 17 - كۈنى جۈمە نامىزىدىن كېيىن مەھمۇدخان جاللاتلىرى شاھ مەشرەپنى مەنسۇرۋار سىياسەت دارىغا تارتىشتى. بۇ چاغدا مەشرەپ تېخى ئاران ئەللىك يەتتە ياشقا كىرگەنىدى. مەشرەپ دارىغا ئېسىلغاندا خالايق ھۇ تارتىپ يىغلىشىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدىن بۈيۈك ئىسلام ۋىلىمىسى مەنسۇر ھەللاجىنىڭ "ئىنەلھەق، مەنەلھەق" دەپ دارىغا ئېسىلغان كۆرۈنۈشلەرى كەچكەندەك بولدى. خالايقنىڭ نەزەر ئېتىبارىدا مەشرەپنىڭ ئۇلۇغلۇقتا مەنسۇر ھەللاجى ھەزرەتلىرىدىن ھېچقانچە پەرقى يوق ئىدى. تەقدىرنىڭ بىر ئىشىنى ئورۇنلاشتۇرغۇسى كەلسە ئاجايىپ تاسادىپىيلىقلار يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. مەھمۇدخان مەشرەپ دارىغا ئېسىلىپ ئۈچ كۈندىن كېيىن يەر تەۋرەشتە تام ئاستىدا قېلىپ ئۆلدى. خالايق شاھ مەشرەپنىڭ: "ئەلەقساسۇل ھەق كالامى ساڭا ھەم مۇددەت ئەمەس" دېگەن مىسرالىرىنى تەئەججۈپ ئىچىدە يادىغا ئېلىشتى.

(تۈگىدى)

("تەڭرىتاغ" جۈرنىلى، 2002-يىللىق 3-سانىدىن ئېلىندى.)

شەرقنىڭ كۆزى - فارابى ھەققىدە ھېكايە

باتۇر روزى

1

مىلادى 870 - يىلى كەچكى قۇياشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قىزغۇچ نۇرلىرى سىر دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى بالاساغۇنغا قاراشلىق فاراب قەلئەسىنىڭ خاڭ بىلەن قاڭدالغان ئېگىز - ئېگىز سېپىللىرىنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى. غۇر - غۇر شامال شەھەر ئەتراپىدىكى بوستانلىقلارنىڭ ئارامبەخش نەم ھاۋاسىنى ئۇچۇرۇپ كەلمەكتە ئىدى. كۈندۈزى قۇياش تەپتىدە تونۇردەك قىزىپ كەتكەن شەھەر كوچىلىرى گۈگۈم چۈشۈپ، ھاۋا تەدرىجىي سوۋۇشقا باشلىشى بىلەنلا ئۇياقتىن - بۇياققا موكدەك ئۆتۈشۈپ تۇرغان ئادەملەر بىلەن قايتىدىن جانلىنىشقا باشلىدى...

سېپىل ئۈستىدىكى لەشكەرلەر ئەتراپتىكى شەپىلەرگە سەزگۈرلۈك بىلەن قۇلاق سېلىپ، قىلىچ ۋە ئايپالتىلىرىنى چىڭ قۇچاقلانغان ھالدا سۈرلۈك قىياپەتتە تۇرۇشماقتا. سېپىل ئەتراپىدىكى لىق سۇ توشقۇزۇۋېتىلگەن خەندەكلەر كۈمۈش يىلاندىك سوزۇلۇپ سېپىلنى يۈگەپ ئايلىنىپ، ئەتراپقا ۋەھىمە تارقىتىپ تۇراتتى. ئادەتتە سېپىل ئاستىدىكى خەندەكلەرگە ئارتىلدۇرۇپ قويۇلىدىغان ئاسما كۆۋرۈكلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك يىغىۋېلىنغانىدى. شەھەر قوۋۇقلىرىمۇ ھىم ئېتىۋېتىلگەنىدى. بۇلار شەھەرنىڭ يېقىندىن بۇيانقى مۇداپىئە ئەھۋالىنىڭ قاتتىق كۈچىيىپ كەتكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىپ تۇراتتى.

ئاي نەيزە بويى ئۆزلىگەن مەھەل. شەھەرنىڭ كۈنچىقىش تەرەپتىكى قوۋۇقى قىيا ئېچىلىپ، ئېتىنى بولۇشىغا چايتۇرغىنىچە ئۇچقاندەك يېتىپ كەلگەن بىر كۆزەتچى لەشكەر كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، يەنە جۇۋازدەك غىچىلداپ ئاۋاز چىقىرىپ يېپىلىپ قالدى...

مۇھەممەت تارخان كېڭەشتىن قايتىپ چىلانتورۇق ئېتىغا سەكرەپ مىندى - دە، ئۇنى ئۇچقاندەك چايتۇرۇپ ھەش - پەش دېگۈچە قەلئەنىڭ كۈنچىقىش تەرەپىگە جايلاشقان قورۇ - جايغا يېتىپ كېلىپ ئاتتىن چۈشتى.

تېخىچە ئۇخلىماي خوجايىنىنى ساقلاپ تۇرغان ئاتباقار يۈگۈرۈپ چىقىپ ئاتنىڭ چۆلۈۋىرىنى قولىدىن ئالدى.

مۇھەممەت تارخان ئايالى يۇلدۇز ئايىمنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ بەخىرامان ئۇيغۇغا كەتكەن تۆت ياشلىق ئوغلى ئەبۇنەسر نىڭ پىشانىسىگە چوڭكىدە بىرنى سۆيۈپ قويۇپ چىقىپ كېتەي دەپ تۇرۇشىغا، بالا ئويغىنىپ «دادا» دەپ چاقىردى. مۇھەممەت تارخان بالىنى يوتقاندىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ بىرھازا ئەركىلەتتى.

- سېنى ئويغىتىۋەتتىم - ھە، بۆرەم؟

- مېنىڭ ئۇيغۇ بىلەن خوشۇم يوق. ئاپام پەپىلەپ يۈرۈپ ئۇخلىتىپ قويۇپتۇ. ئەسلى سىز كەلگەندە ئاندىن ئۇخلىماقچى ئىدىم.

- بوپتۇ، بالا چېغىڭدا قېنىپ ئۇخلىۋال، بۆرەم. چوڭ بولغانسىرى غەم - ئەندىشەڭ كۆپىيىدۇ، ئويلايدىغان، باش قاتۇرىدىغان ئىشلىرىڭ ئاۋۇپ كېتىدۇ. ئۇ چاغدا داداڭغا ئوخشاش ئۇخلايمەن دېسەڭمۇ ئۇخلىيالماي، تاڭلارنى كىرىپ قاقماي ئاتقۇزىسەن. كىچىك ئەبۇنەسر ئۇنىڭ گەپلىرىنىڭ تېگىگە يېتەلمەي ھاڭۋېقىپ قاراپ قالدى.

- كىچىك بالغا نەدىكى چۈشەنمەيدىغان گەپلەرنى قىلىپ ... دەپ كايىدى يۇلدۇز ئايىم.

- توغرا، بالىلار بىلەن ئۇلار قوبۇل قىلالغۇدەك دەرىجىدە سۆزلىشىش كېرەك ئىدى. مەن بۇ شاكىچىك بۆرەمنى خۇددى چوپچوڭ بولۇپ قالغان ئادەمدەك ھېس قىلىپ قاپتىمەن ئەمەسمۇ؟ بىراق ئۇنىڭمۇ كىچىك تۇرۇپ «ئۇيغۇ بىلەن خوشۇم يوق» دېگىنى قالىتىس گەپ بولدى - دە.

مۇھەممەت تارخان بالىنىڭ مەڭزىگە ئاخىرقى قېتىم بىرنى سۆيۈپ قويۇپ ئۆز ھۇجرىسىغا چىقىپ كەتتى.

2

كىچىك ئەبۇنەسر ھەش - پەش دېگۈچە يەتتە ياشقا كىرىپ قالدى. بۇ چاغلاردا ئۇ ئۆز زامانىسىدىكى خېلى مەلۇماتلىق، كۆپنى كۆرگەن كىشىلەردىن ھېسابلىنىدىغان ئاتىسى مۇھەممەت تارخاندىن ئۆز يۇرتىنىڭ ۋە قوشنا ئەللەرنىڭ تارىخى، ئۆرپ - ئادىتى ۋە مەدەنىيىتىگە ئائىت نۇرغۇن قىسسە ۋە رىۋايەتلەرنى ئاڭلاپ «قۇلاق موللىسى» بولۇپ قالغانىدى. ئەينى چاغلاردا قاراخانىيلار تەۋەلىكىدىكى يۇقىرى تەبىقە ئاقسۆڭەكلىرى ئارىسىدا ئۆز ئىسمىنىڭ كەينىگە ئۆزى تۇغۇلغان يۇرتىنىڭ نامىنى قوشۇپ ئاتاش مودا بولۇپ قالغانىدى. بۇنداق مودا بولۇۋاتقان ئىشلارغا كەلگەندە ناھايىتى سەزگۈر مۇھەممەت تارخان

ئۆز ئوغلى ئەبۇنەسر نىڭ ئىسمىنىڭ كەينىگىمۇ ئۇ تۇغۇلغان كىچىك شەھەرنىڭ نامىنى قوشۇپ، ئۇنى «ئەبۇنەسر فارابى» دەپ ئاتاشقا باشلىدى. ئۇزاققا بارماي بۇ نام كىچىك ئەبۇنەسر نىڭ دېمەتلىكلىرى ئارىسىدا تېزلا ئومۇملىشىپ كەتتى.

قاراخانىيلار خاندانلىقى رەسمىي ئىسلام دىنىغا كىرگۈچە بولغان ئارىلىقتا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ 300 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، بىراق ئەرەب تىلى ۋە ئەرەب ئۆرپ - ئادەتلىرىنىڭ تەسىرى قاراخانىيلار تەۋەسىدىكى پۇقرالار ئارىسىدا بۇرۇنلا باشلانغانىدى. كىچىك ئەبۇنەسر نىڭ بوۋىسى ئۇزۇلۇق سېپى ئۆزىدىن فارابلىق تۈركلەردىن ئىدى. ئۇنىڭ ئۇزۇلۇق دېگەن ئىسمىمۇ تىپىك قارلۇقچە ئىسىم ئىدى. ئۇ «گۈزەل، چىرايلىق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. ئۇزۇلۇق بوۋىدىن كېيىنكى زامانلارغا كەلگەندە قاراخانىيلار تەۋەسىدىكى يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى ئارىسىدا ئەرەبچە ئىسىم قويۇش ئادىتى شەكىللەندى. شۇڭا ئەبۇنەسر نىڭ دادىسىغا ئۇزۇلۇق بوۋاي «مۇھەممەت» دەپ ئىسىم قويغانىدى. ئىسلام دىنىنىڭ تارقىلىشىغا ئەگىشىپ ئەرەبچە ئىسىم قويۇش ئادىتىنىڭ ئەمدىلا شەكىللىنىۋاتقان مەزگىلىگە توغرا كەلگەن بىر زاماندا تۇغۇلغان مۇھەممەت تارخانمۇ ئۆز ئوغلىغا يەنىلا ئەرەبچە «ئەبۇنەسر» دەپ ئىسىم قويغانىدى.

70 مىڭ قوشۇن جايلاشقان فارابنى ئانچە كىچىك شەھەر دېگىلى بولمايتتى. ھەربىي قەلئە ۋە رابات، سودا بازارلىرىدىن تەركىب تاپقان بۇ شەھەر ئوتتۇرا بوستانلىققا جايلاشقان تالاس، بالاساغۇن، قەشقەرنى تۇتاشتۇرغان قەدىمكى كارۋان يولىنىڭ مۇھىم بىر تۈگۈنى بولۇپ قالغانىدى.

چۇ، تالاس ۋە سىر دەريا ۋادىسىدا شەھەر ھاياتىنى مەركەز قىلغان گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلگەن ئەينى يىللاردا فاراب شەھىرى قەشقەرگە يېقىن بالاساغۇنغا قاراشلىق شەھەر بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىگە يارىشا چىرايلىق ئىدى. 9 - ئەسىردىكى فاراب شەھىرى مانى دىنىدىكى ئۇيغۇر قارلۇقلىرىنىڭ ئىسلامىيەتتىن مۇداپىئەلىنىش لىنىيىسىنىڭ ئالدىنقى قاراۋۇلىدا تۇرغاچقا، «قاراچۇق» دەپمۇ ئاتىلاتتى. سۇلتان بىلگەكۆل باھادىر قىدىرخان بىلەن سامانلار خانى نوھ ئىبنى ئەسەت ئارىسىدا ئىسپىچاپنى تاللىشىش ئۇرۇشى يۈز بەرگەندە، ئەبۇنەسر فارابىنىڭ بوۋىسى ئۇزۇلۇق بىلگەكۆل باھادىر قىدىرخاننىڭ قول ئاستىدىكى ھەربىي ئەمەلدار ئىدى. ئۇ ئۇرۇشتا خىزمەت كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن باج - سېلىقتىن خالىي قىلىنغان كىشىگە بېرىلىدىغان «تارخان» دېگەن شەرەپلىك نامغا ئىگە بولغانىدى.

سامانىيلار خانى ئىسمائىل ئىبنى ئەخمەت ئۆز قېرىندىشى ناسىر ئىبنى ئەخمەتتىن زورلۇق بىلەن ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندىن كېيىن، قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىدىن مۇداپىئە

كۆرۈش ئۈچۈن سېپىل سوقتۇرۇپ، كېيىن قاراخانىيلارغا قارشى غازات قىلىشنى باشلىدى. ئىسمائىل سامانى 893 - يىلى باھاردا تالاس، بالاساغۇنلارغا كەڭ كۆلەمدە ھۇجۇم قوزغىدى. نەتىجىدە ئوغۇلچاق قىدىرخان بالاساغۇندىن «ئوردۇ كەنت» (قەشقەر) گە چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. ئىسمائىل سامانى سىر دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىمىدىكى ئىستراتېگىيىلىك جاي تالاستىن تاكى غەربتىكى چۇ دەرياسىنىڭ ئاياغ ئېقىمىغىچە بولغان ئارىلىقنى، جۈملىدىن مۇھاسىرىدە قالغان تاراز شەھىرىنى قولغا ئالدى. مۇشۇ ئۇرۇشتا مۇھەممەت تارخان قاتارلىق ھەربىي ئەمەلدارلارنىڭ جان تىكىپ ئېلىشقىنىغا قارىماي فاراب شەھىرى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئوتتۇرا بوستانلىقى سامانىيلار قولىغا ئۆتۈپ كەتتى. بۇ جايلاردىكى 15 مىڭ كىشى ئەسىرگە چۈشۈپ ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئوتتۇرا دەرياسىنى چىرايلىق ئورنىنىڭ ئورنىغا ئارقا - ئارقىدىن مەسچىتلەر بەرپا قىلىندى. بۇرۇنقى خەت تارتىپ قىران بىر يىگىتكە ئايلىنىپ قالغان ئەبۇنەسىر فارابمۇ پۈتۈن ئائىلىسى بىلەن سامانىيلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. 100 يىل داۋام قىلغان دۈشمەنلىك ۋە يوللارنىڭ ئېتىلىپ قېلىشى فارابلىقلار ۋە كۆپلىگەن توققۇز ئۇيغۇر ئاھالىسىنى ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي ۋە مەدەنىيەت مەركىزى بولغان قەشقەردىكى خاقانىيە ئاھالىسىدىن ئايرىۋەتكەندى. ئەبۇنەسىر بالىلىق ۋە ئۆسمۈرلۈك ۋاقىتىدا قەدىمكى قارلۇق - ئۇيغۇر يېزىقى ۋە مۇزىكىسىنى ئۆگىنىشكە پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن بېرىلدى. ئەينى يىللاردا ئۇيغۇر تىلى توققۇز ئوغۇز تىلى سۈپىتىدە پۈتۈن تۈركىي تىل - ئەدەبىيات ۋە مائارىپىنىڭ ئۇل تېشى بولۇپ قالغانىدى. ئۇ مەمۇرىي - سىياسىي ھاياتتىمۇ، ئىلمىي پائالىيەتتىمۇ ئاساسىي تىل ئىدى. فارابى سامانىيلار سۇلالىسى مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدە ماۋارائۇننەھەر ۋە خارەزىمدىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىنى ئۆگىنىش بىلەن بىللە تاجىك - پارس تىلىنى تېزلا ئۆگىنىۋالدى.

فارابى ئۆز دەۋرىدىكى ئەدەبىيات ۋە ماتېماتىكا پەنلىرىنى زور قىزىقىش بىلەن ئۆگەندى. ئۇ ئوتتۇرا ئەسىر خرىستىئان دۇنياسىدا «ئۈچ بىلىم» دەپ ئاتالغان گرامماتىكا (نەھۋى)، ئىستىلىستىكا (ئىلمىي پائالىيەت)، ئەخلاق دەرسلىكلىرىنى ۋە تۆت «بىلىم» دەپ ئاتالغان ھېساب، مۇزىكا، گېئومېترىيە (ھەندىسە)، ئاسترونومىيە (ئىلمىي نۇجۇم) پەنلىرىنى پۇختا ئىگىلىدى. ئۇ بالاغەت يېشىغا يېتەر - يەتمەي تۇرۇپلا «ھىرات - مەرۋى ئىلمى گۇرۇھى» دەپ ئاتالغان تەبىئەت ئىلمى گۇرۇھىنىڭ ھەممە نەرسىنى تەجرىبىدىن ئۆتكۈزۈش ۋە ئەقىدىنى ئەمەس، ئەقىلنى مىزان قىلىش توغرىسىدىكى چوڭلارغا خاس سوغۇققانلىقىنى تەلەپ قىلىدىغان ئىلغار پەلسەپىۋى قاراشلىرىنىڭ قىزغىن قوللىغۇچىسى بولۇپ قالغانىدى. مەرۋى ئىلمى گۇرۇھى بولسا مىسسىۋىپوتامىيىدىكى ھەرران، بەسىرە

تەبىئەت ئىلمى گۇرۇھىنىڭ، ھىندىستان ۋە ئۇيغۇر ئىلىم مەدەنىيەت كۆزقاراشلىرىنىڭ، جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىيا تەبىئەت كۆزقاراشلىرىنىڭ تەسىرىدە شەكىللەنگەن ئىلمىي ئىزدىنىش گۇرۇھى بولۇپ، گرىك باكتېرىيە مەدەنىيىتىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلاتتى. فارابى ئوتتۇرا ئاسىيادا 30 ياشلارغا كىرگۈچە ياشىدى. بۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنىڭ روھىي جەھەتتىن تېخىمۇ مول بىلىمگە تەشنا بولۇپ ئېچىرقاپ تۇرغان بۆرىگە ئوخشاپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. يېڭىياچە ئىسلام دىنىغا كىرىپ كەلگەنلىكى تۈپەيلى ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت بىلەن يېڭى دىنىي ئېتىقاد ئوتتۇرىسىدا پەيدا بولغان غايەت كېلەڭسىز بىر ھاڭنىڭ گىرۋىكىدە تېڭىرقاپ، دەلدۈگۈنۈپ تۇرغان ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي خەلقلەرنىڭ بېشىغا باستۇرۇپ كېلىۋاتقان يوشۇرۇن ئاپەت بىرىنچى بولۇپ فارابىنى سۈت ئۇيقۇدىن چۆچۈتۈپ ئويغاتتى. ئوتتۇرا ئاسىيا تەۋەلىكىدە ئىگىلىگەن بىلىم ۋە ئىزدىنىشلىرى بىلەن تېخى بۇ قىيىن مەسىلىگە جاۋاب بەرگىلى بولمايتتى. مەدەنىيەت جەھەتتە بىر قېتىملىق توپان بالاسىغا دۈچ كېلىۋاتقان خەلقكە بۇ توپاندىن ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ چىقالايدىغان «نۆھنىڭ كېمىسى» نى ياساپ بېرىشنى ئۆزىنىڭ باش تارتىپ بولماس بۇرچى دەپ تونۇغان فارابى بۇ قىيىن تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى يېشىش ئۈچۈن ئۆز ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ، ئىسلام دىنى تارقالغان ۋە تەرەققىي قىلغان ئەرەب، پارس ئەللىرىگە بارمىسا بولمايدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى. مۇتلەق كۆپ ساندىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئەكسىچە تۇيغۇ ۋە ھېسسىياتى ئەمەس، بەلكى ئەقىل ۋە تەجرىبىنى ھەممىدىن ئۈستۈن ئورۇنغا قويۇپ ئادەتلەنگەن بۇ غەلىتە مۇسۇلمان ئەرەب ۋە پارس ئەللىرىنى ئۆزلىرى تارقاتقان ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنى تەجرىبىدىن ئۆتكۈزۈلدىغان ئەڭ ياخشى تەجرىبىخانا دەپ قارىدى. چۈنكى ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنى چۈشەنمەي تۇرۇپ ئىسلام ئېتىقادى بىلەن ئەنئەنىۋى تۈرك مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدا بىردىنلا پەيدا بولغان قورقۇنچلۇق ھاڭغا مەزمۇت كۆۈرۈك سېلىپ يول ئاچقىلى بولمايتتى. ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە ئىدىئولوگىيىسىنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئەرەب، پارس ئەللىرىگە بېرىپ مەدەنىيەت جەھەتتىكى كەڭ كۆلەملىك قېدىرىپ تەكشۈرۈشنى زادىلا باشتىن كەچۈرمەي بولمايتتى. بۇ ئەينى يىللاردىكى غايەت مۇشكۈل بىر مەسىلە ئىدى.

ئەبۇنەسر فارابى ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلىش ئالدىدا ياشانغان ئاتا - ئانىسى ئۇنىڭغا ئاتاپ بىر توپ جامائەتنى قورۇسىغا يىغىپ داشقازان ئېسىپ زاراخەتمە قىلىپ بەردى. مۇھەممەت تارخان ھەربىي ئەمەلدارلارغا خاس سوغۇققانلىق بىلەن ئىچىدە ئويلىغانلىرىنى ئانچە بىلىندۈرمەي ئۇزاتقان بولسىمۇ، ئەمما يۇلدۇز ئايىم ئەبۇنەسرنىڭ بوپىنغا ئېسىلىپ

يىغلاپ ھازا ئاچماي تۇرالمىدى. بىر توپ جامائەتمۇ يۇلدۇز ئايىمغا جور بولۇپ بېلىنى پۈتتىدا باغلاپ، قولغا ھاسا ئېلىپ، ھاسا بىلەن يەرنى ئۇرۇپ قوشاق توقۇپ ھازا ئېچىشىپ بەردى. فارابى بۇ قىزىقارلىق ھازىنى كۆرۈپ ئۇيغۇر قارلۇقلىرىنىڭ زىيادە ھېسسىياتچان تەبىئىتىنى ئاخىرقى قېتىم تەجرىبە قىلىپ كۆرۈۋاتقاندا بولدى - دە، ئۆزىنىڭ ئانا ۋەتىنىدىن ئايرىلىش ئالدىدا تۇرغانلىقىنى ئويلاپ كۆڭلى بۇزۇلۇپ بىئارام بولۇشنىڭ ئورنىغا ئەكسىچە سوغۇققانلىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئۇنىڭ كۈلۈمسىرەپ تۇرغان سوغۇققان چىرايىغا قاراپ ئانا دەرھال يىغىدىن توختاپ ھاڭۋېقىپ قالدى. مۇھەممەت تارخان بولسا ئۆز ئوغلىنىڭ نېمە ئۈچۈن كۈلۈمسىرەۋاتقانلىقىنى چۈشەنمەي ئەجەبلىنىپ قالدى. فارابىنىڭ مەڭزىدىكى ئاشۇ بىر قېتىملىق سوغۇققان كۈلۈمسىرەش ياشانغان ئاتا - ئانا ئۈچۈن ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە يەشكىلى بولمايدىغان تېپىشماق بولۇپ قالدى.

3

فارابى شۇ يۈرۈپ كەتكەنچە سەمەرقەنت ۋە بۇخارالاردىن ئۆتۈپ، ئىسپىھان، ھەمەدان شەھەرلىرىدە بىر مەزگىل تۇرۇپ قالدى. ئۇ پارس زېمىنىدا تۇرغان قىسقىغىنا بىرنەچچە يىللىق ھاياتىدا ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ جېنىغا جان قوشقان پارس مەدەنىيىتىنى زور تىرىشچانلىق بىلەن قېدىرىپ تەكشۈرگەندىن كېيىن توپتوغرا پۈتكۈل ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ ئاپىرىدەگاھلىرىدىن بىرى بولغان باغداتقا قاراپ يول ئالدى

فارابى باغداتقا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا خەلىپە مۇقتەدىر ئىسلام خەلىپىلىكىنىڭ تەختىگە ئولتۇردى. بۇ چاغدىكى باغدات گەرچە ئۆزىنىڭ خەلىپە مەئمۇن دەۋرىدىكى گۈللەنگەن ھۆسنىنى يوقاتقان بولسىمۇ، يەنىلا ئەرەب يېزىقى ۋە ئىسلامىيەت مەدەنىيىتىنىڭ مەركىزىي ئوچىقى، دۇنيانىڭ ھەممە تەرەپلىرى بىلەن ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ئالاقىلىرى ئۈزۈلمەي داۋام قىلىپ تۇرغان خەلقئارا شەھەر ئىدى. باغداتقا يەنىلا ھەرقايسى ئەللەر، رايونلاردىن كەلگەن ھەر خىل دىنىي ئېتىقاد ۋە پەلسەپىۋى كۆزقاراشتىكى ھەر مىللەت مەدەنىيەت ئەربابلىرى، ئالىملار ۋە ئەدىبلەر توپلاشقانىدى. ئۇلار گاھىدا ئوچۇق ئىلمىي مۇھاكىمە ياكى بەس - مۇنازىرە شەكلىدە، گاھىدا يوشۇرۇن ھالدا ئۆزلىرىنىڭ تەبىئەت ياكى ئىجتىمائىي ھايات توغرىسىدىكى كۆزقاراشلىرىنى ئىپادىلەيتتى.

فارابى باغداتقا بارغاندا ئەرەب تىلىنى بىلمەيتتى. ئۇ بۇ تىلنى ئەبۇبەكرى ئىبنى سراجدىندىن تېزلا ئۆگىنىۋالدى. ئۇ يەنە باغداتتا ياشايدىغان مەشھۇر خرىستىئان ئالىمى

ئەبۇبەشەر مەتتە ئىبنى يۇنۇستىن گرىك تىلى، لوگىكا ۋە تىبابەتچىلىك پەنلىرىنى زوق بىلەن ئۆگەندى. باغداتقا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇ ئەرەب يېزىقىدا مۇرەككەپ پەلسەپىۋى ئەسەرلەرنى ۋە گۈزەل شېئىرلارنى يېزىشقا باشلىدى. ئەرەب پەلسەپىسىنىڭ بىر يۈرۈش ئاتالغۇلىرىغا مەخسۇس لۇغەت تۈزۈپ چىقىپ، ئەرەب تىلى خەزىنىسىنى بېيىتتى. فارابى تىل ۋە لوگىكا جەھەتتە ئۆز ئۇستازىدىن تېز ئېشىپ كەتتى. فارابىنىڭ تىل ۋە لوگىكا جەھەتتىكى ئۇستازى بولغان ئەبۇبەشەر مەتتە ئىبنى يۇنۇس ئۇلۇغ يۇنان پەيلاسوپى ئارستوتىل تەلىماتلىرىنىڭ ھامىيىسى بولۇپ، ئۇ ئارستوتىل ئەسەرلىرىنىڭ ئەرەب تىلىدىكى دەسلەپكى تەرجىمىسى ۋە شەرھىسىنى ئىشلىگەندى.

فارابى باغداتتا ئىگىلىگەن بىلىملىرى بىلەن يەنە قانائەت ھاسىل قىلالمىدى. شۇڭا ئۇ داۋاملىق ئۆگىنىش نىيىتىدە ھەرران شەھىرىگە كەلدى. ھەرران ئەينى يىللاردا مىسسىۋوپتامىيىدىكى مۇھىم بىر مەدەنىيەت ئوچىقى ئىدى. ئۇ يەر ماتېماتىكا ۋە ئاسترونومىيە قاتارلىق تەبىئىي پەنلەرنىڭ تەرەققىياتىدا باغدات شەھىرىدىن جىق ئىلگىرىلەپ كەتكەندى. فارابى ھەرراندا خرىستىئان دىنىدىكى ئاتاقلىق پەيلاسوپ، دوختۇر ۋە ئالىم بەشەر مەتتە ئىبنى يۇنۇسنىڭ ئۇستازى يوهەننا بىننى ھەيلاندىن پەلسەپە ئۆگەندى. ئۇ فارابىغا ئاساسەن لوگىكا ۋە ئارستوتىل پەلسەپىسىدىن، يەنە ماتېماتىكا، نەزەرىيىۋى تىبابەتچىلىك ۋە پىفاگور مۇزىكا تەلىماتىدىن تەلىم بەردى. فارابى باغداتتىكى ۋاقتىدا ئەتراپىغا دۆۋە - دۆۋە كىتابلارنى يىغىۋېلىپ جان - جەھلى بىلەن بېرىلىپ ئۆگەنگەندى. ئاشۇ كىتاب دۆۋىلىرى ئىچىدە ئۇنىڭغا ئارستوتىلنىڭ كىتابلىرىمۇ ئۇچرىغانىدى. بۇ ھادىسە فارابىنىڭ ئارستوتىلچىلىق ئېقىمىنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى يېڭى بىر پەلە ياراتقان نامايەندىسى بولۇپ قېلىشىغا دەسلەپكى سەۋەب بولۇپ قالغانىدى.

فارابىنىڭ ئىلىم يولىدىكى ئىزلىنىشلىرىنىڭ چوڭقۇرلىشىشى ئۇنىڭدا تەبىئىي ھالدا ئارستوتىلغا بولغان قىزىقىشىنى پەيدا قىلىپ قويغانىدى. ئۆزىدە تۇرغۇزۇلغان تەبىئەتشۇناسلىق كۆزقارشى ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك كۆزقاراشلىرىنىڭ تۈرتكىسى، شۇنداقلا تۇيۇقسىز ئۇچرىغان ئارستوتىل ئەسەرلىرى قەلبىدە قوزغىغان يېڭى ئىنتىلىشلەر فارابىنى تەبىئىي يوسۇندا ئۇ ئۆزى مەرۋىدىكى چېغىدىلا داڭقىنى ئاڭلىغان ئۇلۇغ ئالىم - يوهەننا بىننى ھەيلان ھۇزۇرىغا باشلاپ كەلدى.

فارابى ھەرراندا ئالىكساندىرىيە ئىلمى گۇرۇھىدىكى خرىستىئان تەرجىمانلار تەرجىمە قىلغان ئارستوتىل ئەسەرلىرى بىلەن ئارستوتىلنىڭ گرىك يېزىقىدىكى ئەسلى ئەسەرلىرىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ ئۆگەندى. ئۇ ئارستوتىلنىڭ «روھ

توغرىسىدا» دېگەن كىتابىنى 100 قېتىم، «متافىزىكا» دېگەن ئەسىرىنى 40 قېتىم، «رتورىكا» دېگەن ئەسىرىنى 20 قېتىم ئوقۇپ، بۇ ئەسەرلەرنىڭ تېگى - تەكتىگە يوشۇرۇنغان چوڭقۇر ماھىيەتنى چۈشەنگەندىن كىيىن ئاندىن توختىدى. فارابى ھەر بىر ئەسەرنى قايتا ئوقۇغاندا ئۆزىگە تېخىمۇ يۇقىرىراق تەلەپ قوياتتى. ئۇنىڭ ماھىيىتى، مۇۋەپپەقىيىتى ۋە نۇقتىلىرىنى تولۇق ئىگىلەشكە تىرىشاتتى.

4

فارابى باغداتقا ئىككىنچى قېتىم مىلادى 921 - يىللىرى كەلگەندى. ئۇ شۇ قېتىم كەلگەنچە باغداتتا توپتوغرا يىگىرمە يىل تۇرۇپ قالدى. بۇ جەرياندا ئۇ ئاساسەن كىتاب كۆرۈپ داۋاملىق ئىلىم ئۆگىنىش، ئىلمىي تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىش، ھەر خىل ئىلمىي پائالىيەتلەرگە قاتنىشىش، دەرس ۋە لېكسىيەلەر ئوقۇش، شاگىرت تەربىيەلەش، كىتاب يېزىش بىلەن مەلىكە بولۇپ ئۆتتى. فارابىنىڭ ئاساسلىق ئەسەرلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى باغداتتا يېزىلدى.

فارابى 941 - يىلى سىياسىي پاراكەندىچىلىكتىن بىزار بولۇپ باغداتتىن چىقىپ كەتتى. ئۇ ھەلەپ(شام) شەھىرىگە بېرىپ، ئۇ يەردىمۇ ئۇزۇن تۇرمايلا ئۇدۇل ئۆز يۇرتى ئوتتۇرا ئاسىياغا قاراپ ئات سالدى. ئۇ ئانا يۇرتىنى قەۋەت سېغىنغانىدى. مۇتەئەسسىپ روھانىيلارنىڭ كۈچى كۈنسائاپ شىددەت بىلەن ئۇلغىيىپ، مەزھەپ ماجىراللىرى ۋە سىياسىي پاراكەندىچىلىك پاتقىقىغا باشچىلاپ يېتىپ قالغان ئەرەب ئەللىرىنى ئۇنىڭ كۆرەر كۆزى يوق بولۇپ كەتكەندى. ئۇ مۇشۇ قايتىپ كەلگەنچە ئۆز يۇرتىدا تا ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە تۇرۇپ قالماقچى ۋە ئىسلام ئېتىقادى بىلەن ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت ئوتتۇرىسىدا پەيدا بولغان ھاڭغا كۆۋرۈك سېلىشتىن ئىبارەت ئۆمۈرلۈك ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرماقچى ئىدى. فارابى باشتىن - ئاخىر ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېتىش مەقسىتىدە بولغاچقا، تا ئوتتۇرا ياشتىن ھالقىپ، قېرىلىق مەزگىلىگە قەدەم قويغۇچە ئەرەب ئەللىرىدە ئۆيلۈك - ئوچاقلىقمۇ بولماي، ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئاندىن ئۆيلىنىشكە ئىشتەي ساقلاپ كېلىۋاتقاندى. ئۇ گەرچە ئەرەب ئەللىرىدە ياشاۋاتقان بولسىمۇ، ئۆز يۇرتىغا بولغان چوڭدەك مېھرى - مۇھەببەتنىڭ تۈرتكىسىدە تۈركچە كېيىنىپ، بېلىگە قارلۇقلارچە پوتا باغلاپ يۈرۈشنى قەتئىي تاشلىمىدى. ئۆز ئانا تىلى، ئۇيغۇر مۇزىكىسى ۋە ئۆرپ - ئادىتىنى قەتئىي ئۇنتۇمىدى.

ئۇ ئانا يۇرتى فاراب شەھىرىگە يېتىپ كەلگۈچە ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرىدە يول بويى لېكسىيە سۆزلەپ ماڭدى. ئۇ دەسلەپتە مەنسۇر ئىبنى نوھ ھۆكۈمرانلىقىدىكى سامانىيلار دۆلىتىگە كېلىپ بىر توختىدى. ئۇ بۇ يەردە پادىشاھنىڭ تەكلىپى بىلەن «ئىككىنچى تەلىمات» دېگەن كىتابنى يېزىپ، مەنسۇر ئىبنى نوھقا تەقدىم قىلدى. پادىشاھ ئۇنىڭ كىتابىنى ئوقۇپ چىقىپ، ئۇنىڭ دانىشمەنلىكىگە چوڭقۇر قايىللىق بىلدۈردى ۋە ئۇنىڭغا «ئارىستوتىلدىن كېيىنكى ئىككىنچى ئۇستاز» دېگەن شۆھرەتلىك نامنى ئاتا قىلدى. فارابى يازغان بۇ كىتاب ئىسپىھان شەھىرىدىكى «سۇئانۇل ھېكمە» كۈتۈپخانىسىغا قويۇلدى.

فارابى ئۆز يۇرتى فاراب شەھىرىگە يېتىپ كەلگەندە ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ئاللىبۇرۇن ئالەمدىن ئۆتكەنىدى. گەرچە فارابنىڭ داڭقى بۇ يەرگە ئاللىبۇرۇن يېتىپ كېلىپ ئۆز ئىگىسىنى ساقلاپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆزى تونۇشلۇق بەرمىگۈچە ئۆز يۇرتىدا ئۇنى تونۇيدىغان ئادەم چىقمىدى. كىچىك چاغلىرىدا ئۆزى بىلەن بىللە ئويناپ چوڭ بولغان بىرنەچچە بۇرادىرنى ئىزلەپ كۆرۈۋېتىدى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئەرەب ئىستېلاچىلىرىغا قارشى ئۇرۇشتا ئۆلۈپ كەتكەن ياكى ئۇرۇش پاراكەندىچىلىكى ئىچىدە قالغان فاراب شەھىرىدىن ئائىلىسى بىلەن بىللە باشقا بىر يۇرتلارغا كۆچۈپ كەتكەن بولۇپ چىقتى. فاراب شەھىرى ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى جەڭگىۋار قىياپىتىنى پۈتۈنلەي يوقاتقاندى، بازارلاردىمۇ گۆرىستان جىملىقى ھۆكۈم سۈرەتتى. ئاۋات رەستىلەر چۆلدەرەپ، ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى قايىناق ھالىتىنى پۈتۈنلەي يوقاتقاندى، سېپىللارنىڭ ئۆيەر - بۇيەلىرى چۈشۈپ ئالا - پاساق بولۇپ قالغان بولۇپ، سېپىل دەرۋازىلىرى كونىراپ، ئۆلگۈچە كلىرىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالغانىدى. بۇ ئېچىنىشلىق مەزىرىلەرنى كۆرۈپ فارابنىڭ كۆزلىرىدە ئىختىيارسىز يىغا قاينىدى.

فارابى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئىجتىمائىي پاراكەندىچىلىك تۈپەيلى ئۆز يۇرتىدا ئۇزاق تۇرالمىدى. بۇ چاغلار قاراخانىيلار بىلەن سامانىيلار ئۆزئارا زىتلىشىۋاتقان، بۇخارادا يانغىن كۆتۈرۈلگەن چاغلار ئىدى.

فارابى ئۆز ۋەتىنىدىن ئايرىلىش ئالدىدا ئۆزىنىڭ قەلب چوڭقۇرلۇقىدىكى قايغۇلۇق ھېسسىياتىنى ئىپادىلەپ مۇنداق نەزمە توقۇدى:

چەكسىمۇ زەخمەت - ملامەت سىز تەرەپتىن تەندە جان،
سەنە - قەلبىم سىز تەرەپكە تەلپۈنۈپ شەيدا ھامان؛
ئولتۇرالماسمەن ئىزىمدا قوزغىتىپ تۇرغاچ مېنى،
زوق، ئۈمىد - ئىككى سەۋەب دەل سىز تەرەپكە دائىمان.

قوزغىلىپ چىقسام سەپەرگە سىزدىن ئۆزگە يوق ۋەتەن،
يا ئىزىمغا قويغىلى يوق بىر بەدەل مەن ئوخشىغان!
سىزدىن ئەۋزەلرەك دىيار - ئەل گەر تەئەرىز قىلسىمۇ،
ئىلكىگە قەلبىمنى ئالماق ئىشقا ئاشماس ھېچقاچان.

ئېغىر ئازابقا پاتقان ھالدا فاراب شەھىرىدىن يولغا چىققان ئەبۇنەسىر فارابى ئۆز يۇرتىدىن قايتىپ كېلىپ سىياسىي پاراكەندىچىلىك ئىچىدە قالغان باغداتقا قايتا بېرىشنى خالىماي، توپتوغرا دەمەشققە يېتىپ كەلدى.

5

فارابى دەمەشق سىرتىدىكى باغلارنىڭ بىرىدە قاراۋۇللۇق قىلىپ ناھايىتى ساددا تۇرمۇش كۆچۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ بۇ ئاي - بۇ كۈنلەردە نامراتلىشىپ كەتكەچكە قاراۋۇللۇق چىرىغى ئاستىدىكى يورۇقلۇقتىن پايدىلىنىپ كېچىلەپ يېزىقچىلىق قىلىپ، ئۆزىنىڭ باغداتتا باشلىغان ئىلمىي ئەمگىنى قەتئىي داۋاملاشتۇردى.
شىمالىي سۈرىيە ھۆكۈمرانى سەيپۇل دەۋلە 934 - يىلى دەمەشق شەھىرىنى پايتەخت قىلىپ، ئۆز ئالدىغا سەلتەنەت تىكلەنگەندىن كېيىن سەيپۇل دەۋلەنىڭ مەرىپەتپەرۋەرلىكتە داڭقىنى ئاڭلىغان فارابى ئانچىكىم بىر قىزىقسىنىش تۈپەيلى ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ كەلمەكچى بولىدۇ. بىر كۈنى فارابى ئەسكى - تۈسكى تۈركچە كىيىملەرنى كىيگەن، ئۈستۈنلىرى توپا - چاڭغا كۆمۈلگەن ھالدا سەيپۇل دەۋلەنىڭ ياسىداق ئوردىسىغا كىرىپ كەلدى.

بۇ چاغدا ياش پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا توپلانغان بىر توپ ئالىم - ئۆلىما ۋە مۆتىۋەر زاتلار ھەرخىل ئىلمىي مەسىلىلەر ئۈستىدە قىزغىن سۆھبەتلىشىۋاتاتتى. غېرىب - غۇرۋانە چىرايى فارابى ئوردىغا كىرىپ كېلىشى بىلەنلا سۆھبەت قايناۋاتقان قازانغا سۇ قويغاندەك بىردىنلا جىمىپ قالدى. ھەممەيلەن بېشىنى بۇراپ، ئوردىغا بىمەھەل پەيدا بولۇپ شاھانە ئىلمىي سۆھبەتنىڭ پەيزىنى ئۇچۇرۇۋەتكەن بۇ «مېھمان» غا سوغۇق نۇر تۆكۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىنى مېختكە قارىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ھېچكىممۇ فارابىنى تونۇمىدى، شۇنداقلا فارابىمۇ ئۇلار ئارىسىدىكى ھېچكىمنى تونۇمىدى. ئۆزىنى دالدىغا ئېلىپ خىلۋەت بىر باغدا قاراۋۇللۇق قىلىپ، دەرۋىشتەك خۇپىيانە ھايات كەچۈرۈۋاتقان بۇ «مېھمان» نىڭ ئىسلام

ئەللىرىگە داڭقى پۇر كەتكەن ئۇلۇغ ئالىم ئەبۇنەسر فارابى ئىكەنلىكىنى كىممۇ خىيالغا كەلتۈرسۇن؟!

سورۇن ئەھلىگە ئوخشاشلا كەيپى ئۇچقان پادىشاھ ئالدىدا ئۇنىڭغا زۆرۈرىيەت يۈزىدىنلا قىيا ئېگىلىپ قولىنى كۆكسىگە قويۇپ تۈركچە سالام بېرىپ، قىلچە قورۇنۇش ھېس قىلماستىن تىكىلىپ تۇرغان بۇ ناتونۇش كىشىنى تۈرك ئەللىرىدىن كەلگەن ئادەتتىكى بىر مېھمان قاتارىدا بىلىنەر - بىلىنمەس باش لىڭشىتىپ كۈتۈۋالدى ۋە سوغۇققانلىق بىلەن ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.

- خالىغان جايدىمۇ ياكى بەلگىلەنگەن جايدىمۇ؟ - دەپ سوئال قويدى فارابى پادىشاھقا.

سورۇندىكى ھەممەيلەن تېخىمۇ ھەيران بولۇشتى.

- خالىغان جايدا، - دەپ جاۋاب بەردى پادىشاھ قىسقىغىنا جىملىقتىن كېيىن مېھماننىڭ رايىغا بېقىشنى ئەۋزەل كۆرۈپ.

فارابى كىشىلەر توپى ئارىسىدىن «گۈس - گۈس» دەسسەپ ئۆتۈپ توپتوغرا سەيپۇل دەۋلە يېنىدىكى بوش ئورۇنغا كېلىپ ئولتۇردى. بۇ دۆرەم سورۇن ئەھلى چۆچۈپ داڭ قېتىپ قېلىشتى.

سەيپۇل دەۋلەمۇ بۇ تەپ تارتىشنى بىلمەيدىغان قاپ يۈرەك مېھمانغا دەماللىق قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلەلمەي تەمتىرەپ قالدى.

سەيپۇل دەۋلە شۇ زاماندا دەمەشق ئوردىسىدا مودا بولۇپ قالغان يەرلىك تىل بىلەن پىچىرلىدى:

- بۇ يالاڭتۇش شەيخ ئەدەپسىزلىك قىلدى. مەن ئۇنىڭغا بىرقانچە سوئال قويۇپ كۆرەي. جاۋاب بېرەلمىسە ھەيدەپ چىقىرايلى.

- ئەمىر، ئۆزىڭىزنى تۇتۇۋېلىڭ. ھەرقانداق ئىشقا پەقەت ئۇنىڭ نەتىجىسىگە قاراپ ئاندىن باھا بېرىش كېرەك، - دېدى فارابى سەيپۇل دەۋلەگە شۇ خىل تىل بىلەن خىتاب قىلىپ.

فارابىنىڭ سۆزىنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى تەن ئېلىشقا مەجبۇر بولغان سەيپۇل دەۋلە تەلەپپۇزىنى بىرئاز يۇمشىتىپ، فارابىدىن ياندۇرۇپ سورىدى:

- سىز تۈرك تۇرۇپ بىزنىڭ تىلىمىزدىمۇ راۋان سۆزلەيدىكەنسىز. قارىغاندا باشقا تىللارنىمۇ بىلىدىغان ئوخشىماسىز؟

- بىلىمەن، - دەپ جاۋاب بەردى فارابى قىسقىلا قىلىپ.

سەيپۇل دەۋلە فارابىنىڭ ئۇچىسىغا كىيگەن كىيىملىرىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان قارا تۈرك ئادەملەردىن ئەمەسلىكىنى پەملەپ ئۆلگۈردى ۋە ئۇنىڭغا باشقىچە قىزىقىپ قالدى. سۆھبەت يەنە يېڭىۋاشتىن ئەسلىگە كەلدى. ھەر خىل ئىلمىي تېمىدىكى مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. كۆپرەك سەيپۇل دەۋلە تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلىلەرگە سورۇندىكى ئالىملار تۈزۈۋىرىك جاۋاب بېرەلمەي كېكەچلەپ قېلىشتى. پەقەت ئەسكى چاپانلىق فارابىلا بۇ مەسىلىلەرگە روشەن ئىزاھات بېرىپ، دەل جايدا جاۋاب بېرەلدى.

- ئىنساننىڭ قەدىر - قىممىتى ئەقىل ۋە ئەخلاققا باغلىق. لېكىن بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنساننىڭ بەخت - سائادىتىنى ئەڭ ئالىي نىشان قىلىشى لازىم، - دېدى فارابى سوئاللارغا بىرەر قۇر جاۋاب بېرىپ بولغاندىن كىيىن، ئۆزىنىڭ ئەخلاق ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى قاراشلىرىنى بايان قىلىپ، - ياخشى ئەخلاق بىلەن ئەقلىي ئىقتىدار ئىنساننىڭ قەدىر - قىممىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇكى، ھەر بىر نەرسىنىڭ پەزىلىتى ئۇنىڭ ئۆزىدىكى ئەۋزەللىك ۋە ئېرىشلىگەن كامالەتتە، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ پائالىيىتىدە گەۋدىلىنىدۇ. بىلىم، پەلسەپە ۋە ئەخلاق بەخت ۋە گۈزەللىكنىڭ شەرتى ھېسابلىنىدۇ. ئەخلاقىي سۈپەتلەرگە كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىدىغان نەرسە شەخسنىڭ بىلىمى ۋە ئەقلىي بىلىش دەرىجىسىدۇر. دۆلەت ئىگىلىرىدىن تاكى ئائىلە باشلىقلىرىغىچە تەلىم - تەربىيە تورى ھاسىل قىلىشى زۆرۈر. تەلىم - تەربىيە ئىشىدا ھەم مۇلايىم، ھەم قاتتىق ئۇسۇل قوللىنىش، چۈشىنىپ بىلىشنى يادلاپ بىلىشنىڭ ئورنىغا دەسسىتىش لازىم. ئىنسان تەبىئەتنىڭ بىر قىسمى. جەمئىيەت مەسىلىلىرى تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىگە ئوخشاش، ئۇنى تەبىئەت قانۇنىيەتلىرى بىلەن ھەم جەھەتتە بولغان قانۇنىيەتلەر ئاساسىدا، ئەمەلىي پەلسەپە، ئەخلاق ۋە ئىلىم - پەن ئاساسىدا ھەل قىلىش لازىم. جەمئىيەت كىشىلەرنىڭ ئورتاق ياشاش زۆرۈرىيىتى ۋە خاھىشى بويىچە مەيدانغا كەلگەن ھەمكارلىق ئۇيۇشمىسى. شەھەر (ياكى دۆلەت)لەر جاھالەتلىك شەھەر ۋە پەزىلەتلىك شەھەر دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. يېمەك - ئىچمەك مەسىلىسىنى ھەل قىلالىمىغان شەھەرلەر، پۇل تېپىش خاھىشىغا غەرق بولغان ساختىپەز شەھەرلەر، كەيپ - ساپاغا بېرىلگەن، چۈشكۈنلەشكەن شەھەرلەر، پەزىلەتلىرىدىن ئاينىپ كەتكەن شەھەرلەرنىڭ ھەممىسى جاھالەتلىك شەھەرگە كىرىدۇ. جاھالەتلىك شەھەرلەرنىڭ خەلقى ھەقىقىي بەختنى بىلمەيدۇ، باشلىقلىرى ھەقىقىي بەخت ئۈچۈن خىزمەت قىلمايدۇ، ئۇلارنىڭ ھايات مەقسەتلىرى جىسمانىي قاۋۇللۇق، شوۋەرەت، كەيپ - ساپا، ئۆز ئىشتىياقلىرىدىن خالىغانچە يۈز ئۆرۈش بولۇپ، بۇنى بەخت دەپ بىلىدۇ. ئۆزئارا ياردەملىشىپ بەختكە ئېرىشىشنى مەقسەت قىلىپ بىرلەشكەن كىشىلەرنىڭ شەھەرلىرى

پەزىلەتلىك شەھەر ھېسابلىنىدۇ. ئۆزئارا ياردەملىشىپ بەختكە ئېرىشىشنى مەقسەت قىلغان كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتلىرى پەزىلەتلىك جەمئىيەت ھېسابلىنىدۇ. ئۆزئارا ياردەملىشىپ بەختكە ئېرىشىشنى مەقسەت قىلغان بارلىق شەھەر خەلقلەرى پەزىلەتلىك خەلق ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بارلىق خەلقلەر بەختكە ئېرىشىش مەقسىتىدە ئۆزئارا ياردەملىشىشنى يولغا قويسا پۈتۈن زېمىندا ئورتاق پەزىلەت تىكلەندۇ.

سەيپۇل دەۋلە فارابىنىڭ ئەقىلى لال قىلىدىغان دانىشمەنلىكىگە ۋە قەيەردىن سورىسا شۇ يەردىن تەمتىرىمەي جاۋاب بېرەلەيدىغان ھازىر جاۋابلىقغا ئادەتتىن تاشقىرى قايىل بولۇپ، قاتتىق ھاياجانغا چۆمۈلگەنىدى. شۇڭا ئۇ ئۆزىنىڭ فارابىغا بولغان ھۆرمەت ۋە تەشەككۈرىنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن ئوردىغا يىغىلغان پۈتكۈل جامائەتكە شاھانە زىياپەت بەردى.

زىياپەتتە فارابى سەيپۇل دەۋلەنى تېخىمۇ ھەيران قالدۇرۇپ، باشتىن - ئاخىر بىر تېمىم ئىچىملىكىمۇ ئىچمەي، شۇنداقلا بىر لوقما تائاممۇ يېمەي ئولتۇردى. فارابىنىڭ كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن قىلغىلى قىلىق تاپالماي قالغان سەيپۇل دەۋلە ئاخىرىدا: «ئەمىسە مۇزىكا ئاڭلاشنى خالامسىز؟» دەپ سورىۋىدى، فارابى دەرھال باش لىڭشىتىپ ماقۇللۇق بىلدۈردى.

ئالىمنىڭ كۆڭلىدىكى تېپىۋالغىنىغا خۇش بولغان سەيپۇل دەۋلە ھەش - پەش دېگۈچە ئۆز سارىيىدىكى ئاتاقلىق سازەندىلەرنى چاقىرىپ كېلىپ نەغمە قىلدۇرۇشقا باشلىدى. باشقىلار سازەندىلەرنىڭ چالغان سازلىرىدىن مەست بولۇپ كۆزلىرى خۇمارلىشىپ، جايىدا ئولتۇرالمىي قالدى. لېكىن فارابى ئۇلارنىڭ ئورۇنداش ماھارىتىدە ساقلىنىۋاتقان ئەڭ نازۇك نۇقتىلارنى بايقاپ، ئاچچىقىغا پايلماي ئورنىدىن دەس تۇرۇپ ئۇلارنى ساز چېلىشنى دەرھال توختىتىشقا بۇيرۇدى. سەيپۇل دەۋلە باشلىق ھەممەيلەن ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قېلىشتى. سازەندىلەر ساز چېلىشتىن چېپىدە توختىغاندىن كېيىن، فارابى ئۇلارغا سەۋرچانلىق بىلەن ئەيب - نۇقتىلىرىنى بىر - بىرلەپ چۈشەندۈرۈپ، مۇزىكا ھەققىدە بىرھازا تەلىم بەردى:

– مۇزىكا ئالەمشۇمۇل ھەم جەھەتلىكىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمىدۇر، – دېدى ئۇ ئۆزىنىڭ مۇزىكا ھەققىدىكى قاراشلىرىنى بايان قىلىپ، – مەن شۇنداق ھېسابلايمەنكى، ئەسلى زات ھەرىكەتكە ئىگە بولغىنىغا ئوخشاشلا، ئاۋازغىمۇ ئىگىدۇر. ئاڭلاش سەزگۈسى بارلىق ئىنسانىي سەزگۈلەرگە ئوخشاش تەبىئىي ۋە غەيرىي تەبىئىي بولىدۇ. تەبىئىي ئاۋاز ئەڭ ئاخىرى كىشىگە ھۇزۇر بېغىشلىسا، غەيرىي تەبىئىي ئاۋاز كىشىگە غەشلىك ۋە بىئاراملىق تۇيغۇسى ئېلىپ كېلىدۇ. مۇزىكىلىق ئاۋاز بىلىش جەريانلىرىدىن تاشقىرى

بولغان ئادەتتىكى ئاۋاز بولماستىن، بەلكى ئۇ مۇزىكىلىق تەلەپ ۋە ئۆلچەم بويىچە تاپقا كىرگۈزۈلۈپ رەتلەنگەن ئاۋازدۇر. مۇزىكىنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئىنساننىڭ بىلىش ۋە پەرق ئېتىش، ھۇزۇرلىنىش ۋە بىزار بولۇش ئىقتىدارى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئىنسان ئۆزىنىڭ تۇغما ئىقتىدارى تۈپەيلى مۇزىكىلىق ئىستېداتقا ئىگە بولۇپ، مۇزىكىلىق ئىستېدات تۈپەيلى مۇزىكىلىق ئاۋازنى پەرق ئېتەلەيدۇ ۋە ئۇنىڭدىن تەسىرلىنەلەيدۇ. ئۇنىڭغا مەنئى مەزمۇن ۋە ھېسسىيات بېغىشلىيالايدۇ. ئۇ مۇزىكىلىق تۇيغۇ تۈپەيلىدىن شېئىرىي ھېسسىيات ۋە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنالايدۇ. مۇزىكا تۇغما ئىستېدات ۋە تۇغما ئىقتىدار شارائىتىدىن پايدىلىنىپ بىر ئىلىمگە ئايلانغان بولۇپ، مۇزىكا ئاۋازى مۇئەييەن قىزغىنلىق، مۇئەييەن ھېسسىياتنىڭ نەتىجىسى بولىدۇ. مۇزىكا ئەمەلىي ۋە نەزەرىيەۋى مۇزىكىدىن ئىبارەت ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ئۇلار بىر - بىرىنى تولۇقلاپ، ئۆزئارا بىرلىشىپ مۇزىكا ئىلمىنى تەشكىل قىلىدۇ. ئاھاڭ ئىجادچىسى چوقۇم چالغۇ مۇزىكىسىنى پىششىق ئىگىلىگەن بولۇشى لازىم. نەزەرىيەۋى مۇزىكا رىتم، مېلودىيە ۋە ئىپادىلەشتىن ئىبارەت ئۈچ ئاساسقا بۆلۈنىدۇ. رىتم شۇڭا ھاسىل بولغانكى، ئۇ ئاۋازلارنى ئەقلىي ئوقۇمغا لايىق روشەن نىسبەتلەشتۈرۈشكە ئېلىپ كېلىدۇ. مېلودىيە شۇڭا ھاسىل بولغانكى، ئۇ يۇقىرى - تۆۋەن ئاۋازلارنى روشەن نىسبەتلەشتۈرۈشكە ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ ئىككىسى ئاڭلاش سەزگۈسىگە يۆلەنگەن بولىدۇ. ئىپادىلەش بولسا ئاڭلاش ۋە كۆرۈشتىن ئىبارەت ئىككى مۇھىم سەزگۈگە يۆلەنگەن بولىدۇ. بەزى مۇزىكا كۈيلىرى خۇشاللىق پەيدا قىلىدۇ، بەزى مۇزىكا كۈيلىرى مۇھەببەت ۋە قىزغىنلىق ئىزھار قىلىدۇ. يەنە بەزى مۇزىكا كۈيلىرى كىشىلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىنى ئويغىتىدۇ. بۇ سەنئەت سالامەتلىككە شۇ مەنىدە مەنپەئەتلىككى، بەدەندىكى ئاغرىق بەزىدە روھنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ. ئۇ چاغدا بەدەن بىئاراملىق ھېس قىلىدۇ، روھمۇ بىئاراملىق ھېس قىلىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ قۇۋۋىتى ئەسلى زاتقا ماسلىشىپ ئاجىزلاشقان بولىدۇ. بەدەننى داۋالاشنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن روھنى داۋالاشقا توغرا كېلىدۇ. مۇزىكىلىق ئاۋاز تۈپەيلىدىن ئۇنىڭدا پائالىيەت ھاسىل بولىدۇ.

– قارىغاندا، سىز ساز ۋە مۇزىكىلارنى ياخشى بىلىدىغان ئوخشىماسسىز؟ – دەپ سورىدى سەيپۇل دەۋلە فارابىدىن.

فارابى قىلچە ئىككىلەنمەيلا: «ھەئە» دەپ جاۋاب بەردى. ئارقىدىنلا بەلۋېغىغا ئورالغان قۇتچىدىن بىر تال تارنى ئېلىپ سازەندىلەر قوش قوللاپ سۇنغان ئۇندىنى قولغا ئېلىپ، تارنى ئالماشتۇرۇپ راۋرۇس تەڭشەپ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ چېلىشقا باشلىدى. ئۇ دەسلىپىدە بايا سازەندىلەر چالغان ئەرەب كۈيلىرىگە قايتىلاپ چالدى. بۇ ئادەتتە كۆڭۈل

ئېچىش ئېھتىياجى ئۈچۈن ئوردىلاردا چېلىنىدىغان شوخ نەغمىلەر ئىدى. سورۇندىكىلەر فارابىنىڭ نەغمىسىنى ئاڭلاپ روھلىنىپ جايىدا ئولتۇرالمىدى قېلىشتى. فارابى ئارقىدىنلا ئۆزى ئىجادىي رەتلەپ ئىشلىگەن مۇقاملارنى ئارقا - ئارقىدىن ئۇلاپ بىرھازا چېلىۋىدى، ئولتۇرغانلار دەسلىپىدە ئىچىدە، كېيىن ئۇن سېلىپ يىغلاپ كېتىشتى. نېمە ئۈچۈندۇر ئۇنىڭ چالغان نەغمىسى بايا بىر توپ سازەندىلەر ئۆزئارا تەڭكەش قىلىپ چالغان نەغمىلەردىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق تەسىر قىلىش كۈچىگە ئىگە ئىدى. فارابىنىڭ ئىچ - ئىچىدىن مۇڭ قاينايتتى. ئۇ ئۆمرىدە تارتقان پۈتكۈل رىيازەتلىرىنى ۋە ئايرىلغىلى نەچچە ئون يىللار بولۇپ كەتكەن ۋەتىنىگە بولغان سېغىنىش ھېسسىياتىنى بارماقلىرىنىڭ ئۇچىغا يىغىپ تۇرۇپ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ چالدى. قارىغانلارغا ئۇنىڭ بەدىنى ئېرىپ، مۇزىكىغا ئايلىنىپ كېتىۋاتقاندا بىلىنمەكتە ئىدى. ھەممەيلەن تېگى يوق مۇڭ دەرياسىغا غەرق بولۇپ كېتىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ بەدىنىمۇ مومىيادەك يۇمشاپ ئېرىپ كېتىۋاتقاندا ئىدى...

ئالاھىدە زەل يېرىم كېچە بولغانىدى. فارابى ئۆزىنىڭ قانچە سائەتلەپ نەغمە قىلغانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. بىر چاغدا ئۇ ساز چېلىشتىن توختىغاندا، ھەممەيلەننىڭ ئۆز ئورۇنلىرىدا قىمىرلىماي ئولتۇرۇشقان پېتى بىراۋ ئەپسۇن ئوقۇپ قاتۇرۇپ قويغاندەكلا تەپتەكشى ئۇيقۇغا كەتكەنلىكىنى كۆردى. فارابى بىر پارچە باغاقچىگە خەت يېزىپ ئۇخلاپ كەتكەن سەيپۇل دەۋلەتنىڭ تەختى پايەسىگە قىستۇرۇپ قويۇپ، پۈتۈننىڭ ئۇچىدا دەسسەگەن پېتى تىكەندەك يالغۇز چىقىپ كەتتى.

سەيپۇل دەۋلە تاڭ سۈزۈلگەندە ئاندىن ئويغاندى. ئۇ ئويغىنىپ تەختى پايەسىگە قىستۇرۇلغان باغاقچىنى كۆرگەندىن كېيىنلا ئاندىن ھېلىقى ئەسكى كىيىم كىيگەن شەيخنىڭ داڭقى ئالەمگە پۇر كەتكەن ئۇلۇغ ئالىم فارابى ئىكەنلىكىنى بىلدى. چۈنكى «مېنىڭ ھەتتا كىچىك بالا چېغىمىمۇ ئۇيقۇ بىلەن خوشۇم يوق ئىدى»...

«ئىلتىپاتلىرىغا تەشەككۈر» دەپ خەت يېزىلغان باغاقچىنىڭ كەينىگە «ئەبۇنەسىر فارابى» دەپ چىرايلىق ئىمزا قويۇلغانىدى. سەيپۇل دەۋلە ئوچۇق چىراي، سۆزمەن، مەلۇماتلىق، تەدبىرلىك، ئىلىم ۋە سەنئەتنى سۆيىدىغان، ھەربىي ۋە سىياسىي ماھارىتى ئۈستۈن ئادەم ئىدى. سەيپۇل دەۋلە سارىيىغا توپلانغان شائىر - ئەدىبلەر، ئالىم - ئۆلىمالار ئىلگىرى ئۆتكەن ھەرقانداق بىر خەلىپىلىكتىن جىق ئىدى. سەيپۇل دەۋلە سارىيىدا ماھىر يازغۇچى ساھىپ ئىبنى ئەببەد ۋەزىرلىك قىلاتتى. ئەتىسى فارابىنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ ئەكېلىش تەكلىپىنى بىرىنچى بولۇپ ئەنە شۇ ۋەزىر بەردى. بۇ تەكلىپ سەيپۇل دەۋلەنىڭ ئويلىغىنى بىلەن بىر يەردىن چىقتى. سەيپۇل دەۋلە بىر توپ چاپارمەنلەرنى فارابىنى

قەيەردىن بولسۇن دەرھال تېپىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا سالدى.
چاپارمەنلەر فارابىنى ئەتىگەندىن تا ناماز ئەسىرگىچە ئىزلەپ شەھەر سىرتىدىكى باغدا قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان يېرىدىن ئاران تېپىۋالدى. فارابى ئوردا ھاياتىغا كۆنەلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىپ خەلىپىنىڭ تەكلىپىنى چىرايلىقچە رەت قىلدى.
ئەتىسى ناماز بامداتتىن كېيىنلا سەيپۇل دەۋلە فارابى قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان باغقا ئاتايتەن ئۆزى كېلىپ ئۇنى ئوردىغا تەكلىپ قىلدى.
ئۇ بىرھازا ئويلىغاندىن كېيىن ئاخىر ئوردىغا بېرىشقا ماقۇل بولدى. باغنىڭ ئىگىسى كۆز ئالدىدا يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارغا ئىشەنمەي كۆزلىرىنى ئوۋۇلغان پېتى فارابىنى تەزىم قىلىپ ئۆزىتىپ قالدى.

فارابى سەيپۇل دەۋلەنىڭ ئوردىسىغا كەلگەندىن كېيىن، سەيپۇل دەۋلە ھەپتە ئون كۈنگىچە ئالىمنىڭ شەرىپىگە كۈن ئاتلىماي زىياپەت بېرىپ تۇردى ۋە جامائەت ئالدىدا ئۇنى «دۆلەت ئۇستازى» دەپ جاكارلىدى. فارابى شۇنىڭدىن كېيىن دۆلەت ئۇستازى سۈپىتىدە خەلىپىلىكنىڭ ئىلمىي، مەدەنىي پائالىيەتلىرىگە باش بولۇش بىلەن بىرگە، بۇ يەردە كۈنلىرىنى ھەر يەر - ھەر يەردىن كەلگەن ئالىم - ئۆلىما ۋە شائىر - ئەدىبلەر بىلەم قىزغىن ھەمسۆھبەتتە ئۆتكۈزدى. سەيپۇل دەۋلە ۋاقىت تاپسىلا ئۇنىڭدىن دۆلەت شۇناسلىق ۋە ھوقۇق شۇناسلىق ئىلىملىرى بويىچە ساۋاق ئېلىپ تۇردى.

- ئىنسانىيەت تەبىئەت تەرەققىياتىنىڭ بىر قىسمى ۋە راۋاجى. ئىجتىمائىي ھايات ھەمىھەتلىكى پۈتكۈل ئالەمشۇمۇل ھەمىھەتلىكنىڭ بىر قىسمى ۋە راۋاجى. ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ئالەمنىڭ تاكامۇللىشىش شەكىللىرىدىكى ئاساسلىق بىر ھالقى، - دەيتتى فارابى ئۆزىنىڭ جەمئىيەت ھەققىدىكى قاراشلىرىنى سەيپۇل دەۋلەگە بايان قىلىپ، - پەقەت ئالەم تۈزۈلمىسى ۋە تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيىتىگە ئاساسلانغاندىلا ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدىكى تەرەققىياتى، پەزىلەتنى ۋە ئادالەتنى ئىلگىرى سۈرگىلى بولىدۇ. بىردەكلىك تۈزۈلمىسىدە كىچىك كائىناتقا ئىنسان ۋەكىللىك قىلغىنىدەك، چوڭ كائىناتقا ئالەم ۋەكىللىك قىلىدۇ. ئىنسانىيەتنىڭ بەخت - سائادىتى پۈتۈن پائال ئەقىل، ئىلىم - پەننىڭ ئەڭ ئالىي مەقسىتى ھېسابلىنىدۇ. ئەقىل بارلىق ياخشىلىقنىڭ ئاساسىدۇر. ئەگەر كىشىلەر نەزەرىيىۋى بىلىملەر بىلەن چەكلىنىپ، ئومۇم قوبۇل قىلغان گۈزەللىك چۈشەنچىلىرىنى ئۆز پائالىيىتىگە تەتبىق قىلمىسا، بۇنداق ئادەت ئومۇم قوبۇل قىلغان گۈزەللىك چۈشەنچىسى بويىچە پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا توسقۇنلۇق قىلىدۇ. ئاۋام خەلق پەلسەپىسى ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ: بۇنىڭ بىرى، ئەخلاق سەنئىتى بولۇپ، بۇ تۈپەيلى ياخشى پائالىيەت ۋە ئەخلاق توغرىسىدىكى بىلىم

ھاسىل قىلىندۇ. ياخشى پائالىيەت ۋە ئىقتىدار(قائىدە - نىزاملار) شۇلار سەۋەبىدىن كېلىپ چىقىدۇ. ئۇنىڭ شارائىتىدىن گۈزەللىك بىزنىڭ سۈپەتلىرىمىز بولۇپ قالىدۇ؛ يەنە بىرى، قائىدىلەرگە دائىر بىلىم بولۇپ، ئۇنىڭ شارائىتىدىن شەھەر ئاھالىسى گۈزەللىككە مۇپەسسەر بولىدۇ ۋە بۇ گۈزەللىكنى ساقلاشقا ئىقتىدارلىق بولىدۇ. ئىنسانىيەت جەمئىيەتلىرىنىڭ پەزىلەتلىك ياكى جاھالەتلىك سۈپەتلىرىمۇ بۇ جەمئىيەتلەرنىڭ ئالەمشۇمۇل ھەمىھەتلىك توغرىسىدىكى پائال ئەقىلىنى نەزەرىيە جەھەتتە بىلىپ يەتكەن - يەتمىگەنلىكى ۋە ئەمەلىي جەھەتتە ئىزچىللاشتۇرغان - ئىزچىللاشتۇرۇلمىغانلىقىغا باغلىق. ئۆز تەبىئىتى بويىچە ھەرقانداق كىشى شۇنداق تۈزۈلگەنكى، ئۇ ياشاش ۋە يۈكسەك كامالەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن نۇرغۇن نەرسىلەرگە ئېھتىياجلىق بولسىمۇ، ئېھتىياجلىق بۇ نەرسىلەرنى يالغۇز ئۆزىلا ھەل قىلىپ كېتەلمەيدۇ. ئۇ بۇلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن ھەرقانداق نەرسىنى تەق قىلالايدىغان ئادەملەر بىرلەشمىسىگە ئۇيۇشۇشقا موھتاجدۇر. شۇ سەۋەبلىك، پەقەتلا بىر - بىرىگە ھەمكارلاشقۇچى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ بىرلەشمىسى ئارقىلىقلا ھەر بىر كىشى باشقىلارنىڭ ياشىشى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان نەرسىنى يارىتىشقا مۇئەييەن دەرىجىدە ھەسسە قوشىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۆز تەبىئىتى بويىچە ئىنسانىيەت كۆزلىگەن كامالەتكە ئېرىشەلەيدىغان بولىدۇ. ھەر بىر كىشى ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي تەبىئىتى بويىچە جەمئىيەتنىڭ بىر ئەزاسى سۈپىتىدە باراۋەر دۇر. ئۇنىڭ جەمئىيەت بولۇپ ئۇيۇشۇش زۆرۈرىيەتلىرى، ماددىي - مەنىۋى ئېھتىياجلىرى، ئۆزئارا ياردىمى ۋە پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ھەمىھەتلىكىدىكى ئورنى ۋە ھەسسىسى باراۋەر بولىدۇ. ھاكىملىق ۋە مەھكۇملۇق مۇناسىۋىتى ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي ماھىيىتى، جەمئىيەتنىڭ تەبىئىي پىرىنسىپلىرىغا، جۈملىدىن ئەقىل ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك روھىغا زىت ھادىسە. ساغلام، پەزىلەتلىك دۆلەت قۇللۇقتىن خالىي، ئەمما باش ئورگان ۋە دۆلەت خادىملىرىغا ئىگە بولغان بولۇشى، دۆلەت خادىملىرى خەلقنى بەختكە ئېرىشتۈرۈش ئىقتىدارىغا ۋە سەنئىتىگە ئىگە بولۇشى، قىسقىسى، ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي ماھىيىتىگە ئۇيغۇن بولۇشى لازىم. بارلىق شەھەرلەر بەخت - سائادەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن خىزمەت قىلىشى مۇمكىن. پەزىلەت ئەقىلنىڭ نەتىجىسى بولۇپ، نادانلىقتىن پەزىلەت كۈتكىلى بولمايدۇ. دېمەك، ئەقىللىق ئادەم پەزىلەتلىك ئادەمدۇر. پەزىلەتنىڭ ئەقىل - پاراسەتنى شەرت قىلىشىنىڭ سەۋەبى شۇكى، ئەقىل - پاراسەت بىلىش، پەرق ئېتىش، تاللاش ۋە رەت قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە. خاھىش ئەنە شۇنداق ئىقتىدار ئارقىلىق ئاڭلىقلىققا كۆتۈرۈلىدۇ. تاللاش پەقەت ئىنسانغىلا خاستۇر. چۈنكى تاللاش ئەقلىي بىلىشكە تايىنىدىغان مۇھاكىمە ھېسابلىنىدۇ. ياخشىلىق بىلەن يامانلىق ئىرادىگە ئاساسلانغان. ۋاھالەنكى،

ياخشى ياكى يامان ھەرىكەت پەقەت ئىنسانغىلا خاستۇر. ئىجتىمائىي باراۋەرسلىك ۋە ئۇنىڭ ئىپادىلىرى ئالەمشۇمۇل ھەمىھەتلىككە، تەبىئەت بىلەن جەمئىيەتنىڭ بىردەكلىكىگە، ئىنسانىيەتنىڭ تەبىئىتىگە زىت بولغان ئىللەت ۋە كېسەللىكتۇر. پەزىلەتلىك جەمئىيەت مۇكەممەل ۋە ھەمىھەتلىككە ئىگە بولغان بىر پۈتۈن گەۋدە بولۇپ، ئۇنىڭ باشقۇرۇش سىستېمىسى بولىدۇ.

سەيپۇل دەۋلە فارابىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئېغىر خىياللارغا پاتتى. ئۇنىڭ فارابىغا بولغان ئىخلاسى ھەمىھەتلىككە ئېشىپ بارماقتا ئىدى.

فارابى ئوردىغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي داڭقى ئەرەب دۇنياسىغا پۇر كەتكەن مەشھۇر شائىر ئەبۇتەيب ئەل مۇتەنەببى بىلەن قەدىناس دوستلاردىن بولۇپ قالدى.

سەيپۇل دەۋلە فارابىنى ئۇستاز تۇتقاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ئوردا خەزىنىسىنىڭ ھەممىسىنى ئېچىپ كۆرسىتىپ خالىغانچە تەمىنلىنىشىنى تەۋسىيە قىلدى. فارابى بۇ تەكلىپنى قەتئىي رەت قىلدى. سەيپۇل دەۋلە ئۇنىڭغا يۇقىرى مائاش بەلگىلەپ بەرمەكچى بولۇۋىدى، فارابى يەنە ئۇنىمىدى.

– مائاش ئالسام ئالاي، ئەمما ئالدىدىغان مائاشنىڭ مىقدارىنى ئۆزۈم بەلگىلەپ ئەتە جاۋابىنى بېرەي،– دېدى فارابى سەيپۇل دەۋلەنىڭ تەكلىپىگە كۈتۈلمىگەن جاۋابىنى بېرىپ. فارابى ئەتىسى ئەتىگەندىلا ئۇدۇل دەمەشق شەھىرىنىڭ مەركىزىدىكى ئاياغ تىككۈچىلەرنىڭ ئارىسىغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ياشراق بىرسىدىن كۈنىگە نەچچە دەرھەم كىرىم قىلىدىغانلىقىنى سورىۋىدى، ھېلىقى موزدۇز كۈنىگە ئىككى دەرھەم كىرىم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. فارابى بازاردىن قايتىپ كېلىپلا سەيپۇل دەۋلەگە ئۆزىنىڭ تۆت دەرھەم مائاش ئالدىغانلىقىنى ئېيتتى. سەيپۇل دەۋلە پەۋقۇلئاددە تۆۋەن بۇ ساننى ئاڭلاپ ھەيران بولدى، ئەمما رەت قىلىشقا پېتىنالمىدى. چۈنكى ئۇ ئالىمنىڭ قىلغان گېپىدىن پەقەت يانغىلى ئۇنىمايدىغان جاھىل مىجەزىنى ئوبدان بىلىپ قالغانىدى. بۇ پۇل فارابى ئۈچۈن تولىمۇ ئەرزىمەس بولسىمۇ، ئۇ پىيادە يول مېڭىپ ۋە ساددا ياشاپ ئۆز پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇردى. سەيپۇل دەۋلەنىڭ ۋەزىرى ساھىپ ئىبنى ئەبىد فارابىغا بەزى تەلەپلەرنى قويۇش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ ئالدىغا قىممەتلىك سوۋغىلارنى قويغانىدى، فارابى ئۇنىڭ تەلەپلىرى ۋە سوۋغىلىرىنى بىراقلا رەت قىلدى.

فارابى سەيپۇل دەۋلە ھۇزۇرىدا بىر يىلدەك تۇرۇپ قالدى. فارابى بۇ دەۋردە گەرچە سەيپۇل دەۋلەنىڭ ھامىيلىقىغا ئىگە بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئۆزىنى سىياسىي ئىشلار ۋە خۇسۇسىي پاراغەتتىن يىراق تۇتۇپ، ۋاقتىنى قەدىرلەپ جىددىي ئىشلىدى.

فارابی 849 - يىلى دەمەشقتىن چىقىپ ئىسمائىلىزىم پىكىر ئېقىمى تېز سۈرئەتتە كېڭىيىپ كېتىۋاتقان مىسىرغا كېلىپ توختىدى. فارابی مىسىردا نۇرغۇن ئالىملار بىلەن تونۇشتى، ئىلمىي لېكسىيىلەر ئوقۇدى ۋە بىر قاتار ئىلمىي بەس - مۇنازىرىلەردە ئۈستۈنلۈك ئېلىپ، زور ھۆرمەت ۋە شۆھرەتكە مۇيەسسەر بولدى. فارابی مىسىردىمۇ ئۇزاق تۇرماي يەنە دەمەشققە قايتىپ كەلدى.

فارابی 80 ياشقا كىرىپ قالغىنىغا قارىماي خېلىلا تەمبەل ۋە ساغلام ئىدى. قېرىپ قالغان بولۇشىغا قارىماي سەيپۇل دەۋلە سوۋغا قىلغان پەرغانە ئارغىمىغا باشقىلارنى يۆلگىلى سالماي مەنەلەيتتى. 80 ياشلىق فارابی يەنىلا ياش ۋاقتىدىكىگە ئوخشاشلا ۋەزىمىن، ئۆتكۈر، تېتىك بولۇپ، ئەستە قالدۇرۇش قابىلىيىتىنىڭ پەۋقۇلئاددە يۇقىرىلىقى، تەسەۋۋۇرنىڭ تېزلىكى، ئالدىن بايقاپ بىلىش ئىقتىدارىنىڭ ئۈستۈنلۈكى، مۇھاكىمە ۋە نۇتقىنىڭ مەنتىقىلىقلىقى ۋە ئوبرازلىقلىقى بىلەن ھەرقانداق كىشىنى ھەيران قالدۇراتتى. ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۆزىنىڭ ئىلغار كۆزقاراشلىرىدىن زادىلا يالتايىمىدى ۋە ھەقىقەت يولىدىكى جاپالىق كۈرىشىنى بىرەر مىنۇتمۇ توختاتمىدى.

فارابی ئىنتايىن كەمتەر ئىدى. كىشىلەر ئۇنىڭدىن دائىم: «سىز ئۇلۇغ ئالىمۇ ياكى ئارىستوتېلىمۇ؟» دەپ سورىغاندا، فارابی ئىزچىل ھالدا: «ئەگەر مەن ئارىستوتېل زامانىدا ياشىغان بولسام، ئۇنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتاردىكى شاگىرتلىرىدىن بولغان بولاتتىم» دەپ جاۋاب بېرەتتى.

فارابی تاكى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۆگەنگەن بىلىملىرىگە قانائەتلىنمىدى، ئۆگىنىش ۋە ئىزلىنىشنى زادىلا توختاتمىدى. فارابی ئىلىم بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۆيلەنمەي ئۆتۈپ كەتتى.

ئەبۇنەسر فارابی ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر ئۇستازى سۈپىتىدە كۆپلىگەن شاگىرتلارنى تەربىيەلەپ قاتارغا قوشتى. ئۇنىڭ يالغۇز شامدىلا ئون مىڭ ئوقۇغۇچىسى بار ئىدى. فارابىنىڭ شاگىرتلىرى ئىچىدىن ئىسلامىيەت شەرقىگە تونۇلغان مەشھۇر ئالىملاردىن نۇرغۇنلىرى يېتىشىپ چىقتى. ئۇنىڭ ھەيراندىكى ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا ئەڭ مەشھۇرى ئەبۇ زەكەرىيە يەھيا ئىبنى ئەدى ئىدى. يەھيا ئىبنى ئەدىنىڭ شاگىرتلىرى ئىچىدىنمۇ بىرمۇنچە مەشھۇر ئالىملار يېتىشىپ چىققانىدى.

فارابی شەھەرلەرنى ئارىلاپ، ھەتتا يىراق - يىراق مەملىكەتلەرگە بېرىپ سەييارە ئۆتۈق سۆزلەشنى پەقەت قولدىن بەرمىگەندى. يۇرت - يۇرت ۋە شەھەر - شەھەرلەردە ئىلمىي سۆھبەت ۋە ئىلمىي مۇنازىرىلەرگە قاتنىشىپ، ئۆز تەلىماتلىرىنى دەۋر تەقەززاسىغا مۇۋاپىقلاشتۇرۇپ بايان قىلىپ كەلگەندى. بىراق ئۇنىڭ بارغانلا جايدا كۆرگىنى ھاكىمىيەتتىن نارازى بولغان خەلقنىڭ قوزغىلاڭلىرى، ھاكىمىيەتتىكى چىرىكلىك، ئىچكى نىزالار ئىدى. فارابى ئوتتۇرا ئاسىيادىمۇ، باغداتتىمۇ، سۈرىيەدىمۇ، مىسىردىمۇ ئادالەتسىزلىك ۋە زۇلمەتنىڭ ھەممە دەھشەتلىك تۈرلىرىنى كۆزدىن كەچۈردى. شۇڭا ئۇ كۆرگەنلىرىدىن خۇلاسە چىقىرىپ مۇنداق شېئىر يازغانىدى:

ھەر چېكىنگەن دەمدە تەتۈر بۇ زامان - دەۋرانغا،
سەن قىلىپ سۆھبەت يېتەلمەيسەن كۆڭۈل ئارمانغا؛
بارچە ئەل باشلىقلىرىنىڭ باشلىرى قاتقان تۈگەل،
ھەممە باشقا دەرد يېتىپ ئايلاندىمۇ سەۋدايغا؟

فارابى تىنىمىسىز ئىلمىي ئەمگىكى بىلەن ئوتتۇرا ئەسىر پەلسەپىسى ۋە ئىلىم - پەننىڭ ھەممە ساھەسىدە غايەت زور ئىلمىي مىراس قالدۇرۇپ ئۆتتى. فارابى ئۆز ئۆمرىدە 160 پارچىدىن ئارتۇق كىتاب يازدى. ئۇ بەزى ئەسەرلىرىدە ئارىستوتىل ۋە قەدىمكى گرىك ئىلمىي مىراسلىرىنى ئىجادىي شەرھلەپ جارى قىلدۇرغان بولسا، يەنە كۆپلىگەن ئەسەرلىرىدە كۆپ تەرەپلىملىك مۇستەقىل ئىلمىي ۋە پەلسەپىۋى قاراشلىرىنى چوڭقۇر مۇلاھىزىلەر بىلەن بايان قىلىپ چىقتى. فارابىنىڭ ئارىستوتىل، ئېپىكىلىد، پىتولىمى قاتارلىق گرىك پەيلاسوپ ۋە ئالىملىرىنىڭ ئەسەرلىرىگە قارىتا يازغان شەرھىلىرى ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى قايتا ئىشلەش، قايتا ئىزاھلاش، ئېنىقسىزلىقلارنى روشەنلەشتۈرۈپ، نۇقسانلارنى تۈزىتىش ئارقىلىق پۈتۈنلەي يېڭى ھاياتىي كۈچكە ئىگە قىلدى. فارابى بۇ خىل شەرھى ئەسەرلىرىدە قەدىمكى گرىك ئىلغار كۆزقاراشلىرىنىڭ نوپۇزىنى تىكلەپ، ئۇنى يېڭى پىكىر ۋە پاكىتلار بىلەن راۋاجلاندۇردى. فارابىنىڭ قارىشىچە، ئارىستوتىل ۋە قەدىمكى گرىك ئىلمىي مىراسلىرىنى بۇنداق ئىجادىي شەرھىلەش ئۇنى جامائەتچىلىككە تونۇشتۇرۇش ئىشىنىڭ پەقەت باشلىنىشىلا ئىدى. فارابىنىڭ مەقسىتى ئارىستوتىلنىڭ ئىلغار ئىلمىي، پەلسەپىۋى كۆزقاراشلىرىنى ئوتتۇرا ئەسىر ئىسلامىيەت دۇنياسىغا تەتبىق قىلىش، شەرق خەلقلىرىنىڭ ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى بارلىق مۇنەۋۋەر ئىلمىي

مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى پەلسەپىۋى جەھەتتىن يەكۈنلەش، ئۆز زامانىسىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان بىر قاتار تارىخىي خاراكتېرلىك ئىلمىي ۋە پەلسەپىۋى مەسىلىلەرگە ئىمكانقەدەر توغرا جاۋاب بېرىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئالغا ئىلگىرىلەش يولىنى يورۇتۇپ بېرىش ئۈچۈن ئىلمىي پائالىيەت ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت ئىدى. فارابى بۇ تارىخىي ۋەزىپىنى ئۆزىنىڭ بىر قاتار مۇستەقىل ئىدىيەلەرنى ئالغا سۈرگەن ئەسەرلىرى بىلەن ئورۇنلاپ، ئۆز پەلسەپىۋى سىستېمىسىنى ياراتتى. فارابىنىڭ ئىلغار پەلسەپىۋى سىستېمىسى ئىسلامىيەت شەرقىدە تەبئەتشۇناسلىق ۋە ئىنسانىيەت رەۋەزىلىك پىكىر ئېقىمىنىڭ راۋاجلىنىشىغا يېڭى يول ئاچتى.

ئەرەب ئىلغار ئىجتىمائىي پەلسەپىۋى پىكىرلىرى ۋە ئۇنىڭ ئۆز تەرەققىياتىدىكى زور مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى فارابىدىن باشلانغانىدى. ئۇ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىنى قايسى مىللەت ۋە قايسى مەملىكەتتە ئايرىدە بولسۇن، ئۇنى ئىنسانىيەتنىڭ بىر پۈتۈن مەدەنىيەت تارىخىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى دەپ قارايتتى.

فارابى ئۆز دەۋرىنى، جۈملىدىن ئۆز بىلىملىرىنى تارىخ ۋە بىلىش تەرەققىياتىنىڭ ئاخىرقى پەللىسى دەپ جاكارلىماي، تولمۇ ئىپتىدائىي بىر بالداق، ھەتتا ئالەم سىرلىرىنى ئاچالمىغان بىر بالداق دەپ ھېسابلىغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بىر رۇبائىيىسىدە تولمۇ چىنلىق ۋە كەمتەرلىك بىلەن بۇ ھەقتە مۇنداق دەپ يازغانىدى:

مەۋجۇتلۇق سىرلىرى خام - پىشماي قالدى،
بۇ قىممەت دۇر يىپىقا تىزىلماي قالدى؛
ھەركىم ئۆز ئەقلىچە بىر سۆز دېدى،
ئەمما ئەسلى سىر ھېچ ئېچىلماي قالدى.

فارابىنىڭ قارىشىچە، تېخى ئالەمدىكى مەۋجۇدىيەتلەرنىڭ سىر ۋە قانۇنىيەتلىرى يېشىلمىگەن، كىشىلەر ئالەم سىرلىرىنى بىلىش يولىدا كۆپ ئىزلەنگەن بولسىمۇ، بىلىش تېخى ئاخىرقى پەللىگە يەتمىگەنىدى.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۈر ۋە مەدەنىيەت پەھلىۋانى ئەبۇنەسىر فارابى مىلادى 950 - يىلى ماھى رەجەپ (دېكابىر ئېيى) نىڭ بىر كۈنى دەمەشق تىن بەلخكە كېتىۋاتقاندا، دەمەشقكە يېقىن بىر جايدا مۇتەئەسسەپ روھانىيلار ۋە ئۇلارنىڭ ھامىيلىرىنىڭ زور مال - دۇنيا ۋەدە قىلىپ كۈشكۈرتۈشى بىلەن ئۆزىنى پايلاپ يۈرگەن قوراللىق باندىتلار تەرىپىدىن ۋاقتىسىز ئۆلتۈرۈۋېتىلدى.

ئالمنىڭ جەستىنى بىرىنچى بولۇپ يەنە ئەسقالاندىن دەمەشققە قايتىپ كېلىۋاتقان سەيپۇل دەۋلە بايقىدى ۋە بۇ ئۇلۇغ ئۇستازنىڭ جەستىگە ئۆزىنى ئېتىپ قان - يامغۇر يىغلىدى.

شۇ كۈنى سەيپۇل دەۋلە رەسمىي ماتەم لىباسى كىيىپ، ئالمنىڭ جەستىنى تېگىشلىك دەبدەبە بىلەن دەپنە قىلدى. فارابىنىڭ قەبرىسى دەمەشق شەھەر سېپىلىنىڭ «بەبەس سەغىر» دەۋازىسى يېنىدىن ئورۇن ئالدى.

شەرق خەلقلەرنىڭ ئۇلۇغ مۇتەپەككۈرى، ئىنىسكىلوپىدىك ئالىم ئەبۇنەسر فارابى ئىنسانىيەتنىڭ پۈتكۈل بىلىش تارىخىدا، پەن - مەدەنىيەت ۋە پەلسەپە تارىخىدا ئۆچمەس تۆھپە يارىتىپ ئالەمدىن ئۆتتى! شەرقنىڭ ئەڭ ئالىي پەيلاسوپى ۋە ئارىستوتېلىچىسى ئەبۇنەسر فارابى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تۈركىي خەلقلەر مەدەنىيەت تارىخىنىڭ دەۋر بۆلگۈچ ۋەكىلى بولۇپلا قالماي، بەلكى بىر پۈتۈن دۇنيا تارىخىدىكى مەشھۇر نامايەندىلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. «شەرق ئارىستوتېلى»، «ئىككىنچى ئۇستاز» دەپ شۆھرەت قازانغان فارابى شەرق دۇنياسى پەلسەپە تەتقىقاتىنىڭ ھەقىقىي ئاساسچىسى. ئۇ پەلسەپىگە ئۇل سالىدى ۋە پەلسەپىدىكى ھەرقايسى ئىلىملەرنىڭ ئاساسىنى تىكلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئوتتۇرىغا چىققان شەرق پەيلاسوپلىرى ئىدىيىسى ئىچىدە ئۇنى چىقىش نۇقتا قىلمىغان ئىدىيە يوق دېيەرلىك. سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەردە ئۇنىڭ شۆھرىتى ھەرگىز پەلسەپە ساھەسىدىكى ئورنىدىن تۆۋەن ئەمەس. پەلسەپە سوقرات، ئەپلاتون ۋە ئارىستوتېلىنىڭ قولىدا دۇنياغا كېلىپ، تا فارابى دەۋرىگە كەلگۈچە سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر پەلسەپە ئويلىشىدىغان ئەڭ مۇھىم مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ كەلگەنىدى. فارابى غايەت زور ئەمگەك سىڭدۈرۈپ بۇ ئىشنى پەزىلەتلىك شەھەر ھەققىدىكى قاراشلىرىدا دۇنيا تارىخىدا تۇنجى بولۇپ ئۇتۇقلۇق تاماملىغان بىردىنبىر ئادەم بولۇپ قالدى. فارابىنىڭ شانلىق ئىدىيىسى ئىلغار ئىدىيىلەرنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى يارقىن نەمۇنىسى سۈپىتىدە ئىبن سىنا، ئۆمەر ھەييام قاتارلىق ئۇلۇغ ئالىملارنىڭ ۋارىسلىق قىلىشى ئارقىلىق ياۋروپا مەدەنىيەت ئويغىنىشىغا ۋە ياۋروپا پانتىزمىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتتى. شۇڭا فارابىنى ھازىرقى زامان تەتقىقاتچىلىرى «ئىدىيە ئازادلىق مۇتەپەككۈرى»، «ئىلىم - پەن قەھرىمانى»، «روھىي ئەركىنلىك، تەرەققىيپەرۋەرلىك ۋە گۇمانىزم ئۈچۈن كۈرەشكۈچى جەڭچى» دەپ ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي تەرىپلەشمەكتە!

ئىسمائىل ھاجىم ھوزۇرىدا

(تارىخى ھېكايە)

مۇھەممەتئېلى مەمتىمىن

ئوتتۇرا بوي، بۇغداي ئۆڭ، ساقال- بۇرۇتلىرى قويۇق، قىرىق بەش ياشلاردىكى بۇ كىشى موشۇ ئائىلىنىڭ غوجىدارى ئەمەت ئاخۇن ئىدى. ئۇ توختىنىڭ يىراقتىن- تاغ ئارقىسىدىكى «قاراسۇ» دىن كىرگەنلىكىنى ئويلىدىمۇ ياكى ئۇنىڭ مائا كۆڭلەك ئىچىدىكى ئوزۇق گەۋدىسى، بالىلىقنىڭ ئىزناسى كەتمىگەن تۈرگۈن چىرايىغا قاراپ ئىچى ئاغرىدىمۇ «ئەستا ، بۇ دېگەن ھېيىت تۇرسا ، يەنە كېلىپ قوشتاغدىن ئېزىز مېھمان بار ، باشقا چاغدا كەلسەڭلار بولماسمۇ ئۆكلىرىم » دەپ غوتۇلداپ قويدى- يۇ ، بىزنى باشلاپ باغ تەرەپكە ماڭدى .

شۇ يىلى توختى مەندىن 4 ياش كىچىك ، 16 ياشقا كىرگەن . ئانىسى جەمىلەخان ئاچام كېسەلچان ، ئىككى ئاچىسى ياتلىق بولۇپ كەتكەن . ئۆكسى روزى تېخى كىچىك بولغاچقا ، پۈتۈن ئائىلىنىڭ يۈكى زىممىسىگە چۈشۈپ ، ئېتىز- ئېرىق ئىشلىرىدا راسا پىشقان . ئادەتتىكى چاغلاردا قىلىقلىرى سالماق ، گەپ-سۆزلىرى ۋەزىمىن ئىدى . ئەمما ئۇ ھازىر باشقىچە ، ھاۋانىڭ سالقىن بولۇشىغا قارىماي ماڭلىيىدىن تەر تەپچىرەپ چىققان ، سېرىق چىرايى جىددىلىكتىن سەل تاتارغان ئىدى. ئۇ كېتىۋېتىپ قولۇمنى تۇتۇۋالدى. يىرىك ئالقىنى قىزىق ھەم بوش تىترەۋاتاتتى. مەن «قورقما» دېگەندەك ئۇنىڭ قولىنى سىقىپ قويدۇم- يۇ، ئۇنىڭ ھاياجىنى ماڭا ئۆتۈپ يۈرىكىم ئىتتىك سوقۇشقا باشلىدى. راست ئەمەسمۇ، دائىم شارقىراپ سۇ ئېقىپ تۇرىدىغان قاش ئېرىق بويىدىكى نەقىشلىك يوغان دەرۋازا، ماھىر ئۇستىلار تەرىپىدىن ئاللاھنىڭ مۇبارەك ئىسمى ئويۇلۇپ گۈل چىقىرىلغان ئۇزۇن سالاسۇنلۇق پىشايۋان ئاستىدىكى غېرىپ-مىسكىنلەر كېكىرىپ، دەۋا-دەستۇر بىلەن كەلگەنلەر كۈلۈشۈپ چىقىپ كېتىدىغان، شائىر- ئۆلىمالار، سودىگەر-سەيباھلار، ھەتتا يايى- دورغىلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيدىغان ياسىداق ئايۋان-سارايىلار، بولۇپمۇ بۇ روزىغا ئىگىسىنىڭ جاھانغا پۇر نامى-شۆھرىتى، توختىدەك تۇنجى قەدەم باسقان ئادەم تۈگۈل، ئىلىم خۇمار تۇغقانلىرىمنىڭ مېھماندارچىلىقىغا چاقىرىش ئۈچۈن پات- پات كىرىپ تۇرىدىغان مېنىمۇ

سۇر باستۇراتتى.

ئىككىيلەن ئەمەت ئاخۇنغا ئەگىشىپ باغ ئىشكىدىن ئۆتۈپ، قويۇق ھەم ئېگىز ئۆسكەن نەشپۈت دەرەخلىرىنى ئارىلاپ، باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى راۋاقتا قاراپ ماڭدۇق. باغ ئالاھەزەل ئون موچە بولۇپ، چوڭلۇقى ھەم دەرەخنىڭ كۆپلۈكىدىن چېتى كۆرۈنمەيتتى. دەرەخلەر ئەتىيازنىڭ ئىللىق شامىلىنىڭ سىپاشلىرىدىن قىشلىق ئۇيقۇسىدىن ئويغىنىشقا باشلىغان. تېرەكلەر پوتلا چىقىرىپ، ئۆرۈكلەر قوماچ بولغان، ئېرىق بويلىرىدا كوكاتلار يىڭىندەك باش چىقارغان ئىدى. چوڭلۇقى ئايۋاندەك كېلىدىغان، ئالتە تۈۋرۈكلۈك، پۈتۈنلەي ياغاچتىن ياسىلىپ نەقىش چىقىرىپ سىرلانغان سەككىز گەز ئېگىزلىكتىكى راۋاق ۋە ئۇنىڭ يۇمىلاق قۇببىسى كەچكى قۇياش نۇرىدا دەرەخ شاخلىرى ئارىسىدىن چوچىيىپ كۆرۈنەتتى. قورۇق ئىگىسى ياز كۈنلىرى يېزىقچىلىق قىلىدىغان ھەم خاس مېھمانلىرىنى باشلايدىغان بۇ راۋاقتا يېقىنلاۋېتىپ، راۋاق ئىچىدىكى ئايلىما سۇپىدا ئولتۇرغانلارغا سەپسالدىم:

ئەمەت ئاخۇن ئېيتقان «قوشتاغدىن چىققان ئېزىم مېھمان» شۇ بولسا كېرەك. تۆردە ئورۇق، بۇغداي ئۆڭ، يۈزى سوقىراق كەلگەن، ساقال- بۇرۇتى قىسقا ياستىلغان، سەرىپۇش تۇماق كىيگەن قىرىق ياشلاردىكى بىر ئادەم بىلەن ئون بەش ياشلاردا بار سېمىز بىر ئوغۇل بالا، ئۇلارنىڭ تۆۋىنىدە بۇرۇتلۇق، چىرايى سېرىقراق كەلگەن، ئورۇق، 27-28 ياشلاردا بار بىر يىگىت چاي ئىچىشىپ ئولتۇراتتى. يىگىت ئۆي ئىگىسىنىڭ يېقىن دوستى ھەم شاگىرتى، ئۇستازىنىڭ پاناھىغا ئېلىشى بىلەن قوشتاغدىن كۆچۈپ چىققىلى ئۇزۇن بولمىغان، موشۇ ھويلا ئىچىدىكى كىچىك مەسچىت مەدرىسىنىڭ مۇدەررىسى سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم (1) ئىدى. ئۆزىنىڭ ئىسلام دىنىغا بولغان ئىخلاسمەنلىكى، ئەل ئىشىدا راستچىل، سەمىمىلىكى بىلەن ئاددىي خەلقنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان، بالا ئوقۇتۇشتىكى چىۋەرلىكى بىلەن بىر قىسىم موللىلارنىڭ ھەسەت ئوقلىرىغا نشان بولغان، سول. پۈتى مېيىپ بولغاچقا، بىر دانە قولىتۇق تايىقىنى دائىم يېنىدىن ئايرىمايدىغان بۇ كىشىنىمۇ نەزمە يازىدۇ، دېيىشەتتى. مەن «ئۇلباغ» لىق تالىپ بالىلاردىن بۇ كىشىنىڭ:

گۆش بىلەن يولو يېمەك غىرىسلاتماقتا،
ئارغىماق مېنمەك مەقسەت پىرقىراتماقتا.
بىر خامغا ئېلىپ بەگلەر پۇقرا قىزىنى ،
ئاتا-ئانا، سەبىنى قىرقىراتماقتا.

دېگەن نەزمىسىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

ئۇلارنىڭ ئۇدۇلىدا يۇمىلاق يۆلەنچۈكلۈك ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان چىرايى ئاق سېرىق، ساقال- بۇرۇنلىرى قوڭۇر، ۋۇجۇدى نازۇك ھەم ئورۇقراق كەلگەن، گۈللۈك شاپاق دوپپا كىيگەن، 60 ياشلاردىكى بىر بوۋاي ئۇلارغا نېمىدۇر بىر نەرسە توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتاتتى. بۇ كىشى - ئىسمائىل ھاجىم ئىدى.

بىز كىچىكرەك بىر كۆلچەكتىن ئەگىپ ئۆتۈپ، راۋاقتىڭ جەنۇبىغا قارىتىلغان ئىشىكى تۈۋىدە توختىدۇق. ئەمەت ئاخۇن پەلەمپەيدىن ئۆرلەپ راۋاقتا كىردى-دە، ھاجىمنىڭ قۇلقىغا پىچىرىلدى. ھاجىم گەپتىن توختاپ بىزگە قارىدى ۋە قولىنى ئىما قىلىپ ئىنچىكە، ئىللىق ئاۋازدا:

— ھە، مەمتىمىنخانمۇ (2) سىز، كېلىڭ، كېلىڭ، بۇياققا ئۆتۈڭ، — دېدى.

مەن توختىنىڭ قولىنى قويۇۋېتىپ قولۇمنى كۆكسۈمگە ئالدىم:

— ۋەئەلەيكۇم! — ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى تەڭلا سالامىنى ئىلىك ئېلىپ ئورنىدىن قوزغالدى. توختى ئىككىمىز راۋاقتىڭ ئىچىگە كىرىپ ھاجىمدىن باشلاپ ھەممەيلەن بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپ سۇپىغا چىقىپ ئورۇن ئالدۇق. ئەمەت ئاخۇن بىر ياندىكى شىرە ئۈستىدىن پىيالە ئېلىپ كېلىپ بىزگە چاي قويدى. ھاجىم ئوڭ قولى بىلەن داستىخاننى شەرەتلەپ:

— قېنى ئېلىڭلار بالىلىرىم، تارتىنماڭلار، — دېدى.

بىز چايىنى قوللىمىزغا ئېلىشىمىزغا سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم:

— ھەي، چايىنى قويۇپ گۆش يەڭلار، ھېيتتا گۆش يېگۈلۈك، — دېدى كۈلۈمسىرەپ.

— راست، — دېدى تۆردە ئولتۇرغان كىشىمۇ كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ كۈلكىسى بىلەن جىددىلەشكەن نېرۋىمىز بوشاپ داستىخانغا قول سۇندۇق. داستىخان قوچاچ نان، نېپىز نان، ساڭزا ۋە تۈرۈلۈك قۇرۇق يېمىشلەر بىلەن تولۇپ كەتكەن، ئوتتۇرىدىكى تاۋاقتا پىششىق گۆش بار ئىدى. ئىككىمىز بىر تالدىن قوۋۇرغا ئېلىپ يېيىشكە باشلىدۇق. ھاجىم ئىشىك تۈۋىدە ئۆرە تۇرغان ئەمەت ئاخۇنغا قاراپ:

— پىشىتمۇ؟ — دېدى.

ئەمەت ئاخۇن ئۈندىمەي ئۆرۈلۈپ راۋاقتىن چۈشۈپ كەتتى. بىز دەماللىققا كېلىش مەقسىتىمىزنى ئېيتالماي، تەرلەپ- تەپچىرەپ ئۈنى- بۇنى يېگەن بولۇپ ئولتۇردۇق. ھاجىم بىزنى ئۇنتۇپ قالغاندەك بايا ئۈزۈلۈپ قالغان پارىڭنى باشلىدى:

— ئەمەت ئاخۇندىن ئۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئاچچىقىم غەزەب كەلدى. مەن ئىسمائىل ھاجى ئەلنىڭ غېمىنى يەپ، نۇرغۇن ھەرەج تارتىپ كۆۋرۈك سالاي، سەن ئايۇپ ئاخۇن موللا تۇرۇپ، كۆۋرۈك سېلىشنىڭ قانچىلىك ساۋاب ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ بىر تال تېرىكىڭنى مەندىن ئايا. بىكارغا بەر، دېمىدىمغۇ، پۇلغا ئالاي، تېرەكنى كەسكەندە يېتىپ كەتكەن قوناقلىرىڭنى تۆلەپ بېرەي، دېدىم. تېرەكنىڭ يوغان ھەم ئېگىزلىكىنى سەل پىچىپ كەتكەن «كىيىكى» ئېقىنىغا خوپ كېلىدىغانلىقىنى دېمىسەممۇ بېغىمدا تېرەك دېگەن تولا گەپ. سېلىپ بولغان ئون بىر كۆۋرۈككە خەقنىڭ بىر تال بادىرسىنىمۇ ئىشلەتمىدىم. ئۇ يەنە نېمە دەپتۇ دېمەمسىز، — ھاجىم تۆردە ئولتۇرغان كىشىگە قاراپ قويدى، — «ئىسمائىل ھاجىمغا ئىسكەندەر ھاجىمدىن نۇرغۇن دەپى - دۇنيا مىراس قالغان بىلەن ماڭا دادامدىن مۇشۇ بىر تېرەك مىراس قالغان. تېرەكنى كۆرسەم دادامنى كۆرگەندەك بولىمەن. ھاجىم تېرەكنى مەندىن تالاشمىسىمۇ بولار» دەپتۇ. بەچچىغەر موللا، دادامدىن ماڭا تۆت تام بىلەن ئون نەچچە قويدىن باشقا ھېچنەمە مىراس قالمىغانلىقىنى، مېنىڭ بىر ئۆمۈر تۈجۈبلەپ باشقۇرۇپ بۈگۈنكى كۈنگە ئېرىشكەنلىكىمنى ئۇ نەدىن بىلسۇن! بۇلتۇر ھۆكۈمەت سەل ئېقىتىپ كەتكەن كۆۋرۈكلەرنى ئوڭشايمىز، دەپ خەققە ئالۋاڭ سالغاندا ھەممىنى ئۆزۈم سالاي دەپ ئالدىمغا تارتمىغان بولسام يۈز بېشى، دورغا دېگەنلەر ئايۇپ ئاخۇننىڭ بېشىدا قامچا ئويىنىتىپ كېلىپ، تېرەكنى ئۆزىگە كەستۈرۈپ بىكارغا ئېلىپ كەتكەن بولسا، شۇ چاغدا «دادامدىن قالغان ئىدى» دېيەلمەردى؟ كۈنلەرنىڭ بىرىدە تېرىكى تۈگۈل قالغان ئەڭ چوڭ مىراس — ئۆزۈم قارا تۇپراق ئاستىغا كىرىپ كېتىدىغۇ ئاخىر. «خەپ توختا موللا» دېدىم ئىچىمدە ۋە ئاتنى توقۇپ ئون ئادەمنى ئېلىپ قوشتاغقا ماڭدىم. تېرەك راستلا ئېگىز ئىكەن. «بومۇغا» غا بارغىنىمدا يىراقتىن چوقچىيىپ كۆرۈندى. چىغىلىققا — ئايۇپ ئاخۇننىڭ ئۆيىگە بىردەمدە يەتتۇق. ئۆيگىمۇ كىرمەي ئۇدۇل ئۆيىنىڭ ئارقىسىدىكى قوناقلىقتا كۆككە تاقىشىپ تۇرغان قارا تېرەك تۈۋىگە باردىم. پەممىچە تېرەكنىڭ ئېگىزلىكى يىگىرمە بەش گەز كېلەتتى. چاتالمىغاچقا ئىچى پورمۇ چىمايتتى. كىيىكى كۆۋرۈكنىڭ كەملەپ قالغان يان ياغىچىغا تازا باپ كېلەتتى. ئاڭغىچە ئايۇپ ئاخۇن خوتۇن - بالىلىرى ۋە قولۇم - قوشنىلىرى بىلەن يېتىپ كەلدى. چىرايى سالقىن ئىدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن چىرايلىق كۆرۈشتۈم. يۇگەپ قىلماي تېرەكنى ئايلىنىشقا باشلىدىم. كاللامدا ئەشئار قۇشى قانات قېقىشقا باشلىدى. تۆتىنچى ئايلىنىشتا ئايۇپ ئاخۇننىڭ ئالدىدا توختاپ، مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇدۇم:

ئافەرىن، ئەي قوشتاغلىق موللا ئايۇپ،
ئىسمەسەلا جانىبىدىن كىرىدىم كايىپ.
بەرمەپسەن تېرىكىڭنى ئالاي دېسەم،
بولدىمۇ ئەقلۇ- ھۇشۇڭ سەندىن غايىپ.
دادامدىن قالغان مىراس، دەپسەن تېخى،
كۆۋرۈك سېلىش داداڭغىمۇ ئىدى ۋاجىپ.
بەرمىسەڭ تېرىكىڭنى ياخشىلىقچە،
ئىسمائىل ھاجى كېسىمەن شۇنداق قايرىپ.

— بولدى ھاجىم، بولدى — ئايۇپ ئاخۇن يىغلىغىنىچە كېلىپ ماڭا ئېسىلدى — خوش بوپ كېتەي، ئەمدى ئوقۇمىسلا، تېرەك توگۈل بۇ نادان بېشىم سىلىدىن ئايلا نسۇن. مەن ئەقىلسىزلىق قىلىپ كۆڭۈللىرىنى ئاغرىتتىم. ئۆزلىرىنى نەزمە يازىدۇ، ئالىم كىشى دەپ ئاڭلىغان. مانا بۈگۈن ئۆز قۇلقىم بىلەن ئىتتىم، ئۆزلىرىنى يېقىندىن بىر كۆرسەم، دەپ ئارمان قىلاتتىم. بۈگۈن كۆرۈپ قاندىم، راستلا ئەۋلىيا ئىكەنلا...

— يىغلىمىسلا، — دېدىم، مېنىڭ كۆزۈمگىمۇ ياش كېلىپ، — نەزمە يازغان كىشىنى ئەۋلىيا دېگىلى بولمايدۇ. ئەمما نەزمىنى چۈشەنگەن، نەزمە ئۈچۈن ياش تۆككەن ئادەمنى ئەۋلىيا دېسەك بولىدۇ.

ئەتراپتا تاغلارمۇ تەسىرلىنىپ كۆز يېشى قىلىشتى. تېرەكنى شۇ كۈنلا كەستۇق. بىرىنچى پالتىنى ئايۇپ ئاخۇن ئۆزى چاپتى. ئۇزۇن ئۆتمەي 12 - كۆۋرۈك - كىيىكى كۆۋرۈكمۇ پۈتتى. كۆۋرۈك پۈتكەن كۈنى ئۈچ ئاي چامىدا قوشتاغقا ئۆتەلمىگەن كىيىكى، قاراسۇ، قارامان خەلقى بىرلىشىپ كىيىكىدە نەزىر بەردى. نەزىرنىڭ باش مېھمىنى سۈپىتدە تۆرگە چىقىرىلغان ئايۇپ ئاخۇن ئەلىنىڭ ئالقىشىدىن يەنە يىغلاپ كەتتى...

ھاجىم گەپتىن توختاپ، خۇددى خەلقنىڭ شۇ كۈندىكى ئالقىش سادالىرىنى ئەسلەۋاتقاندەك بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرۇپ كەتتى. بىزمۇ يېپىشتىن توختاپ ھاجىمنىڭ ئاغزىغا قاراپ قېلىشقان ئىدۇق. جىمجىتلىقنى سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم بۇزۇپ سۆز قاتتى:

— مانا بۇ ئەشئارنىڭ قۇدرىتى!

— ئارى، — دېدى تۆردە ئولتۇرغان مېھمان - مەۋلانىمىز تەجەللى ھەزرەت «ئادەملەرنىڭ جىسمىنى تۈزەش ئۈچۈن تېبابەتنى؛ دىلىنى تۈزەش ئۈچۈن ئىجادىيەتنى»

كەسىپ قىلىدىم» دېگەن ئىكەن. دەرۋەقە ياخشى نەزمە قەلب شامى تېخى نادانلىق شامىلى بىلەن ئۆچۈپ كەتمىگەن كىشىنى تەسىرلەندۈرۈپ ياخشىلىققا ئۈندەيدىكەن. بۇ توغرىدا مېنىڭ بېشىمدىنمۇ بىر ۋەقە ئۆتكەن.

— قېنى، ئاڭلاپ باقايلى، — دېدى ئىسمائىل ھاجىم قىزىقىپ.
— بۇنىڭدىن تۆت يىل بۇرۇن، — دېدى مېھمان چايدىن بىر ئوتلاپ قويۇپ، قوشتاغلىق ئىككى تالىپ بىلەن يەكەنگە ماڭدۇق. قىش كۈنى بولغاچقا خۇپتەنگە يېقىن قاغىلىقنىڭ «ئايكەند» دېگەن يېرىدىكى نىزامدىن ئىسىملىك بىر كونا تونۇشىمىزنىڭ ئۆيىگە چۈشتۇق. نىزامدىن مەن دېمەتلىك، ھال كۈنى ئوتتۇراھال، مېھماندوست ئادەم ئىدى. ئوقۇش جەريانىدا ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپ دوست بولۇپ قالغان ئىدۇق. بۇ قېتىم ئۆيىدە خوتۇن — بالىلىرى يوق ئىكەن. ئۆزى پايپاسلاپ يۈرۈپ قوي سويۇپ قازانغا گۆش سالدى. بىزنىڭ ھېرىپ- ئېچىپ كەلگەنلىكىمىزنى ئويلاپ ئىتتىك ئېلىۋەتتىمۇ گۆش خامراق پىشقان ئىكەن. شۇنداق بولسىمۇ بىرەر پارچىدىن يەپ، تاغدىن-باغدىن گەپلىشىپ بىر چاغ بولغاندا ئۇخلاشقا ياتتۇق. بىچارىنىڭ ئوتۇنى تۈگەپ قېلىپمىدىكىن، ئۆي ئىسسىماي، يوغان مورىدىن شامال كىرىپ كېچىچە توڭۇپ چىقتۇق. سەھەردە يولغا چىقماق بولۇپ ئېغىلغا كىرسەم، ئاتلارنىڭ قورسىقى ئىچىگە تارتىلىپ كېتىپتۇ. يا مەن دېمەپتىمەن، يا نىزامدىن ئۆزى بىلىپ ئوت- بوغۇز بەرمەپتۇ. ئۇزۇن سەپەردە ئۇلاغ ئاچ قالسا بولمايتتى. مەن جىلە بولۇپ ئېغىلنىڭ ئىشىكىگە نەزمە يېزىپ قويدۇم-دە، ھەمراھلىرىم بىلەن «ئۇششاقباش» قا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق. كېيىنكى يىلى قايتاشىمدا يەنە نىزامدىننىڭ ئۆيىگە چۈشتۇم. بۇ قېتىم ئۇ ئالدىمغا يىغلاپ چىقتى. مەن ئۇنتۇپ كەتكەن ئۇ نەزمىنى نىزامدىن قەغەزگە كۆچۈرۈپ ساقلاپتۇ. گۇناھنى يۇيۇش ئۈچۈن يولۇمغا بىر يىل قارايتۇ. مەن چاقچاق قىلغان، دەپ تۇرۇۋالساممۇ ئۇنىماي مېنى 2 كۈن ئوبدان مېھمان قىلىپ ئاندىن قوشتاغقا يولغا سېلىپ قويدى. شۇنىڭدىن بۇيان ئۇ نەزمە دائىم ئېسىمگە كېلىۋالدى.

— ئادەمنى زارىقتۇرماي ئوقۇماملا، — دېدى سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم.
مېھمان گېلىنى قىرىپ قويۇپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

ئەي نىزامدىن، نىزامدىن چىقتىڭىز،
پىشىمغا گۆشتە گېلىمنى سىقتىڭىز.
ئۆيىگە مېھمان كەلسە سوغۇقتا توڭدۇرۇپ،

ئات - ئۇلاغنى يەم - بوغۇزدىن قىستىڭىز.

— جايدا، جايدا، — دېدى ھاجىم كۈلۈپ كېتىپ، بىزمۇ كۈلۈشتۈق.
— شۇ ئارىدا ئەمەت ئاخۇن بىر لىگەندە تۇخۇم كۆتۈرۈپ راۋاقتا كەلدى ۋە لىگەننى
داستىخانغا قويدى. ھاجىم مېھمانغا قاراپ:

— قېنى تۆمۈر ھاجىم، (3) تۇخۇمغا باقلى، — دېدى.
مەن شۇندىلا تۆردە ئولتۇرغان بۇ كىشىنىڭ قوشتاغ جايىناغۇتلۇق تۆمۈر ھاجىم
ئىكەنلىكىنى بىلدىم. بۇرۇن بۇ كىشىنىڭ نامىنى ئاڭلىغان بولساممۇ كۆرۈپ باقمىغان
ئىدىم.

— تۆمۈر ھاجىم تۇخۇمدىن بىرنى ئالدى - دە، بىزنىمۇ يېيىشكە تەكلىپ قىلىپ قويۇپ،
تۇخۇمنى سويۇشقا باشلىدى. بىزمۇ تۇخۇمدىن بىر تالدىن ئالدۇق. ئىسمائىل ھاجىممۇ
ئورنىدىن تۇرۇپ بىر تال تۇخۇم ئېلىپ جايىغا ئولتۇردى. ئەمما تۇخۇمنى سويماي
چۆرگىلىتىپ، سىنچىلاپ قاراشقا باشلىدى.

— تۇخۇمغا ئەجەپ قاراپ كەتتىلىغۇ، نەزمە قاتاي دەۋاتاملا؟ — دەپ سورىدى تۆمۈر
ھاجىم.

— ياق، — دېدى ھاجىم — كالىمغا باشقىچىرەك بىر خىيال كېلىۋاتىدۇ. مۆھتىرەم
ئىنىمىزنىڭ كىچىكىدە زېھنى ناھايىتى ئۆتكۈر ئىدى. ھالا بۈگۈن قەشقەر خانلىق مەدرىسىدە
بىر قانچە يىل ئوقۇپ قايتىپ كەلدىڭىز. ئىلىمدە كامالەتكە يەتتى، دەپ ئويلايمەن. مېنىڭ
شۇنداق بىر ئەسكى خۇيۇم بار، ئۆيۈمگە بىرەر ئوقۇغان - بىلگەن ئادەم كەلسە، سۇئال سوراپ
بەھس قىلىشقا ئامراق. شۇڭا ئۆزىڭىزدىن بىر سۇئال سورىسام كۆڭلىڭىزگە كەلمەس.

— يوقسۇ، ھەرگىز كۆڭلۈمگە كەلمەيدۇ، — دېدى تۆمۈر ھاجىم كۈلۈپ تۇرۇپ، -
مەن يەكەن، قەشقەردە ئۇزۇن ئوقۇدۇم، ھالا ئۆمۈر داۋىنىنىڭ چوققىسىغا چىقىپتىمەن،
ئوقۇپ چارچاپتىمەن. ئۆزلىرى بىللا، ئادەم ئىلىمگە قانچە ئىچكىرلىگەنسىمۇ،
بىلگەنلىرىنىڭ شۇنچە ئاز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدىكەن. ئۆزۈمنى كامالەتكە يەتتىم، دەپ
ئېيتالمىساممۇ، مەن ئەمدى قوشتاغدا مۇقىم ئولتۇرۇپ، بىر تەرەپتىن ئۆگىنىپ، بىر
تەرەپتىن شۇ ئاز بىلىمىمنى بولسىمۇ ياش ئەۋلادلارنىڭ قەلبىگە ئۇرۇق قىلىپ چاچاي
دەيمەن. ئۆزلىرى تەرىپ قىلغاندەك ئۇنداق كامالەتكە يەتمىگەن بولساممۇ، مانا ئالدىمدا
كامالەت ئىگىسى - ئۆزلىرى ئولتۇرۇپلا، خۇدايىم بۇيرۇسا بۈگۈنكىدەك ئۇچرىشىپ،
ئۆزلىرىدىن تەلىم ئېلىپ تۇرسام، كۈنلەرنىڭ بىرىدە كامالەت خانىدانىنىڭ بىر بۇلۇڭىدىن

ئورۇن ئېلىپ قالسام ئەجەپ ئەمەس . قېنى سۇئاللىرىنى ئاڭلاپ باقاي ، جاۋاب بېرەلمىسەم مائاپ قىلارلا .

– ئىلمىي ھال (4)دىن سورىساممۇ ھەممىنى بىلىسىز، ئىلمىي مەنتىق (5) بارىسىدىن بىر سۇئال سوراپ باقاي ، - دېدى ھاجىم ھەممىزنى تاڭ قالدۇرۇپ ۋە ئالغىنىدىكى تۇخۇمنى تۆمۈر ھاجىمغا ئۇزاتتى ، - قېنى دەپ بېقىڭچۇ ، ماۋۇ تۇخۇمنى قايسى رەڭلىك توخۇ قاچان كاكىلىغان ؟ (6)

تۆمۈر ھاجىم تۇخۇمنى ئېلىپ كۆزىگە يېقىن تۇتۇپ ئۆرۈپ- چۆرۈشكە باشلىدى . قالغانلار قانداق جاۋاب بېرەركىن ، دەپ تۆمۈر ھاجىمنىڭ ئاغزىغا قاراشتۇق . تۆمۈر ھاجىم تۇخۇمغا بىر ھازا قارىغاندىن كېيىن ئىسمائىل ھاجىمغا قاراپ بېشىنى ئەگدى . چىرايى قىزىرىپ كەتكەن ئىدى .

– بۇنىڭغا مەن ئاجىز كەلگۈدەكمەن ھەزرىتىم ، بەندە پەقەت زاھىر (7)نى بىلگۈچى ، باتىنى (8) بولسا ئاللا ئۆزى بىلىدۇ . ئاللا «قۇرئان» كېرىمدە «ئالمۇلغەيبى ۋە شەھادەتلى ئەزىزۇل ھەكىم» (9) دېگەن . «قۇرئان» دا يەنە : «ئالمۇلغەيبى فەلا يۈزھىرۇ ئەلا غەيبىھى ئەھەدا» (10) دېيىلگەن . شۇڭا بۇ تۇخۇمنى قانداق توخۇ كاكىلىغانلىقىنى ئاللا بىلىدۇ .

– دۇرۇس ، - دېدى ھاجىم - ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر . ئەمما سىز ئېيتقان كېيىنكى ئايەتتىكى «غەيب» قانداقتۇر تۇخۇمغا ئوخشاش كىچىك «غەيب» بولماستىن ، قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت چوڭ «غەيب» دۇر . بۇ غەيبىنى ئىنسان بالىسى بىلىشكە قادىر ئەمەس . ئۇنۇماڭكى ئاللا يەن « ئەلئەمەل ئىنسان مالەم يەئەلم » يەنى «ئاللا ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى» دېگەن . سىزدىن يەنە سوراپ باقاي ، ئەئەلم نېمىدۇر ؟

– بىلمەك .

– «بەدان» چۇ ؟

– ئۇمۇ بىلمەك .

– ھەببەللى ، - دېدى ھاجىم - ئىجتىھات قىلسا ، بىلگىلى بولمايدىغان ھېچ نەرسە يوق . زاھىرنى ئوبدان مۇلاھىزە قىلىپ تىرەن تەپەككۈر قىلسا ، زاھىردىن باتىنغا ئۆتكىلى بولىدۇ . كۆڭلىڭىزگە كەلمىسۇن ، بۇ سۇئالغا جاۋاب بېرىش سىزدەك كىتاب بىلەن ھەپىلەشكەن ئادەمگە ئىنتايىن ئاسان . ھەتتا بۇنى دېھقاننىڭ كىچىك بالىلىرىمۇ بىلىدۇ . قانداق دېدىم بالام ؟ - ھاجىم بىردىن توختىغا قاراپ كۈلۈمسىرىدى . ھاجىم توختىنىڭ نىمكەش كىيىملىرى ، ئەمگەكتە پىشقان دىقماق گەۋدىسى ، ئاپتاپتا كۆيگەن چىرايىغا قاراپ

ئۇنىڭ ھەقىقىي دېھقان بالىسى ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئىدى. توختى دەسلەپ قىزاردى، كېيىن جۈرئەت بىلەن تۆمۈر ھاجىمنىڭ ئالدىدىكى تۇخۇمغا قول ئۇزاتتى. ئاڭغىچە سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم توختىنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ، ئېڭىشىپ تۇخۇمنى ئالدى-دە، توختىنىڭ ئالقىنىغا سېلىپ قويدى. توختى تۇخۇمغا قاراپ بىردەم تۇرغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتىرىپ مۇنداق دېدى:

— بۇ تۇخۇمنى قارا توخۇ كاكىلىغان، كاكىلىغىلى بىر ئايدىن ئاشماپتۇ.

— بۇنى قانداق بىلىدىڭىز؟- دەپ سورىدى سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇم تەئەججۈب بىلەن.

ھاجىم بولسا مىقىدا كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— بىزنىڭ قاراسۇدا توخۇ، ئۆردەكنى كۆپ باقىمىز،- دېدى توختى،- بىزنىڭمۇ ئون نەچچە توخۇمىز بار. ئۇلار كاكىلىسا ئۇۋىسىغا قارايمەن، قايسى توخۇنىڭ قانداق تۇخۇم كاكىلىغانلىقىغا دىققەت قىلىمەن. بارا- بارا توخۇغا قارىمىساممۇ تۇخۇمغا قاراپ قايسى توخۇنىڭ كاكىلىمىغانلىقىنى بىلىدىغان بولدۇم. قارىسام بۇ تۇخۇم توم ئاق، سوقىراق ھەم كىچىك ئىكەن. قارا توخۇنىڭ تۇخۇمى موشۇنداق ئاپپاق بولىدۇ. بۇلتۇرقى چۈجىلا موشۇنداق كىچىك كاكىلايدۇ، مىكياڭ قىشتا كاكىلماي ھاۋا ئىسسىغاندا كاكىلايدۇ. شۇڭا كاكىلىغىلى بىر ئايدىن ئاشماپتۇ، دېدىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھاجىمنىڭ كەلدى- كەتتىسى كۆپ، بۇ ئۆيدە تۇخۇم ئۇزۇن تۇرۇپ قالمايدۇ-دە.

— بارىكالا،- ھاجىم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى ۋە ياندا ئۆرە تۇرغان ئەمەت ئاخۇندىن

سورىدى:

— شۇنداقمۇ ئەمەت ئاخۇن؟

— بالىنىڭ دېگىنى توغرا،- دېدى ئەمەت ئاخۇنمۇ كۈلۈپ تۇرۇپ.

— ئېيتقانلىرىڭ بەرھەق بالام،- دېدى ھاجىم،- تۇخۇمنى دورىلىق دەپ قارا توخۇ باققان ئىدىم، دەل تاپتىڭ. ئاجايىب زېرەك ئىكەنسىن، كىمنىڭ ئوغىلى سەن، سېنى بۇرۇن كۆرمەپتىكەنمەنغۇ؟

ھاجىم تۆمۈر ھاجىم بىلەن بولغان مۇنازىرىسىنى ئۇنتۇپ توختى بىلەن بولۇپ كەتتى. تۆمۈر ھاجىممۇ يېنىك تىن ئېلىپ توختىغا تىكىلدى.

— ئېتى توختى، قارا سۇدىكى ھېلىم ئاكامنىڭ بالىسى،- دېدى مەن ھېلىقى ئىشنى ئېيتىشنىڭ پۇرسىتى كەلگەنلىكىنى بىلىپ،- ھېيتلاپ كىرىپتىكەن، ئۆزلىرىگە دەيدىغان بىر ئىشى بار ئىكەن، شۇڭا بىللە كىرىشىم.

— ھە، بىر نەۋرە ئىنىڭىز ئىكەندە، نېمىشقا يامانكىن دېسەم، مۇھەممىدۇن موللامنىڭ

نەۋرىسكەن ئەمەسمۇ، ھېلىم ئۇستام ساقمۇ بالام، - دېدى ھاجىم . ھاجىمغا ئىچىمدە ئاپىرىن ئوقۇدۇم، دوست- يارەنلىرىنىڭ كۆپ بولۇشىغا قارىماي ئۇ يىراق يەردىكى بىر ئاددىي ئادەمنى، ئۇنىڭ موزدۇز ئىكەنلىكىنى يادىدا تۇتقان ئىدى.

- دادام تۈگەپ كەتكىلى 4 يىل بولدى، - دېدى توختى مەيۈس ھالدا.
- يانتقان يېرى جەننەتتە بولسۇن، - دېدى ھاجىم، - سۆزلەۋەر. بايا مەمتىمىنخان بىر ئىشى بار ئىكەن دېگەندەك قىلىۋىدى.

- ماقۇل، ھەر قايسىلىرىنىڭ بېشىنى ئاغرىتساممۇ سەل باشتىن دەي، - دېدى توختى، - 4 يىل بۇرۇن دادام رەھمەتلىك تۈگەپ كېتىش ئالدىدا قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ : «مەندىن قالساڭ ئاناڭنىڭ تويىنى قىلىپ بەر» دېگەن ئىدى. ئائىلىمىز كەمبەخەل بولغاچقا دادامنى مىڭ تەستە يەرلىكتە قويدۇق، نەزىرلىرىنى بولسا ئۆتتە- يېرىم قىلىپ ئاران بەردىم. ئۆي ئىشلىرىنى ئانام بىلەن ئىنىمغا تاشلاپ قويۇپ، قەرزنى ئۈزۈش ئۈچۈن بايلارنىڭ قوينى باقتىم. قوي بېقىپ يۈرۈپ «مۇجى» دىن قاراسۇغا كېلىپ قالغان مۇسا ئاكام بىلەن تونۇشتۇم. ئۇ كىشى 50 ياشقىچە ئۆيلەنمىگەن، تەنھا، يۇۋاش ئادەم ئىدى. ئۇ ماڭا قوي بېقىشنىڭ ئەلىمى- تەلىمىنى ئۆگەتتى. يازنىڭ ئۇپلىرىدىن، قىشنىڭ سوغۇقلىرىدىن مېنى ئاسراپ ھالىمدىن ئوبدان خەۋەر ئالدى. ئۇنى پات- پات ئۆيگە باشلاپ كىردىم، بارا- بارا ئۇ بىزنىڭ ئۆيىنىڭ بىر ئادىمىگە ئايلىنىپ، ھەممىمىز ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالدۇق. بايقىسام ئانام ئۇنىڭغا باشقىچە كۆيۈنىدىغان بولۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن دادامنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنداي دەپ ئۇلارغا ئۆزۈم ئەلچى بولدۇم. ئۇلار قوشۇلۇپ كۆز يېشى قىلىشتى. تويىنى موشۇ قۇربان ھېيتىنىڭ 5- كۈنى قىلايلى دېيشتۇق.

توختى گېپىدىن توختاپ بىر پىيالە چاينى غۇرتۇلدىتىپ ئىچىۋەتتى. ئولتۇرغانلارنىڭ گېپىنى زەن قويۇپ ئاڭلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

- ئىسىمىلادىكى تۇغقانلارغا خەۋەر قىلغاچ ھېيتلاپ چىقاي، دەپ تۈنۈگۈن كىرگەن ئىدىم. ئەتىگەندە قىشلاقتىكى مۇبارەك ئاكامنى ھېيتلاپ باراي، دەپ مەمتىمىن ئاكام بىلەن كېتىۋېتىپ ئەشەب باينىڭ بېغىنىڭ تۈۋىدىن ئۆتۈپ قالدۇق. باغدا بىر توپ قوي ئوتلاپ يۈرگەن ئىكەن، سىنچىلاپ قارىسام بىزنىڭ بوز قوي تۇرىدۇ، ئارقىسىدىن بىر جۈپ قوزا ئەگەشتۈرۈپتۇ. باغقا كىرىپ قوينى ئېلىپ ماڭاي، دەپ ئويلىدىم- يۇ، ئەشەب باينىڭ قامچىسىدىن قورۇقتۇم. شۇڭا سىلنى كەمبەغەللەرگە ئامراق، دەۋانى ئادىل سورايدۇ، دەپ ئاڭلاپ يانلىرىغا كىرىشىم، بېشىمنى سىلاپ ئەشەب بايدىن قوينى ئېلىپ بەرگەن بولسالا، - توختى سۆزلەۋېتىپ يىغلاپ سالدى.

— ھەي، ھەي، توختا، يىغلىماي گەپ قىلغىنا، سېنىڭ قويۇڭ قانداق قىلىپ ئەشرەب باينىڭ بېغىغا كىرىپ قالىدۇ؟، — دېدى ھاجىم.

— باياتىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كېتىپتەن، — توختى يېڭى بىلەن يېشىنى سۈرتىۋېتىپ، بۇرنىنى تارتىپ قويدى، — ئەشرەب باي كۈزدە قارا سۇغا چىقىپ بىر ئائىلىگە بىردىن قوي ئالۋاڭ قويدى. مال بېقىپ يۈرۈپ تاپقان بىر قويۇم بار ئىدى، مەندىن شۇنى ئالدى. ھەممە ئائىلىدىن ئالدىمىكىن دېسەم ئەشرەب باينىڭ ئىسمىمىزغا ھەيدەپ ماڭغىنى 20 قوي. مەن ئۇنىڭ يولىنى توسۇپ: «ئەشرەب ئاكا، بىز كەمبەغەل بولغاندىكىن ئېتىبار قىلىپ قويۇمنى بېرىۋېتىڭ» دېسەم، ئۇ «كەمبەغەلمۇ ھۆكۈمەتنىڭ پۇقراسى، قوينى ئالسا ھۆكۈمەت ئالىدۇ، سېنى مەن كەمبەغەل قىلىپ قويمىدىم» دېدى. مەن: «مەن ھېچبولمىسا تۇغقاندارچىلى- قىنىڭ يۈزىنى قىلىڭ» دېسەم، ئۇ: «كىم سېنىڭ تۇغقىنىڭكەن» دەپ قامچا ئوينىتىپ دېۋەيلەپ كەلدى. مەن قېچىپ كەتتىم. ئەتىگەن قارىسام بىزنىڭ قوينى ھۆكۈمەت ئەمەس، ئەشرەب باي ئاپتۇ، بىرسى ئۈچ بوپتۇ.

توختىنىڭ ئاغزىغا قاراپ تۇرغان ھاجىم ئۇنىڭ سۆزىنىڭ تۈگىگەنلىكىنى كۆرۈپ، كۆزىنى توختىدىن ئۈزۈپ تۇرۇپ توۋلىدى:

— ئەمەت ئاخۇن!

— لەببەي، — ئەمەت ئاخۇن ھاجىمغا يېقىن كەلدى.

— ئادەم بۇيرۇڭ، ئەشرەب باي ھازىر كەلسۇن! — ئەمەت ئاخۇن چىقىپ كەتتى.

— ئەشرەب باي بىلەن سەن قانداق تۇغقان؟ — دەپ سورىدى ھاجىم توختىدىن.

— تاغا ئاچام (11) زەينىپخاننىڭ ئېرى.

— ھىم! — ھاجىم ئورنىدىن تۇرۇپ راۋاقتىن چىقتى. دە، نەشپۈت دەرەخلىرىنىڭ

ئارىسىدا خىيال سۈرگىنىچە ئاستا مېڭىشقا باشلىدى. ھاجىمنىڭ كۆزلىرى قىسىلغان، لەۋلىرى ھىمىرلىگەن، كەينىگە قىلىۋالغان قوللىرىنى توختىماي ئۇۋلايتتى.

تۆمۈر ھاجىم سەيد ئەھمەد ئاخۇنۇمدىن سورىدى:

— ئەشرەب باي دېگەن نېمە ئادەم ئۇ؟

— «ئۇلباغ» بىلەن «جاي» نىڭ يۈز بېشى.

— «ۋەئىننەھۇلھۇببىل خەيرى لەشەددى» (12) — دېدى تۆمۈر ھاجىم. تۆمۈر

ھاجىمنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ تۇرغان بولسا كېرەك، ھاجىم:

— ئامراقلىقى قۇرۇسۇن، «ئەۋلەكە فەئەۋلا» (13) — دەپ قويدى بىزگە قارىماي

تۇرۇپ.

— ئەشرەپ باينىڭ ئۆيى «ئۇلباغ» دا، ھاجىمنىڭ ئۆيى جايلاشقان «ئايباغ» قا يېقىن ئىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي يول تەرەپتىن ئاتنىڭ تۇپاق ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاندىن ئالدىدا ئەمەت ئاخۇن، كەينىدە تەمبەل، شاخ بۇرۇت ئەشرەپ باي باغقا كىرىپ كەلدى. ئۇ يوغان گەۋدىسى بىلەن ئالچاڭلاپ كېلىپ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! — دېگىنىچە ھاجىم بىلەن كۆرۈشۈشكە مېڭىۋىدى، ھاجىم قولىنىمۇ ئۇزاتماي ئېغىز ئېچىپ قالدى:

— ھە ئەشرەپ باي، نېمىش قىلدۇق؟

— ئۆزلىرىنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئورۇندىمەن، دەپ شاپاشلاپ يۈرۈپتىمەن ھەزرىتىم، —

ئەشرەپ باي بىر ئىشنى سەزگەندەك قول باغلاپ تۇردى.

— مېنىڭ بۇيرۇقلىرىمنى قانداق ئورۇندىدىڭلار ھە؟! — ھاجىمنىڭ غەزەبلىك ئاۋازى

ھەممىمىزنى چۆچۈتۈۋەتتى، — مەن كەمبىغەلنى بۇلا، تۇل خوتۇن، يېتىم ئوغۇلنى تالا دېگەنمە؟! —

— بۇ... بۇ... — ئەشرەپ باي ھۇدۇققىنىچە تېخىمۇ ئىگىلىدى، — ئۇنداق قىلىشقا

ھەددىم ئەمەس ھەزرىتىم، مەن ئۇنداق قىلىدىغان ئادەم ئەمەس.

— ئۇنداق قىلىدىغان ئادەم ئەمەسمىش، ئاۋۇ بالىنى تونۇمسىلە؟ — ھاجىم قولى

بىلەن توختىنى چىنىدى.

ئەشرەپ باي بۇرۇلۇپ توختىغا قارىدى. يۇ تاتىرىپ كەتتى. دەقىقە ئىچىدە توختىغا

ھومىيىپمۇ ئۆلگۈردى.

— تونۇيمەن، جەمىلە خاننىڭ ئوغلى.

— سىلنىڭ زەينىپخاننىڭ ئاكىسى ھېلىم موزدۇزنىڭمۇ ئوغلى، كۈزدە ئۇنىڭ بىر

قويىنى ئالۋاڭغا ئالغان، شۇنداقمۇ؟

— ئەشرەپ باي ھەممىنى چۈشەنگەن ئىدى. ؟ئۇ ئاللاڭلاپ بىزگە بىر قاراپ قويۇپ جىم

بولۇۋالدى.

— ئۆزۈڭلار دەمسىلە ياكى مەن دېگۈزمەنمە؟

— شۇنداق، ئالغان، — دېدى قۇتۇلۇشقا كۆزى يەتمىگەن ئەشرەپ باي.

— قارا سۇغا نەچچە قوي ئالۋاڭ كەلگەن؟

— يىگىرمە.

— تۈزۈك گەپ قىلىڭلا.

— ئون بەش.

— نەچچىنى يىغدىڭلا.

ئەشرەپ باي جىم تۇرۇۋالدى يەنە جىم تۇرۇۋالدى.

— يىگىرىمىنى ئالدىڭلا، توغرىمۇ؟

ئەشرەپ باي بېشىنى لىگىشتى.

— ناھىيگە نەچچىنى يولغا سالدىڭلا؟

— ئون بەشنى.

— بەش قوينى نېمە قىلدىڭلا؟

— ئەشرەپ باي يىغلامسىراپ سۆزلەپ كەتتى:

— ئۆزلىرىمۇ بىللا ھەزرىتىم، بۇ دورغىلارنىڭ قارنى بەك يامان، قويلارنى يىغىپ

بولغۇچە ئۈچ دورغا ئۆيۈمدە يېتىۋېلىپ بەش قويۇمنى يەپ بولدى. ئۇلارغا يا بىر نېمە

دېگىلى بولمىغان، يا پۇلىنى سورىغىلى بولمىغان. شۇڭا قوينى قارا سۇدىن ئېلىپ ئورنىغا

سېلىپ قويدۇم. قانداق قىلىمىز ھاجىم، باي ئاتالغىنىم بىلەن ھالىمنى ئۆزۈم بىلىمەن،

بالىلىرىم كۆپ...

— بوپتۇ، بۇ قىلغىنىڭنى توغرا دەپ تۇرايلى، — دېدى ھاجىم سەل يۇمشاپ، —

توختىدىن ئالغان قوي نېمىشقا ناھىيگە كەتمەي ئېغىلىڭدا يۈرۈيدۇ؟

— قارىسام قوي خېلى خىلكەن، ھەم بوغازدەك تۇرىدۇ، كۆزۈم قىيماي ئورنىغا

ئېغىلىدىن بىر توقلا چىقىرىپ بەرگەن.

— يا كەمبەغەلنى، يا تۇغقاننى تونۇمايدىغان، بوغاز قوينى ئاسان تونۇيدىغان ئەجەپ

كۆزكەن ئۇ، — ھاجىم يەنە قايناپ كەتتى، — دەڭلا قېنى، قاراسۇلۇقلار سىلىنىڭ ئون بېشىلىق

ھەققىڭلىگە قانچىلىك بىر نېمە بېرەتتى؟

— 50 چارەك قوناق.

— ئالدىڭلىمۇ؟

— بۇلتۇرقىنى ئالدىم، بۇ يىلقىنى كۈزدە بىرەر.

— يۈز بېشىلىق ھەققىڭلىنى دېمەي، سىلىگە يىلدا تۆپە تاشتىن 50 چارەك قوناق

كىرىم بولسا، يېرىڭلار بىر پاتمان تۇرسا، بۇمۇ يەتمەي يەنە ئوسال ئىش قىلساڭلا، يۇقىرىدا

ھۆكۈمەتنى ئالداپ، تۆۋەندە پۇقرانى بوزەك قىلساڭلا، قامچا ئوينىتىپ، ئات چاپتۇرۇشتىن

باشقىسىنى ئۇقمىساڭلا، يۈز بېشى تۇرۇپ ئالۋاڭ يىغىشنى بىلىمىسەڭلا، بۇنى نېمە دېگۈلۈك.

ھە! ئالۋاڭ دېگەن خەقنىڭ يېرىگە، چارۋىسىغا قاراپ بىر قاتاردىن يىغىدىغان، ھۆكۈمەت

قانچىلىك دېسە شۇنچىلىك ئالدىغان نېمە ئۇ، — ھاجىم بىزگە قاراپ تۆمۈر ھاجىمنىڭ بىر

ئاز ئوڭايسىزلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، پەسكويغا چۈشتى، — گەپ قىلسام ئادەم بار يەردە ئىزا

تارتىسە، ھېيتتا خەقنىڭ كۆڭلىگە ئازار بەرگۈمۇ يوق. قالغان گەپنى كېيىن قىلىشايلى،
ئۆزۈڭلا دەڭلا. توختىنىڭ ئىشىنى قانداق قىلىمىز؟

— ئۆزلىرى دېگەن يۇرت ئاتىسى، نېمە دېسە شۇ.

— قوينى قوزىلىرى بىلەن قوشۇپ توختىغا قايتۇرۇپ بېرىلسە، ئاۋاڭ ئېلىشىنى
بىلىمگەندىكىن ناھىيەگە كەتكەن قوينىڭ زىيىنى ئۆزەڭلىگە.

— ئوبدان.

— ئەمەت ئاخۇن قېنى سىز؟ — دېدى ھاجىم.

— مانا مەن.

— سىز ئۆزىڭىز بېرىپ قوينى قوزىلىرى بىلەن ئېلىپ توختىغا ئۆز قولىڭىز بىلەن
تاپشۇرسىز. يەنە بىر گەپ، توختىغا ئېغىلدىن يارام قويدىن بىرنى باغلاپ بېرىڭ، تۇل
خوتۇن بىلەن مۇساپىرنىڭ تويىغا قىلغان سوۋغىتىم بولسۇن.

ئاندىن ھاجىم توختىنى شەرەت قىلدى. توختى ئىتتىك بېرىپ ھاجىمنىڭ ئالدىدا
باش ئېگىپ تۇردى. ھاجىم توختىنىڭ پىشانىسىگە سۆيدى:

— رەھمەت ئوغلۇم، باياتىنى تاپقۇرلىقىغا ئاپىرىن، كىچىك تۇرۇپ داداڭنىڭ
ۋەسىيىتىنى ئورۇنداپ، قولىڭ قىسقا بولسىمۇ ئىككى بىچارىنىڭ بېشىنى ئوڭلاپ قويماقچى
بولغىنىڭغا تەشەككۈر. ئالا ئۆمرۈڭنى ئۇزۇن، رىسقىڭنى كەڭرى قىلسۇن!
— ھاجىم يەنە ئەمەت ئاخۇنغا بۇيرۇدى:

— قوينى يوق ئادەم قۇربانلىق قىلالمىغاندۇ تايىنلىق. ئاۋۇ تاۋاقتىكى گۆشنى بىر
نەرسىگە ئوراپ توختىغا بېرىڭ، — ھاجىم توختىغا قارىدى، — قاراسۇغا ئاچىقىپ
ئۆيۈڭدىكىلەر بىلەن يىگىن ھە!

باياتىن بېرى ئاران تۇرغان توختى ھاجىمنىڭ باغرىغا ئۆزىنى تاشلاپ «پاڭگىدە»
يىغلىۋەتتى.

× × ×

ئاپتور ئىلاۋىسى: بۇ ئىشلارنىڭ بولۇپ ئۆتكىنىگە ھازىر 65 يىل بولدى. قوشتاغ
دىيارىدا ئۆتكەن ئۈچ مۆتىۋەر شائىردىن ئىسمائىل ھاجى بىلەن ئەھمەدى 1950- يىلى
ئارقىمۇ ئارقا ۋاپات بولدى. تۆمۈر ھاجىم بولسا 1962- يىلى خوتەنگە يىغىنغا كىرىپ
قايتىشىدا گۈمىنىڭ «ساغان» دېگەن يېرىدە سىرلىق ھالدا يوقاپ كەتتى. ئاشۇ ۋەقەلەرنىڭ

شاھىدلىرىدىن بىرى بولغان بوۋام مەمتىمىن ئاخۇن تاكى 1984 - يىلى ۋاپات بولغانغا قەدەر شۇ كۈندىكى ھەر بىر پاراڭ، ھەتتا مىسىرالارغىچە ماڭا سۆزلەپ بەرگەن ئىدى. توختى ھېلىم بىلەن ھېلىقى بالا – تۆمۈر ھاجىمنىڭ شاگىرتى مۇھەممەدخان ھاجىم ھازىرمۇ ھايات. ئۈچەيلەن ئىسمائىل ھاجىمدىن مەنۇن بولغان ئاشۇ خاسىيەتلىك كۈن – 1934 - يىلىنىڭ باھارىنى بىر ئۆمۈر ياد ئېتشتى.

ئىزاھلار:

- (1) سەيدى ئەھمەد ئىبنى تالىپ (1908 - 1950)، تەخەللۇسى ئەھمەدى، «مەشۇقستان» ناملىق لىرىك غەزەللەر دىۋانىنىڭ مۇئەللىپى.
- (2) گۇما ناھىيىسى ۋە قاغىلىقنىڭ بىر قىسىم جايلىرىدا ئەرلەرنىمۇ خان دەپ ئاتايدىغان ئادەت بار.
- (3) تۆمۈر ھاجىم (تەخمىنەن 1892 - 1962) ئاتاغلىق دىنىي مۆتىۋەر، مۇدەررىس بولۇپ، شاگىرتلىرى بۇ كىشىنى شائىر ئىدى دەپ تەرىپلىشىدۇ. ئىسمائىل ھاجى بىلەن گۇمىدا ئۆتكەن شائىر غېربى (1864 - 1936) نىڭ شېئىرلىرىدا بۇ كىشىنىڭ نامى كۆپ قېتىم تىلغا ئېلىنغان.
- (4) دىنىي ئىلىم.
- (5) لوگىكا.
- (6) گۇما شىۋىسىدە تۇغۇش، دېگەن مەنىدە.
- (7) سىرتقى كۆرۈنۈش.
- (8) ئىچكى كۆرۈنۈش.
- (9) ئاللا غەيبىنى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچىدۇر، ھىكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.
- (10) ئاللا غەيبىنى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ.
- (11) ھامما ئاچام، گۇما شىۋىسى.
- (12) ئىنسان پۇل - مالغا ئىنتايىن ئامراق.
- (13) ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا، ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا.

قوش مەسچىت

ھىكايە

مۇھەممەتئېلى زۇنۇن

بوۋا مۆھتەرەم بوۋا، سەن ئېيتىپ بەرگەن چۆچەك رىۋايەتلەر نەقەدەر ئاجايىپ غارايىپ ۋە قىزىقارلىق ئىدى ھە؟ كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە دۇنيانىڭ ئۇچىتىگە يىتىپ بارالايدىغان ئۇچار گىلەم، ئۇچار دۇلدۇللار، خاسىيەتلىك جاھاننامە ئەينەكلەر، «ئېچىلىك داستانخېنىم» دەپ بولغۇچە تۈرلۈك تۈمەن نازۇ - نېمەتلەرگە تولۇپ تۇرىدىغان خىسلەتلىك داستانخانلار، بەتئىيەتلەرنى چاڭگالدا قويدىغان سىرلىق توقماقلار. ، بوۋام بىر كەچقۇرۇنلۇقى ماڭا مۇنداق بىر چۆچەك ئېيتىپ بەرگەن ئىدىكى.

ئىشقى سەۋدايغا مۇپتىلا بولغان ئارزۇلۇق شاھزادە ۋىسال يولىغا راۋان بوپتۇ. گىياھ ئۈنمەس چۆل، قۇش قونماس تاغلاردىن ئۆتۈپتۇ. قاراقچىلارغا ئۇچراپ ئەسلى ۋەسلىدىن ئايرىلىپتۇ، ئاخىرى بىگانە بىر مەملىكەتنىڭ مەركىزىي شەھىرى ئەتراپىدا ئوتۇنچىلىق قىلىشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئادەم گۆشىدە مانتا ئېتىپ ساتىدىغان مانتىپەزنىڭ قاپقىنىغا دەسسەپ ئۇنىڭ يوشۇرۇن زىندانغا چۈشۈپ قاپتۇ. قارىسا نەچچە ئونلىغان شور پېشانە يىگىتلەر ئىڭراپ ياتقۇدەك. ئايپالتلىق بەتتەيۋەت جاللاتلار كىرگەن ھامان «مەن ئورۇق ئۇ سېمىز، مەن ئورۇق ئۇ سېمىز»، - دەپ بىر - بىرنى ئىتتىرۋاتقۇدەك، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئورۇقمۇ، سىمىزمۇ تۈگەپ كېتىۋاتقۇدەك. . .

قىزىقپ ئاڭلىغىنىم، جاۋابسىز سوئال، تەشۋىشلىك خىياللار تورى ئىچىدە ئۇخلاپ قالغىنىم ھېلىمۇ ئېسىمدە. چۈش كۆرۈپتىمەن، ئاشۇ قورقۇنچلۇق قاراڭغۇ زىنداندا تۇرغۇدەكمەن. ئايپالتا كۆتۈرگەن بەتتەيۋەت جاللاتلار كىرىپ «سىمىزلىرىڭ بۇياققا ئۆتۈش»، - دەپ ۋاقىرغۇدەك. ئېچىرقاپ كەتكەن چىلبۆرە كىرىۋالغان چوڭ قوتاندىكى قوي پادىسىدەك بىچارە ھالغا چۈشكەن بىئەقىل تۇتقۇنلار «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز»، - دەپ بىر - بىرنى ئىتتىرىشىۋاتقۇدەك. ئىتتىرگەنلەرمۇ تىرەجىگەنلەرمۇ بارا - بارا تۈگەپ نۆۋەت ماڭا كەلگەنمىش «سەن ھەممىدىن كىچىك ۋە ھەممىدىن ئورۇق بولساڭمۇ - دەپ

سۆرەۋاتقانمىش، ئۇلار: - بىر قانچە قاسقان مانتىغا يارايىسەن، يۈر»، - تىرەجەپ تۇرىۋالغۇدەكمەن، ئۇلار سۆرىيەلمىگۈدەك. ئاخىر ئۇلار، « - بوپتۇ، مۇشۇ يەردىلا جىنىنى ئالايلى!» - دەپ ئايپالتىنى ئېگىز كۆتۈرگىدەك.

- بوۋا! بوپتۇڭنى شۇنداق قۇچاقلىۋاپتۇمەنكى، تىنالمىي قاپسەن. - بالام، نېمە بولدۇڭ؟ مەن بار، قورۇقما! - دېدىڭ، ئىسسىق باغرىڭغا مەھكەم بېسىپ. ئېغىز - بۇرۇنلىرىمنى قورققاق بېسىپ كەتتى. نەچچە كۈنلەرگىچە قىزىپ، جۆيلۈپ چىقتىم. بۇ چۆچەك بىلەن چۈش ئىسىمدىن چىقىمىدى. ئۆسمۈرلۈك دەۋرىگە يەتكەندە كۆپرەك ئويلايدىغان بولۇپ قالدىم، «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز»، - دەپ بىر - بىرىنى ئەجەل گىردابىغا ئىتتىرىدىغانلار ئەينى زاماندىلا بولۇپ ئۆتكەنمۇ؟ ھازىر تۈگەپ كەتتىمۇ؟ بىزنىڭ كوچىدا يوقمۇ؟

مەن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن كوچامغا نەزەر سالاتتىم. كوچىمىز - ئورغاقسىمان ئاي شەكىللىك خالتا كوچا. ھازىر «قوش مەسچىت» دېمىسە ھېچكىم بىلمەيدىغان بۇ كوچىمىزنىڭ ئەسلى نامى «ئايكوچا» ئىكەن. - شۇنداقمۇ، بوۋا؟ ئون توققۇز جۈپ دەرۋازا بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرىدىغان بۇ خالتا كوچىمىزدا كۆلىمى، قۇرلۇش نۇسخىسى، مۇنار - گۈمبەزلىرىنىڭ ئېگىزلىكىدىن تارتىپ، ئىچكى - تاشقى نەقىشلىرىگىچە ئوپئوخشاش ئىككى مەسچىت بار. سىرىدىن تارتىپ، پىرامىداسىمان قاپلىقلىق مىخلىرىغىچە تامامەن ئوخشىشىدىغان ئىككى دەرۋازىمۇ بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرىدۇ. ئىككى دەرۋازىدىن تەڭ چىققان ئىككى مۇسۇلمان بىر - بىرىگە سالام بېرىشمەيدۇ، تىنچ - ئامانلىق سورايدۇ. ئوڭ ياقىدىن چىققىنى ئوڭ ياقىدىكى، سول ياقىدىن چىققىنى سول ياقىدىكى مەسچىتكە راۋان بولىدۇ. ھېيت ئايەم كۈنلىرى ئىككى ياقىنىڭ جامائەتلىرى ئىككى توپ بولۇپ، چوڭ جامەگە قاراپ ماڭىدۇ. بىر - بىرىنىڭكىگە ھېيتلىمايدۇ. قۇدا - باجا بولۇشمايدۇ. بۇ تەرەپتىكىلەر مېيىت ئۇزىتىۋاتسا، ئۇ تەرەپتىكىلەر توي نەغمىسى قىلىۋېرىدۇ. ئىككى ياقىدىكى بالىلارنىڭ ئۆز ئارا دوست - ئاداش بولۇشىغا يول قويۇلمايدۇ. بۇ تەرەپتىكى بالىلارنىڭ لەڭلىكى ئۇ تەرەپ بوشلۇقىدا پەيدا بولغان ھامان شۇ تەرەپ بالىلىرىنىڭ تاش چالمىلىرىدا ئۆتمەتۈشۈك بولماي قالمايدۇ. ئۇ تەرەپتىكى كەپتەرۋازلار بۇ تەرەپتىكىلەرنىڭ كەپتىرىنى تۇتۇۋالغان ھامان قانات - قۇيرۇقلىرىنى يۇلۇپ - يۇڭداپ ئاسمانغا ئاتىدۇ. بۇ ياقىدىن - ئۇ ياققا ئۆتۈپ قالغان خوراز - مېكىيانلارنىڭ ھەر قاندىقى ئۆز كاتىكىگە قايتىپ كېلەلمەيدۇ. باشقا كوچىلارنىڭ ئۈستىگە قانچىلىغان كۆتۈرمە ئۆيلەر سېلىنغان. بىزنىڭكىدە بىرىمۇ يوق. ئىككى تەرەپ ئىناق بولمىسا، بىر - بىرىگە يول قويىمىسا، كۆتۈرمە ئۆي سالغىلى

بولمايدىكەن. شۇنداقمۇ، بوۋا؟

ئىككى تەرەپتىكى خوتۇن خەقلەر ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمى قارشى تەرەپ خوتۇنلىرىنىڭ غەيۋەت - شىكايىتىنى قىلىش بىلەن ئۆتدۇ. كىر سۈيى، يۇندىلار قارشى تەرەپتىكىلەرنىڭ بوسۇغا، تام تۈۋىلىرىگە تۆكىلىدۇ. كىر سۇلىرى قۇرۇپ ياكى توڭلاپ كېتىدۇكى، جېدەل ماجىرا قۇرمايدۇ. توڭلىمايدۇ.

ئاڭلىسام ئىككى ياقتىكىلەر ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان تارتقان دەرد - مۇشەققەت، ئازاب - كۈلپەتلىرىمۇ بىر - بىرىنىڭكىدىن قىلىشمايدىكەن. «توڭگان يىغلىقى» ۋاقتىدا باشقا كوچىلارنىڭ ھەممىسىگە مۇستەھكەم دەرۋازىلار بېكىتىلىپتۇ. بىزنىڭ كوچىدىكى ئىككى تەرەپ پۈتۈشلەلمەپتۇ، بىر دەرۋازىدىن كىرىپ چىقىشنى راۋا كۆرمەپتۇ. قوراللىق چىرىكلەر توسالغۇسىز كىرىۋېرىپتۇ، بۇلايدىغىنىنى بۇلاپ بۇلغايدىغىنىنى بولۇۋېرىپتۇ. ئىككى تەرەپ ئاچچىق ساۋاق ئالماپتۇ. پۇشايماق قىلىشماپتۇ. شىكشىسەي، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىق قىلغان زامانلاردا بىر - بىرنى چىقىشىۋېرىپتۇ، تۇتۇپ بېرىشىۋېرىپتۇ. نەتىجىدە ھەر ئىككى تەرەپتىن ھەپسىگە ئىلىنغان، قەتلە قىلىنغانلار تەڭ نىسبەتتە دېگۈدەك بولپتۇ. مانا ھازىر «ئۈچكە، بەشكە قارشى ھەرىكەت» ۋاقتى. ئۇلار بىر - بىرىنى غەزەپ بىلەن سۆكۈمەكتە، پاش قىلىشماقتا.

- ئۇ - ئوغرى!

- ئۇ - ئۆزى تويىسىمۇ، كۆزى تويمايدىغان ئەڭ چوڭ باج ئوغرىسى!

- ئۇ - يىرتقۇچ يولۋاس!

- ئۇ - ئەشەددىي يولۋاس!

گوپا ئۇلار بىر - بىرنى ئىتتىرىشمەكتە:

- مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز!

- ئۇ سېمىز، مەن ئورۇق. . . .

سەۋر - تاقەت قىلالىدىم، بەرداشلىق بېرەلمىدىم ئاخىر ساڭا مۇراجىئەت قىلدىم:

- بوۋا، ئوبدان بوۋا، كوچا - مەھەللىمىزنىڭ بىر ئەسىرلىك تارىخى ساڭا بەش قولىدەك

ئايان. ئېيتقىنا، كوچىمىزدىكىلەر ئەزەلدىن مۇشۇنداق نائىناقىمدى؟ نەچچە يىل ئالدىدا

سورسامغۇ سەن تېخى كىچىك، تېگى - تەكتىگە يىتەلمەيسەن دېدىڭ چوپچوڭلا بىر

يىگىت بوپ قالىدىغۇ مانا، ئەمدىغۇ ئېيتىپ بېرەرسەن؟ بوۋا، نېمانچە خىيالغا چۆكۈپ

كېتىدىغانسەن؟ مۇنچە تەقەززا قىلمىغىنە!

- ماقۇل، بالام، - دېدىڭ لەۋزىمنى يەردە قويماي، - ھازىر سەن كىچىك بالا ئەمەس،

ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، ئاق - قارنى پەرق ئېتەلەيسەن، گەپ - سۆزۈمنىڭ تېگى تەكتىگە يېتەلەيسەن، زېھنىڭ بىلەن ئاڭلا، سۆزلەپ بېرەي:

دۇرۇس، كوچىمىزنىڭ ئەسلى نامى «ئاي كوچا» ئىدى. ئايدەك يورۇق، يىللىق كوچا ئىدى. قان - قېرىنداشلىق مۇھەببىتى تاش - كېسەك، تام - تورۇسلىرىغىچە سىڭىپ كەتكەن ئىناق كوچا ئىدى، زورىدىن ھاكىم بەگدەك كاتتا زاتنىڭ ئىزى، موللا سادىق ئەلەم ئاخۇنۇم، ئابدۇرېھىم نىزارى قاتارلىق پىر - ئۇستازلارنىڭ نەزىرى چۈشكەن خىسلەتلىك كوچا ئىدى! ياسىن داموللا ھاجىم ھەزەرەتلىرى ئاخىرەتكە سەپەر قىلغاندىن كېيىن (ياتقان يېرى جەننەتتە بولغاي، ئىلاھە ئامىن) ئارىمىز بۇزۇلدى، بىر مەسچىت ئىككى بولدى، «ئاي كوچا» دېگەن تەۋەرىۋك نام «قوش مەسچىت» كە ئۆزگەردى. ئاغرىق - ئاداۋەت، بالايى - قازا باشلاندى!

مەرھۇم ئىمامىمىز ياسىن داموللاجىم ھەزەرەتلىرى ئاتاق - ئابرويۇلۇق مەرىپەتپەرۋەر زات ئىدى، پۇل - مال، ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنىڭمۇ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى. ھەقتائالا ئۇنىڭغا بىرچۇپ قوشكېزەك ئوغۇل ئاتا قىلغان. چوڭىنىڭ ئىسمى ھەسەن، كىچىكىنىڭ ھۈسەين ئىدى. بوي - ئىسكەت، رەڭ - چىراي، خۇلق - مىجەز جەھەتتىمۇ ئايرىۋالغۇسىز ھالدا ئوخشاشلىقى بىلەن ھەممىنى ھەيران قالدۇراتتى. ئۆگەندى، بىلىم تاپتى، يۇرت كەزدى، سودىگەرچىلىكنىڭ تىلىنى بىلدى، پۇل تاپتى. ئىمامىمىز ئۇشتۇمتۇت يېتىپ قالدى. ئوغۇللارغا خەت - خەۋەر ئەۋەتلىدى. ھۈسەين يېقىنراق بىر شەھەردە تۇرۇۋاتقانلىقى ئۈچۈن بۇرۇنراق كەلگەندى، دەرھال توپىنى قىلىپ، ئاتىلىق قەرزىدىن خالاس بولدى. ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ئاكىسى ھەسەنقارىم كەلدى. ئىمامىمىز ئۇنىڭ توپىنى قىلىپ قويغان كۈنىنىڭ ئەتىسى ناماز بامداتتىن بۇرۇن ئاخىرەتكە سەپەر قىلدى، كوچىمىز ئابرويۇلۇق ئىمامدىن ئايرىلدى، ئاقىل، مېھرىبان، دۇئاگوي ئاتىسىدىن ئايرىلدى. بىز ئەھلى جامائەت ياراملىق بىر ئىمامغا موھتاج ئىدۇق. مەرھۇم ئىمامىمىزنىڭ قوشكېزەك ئوغۇللىرىغا تىكىلدۇق. ھەر ئىككىسى بىلىملىك، خۇش پېئىل، ئەخلاق - پەزىلەتلىك ئەھلى سودىگەر يىگىتلەر ئىدى. قايسىسىنى تاللاش كېرەك؟ قاندا - يوسۇن بويىچە بىز ئاكىسىنى تاللىدۇق، شەرىئەت مەھكىمىسىنىڭ تەستىق مۆھرىنىمۇ ئالدىق. ھەممىمىز خاتىرجەم بولدۇق، بۇرۇنقىدەكلا بىر مەسچىتكە جەم بولدۇق.

خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن بۇ قوشكېزەكلەرنىڭ رەپىقىلىرىمۇ قوشكېزەك ئاچا - سىڭىللا ئىكەن. ئاچىسى ئالتۇنخېنىم بۇرۇن ياتلىق قىلىنىپ ھۈسەينقارىمىنىڭ، سىڭىلىسى تىللا خېنىم كىيىن ياتلىق قىلىنىپ، ھەسەنقارىمىنىڭ نىكاھىغا ئۆتۈپتۇ. خوتۇنلىرىمىزنىڭ

ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئۇلار چۆچەكلەردە تەسۋىرلىنىدىغان ھەرقانداق ساھىبجاماللاردىن گۈزەل، جەننەت ھۈرلىرىدىنمۇ چىرايلىق ئىكەن. ھۆسن - جامالدا كامالەتكە يەتكەن، باي، دۆلەتمەن قوشكېزەك يىگىتلەر بىلەن تەڭداشسىز گۈزەل قوشكېزەك پەرىزانلار كوچمىزنىڭ ئابرويى، شان - شەرىپى ئىدى. بىز ئۇلار بىلەن پەخىرلىنەتتۇق، ماختىناتتۇق. ئۇزاق ئۆتمەي بۇ قان - قېرىنداش قوشكېزەكلەرگە كۆز تەگدى، كوچمىزغا كۆز تەگدى! بىرلىك - ئىناقلىق ئاپتىپى بىلەن يورۇپ، ئىنسانىي مېھىر - مۇھەببەت ھارارىتى بىلەن ئىللىپ تۇرىدىغان «ئايكوچا» مىز ئائىناقلىق ئىس - تۈتەكلىرى ئاستىدا ئۆچ - ئاداۋەت جۇدۇنلىرى كېزىپ يۈرگەن قاراڭغۇ، سوغۇق «قوش مەسچىت كوچىسى» غا ئايلىنىپ قالدى!

ۋالى، ھاكىم، بەگ قاتارلىق چوڭ ئەمەلدارلار، قازاخۇنۇم، مۇدەررىس ئاخۇنۇم ئۇنۋانلىق كاتتا زاتلار ياكى ئاتاقلىق بايلار بولمىغان مەھەللىلەردىكى توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يىتىم، نەزىر - چىراغلارنىڭ ھەممىسىدە شۇ مەھەللىنىڭ ئىمامىنى تۆرگە باشلاش ئاتام زامانىسىدىن تارتىپ داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان قائىدە - يۇسۇن. بىز مۇھەسەن ئىمامنى تۆرگە باشلايتتۇق، ئىنسى ھۈسەيىنقارم ئۇنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئالاتتى. خوتۇن خەقلەرنىڭ ئولتۇرۇشىدا ئەھۋال باشقىچە بولۇپتۇ. ئالتۇنخېنىم: «مەن ئاچا، سىنىڭ يۇقىرى تەرىپىڭدە ئولتۇرۇشۇم كېرەك» دېسە، تىللا خېنىم: «مەن ئاكىنىڭ رەپىقىسى، ئىمامنىڭ رەپىقىسى، ئۆيىنىڭ تۆرى مېنىڭ!» دەيدىكەن. بۇلارنىڭ تالاش - تارتىش، چېدەل - ماجىراللىرى تۈپەيلىدىن ھەرقانداق توي ھازىغا ئايلىنىدىغان بولدى. بىز - ئەھلى جامائەت، ئاكا - ئۇكا قوشكېزەكلەرگە مۇراجىئەت قىلدۇق:

- ئىككى خېنىم ئوتتۇرىسىدىكى ئاغرىق - ئاداۋەتنىڭ ئاقبۇتىدىن تەشۋىشلەنمە - كىتىمىز. قان - قېرىنداشلىق رىشتىسىنى يىڭى باشتىن تۇتاشتۇرۇپ، ئۇلارنى ئىناق، بىزنى خاتىرجەم قىلىشقا يىلا.

ئاڭلىساق، ئاكا - ئۇكىلار مۇنداق پۈتۈشۈپتۇ: «ئەر جامائەت سورۇنلىرىنىڭ ھەر قاندىقىدا يۇقىرى ئورۇن ئاكىغا، مەزلۇم خەقلەر سورۇنىنىڭ ھەرقاندىقىدا يۇقىرى ئورۇن ئاچىغا مەنسۇپ!»

- مەن ئاكىنىڭ رەپىقىسى، ئىمام ئاخۇنۇمنىڭ رەپىقىسى، - دەپ تەكرارلاپتۇ تىللاخېنىم، - يۇقىرى ئورۇن - مەرتىۋە مىنىڭ!

- مەن ئاچا، - دېگەن سۆزىدە چىڭ تۇرۇپتۇ ئالتۇن خېنىم، - ئورنۇمنى تارتىۋېلىشقا ھەرگىز يول قويمايمەن!

ئاكا - ئۇكا ئۆز رەپىقىلىرىنى تولىمۇ قەدىرلەيدىكەن، ئەتىۋارلايدىكەن. ئۇلار ئارزۇلۇق

رەپىقىلىرىنى قايىل قىلالماپتۇ. زىددىيەت ئۆتكۈرلىشىۋېرىپتۇ. مەسچىتنىڭ بىقىنىدىكى ئۆيدە توي بولغان كۈنى بۇ ئاچا - سىڭىللار يەنە تۆر تاللىشىپ قاپتۇ. تۈرلۈك نازۇ - نېمەت، شېرىنلىكلەر بىلەن تولغان داستىخان ئۈستىگە بىر - بىرىنى بېسىشىپ، يۈز - كۆزلىرىنى تاتلاپ، چاچلىرىنى يۇلۇشۇپتۇ، تىل - ئاھانەت، يىغا - زارە، قىيا - چىيا كوچىنى بىر ئاپتۇ. مەسچىتكە كىرىۋېتىپ، ئۆز رەپىقىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغان ئىمام ئاخۇنۇم ئىختىيارسىز ھالدا بۇ يەرگە كىرىپ قاپتۇ، قارىسا باش كۆزلىرى قىممەت باھالىق يىپەك رومال ئىچىدە قالغان ئىككى ئايال بىر - بىرىنىڭ چىچىنى مەھكەم سىقىمداشقان ھالدا پومداقلىشىۋاتقۇدەك. ئۇلارنىڭ بوي تۇرقى ئوخشاش بولۇپلا قالماستىن بەس - بەس بىلەن كىيىشىۋالغان كىيىملىرىمۇ ئوخشاش ئىكەن.

- تۇر ئورنۇڭدىن! - دەپ گەجگىسىدىن يۇلۇۋاپتۇ ئىمام ئاخۇنۇم، - ھۇ، بىنومۇس ئالۋاستى! - شۇ سۆز بىلەن بىر كىچىك ساپتۇ.

- ھا - ھا - ھا! . . . - گۈلچەقەلىرى ئېچىلغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ تىللا خېنىم - تۆر تاللىشىۋالغانغا تۈيە، بىنومۇس ئالۋاستى!

ئالتۇنخېنىم ئاغزىنى سىلىغانىكەن، ئاپئاق ئالغىنى قىپقىزىل قانغا بويلىپتۇ. ئۆز ئۆمرىدە مەرھۇم ئاتا - ئانىسىدىن ياكى ئىرىدىن ئازار يەپ باقمىغان خېنىم بۇ ئىزا - كۈلپەتكە بەرداشلىق بېرەلمەپتۇ - دە:

- ھۇ، خوتۇننىڭ تامبىلىغا سەجدە قىلىدىغان مۇناپىق - دېگىنىچە، بىر پىيالە رىشالىنى قەھەر - غەزەپ بىلەن ئېتىپتۇ. ئىمامنىڭ قاڭشىرى يىرىلىپتۇ. يۈز - كوزىلىرى ئاپئاق رىشالە بىلەن قىپقىزىل قان ئارىلاشمىسىغا كۆمۈلۈپتۇ.

كۈن - تۈنلەر ئاغرىق - ئاداۋەت ئىچىدە ئۆتمەكتە ئىدى. نائىپناقلىق ئۈششۈكى قوشكېزەك ئاكا - ئۇكىلار يۈرىكىدىكى قان قېرىنداشلىق ھارارىتىنىڭ ئورنىنى ئىگىلىۋېلىش خەۋپى قاش - كىرىپك ئارىلىقىدا تۇراتتى. بىز بۇلارنى ئەپلەشتۈرۈش - ياراشتۇرۇش يولىغا قەدەم قويدۇق.

- خوتۇننى تالاق قىلىۋەتسۇن! - دەپ شەرت قويدى ئاكىسى، - شۇ چاغدىلا مەن ئۇ ئالۋاستىنىڭ ماڭا قىلغان ھاقارىتىنى ئەستىن چىقىرىمەن. ئۇكامنى بۇرۇنقىدەكلا قەدىرلەيمەن.

- خوتۇننى ئۈچ تالاق قىلىۋەتمىگۈچە، - دېگەن شەرتنى قويدى ئۇكىسىمۇ، - مەن ئۇنىڭ خوتۇنۇمنى ھاقارەت قىلغان، بىر تال ئېزىق چىشىنى سۇندۇرۇۋەتكەن گۇناھىدىن كېچەلمەيمەن!

ياراشتۇرۇش يولىدا تاشلانغان قەدەم، سىڭدۈرۈلگەن ئەجرلەر زايا كەتتى. پىتنە - پاسات كۆپەيدى، زىددىيەت كۈنسېرى چوڭقۇرلاشتى. ئىناق قوشنا ھەقەمسايىلەر مۇچەك - چېكى كۆرۈنمەس تالاش - تارتىش چۆلىدە قۇيۇندەك پىرقىراشقا باشلىدى. بىر قىسىملار ئالتۇنخېنىمنىڭ، بىر قىسىملار تىللا خېنىمنىڭ تەرىپىنى ئالدى. ھەركىم ئۆزى ھىمايە قىلىدىغان تەرەپنىڭكىنى توغرا دېدى. پىتنە پاسات ئارقىلىق جان باقىدىغان ناچىنىس، نائەھلىلەر مۇچىقىپ قالدى. ئۇلار ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىللار ئوتتۇرىسىدا كېچە - كۈندۈز گەپ توشۇپ، ئوت ئۈستىگە ياغ چېچىشتى. بەزىلەر ھۈسەينقارمىنىڭ ھۇجرىسىغا خۇپىيانە كىرىپ: «سىلى ئاكىلىرىدىن چوڭ، سېمىز تۇغۇلغان. باشلىرىمۇ ئاكىلىرىنىڭكىدىن يوغانراق ئىدى. ئاكا بولۇشقا ھەسەنقارم ئەمەس، دەل ئۆزلىرى مۇناسىپ» دەپ قۇتراتقۇلۇق قىلسا، تىللا خېنىمنىڭ يېنىغا ئوغرىلىقچە كىرىپ: «بۇرۇن تۇغۇلغىنى ئاچىلىرى ئەمەس، دەل ئۆزلىرى ئىكەنلا، كىندىك ئانا بىر كېچە - كۈندۈز تەۋەللۇت ئۈستىدە تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئۇيقۇسىزلىق ئىچىدە گاڭگىراپ قىلىپ، ئىككىلىرىنى ئالماشتۇرۇپ قويغانىكەن.» دەپ ئوت قۇيرۇقلۇق قىپتۇ. بەزىلەر ئالتۇنخېنىمغا ئەقىل ئۆگىتىپتۇ: «ئەرلىرى ھۈسەينقارم سودىگەرچىلىك قىلمەن دەپ يول ئازابى - گۆر ئازابى تارتسا، سىلى ئۆزلىرى تەنھالىق، تەشئالىق دەردىنى تارتتىلا. ھەسەنقارم بولسا، شەھەردىن چىقماي تىجارەت قىلىپ مۇشەققەتسىز ھالاۋەت كۆرىدۇ. توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يىتىم، نەزىر چىراغلاردىن كېلىدىغان تاپاۋەتمۇ ئاز ئەمەس. ۋەخىپلەرنىڭ كىرىمچۇ تېخى! قۇربان ھېيتتا پۈتۈن كوچىمىزدا قۇربانلىق قىلىنغان قويلارنىڭ تىرە - ئۈچەي، كالا پاقالچاقلىرى شۇ ئۆيگە قاراپ ئاقىدۇ. تىللاخاننى يوغىناتقان ئاشۇ پايدا - تاپاۋەت ئەمەسمۇ؟ ئەرلىرى ھۈسەينقارمۇ ئەھلى ئىلىم، قارىي قۇرئان كىشى، ھەرقانداق جامە ئىماملىقنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدۇ. ئاكىسىدىن ئوبدانراق قۇرئان تىلاۋەت قىلالايدۇ، تەپسىر ئېيتالايدۇ. ئاكىسى بىلەن چىرايلىقچە پۈتۈشۈپ نۆۋەت بىلەن ئىماملىق قىلسا بولمامدۇ؟ ئاكىسى بىر ئاي ئىمام بولسا، ئۆكسى بىر ئاي، بۇ يىل ئاكىسى ئىمام بولسا، كېلەر يىلى ئۆكسى...»

بۇ مەسلىھەت ئالتۇنخېنىمغا يېقىپ قاپتۇ، ئېرىنىمۇ قايىل قىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىماملىق دەۋاسى باشلاندى. بىر قىسىملار ھۈسەينقارمىنى قوللاپ، قۇۋۋەتلەپ مەھكىمە شەرىئەگە بارسا، بىر قىسىملار ھەسەنقارمىنىڭ ئۆمۈرلۈك ئىمام بولىشىنى تەلەپ قىلىپ بېرىشتى. ھەرتەرەپ ئۆزى ھىمايە قىلغان كىشىنىڭ خىسلەت پەزىلەتلىرىنى ماختاپ كۆككە كۆتۈرۈپ، ئۆزى رەت قىلغان كىشىنىڭ ئېۋەن نۇقسانلىرىنى كۆپتۈرۈشتى. شەرىئەت بۇ دەۋانى ھەل قىلىشقا چارىسىز قالدى، دوتەي - ئامبالارمۇ ئامال قىلالمىدى، ئۆز

قوللىغۇچىلىرىنىڭ تەلىپى ۋە ئالتۇن خېنىمنىڭ تەقەززاسى بويىچە ھۈسەينىقارم ئاخىر ئۈرۈمچىگە راۋان بولدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان ھەسەنقارمۇ دەرھال ئاتلىنىپ ھۈسەينىقارمىدىن بىر كۈن كېيىن ئۈرۈمچىگە يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ - نىقابلىق يالماۋۇز ياڭ جاڭجۈننىڭ قۇمۇل خەلق قوزغىلىڭىنىڭ مەشھۇر سەركەردىسى تۆمۈرخەلپىنى قەتل قىلغان كۈننىڭ ئەتىسى ئىكەن. ئۇ غەربىي دىيار خەلقىنى مەڭگۈ مەھكۇملىققا قالدۇرۇشنىڭ چارە تەدبىرى ھەققىدە قالتىس بىر كىتاب يېزىشقا كىرىشىپ، يۇڭ قەلەم بىلەن مۇنۇلارنى يېزىۋاتقان چاغ ئىكەن: «... بۇ خەلقنىڭ دىنى بىر، خۇداسى بىر، پەيغەمبىرى بىر، كەئبىسى بىر، مەزھىپى بىر، تىلى بىر، بۇ ئالتە بىرلىك ئۈستىگە دىل بىرلىكى - زىچ ئىتتىپاقلىق قېتىلىدىغانلا بولسا، تۈگەشكىنىم شۇ، تەختى - بەختىمنىڭ گۇمران بولغىنى شۇ!...»

- ئوغلۇم ئاڭلاۋاتامسەن؟ ئۇ، ئۆز ھۆكۈمىنى مۇنداق شەرھىلەۋاتقانكەن: «دىل بىرلىكى - تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىكنىڭ ئالتۇن ئاچقۇچى، باي - باياشاتلىقنىڭ ئۇلى، بىلىم - مەرىپەتكە ئىنتىلىش، ئويغىنىش، ئۆز - ئۆزىنى تونۇۋېلىشنىڭ ئاساسدۇر، بۇ «بىرلىك» تىن ئارتۇق خەۋپ - خەتەر يوق ماڭا!...»

ھۈسەينىقارم دەل مۇشۇنداق پەيتتە ياڭ جاڭجۈننىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ، جاڭجۈن ھۈسەينىقارم ئىنئام قىلغان 100 دانە تىللانى ئاپتۇ، ئەرزىگە قۇلاق ساپتۇ ۋە خىيال سۈرۈپ قاپتۇ، شۇئەسنادا ھەسەنقارمۇ كىرىپ كەپتۇ - دە 100 دانە تىللانى ئالدىغا قويۇپتۇ، ئەرزىنى بايان ئەيلەپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. جاۋاب كۈتۈپ قول باغلاپ تۇرۇپتۇ.

- ئويلىشىپ باقاي، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ جاڭجۈن.

ئاكا - ئۇكىلار بىر - بىرىگە تۇيدۇرماستىن ئۇقۇشۇپ - سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈپ «ئويلىشىپ باقاي» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى بىلىۋاپتۇ. ئاكىسى 120 تىللا ئىنئام قىلغان بولسا ئۇكىسى 150، ئىككى يۈزنى ئىنئام قىلىۋېرىپتۇ. ھەسەنقارم ئاكىلىق ئورنى تۈپەيلىدىن بۇ دەۋادا ئۆتىدىغانلىقىغا ئىشىنىپ كېتىپ. ئىنئام يوللاشتا ھۈسەينىقارمغا يېتىشەلمىگەن بولسا كېرەك، شۇڭلاشقا ياڭ جاڭجۈن :

- سەنمۇ مەسچىت سال، ئىمام بول! - دەپ بۇيرۇپتۇ ھۈسەينىقارمغا - سىنىڭ قوللىغۇچىلىرىڭنىڭ ئەجدادى تەرىپىدىن مەسچىتكە ۋەخپە قىلغان دۇكان - ساراي، يەر - زېمىنلارغا سەن ئىگىدارچىلىق قىل! ھەسەنقارمغۇ مۇنداق دەپتۇ:

- ئەسلىدىكى مەسچىتكە ئىمام بولۇۋەر. سىنىڭ قوللىغۇچىلىرىڭنىڭ ئەجدادى تەرىپىدىن مەسچىتكە ۋەخپە قىلغان دۇكان - ساراي، يەر - زېمىنلارغا سەن ئىگىدارچىلىق قىلىۋەر!

دەۋادا ئۇتقان، غەلبە خۇشاللىقىغا چۆمۈلگەن ھۈسەيىنقارىم ئۆز ئىچىدە مۇنداق قارازغا كەپتۇ؛ شۇنداق بىر جامە سالدۇرايىكى، نامم ئەلگە تارالسۇن، شۆھرىتىم كۆككە يەتسۇن، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كونا مەسچىت بويۇن قىسىپ بىر چەتتە قالسۇن!
ھەسەنقارىم بۇنى بىلىۋالغاندەكلا سوراپتۇ:

- جاڭجۈن ئالىيلىرى، قۇرۇلغۇسى مەسچىتنىڭ كۆلىمى، شەكىل - نۇسخىسى
- كونا مەسچىت بىلەن ئوپ - ئوخشاش، - دەپ جاكارلاپتۇ جاڭجۈن، - بىر قەدەم كەڭ - تار، بىر غېرىچ ئېگىز - پەس، بولۇشىغا يول قويۇلمايدۇ، گۈل نەقىشلىرىدىن تارتىپ، سىر بويماقلىرىغىچە ئوپ - ئوخشاش بولۇش كېرەك!
بىلىدىڭمۇ، ئوغلۇم؟ «قوش مەسچىت» نىڭ تارىخى ئەنە شۇ! ئايدەك يورۇق، باھاردەك يىللىق كوچمىزنىڭ تۇماندەك تۇتۇق، جۇدۇن پەسلىدەك سوغۇق كوچىغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنىڭ تۈپ سەۋەبى ئەنە شۇ!

جىنىم بوۋا! ئاخىرەتكە سەپەر قىلغىنىڭغا چارەك ئەسىر بولغان بۈگۈنكى كۈندە مەن ئايرىلغىنىمغا شۇنچە يىللار بولغان يۇرتۇمغا قاراپ كېتىۋاتمەن، نۇرانە چېبرىك ۋە ئوتلۇق نەپەسلىرىڭ بىلەن ئىللىپ تۇرىدىغان كوچامغا قاراپ كېتىۋاتمەن، يېقىنلاشقانسىرى سېغىنىش - ئىنتىزارلىق ئوتلىرى لاۋۇلدىماقتا، تەشۋىش - ئەندىشىلىرىم كۈچەيمەكتە: ئاھ، مېنىڭ كوچام، قانلىق تارىخى سەرگۈزەشتەرنى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن ھەسرەت - نادامەتلىك كوچام! تىنچ، ئىتتىپاقلىق باھارىنىڭ ئارامبەخش ئاپتېپىدا يورۇپ يىللىغانسەنمۇ ياكى ئۆزھالىتىڭچە تۇرىۋەرگەنسەنمۇ؟ سۈبھى - سەھەر ۋاقتىدا قارىمۇ قارشى ئىككى دەۋازىدىن تەڭ چىققان ئىككى مۇسۇلماننىڭ «ئەسسالا مۇئەلەيكۇم، ۋەئەلەيكۇم ئەسسالا» نى بەجا كەلتۈرۈپ بىر مەسچىتكە قاراپ دوستانە قەدەم تاشلاۋاتقانلىقىنى كۆرەرمەنمۇ ياكى ئەينى زامانلاردىكىدەك «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز» دەپ بىر بىرىنى ئىتتىرىشىۋاتقان نادانلارنىمۇ؟ ھۆرمەتلىك يىڭى ئىمامىمىز بىر مەسچىتكە جەم بولغان ئەھلى جامائەتتىن: «ئىنساننىڭ خار ۋە زەبۇن بولۇشىغا سەۋەب نېمە دۇر؟» دەپ سورىسا، پۈتكۈل جامائەت: «ئىككى نەرسىدۇر: بىرى جاھىللىق ۋە نادانلىق؛ ئىككىنچىسى، تەپرىق ۋە ئىختىلاپتۇر» دەپ جاۋاب بەرسە؛ «ئىززەت - ئابروي، قۇۋۋەت نېمە بىلەن بولۇر؟» دېگەن ھامان: «بىلىم - مەرىپەت، ئىتتىپاقلىق بىلەن بولۇر»^① دەپ يەكدىللىك بىلەن جاۋاب بەرسە، خۇشاللىقتىن يۈرەكلىرىم يىرىلىپ كەتمەسمىدى؟ سىنىڭچۇ، بوۋا! بوش، بىكار قالغان يەنە بىر مەسچىتنىڭ كۆز گۆھەرلىرىمىز، ئۈمىد يۇلتۇزلىرىمىز ئۈچۈن ئارامبەخش باغچە، يەسلى قىلىپ بېرىلگەنلىكىنى كۆرسەمچۇ؟ ئۇ چاغدا مەن غەمكىن قەبرەڭنى مەھكەم

قۇچاقلاپ، بار ئاۋازىم بىلەن خىتاب قىلماسمىدىم :
- بوۋا، جىنىم بوۋا، خاتىرجەم بول، ئارزۇ مۇرادىڭ گۈل - چېچەك ئاچتى!

1986 - يىلى، يانۋار. قەشقەر.

ئاپتۇر ئىزاھاتى:

① سۇئال - جاۋاپلار «ئاقائىد زۆرۈرىيە» دىن ئېلىندى.
مەمەتئېلى زۇنۇننىڭ «شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» نەشر قىلغان «قوش
مەسچىت» ناملىق ئەسەرلەر توپلىمىدىن ئېلىندى.

تۇمارسى

ئابدۇللا ساۋۇت

مىلادىدىن بۇرۇنقى 531- يىلى

تەڭرىتېغىنىڭ غەربى - جەنۇپ ئېتىكىدىكى بۈك باراقسان ئۆسكەن، بېشى - ئاخىرى كۆرۈنمەيدىغان قوچۇرا (قارىغايىنىڭ بىر خىلى) ئورمانلىقلىرى بارا - بارا ئارقىدا قالدى. ئاتلار كالىلار قوشۇلغان، ئۇزۇن ئوقلۇق چاقلرى ئىگىز ھارۋىلار سېپى چەكسىز كەتكەن تۈزلەڭلىككە كىرىپ كەلدى. دۇمباق ناغرا نەي ئاۋازلىرى ھاۋانى تىرتىتتى. ھارۋا سەپلىرىنىڭ ئىككى يېنىدا، ئارقىسىدا قۇراللانىغان چەۋەندازلار، ئەر ئايال ئاتلىقلار كەلمەكتە ئىدى، قۇيۇق ئۆسكەن ئوت چوپىلەر، گۈل گىيىلار قۇياش نۇرىدا جۇلالاپ ئالتۇن رەڭگە كىرىپ كۆزلەرنى قاماشتۇراتتى. سول تەرەپتىكى يانباغرىلاردا يىلقىلار توپى چېپىشىپ، كىشىنىشپ يۇرۇشەتتى، بىر بىرىنى تېپىشەتتى، قوغلىشاتتى. تۇسۇن ئاتلار سەكرىشىپ، ئەر كىلەپ ئوينىشاتتى. ئوڭ تەرەپتە - يىراقلارغا سوزۇلغان چۆل دەشتىلەردە لوكىلىرى تىك كۆتۈرۈلگەن تۆگىلەر بوي تارتىپ قالغان بوتىلاقلرىنىڭ سۆڭىكىچىنى بۇراپ، بوۋۇق! - بوۋۇق! قىلىپ ئاۋاز چىقىرىپ ئۇيان - بۇيانغا يانتاق ئىزدەپ ماڭاتتى.

يىراقتا مال ئىتىنى ئەگەشتۈرگەن، چەۋەندازلارچە ياسىنىۋالغان ئاتلىق چوپان ناخشا

ئېيتماقتا ئىدى:

ئالىپ ئەر توڭا ئۆلدىمۇ ،
ئىسىز ئازۇن قالدۇمۇ ،
ئۆزلەك ئۆچىن ئالدىمۇ ،
ئەمدى يۈرەك يىرتىلۇر

(يەشمىسى)

باتۇر ئەر توڭا ئۆلدىمۇ ،
ۋاپاسىز دۇنيا قالدۇمۇ ،

پەلەك ئۆچىنى ئالدىمۇ ،
ئەمدى يۈرەك پارە بۇلۇر .

ئەفرا سىياپنىڭ ئۆلۈمىگە بېغىشلانغان ، ئۇزۇن ۋاقىتتىن بۇيان ئەل ئارىسىدا تارقىلىپ
ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان قايغۇلۇق ، مەڭگۈ ئۈنۈلماس داستان ئاھاڭلىرىنى شامال ئۇچۇرۇپ
كەلدى . تۇمارىنىڭ گۈزەل چىرايى غەمكىن تۇس ئالدى ، ئۇزۇن قاپقارا كىرىكىلىرىدە ياش
تامچىلىرى يالتىرىدى . قۇم بارخانلىرى تەرەپتىن قولغا قارچۇغا قوندۇرۇلغان ئوۋچى
توختاپ جاۋابەن ناخشا ئېيتتى :

ياغى ئوتىن ئۆچۈرگەن ،
تويىدىن ئانى كۆچۈرگەن ،
ئىشلار ئۈزۈپ كەچۈرگەن ،
تەگدى ئوقى ئۆلدۈرۈ .

يەشمىسى :

دۈشمەن ئوتىنى ئۆچۈرگەن ،
ئۆز يېرىگە قوغلىغان ،
بېشىدىن جىق ئىش ئۆتكەن ،
بىراق ئەجەل ئوقى تەگدى .

ئالىپ ئەرتۇڭا دەپ ئاتالغان تۇران پادىشاھى ئەفرا سىياپ ئىران ئەھمانىلار
سۇلالىسىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشلىرىغا قارشى بىر ئۆمۈر جەڭ قىلغان قەھرىمان ئىدى .
بىر قېتىملىق جەڭدە پادىشاھ قوبىيىنى 1 نۆدەرنىڭ دادىسى مۇنى چەھرە ئەفرا سىياپنىڭ
لەشكەرلىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى . ئەفرا سىياپ ، دادىسىنىڭ ئۆچىنى ئېلىش ئۈچۈن
جەڭگە ئاتلانغان قوبىيىنى 1 نۆدەر بىلەن قاتتىق ئۇرۇشلارنى قىلىپ ئۇنى يەڭدى . بۇنداق
ئۇرۇشلار كىيىنكى چاغلاردا كۆپ قېتىم يۈز بەردى . مىلادىدىن بۇرۇنقى 632- يىلى بىر
قېتىملىق جەڭدە ئەفرا سىياپ مۆكۈپ ياتقان دۈشمەننىڭ ئاتقان ئوقىدا ھالاك بولدى .
تۇران زىمىنىدا ياشاۋاتقان ساك ، ئاۋار - ئارىيان ، ھۇنگار ، تۇرا ، تۈرك . . . قەبىلىلىرى

ئۇلۇغ پادىشاھ ئەفرا سىياپنىڭ ئۆلۈمىگە يىغلاپ قوشاق قېتىشتى . تۇمارس زامانىسىغا كەلگەندە بۇ قوشاقلار كۆپۈيۈپ ، بېيىپ نەچچە يۈز كوپىلىتلىق مەشھۇر داستانغا ئايلاندى . پادىشاھ - خانلار ، ئاقساقال - سەركەردىلەر ، باقىشلار (ئالىم ، ئالدىن بىشارەت بەرگۈچى) ئۆلسە ئاشۇ داستان ئاھاڭغا سېلىنىپ ئوقۇلاتتى . توي تۆكۈن ، بەزمە - سۇرژەك (مەشرەپ) لەردىمۇ ئاۋال ئەفرا سىياپ كۈيلەنگەن ئەشۇ قوشاقلار ئوقۇلۇپ ئاندىن باشقا ناخشىلارغا ئوتتەتتى . چوپانلار ، ئوۋچىلار ، چەۋانداز - جەڭچىلەر نىڭ كۆپىنچىسى بۇ قوشاق - داستاننى يادقا بىلەتتى ۋە بالىلىرىغا ئۆگىتەتتى .

ھارۋىلار سېپىنىڭ ئالدىدا كەڭ سايىۋەنلىك چاقىلىرى بىرونىزدا چەمبەرلەنگەن ، شۇتسىغا تۆت ئاق ئات قۇشۇلغان شاھانە ھارۋا كەلمەكتە ئىدى . ھارۋىدا تۇمارس ئولتۇراتتى . ھارۋىنىڭ ئىككى يېنىدا ئۇچلۇق تىرە قالپاق ، تېرە پەشمەت كىيگەن ، سىدىرىم (تاسما ، كەمەر) لىرىغا ئەگنەك (قىلىچ) ئاسقان ئالتە چەۋانداز ۋە تۇمارسنىڭ قىرناق (چورە ، دىدەك) تۆتى ئاتلىق ئاتلىق ھالدا كېلەتتى . تۇمارس ئوغلى سىپارگاپىرسنىڭ توي مەرىكىسىنى ئۆتكۈزگەن بۇلۇپ ، شۇ تاپتا ئۇ كىلىن كۆچۈرۈپ كېلىۋاتاتتى . كېلىن - ئىلى ۋادىسىدىكى قۇز ئوردا (ئىلىدىكى قاش دەرياسى بۇيىغا بىنا قىلىنغان شەھەر) ئاقساقىلىنىڭ گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق ، ساھىبچىمامل قىزى - زارىنا ئىدى . قۇز ئوردو - ئەفرا سىياپنىڭ قىزى قەزۋىن ئۆز نامىغا بىنا قىلدۇرغان شەھەر ئىدى . ئۇ قوينى كەڭ ، ساپ ھاۋالىق ، باغۇ بوستانىق گۈزەل دىيار ئىلىدا ئۆسكەچكىمۇ ، ياكى ئالى نەسەپلىك ئائىلىدە تۇغۇلغاچقىمۇ ، ئىشقىلىپ بالقاش كۆلى (قازاقىستاندىكى بىر كۆل) ، دەشتاتا (گەنسۇدىكى دۇنخۇاڭ) ، ئىلى ۋادىسى ، پەرغانە (ئۆزبېكىستاننىڭ رايۇنى) ، تەڭرىتاغ ئەتراپلىرى ، ئوردۇ كەنت (ھازىرقى قەشقەر) ۋە ھىندىقۇش (جۇڭگو ، ھىندىستان ، پاكىستان ، ئافغانىستان چىگرىلىرىدىكى تاغلار) تاغلىرىنىڭ ئېتەكلىرىدە ياشايدىغان قەبىلە - قەۋملەر ئارىسىدا گۈزەللىكتە داڭقى بار ئىدى ، تېرىدىن نەپىس ئىشلىنىپ تىكىلگەن تويلۇق كىيىملەر ئۇنىڭ زىبا بەستىگە بەكلا ياراشقانىدى . قالپىقى ، بوينى ، قۇلاقلىرىغا ئېسىلغان جېنىجۇ (ئۈنچە مەرۋايىت ، گۈھەر) لار ئۇنىڭ ھوسنىگە ھۆسن قۇشۇپ تۇراتتى .

توي كۆچۈرگۈچىلەر قۇز ئوردۇدىن ئۇزاپ چىققاندىن بۇيان قارلىق چوققىلىرى پەلەككە تاقاشقان تاغلار ئارىسىدىن ، تىك خەتەرلىك داۋانلار ئارىسىدىن ئۆتتى . سوقماق ئىگىز - پەس يانباغىرلاردا ئايلىنىپ ماڭدى . قېيىن - قۇچۇرا ئورمانلىقلىرى ئارىسىدىن يول تاپتى . كۆز ياتقۇسىز - كەڭ يايلاقلىرىنى ئارقىدا قالدۇردى . قۇملۇقلار ، دەشتىلەر ،

يايلاقلاردا سەپەر توختىماي داۋام قىلدى . كىچە بىلەن كۈندۈز ئالمىشىپ تۇردى . شام تاڭغا ئۇلاندى ، ئادەملەر چارچىدى ، تالچىقتى . ئات كالىلار ھالسىرىدى ، بىراق سپار گاپىرس سەپەر ئازاۋىنى قىلچە سەزمىدى . ئۇ ھەممىنى ئۇنۇتقان ھالدا ئۆز قەبىلىسىنىڭ نامىغا مۇناسىپ – ماسساگىتلارچە چىدام ۋە باتۇرلۇق بىلەن ھەركەت قىلاتتى . ماسساگىتلار – مەشھۇر ساك قەبىلىلىرى ئىچىدىكى ئەڭ باتۇر ، جەڭگىۋار بىر ئۇرۇق بۇلۇپ ، ئۇلۇق باتۇر ساكلار دىگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى . ئۇلار تۇمارىنى سۆيۈملۈك ، مېھرىبان دانىشمەن ئانا سۈپىتىدە ياخشى كۈرەتتى ، ھورمەتلەيتى ۋە ئۇنىڭ ئەمرىمەن ، تۇغراغ (بۇيرۇق) لىرىنى جان پىدالىق بىلەن بىجا كەلتۈرەتتى ، ماسساگىتلار ئاسىيادىكى باشقا قېرىنداش قەبىلە – ئۇرۇقلارغا ئوخشاشلا كۆچمەن تۇرمۇش كەچۈرەتتى ، سۇ يايلاق قوغلۇشۇپ چارۋا باقاتتى . سپار گاپىرس تۇمارىنىڭ يالغۇر ئوغلى ئىدى ، شۇ تاپتا ئۇنىڭ قەلبىدىكى خۇشاللىق ۋە بەخت تۇيغۇلىرىنى تەسۋىرلەشكە تىل ئاجىز ئىدى . تۇمارىسىمۇ توي قىلىش ، كىلىن يۆتكەش دەبدەبىسى بىلەن مەستخۇش بۇلۇپ ، قانچىلىك يول باسقانلىقىنى بىلمەيلا قالدى . ھارۋىلار سىپى ياكسارتىس (سىر دەرياسى ، ئوزبىكىستاندا) دەريا ۋادىسىغا يېقىنلاپ بارماقتا ئىدى . ئۇلارغا نۇرغۇن ساك كۆچمەنلىرى ئەگىشىۋالغان ئىدى . يايلاقلار ، ئىدىرلار ، سازلىق – جاڭگاللار ، قۇملۇقلار بىر بىرىگە ئۇلۇشۇپ ئۇپۇققىچە سۈزۈلۈپ باراتتى . تۇمارىنىڭ ئالدىدا – چوقايىنىڭ يېنىدا گىدىيىپ ئولتۇرغان قېرى ھارۋىكەش تىلما قامچىسىنى پات پات ھاۋادا سىلكىپ – تارسىلىدىتىپ ئاتلارغا ھەيۋە قىلاتتى . ئاتلار گاه چاپاتتى ، گاه يۇرغىلايتتى ، گاه توختايتتى . قىز كۈچۈرگۈچىلەر دەررۇ گۈلخان يېقىشاتتى . كاۋاپ ھىدى ئەتراپقا تارقايىتتى . يۇلتۇزلار جىمىرلايتتى ، تاڭ ئاتاتتى . تىلما قامچىنىڭ تارسىلىدىغان ئاۋازى ھاۋادا ئەكس سادا پەيدە قىلاتتى . ئاتلار يەنە مېڭىشقا ، مەجبۇر بولاتتى . ئاتلار ھارۋىنى شامالدىك تېز سورەپ ماڭغاندا قېرى ھارۋىكەش :

– ئوغۇر! ئوغۇر! (ئوڭۇشلۇق بولسۇن ، خەيىرلىك بولسۇن) – دەپ ۋاقىراپ قۇياتتى .

كۈز شامىلىدا دەل دەرەخلەر ، گۈل گىيالار نىڭ سارغايغان يۇپۇرماقلىرى شىلىدىرلاپ لەرزى تۆكۈلمەكتە ئىدى . ھارۋا سەپلىرىگە ئەگىشىپ كېلىۋاتقانلار بىردىن – ئىككىدىن قېقىلىپ ، يەنە باشقىلىرى قۇشۇلۇپ كېلەتتى . يول تۈگىمگە نىسبەتەن تۇمارىنىڭ مەستخۇشلىقى يوقۇلۇپ ئۆزىچە خىيالچان بۇلۇپ قالدى . ئەجداد – بوۋىلىرىنىڭ ، ئاتا ئانىسىنىڭ كەچۈرمىشلىرى ، ئۆزى بېسىپ ئۆتكەن ھايات مۇساپىسى كۆز ئالدىدىن بىر بىرلەپ ئۆتەتتى .

بىر كۈنى ، سەل سوغ لېكىن ئۇچۇق ھاۋادا بىر توپ كەپتەر ھارۋا سەپلىرىنىڭ – زارىنا

ئولتۇرغان ھارۋا ئۈستىدىكى بوشلۇقتا ئايلىنىپ پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى . بىر توپ موللاقچى كەپتەر نوۋەتلىشىپ يۇقىرغا ئۆرلەپ ، قاناتلىرىنى پاقىلدىتىپ ئاۋاز چىقىرىپ موللاق ئاتتى - دە يەنە ئۆز توپىغا يىتىشىۋالدى . كەپتەرلەرنىڭ قىزىقارلىق ھەرىكىتى داۋام قىلىۋاتقاندا تۇيۇقسىز بىر لاچىن كۆك قەرىدىن غۇيۇلداپ ئۇچۇپ چۈشتى دە كەپتەرلەر توپىغا ئۆزىنى ئوردى ، بىر كەپتەر تۈكلىرىنى تۈزۈتقان پېتى پەسكە موللاقلار چۈشۈشكە باشلىدى . باشقا كەپتەرلەر تەرەپ تەرەپكە قاڭقىشتى . ھارۋىلاردىكى ئاقساقاللار ، سەركەردىلەر ، ئاياللار ، قىزلار ، ياخشى پالچىلار ۋە چەۋەندازلار ئارىسىدىن قىيا چىيا چۇقان سورەن كۈتۈرۈلدى . تۇمارس خىيالىدىن چۆچۈپ ئۆزىگە كەلدى . بېشىنى ئېگىپ سايىۋەن گىرۋىكىدىن كۆككە قارىدى . لاچىن ھاۋدا بىر پىقىراپ - ئايلىغاندىن كىيىن قارا قاناتلىرىنى كەڭ يېيىپ پەسكە شۇڭغۇدى ۋە يەرگە چۈشۈپ كېتىشكە ئاز قالغان ئولجىسىنى ئۆتكۈر تىرناقلىرى ئارىسىغا قىسىپ يەنە ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى - دە دەريا تەرەپكە ئۇچۇپ كەتتى . ئەشۇ ھادىسىنى دەسلەپ قىزىقىپ كۆرگەن زارىنا كىيىنكى ئېچىنىشلىق كۈرۈنۈشتىن سەسكىنىپ كۆزلىرىنى چىڭ يۇمۇۋالدى ، ۋۇجۇدىنى سوغ تىترەك باستى . >> كەپتەرلەر نىمە ئۈچۈن دەل مېنىڭ باش ئۈستۈمدە ئۇچىدۇ ؟ لاچىن نىمە ئۈچۈن باش ئۈستۈمدە بىر كەپتەرنى سۇقۇپ ئولتۇرىدۇ ؟ بۇ بىر شۇملۇقنىڭ ئالامىتىمۇ قانداق ؟ بۇ ھادىسە ھاياتىم بىلەن مۇناسىۋەتلىكمۇ يوق ؟ يۇرتقا بارغان ھامان قېرى باخشىنى تېپىپ پال ئاچقۇزمەن << تۇمارسنىڭ يۈرىكىمۇ ۋىزىلداپ ئېچىشتى . ئۇ ، لاچىن كەتكەن تەرەپكە مۇڭلۇنۇپ قاراپ ئۇلۇغ كىچىك تىندى ، چۇڭقۇر ، كۈكۈش كۆزلىرى ياشقا تولدى ، قاڭشارلىق بۇرنى ئۈستىدە تەر تەپچىرىدى . ئېرى تەرتتۇرۇ ھايات بولغان بولسا ، ئوغلى سىپارگا پىرسىنىڭ بالاغەتكە يىتىپ ، ئات مىنىش ، قىلىچۈزلىق - نەيزىۋازلىقتا كامالەتكە يېتىپ ئاجايىپ باتۇر ، مەرد چەۋانداز بۇلۇپ يىتىشكىنى ئۆز كۈزى بىلەن كۆرۈپ قانچىلىك سۆيۈنۈپ كىتەر ئىدى - ھە ؟ تېخى يەنە ئوغلىنىڭ تۈپىدا ئۆزى باش بولاتتى . ئۆز جەمەت تۇققانلىرى بىلەن قۇدىلاشقىغا ، گۈزەل زارىنانىڭ ئۆزىگە كېلىن بولغىنىغا قانچىلىك پەخىرلىنىپ كېتەر ئىدى - ھە ؟ نەۋرە كۆرگەندە بولسا خوشاللىقتىن تېرىسىگە سىغماي قالارمىدىكىن ؟ ئەپسۇس ، ئۇ بۇ ئىشلارنى كۆرەلمىدى ، دۇنيادىكى تىنىچسىزلىقلار ، ئايىقى ئۈزۈلمەي داۋام قىلغان يېغى جەڭلەر ئۇنىڭ ھاياتىغا ، گۈزەل ئارزۇ ئارمانلىرىغا بەرھەم بەردى .

سىپارگا پىرس تۇغۇلۇپ قىرىقى توشقان كۈنى قۇز ئوردۇدىن كەلگەن بىر ياخشى سىپارگا پىرسنى يۇيۇندۇردى ، ئاندىن تەرتتۇرۇ بىلەن تۇمارسنىڭ ھۇزۇرىدا غىزالىنىپ ئولتۇرۇپ :

>> پال تاشلىرىم شۇنداق بىشارەت بېرىدۇكى ، بۇ ئەلگە يېغى كېلىدۇ ، كەيخۇسراۋ ئاتلىق ياۋۇز بىر پادىشاھ باسقۇن قىلىپ كېلىدۇ ، ھۇشيار ۋە ئاگاھ بۇلۇڭلار! دېدى . شۇندىن كىيىن تەرتىۋارۇمۇ ، تۇمارىسمۇ ھەر داسم سەگەك ھۇشيار بۇلۇپ يۈردى . ئەمما چىگرا تەرەپ تىنچ م خاتىرجەم ئىدى ، ئەشۇ كۈنلەر ئەھمانلار سۇلالىسىدە تىنچ ئۆتمىدى . كەيخۇسراۋنىڭ ئانىسى خېلى بۇرۇن بىر كۈنى : >> چۈشۈمدە قۇرسىقىمدىن بىر تۈپ ئۈزۈم دەرىخى ئۈنۈپ چىقتى ، ئۈزۈم دەرىخى ناھايىتى تىز شاخلاپ ، بۈك باراقسان ھالغا كېلىپ ئۆكۈز (ئامۇ دەرياسى) دەرياسى بىلەن ياكسارتىس دەرياسىنىڭ ئۈستىنى چۆمكۈۋالدى << دېدى . كەيخۇسراۋ ئانىسىنىڭ چۈشۈنى ئوردىدىكى ۋەزىر - ئاقساقاللارغا ، باقىشى قۇرەنداز (پال سالغۇچى) لارغا سۆزلەپ بەردى . ئۇلار ياش پادىشاھنى قۇتۇرتىپ ۋە ئىلھاملاندۇرۇپ ، بۇ چۈشكە >> سەن دۇنيانىڭ تەڭرى تەرىپىدىن يارىتىلغان ھۆكۈمرانى بۇلۇپ ، شانۇ شەۋكەت ، سەلتەنەت ئىچىدە دەۋران سۈرىسەن! - دەپ تەبىر ئېيتىشتى ۋە ئورۇش قىلىشقا دەۋەت قىلدى . شۇنىڭ بىلەن كەيخۇسراۋ بىر نەچچە ۋاقىت جىددى ھەركەتكە كېلىپ ھەربى تەييارلىق ئېلىپ باردى .

- ماسساگىتلارنىڭ باقىشلىرىمۇ ناھايىتى يىراق ئەلدىكى كاتتا بىر ئايالنىڭ كۆرگەن چۈشلىرى توغرىسىدا سۆزلىشەتتى ، ئەمما تۇران زىمىنىنىڭ چىگرىلىرىدىن ھىچقانداق شەپە كەلمەيتتى . مۇبادا ئۇرۇش بۇلۇپ قالسىمۇ ماسساگىتلار قىلچە قورقۇپ ، تەمتىرەپ قالمىتتى ، تەرتىۋارۇ جەڭگە ماھىر ، زەبەرداس ئەر ، داڭلىق سەركەردە - قۇماندان ئىدى ، تۇمارىسمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشمايتتى . ئارىدىن خېلى ۋاقىت ئۆتكەندىن كىيىن ، يەنى سپارگاپىرس بەش ياشقا كىرگەن يىلى - مىلادىدىن بۇرۇنقى 546- يىلى ئىران ئەھمانلار پادىشاھى كەيخۇسراۋ تۇرانغا تاجاۋۇز قىلدى ۋە ئۆكۈز دەرياسى ۋادىسىغىچە بېسىپ كىردى . ئەفرا سىياپ ۋە ئوغلى ئارجاسايىپ ، ئەفرا سىياپنىڭ ئىنىسى گەرسىۋەز قاتارلىق ئۇلۇغ باتۇر ئەجداتلىرىنىڭ روھىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملەندۈرگەن سەركەردە تەرتىۋارۇ بىرۇنزا دۇبۇلغا بىرۇنزا ساۋۇت ، بىرۇنزا ئۆتۈك كىيىپ ، قۇرال ياراقلارنى ئېسىپ ، ماسساگىت - ساك ۋە باشقا بارلىق تۇرانى قەبىلىلەرنىڭ چەۋاندازلىرىنى باشلاپ كەسكىن جەڭگە ئاتلاندى . ئىرانلىقلار بىلەن تۇرانلىقلار ئوتتۇرىسىدا كەسكىن - شىدەتلىك جەڭلەر باشلاندى ، باشلار كېسىلدى ، قانلار دەريا بۇلۇپ ئاقتى ، بۇرسلان (قاپلان) ، سىرتلان (بۆرە) ، جەغرى (قارچۇغا) ، بۈركۈت ، توغۇل (بىر خىل يىرتقۇچ قۇش) لار ، قەرنجەق (چۆمۈلە) لەر سان ساناقسىز جەسەتلەر ئۈستىدە بەزمە قىلىشقا باشلىدى . ھەر ئىككى تەرەپ جىق تالاپەتكە ئۇچرىدى ، ئاخىرى كەيخۇسراۋ مەغلۇپ بۇلۇپ چىكىندى ، بىراق ، چىگرىدا يەنە بىر قېتىم

قاتتىق جەڭ بولدى . تەرتتۇارۇ ئۆزلىرىگە تەۋە بىر گەز ، بىر غېرىچ زىمىن ئۈچۈنمۇ جان تىكىپ ئېلىشتى . دۇشمەن ئۆز ماكانىغا قاراپ بەدەر قاچتى . لېكىن شۇ ئارىدا ھىلىگەر دۇشمەن ئاتقان يا ئۇقى تەرتتۇارۇنى ئېغىر يارىدار قىلدى . تۇران لەشكەرلىرى ھەم نۇسرەت تۇغىنى ھەم يارىدار تەرتتۇارۇنى كۆتۈرۈپ قايتىپ كېلىشتى . تەرتتۇارۇنىڭ يارىسى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ ئاخىرى ئۆز قارارگاھىدا جان ئۈزدى .

ئەردى ئاشىن تاتۇرغان ،
ياۋلاق ياغىغ قاچۇرغان ،
ئوغراق سۇسىن قايتارغان ،
باستى ئۆلۈم ئاختارۇ .

يەشمىسى :

كشىلەرگە ئاش تېتىتقان ،
دۇشمەنلەرنى قاچۇرغان ،
ئاپەتلەرنى ياندۇرغان ،
بىراق ئۇنى ئۆلۈم يىقتىتى .

ماسساگت - ساكلار ئالىپ ئەرتۇغاننىڭ ئۆلۈمىگە بېغىشلانغان مەرسىيە داستانلىرىنى ئوقۇش ئارقىلىق تەرتتۇارۇغا ئۆز قايغۇسىنى بىلدۈردى ۋە ئۇنى ئۇزۇن ۋاقىتلارغىچە ئەسلەشتى .

خيال ۋە ئەسلىمىلەر تەسىرىدە تۇمارسىنىڭ كۆز جىيەكلىرى يەنە ياش بىلەن نەمدەلدى . دادىسىدىن كىچىكلا قالغان سىپاراگاپىرس سۆيۈملۈك ، ئەقىللىق ئانىسىنىڭ تەربىيىسىدە ئۆستى . ئەنە ئۇ بىر توپ يىگىتلەرنى ئەگەشتۈرۈپ گاھ ھارۋىلار سىپىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ، گاھ سول تەرىپىدە ، گاھ يىراقلاردا ئات چاپتۇرۇپ ، ئويناپ ، ئوۋ ئوۋلاپ يۈرمەكتە . كەچلىرى ئەليانقۇ مەھەلدە ھىچكىمگە تۇيدۇرماستىن زارباننىڭ ھارۋىسىغا چىقىدۇ . غەمسىز شۇخ يىگىت ياشلىق مۇھەببەتنىڭ گۈزەل چىمەنزىرىلىقىدا خۇشال جەۋلان قىلىپ ۋىسال پەيزىنى سۈرىدۇ .

- ئاھ ! - دەپ توۋلىدى باقىشى ئەتراپتىكىلەر ئاڭلىغۇدەك ئاۋازدا ، - تەس - تەكرىما

(يۇيۇمىلاق) ، سىئالىيۇ (قوياش) تەڭرىم ، ساڭا تىۋىنىمىز ، بىزگە مەدەت قىلغايىسەن ، ساڭا تىۋىنىمىز !

پۈتكۈل سەپ تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ قۇياشقا تېۋىنىدى ، يەنە يوللىرىنى داۋام قىلدى . تۇمارىس ياشلىرىنى سۇرتۇپ يىراققا نەزەر سالدى . كەپتەرنىڭ بەختسىز تەقدىرى خىيالىدىن زادىلا چىقىپ كەتمىدى . قېرى ھارۋىكەش ھەدەپ تىلما قامچىسىنى سىلكىتى ، ئاتلار شامالدا تېز چاپماقتا ئىدى . چاقلار سارغايغان كوكاتلارنى ، يايلاق گۈللىرىنى چەيلەپ - مەجىپ ئۈتەتتى . گۈگۈم پەردىسى يېيىلماقتا ئىدى . سوغ شامال يۈزلەرنى چاقىتتى . تۇمارىس قىشلىق قارار گاھىغا يېتىپ بېرىش ئۈچۈن يەنە نۇرغۇن يوللارنى بېسىش كىرەك ئىدى .

قىز كۈچۈرگۈچىلەر ياكسارتىس دەرياسىدىن ئۆتۈپ بىر قۇنالغۇغا يېقىنلاشقاندا ، تۇمارىس يىراقتىن ئۈزىگە قاراپ ئۇچقاندا ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان ئىككى ئادەمنى كۈرۈپ ھەيران قالدى . ئاز ئۆتمەي ئىككى ئاتلىق خان ھارۋىسىنىڭ روبروسىغا كېلىپ توختىدى .

- ھە ساۋچىلار (خەۋەرچى ، ئالاقچى) نىمە گەپ ؟ - سورىدى تۇمارىس .
- پاكپۇر (ساكلار ئۆز پادىشاھىنى شۇنداق ئاتايدۇ) ئابا (ئانا ، ئاپا) - پاكپۇر تۇمارىس ، بىزنىڭ ئەلگە ئەلچى كېلىۋىتىپتۇ .
- قايسى ئەلدىن ؟ - سورىدى تۇمارىس تېخىچە ھەيرانلىقى بېسىلماي سەل قىمىرلاپ قۇيۇپ .

- ئەھمانلاردىن ، - جاۋاب بەردى ساۋچىلارنىڭ يەنە بىرى ، - ئايغاقچىلارنىڭ ئېيتىشىچە ، توققۇز نەپەر ئەلچى 90 ھارۋىدا ئارمىغان (سوۋغا سالام ، ھەدىيە) ئېلىپ كېلىۋىتىپتۇ .

تۇمارىس خانلىق تاجى قالدغان تېرە قالىغىنى بېشىدىن ئالدى ، قۇيۇق ، قۇڭغۇر چاچلىرىدىن پۇرقىراپ ھور كۈتۈرۈلدى . چاچلار ئۇنىڭ قۇلاقلىرىنى يېپىپ يەلكىلىرىدە دولقۇنلاندى ، بۇغداي ئۆڭ ، زاتاقلىرى سەل كۈتۈرۈلگەن ، سىلىق يۈزى ئىككى ياندىن قورشاپ تۇرغان چاچلار ئارىسىدا ئاجايىپ گۈزەل ، لاتاپەتلىك كۈرۈنەتتى . ئالمىدەك يۇمۇلاق ئىككى ۋە چىرايلىق ئۇزۇن بوينى ، ئاياللارغا خاس خۇشپىچىم ، قۇۋۋەتلىك گەۋدىسى ئۇنىڭغا بىر خىل غۇرۇر ، ئۇلۇغۋارلىق بەخش ئەتكەنىدى . كەڭ ، چىرايلىق پىشانىسىدە نۇر شولىسى چاقنايتتى ، ئۇ ، تەرلىرىنى ئاستا سۈرتتى . تەرتىۋارۇنىڭ ئۆلۈمىدىن كىيىن ئۇ كەيخۇسراۋ بىلەن ئىككى قېتىم ئۈرۈش قىلغانىدى . ھاياتنىڭ بارلىق جاپا

مۇشكۈللىرى ، پاجىئەلەر بىلەن نۇسرەت ، بەخت گىرەلشپ كەتكەن قىسمەتلەر تۈپەيلى ھەمىشە ئوتتەك چاقناپ تۇرىدىغان سۈرلۈك ، كۆكۈش كۆزلىرىگە ئەمدىلىكتە تەگسىز خياللار ساپە تاشلىغانىدى . ئۇ ، يىراقلارغا تىكىلىپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى :

– ئۇلار ئارمىغاننى جىق ئېلىپ كەلگەن ، لېكىن ياخشى نىيەت بىلەن كەلمىگەن . مەيلى ، ئۇلار ئۇبدان كۈتۈپلىنسۇن ، مەن دەررۇ يېتىپ بارمەن !
ساۋچىلار قانداق تىز كەلگەن بولسا ، يەنە شۇنداق تىز لىكتە يېنىپ بىر ئىدىرلىقتىن ئۈتۈپلا كۆزدىن غايىپ بولدى . كۈن ئولتۇرۇش ئالدىدا باقىشلارنىڭ يىتتە كچىلىكىدە ھەممەيىلەن كۈن پېتىشقا قاراپ تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ تېۋىنىش مۇراسىمىنى ئادا قىلدى . گۈگۈم مەزگىلىدە تۇمارىس ئۆز ھارۋىسىغا ئاقساقال سەركەردىلىرىنى يىغدى . باشقىلار كەچلىك غىزا ئۈچۈن ئوت يېقىشماقتا ئىدى . يېقىن ئەتراپتىكى كۆچمەنلەر ئۆز پادىشاھىنىڭ بۇ يەرگە چۈشكۈن قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ كېلىپ ، قوي كالا ۋە ئوۋ غەنىمەتلىرىنى ھەدىيە قىلدى ، سىپارگاپىرىس زارباننىڭ ھارۋىسىدا غىزالىنىشقا تۇتۇندى ، ئاقساقاللار ، سەركەردىلەر ، ئەھمانلار ئەلچىلىرىنىڭ كېلىشى بىز ئۈچۈن ياخشىلىقتىن دېرەك بىرەمدۇ يوق ، دىگەن مەسىلە ئۈستىدە مۇلاھىزىگە چۈشۈشتى ، تۇمارىس ئىشنىڭ نەق ئۈزىگە كەلگەندە بىر قارارغا كېلىش كىرەكلىكىنى ئېيتتى .

مىلادىدىن بۇرۇنقى 530 – يىلى .

سۇبھى يۈرۈپ ، شەرق ئاسمىنى سۈزۈلگەن چاغدا تۇمارىس بىلەن سىپارگاپىرىس تاڭشۇرۇلۇپ – توقۇلۇپ تەييار قىلىنغان ئاتلىرىغا مىنىشتى – دە ، خەزەر دېڭىزى (ئارال كۆلى) تەرەپكە كېتىشتى . تۇمارىس ئاددى ماسساگىتلارچە تېرە بەرتۇ (كەمزۇل ، پەشمەت) ، تېرە باشماق (ئاياغ كىيىم) كىيگەنىدى . بۇزغۇپ تۇرغان بۇلۇق چاچلىرى ئۇچلۇق تىرە قالپىقى ئاستىدىن بېلىگىچە ساڭگىلاپ چۈشكەن بۇلۇپ ئىزغىرىن ، مۇزدەك سوغۇق تاڭ شامىلىدا توختىماي يەلپۈنەتتى . سىپارگاپىرىس ئانىسىنىڭ نەگە باشلاپ ئاپىرىدىغانلىقىنى بىلمەيتى . >> نەۋرۇز بايرىمى ئۆتكۈزۈلۈۋاتسا ، – دەپ ئويلايتتى گاراڭ ھالدا ، – ئانام مېنى زارىنا بىلەن ئوينىغىلى قويماي نەگە ئېلىپ بارىدىغاندۇ ؟ زارىنا كۆزلىرىگە ياش ئالغان يېتى قالدى . ئاھ زارىنا ، سۇيۇملۇكۇم . << ئاتلار شامالدا تىز چاپماقتا ئىدى تاڭنىڭ خىرە شىرە يۇرۇقىدا قۇم بارخانلىرى كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى . سىپارگاپىرىس ئويغا چومدى .

زارنا كېلىن بۇلۇپ كەلگەندىن بۇيان سپارگا پىرسنىڭ ھاياتى ئۆزگىچە تۇس ئالدى . زارنا ئەقىللىق ، جەسۇر قىز ئىدى ، تۇمارسقا ئوخشاشلا چاقماقتەك تېز ، ئۇچۇق ، كەسكىن سۆزلەيتى ، ھەر بىر ئىشنى ئىدىتلىق ، قاندا يۇسۇنغا توغۇرلاپ ، ھەقدادىغا يەتكۈزۈپ ئادا قىلاتتى ، كۆچمەن تۇرمۇشنىڭ جاپا مۇشەققەتلىرىدىن قىلچە ۋاپىسىمىتتى ، ئۇنىڭ گۈلدەك گۈزەل ھوسنى ، بەرنا قامىتى مەغرۇرانە تىكىلىشلىرىدىن ئاجايىپ بىر جەزىبە – مەپتۇنكارلىق ئەكس ئېتىپ تۇراتتى . ئۇ ، مۇھەببەت گۈلشىنىدە ياپرايتتى ، ۋىسال شارابىدىن مەس بولاتتى . ئەفرا سىياپنىڭ ئەۋلادى بۇلۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ تۇمارستىن قالسىلا ماسساگت قىز ئاياللىرى ئىچىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىدى

ھېلىقى چاغدا ، ھارۋىلار ئۈستىدە ئايلىنىۋاتقان كەپتەرلەرنىڭ بىرىنى لاپچىن سۇقۇۋاتقان كۈرۈنۈش پات پات ئىسىگە كېلىۋالاتتى . باقىشى ئۇنىڭ ئاشۇ ئىش تۈپەيلى پەيدا بولغان ئەندىشىسىنى تۈگىتىش ئۈچۈن : >> ئۇ ئىشنىڭ تەقدىرىڭ بىلەن مۇناسىپتى يوق دەپ قويدى ، لېكىن ئۆزى شۇن زارنانىڭ يېنىدىن چىقىپ خىلۋەت بىر جايغا باردى دە پال تاشلىرىنى قايتىدىن شاراقلايتتى ، بىشارەت ئوخشاش ئىدى . باقىشى بىر ھازا جىمىپ كەتكەندىن كىيىن بۇتلاقتەك بوزلاپ يىغلاپ كەتتى ، قۇياشقا تىۋىندى بىلگەنلىرىنى سىر تۇتۇشقا قەسەم قىلدى . زارنا ھامان خۇشھال بەختلىك ئىدى . سپارگا پىرسىمۇ ئۆز بەختىدىن مەمنۇن ئىدى ، ئوۋغا چىققاندىمۇ ، چەۋەندازلىق ماھارىتىنى مەشىق قىلغاندىمۇ زارنانى پەقەت ئىسىدىن چىقارمايتتى . تۇران زىمىنىدا ئەنە شۇنداق قىش ئۆتۈپ كەتتى ، بىراق تۇمارسنىڭ ئەسلىدىكى قىزغىن ئۇچۇق كەيپىياتىدىن ئەسەر يوق جىمغۇرلىشىپ كەتتى

– سپارگا پىرس ئانىسىنىڭ نىمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلىشكە ئانچە قىزىقىپ كەتمەيتتى ، ئەمما ئانىسىنىڭ ئەتراپىدا پەرۋاندىك ئايلىنىپ يۈرەتتى . تۇمارس ئەھمانىلار ئەلچىسى بىلەن كۈرۈشكەندىن كىيىنلا داۋاملىق چىرايى تۇتۇلىدىغان ، كەمسۇز بۇلۇپ قالدى . تۇمارسنىڭ ھۇزۇرىدىكى ئاقساقاللار ، دانىشمەن – سەركەردىلەر ، باقىشلار ئۇنىڭ ئىچكى خاپىلىقىنى چۈشىنەتتى ، ئەمما ھىچكىم بۇ توغرىدا ئېغىز ئاچمايتتى . چۈنكى ، ئۇلارمۇ پۈتكۈل ماسساگت – ساكلارمۇ تۇمارسنىڭ ئەقىلىگە ، جاسارىتىگە ئىشىنەتتى ، تۇمارس مەرد ، ئالىي پەزىلەتلىك ، قەھرىمان ، دانا ئايال ئىدى ، ھەر قانداق قىيىن – مۇشكۈل مەسىلىلەرگە چۇقۇم ئاقىلانە تەدبىر بەلگىلەيدىغان پاراسەت ساھىبى ئىدى .

ئىككى ئات ئۇچقاندىك چاپاتتى . قۇياش كۈتۈرۈلگەن ھامان ئانا بالا ئاتلىرىدىن چۈشۈپ شەرققە قەرەپ تىزلاندى . دە تىۋىنىشتى ، ئاندىن يۈلىنى داۋان قىلدى . قۇياش

ئاغامچا بۇيى ئۆرلىگەندە ئۇلار بىر ئېدىرلىق ئوتتۇرسىدىكى ئېگىز دۆڭ يېنىغا كېلىپ توختاشتى . خەزەر دېڭىزى يىراقتىن تۇمانغا پۈركەنگەن ھالدا كۆرۈنۈپ تۇراتتى . تۇمارىسنىڭ كۆزلىرىدە غايىبانە بىر نۇرلۇق شولا چاقناپ ئوتتى .

ئوغلۇم ، - دىدى تۇمارىس بىر تۈپ شۈمشە (ئادەملەر يەيدىغان بىر خىل گىياھ) گە قاراپ بىر ئاز سۈكۈتتە تۇرغاندىن كىيىن ، - ئەشۇ گىياھنى ئۆستۈرگەن تۇپراقنىڭ ئاسىغا ئاتاڭ تەرتتارۇ كۆمۈلگەن ، ئۇنىڭ يېنىغا لىقمۇ لىق شاراپ تولدۇرۇلغان ، كۈمزەك بىلەن بىللە كۈمۈلگەن (ساكلار ئۆلگەنلەرنىڭ يېنىغا بىر كۈمزەك شاراپ قۇيۇپ بىللە كۈمەتتى) ، دىمەك ئاتاڭنىڭ جەسىدى ئەبەدى چىرمەيدۇ ، روھى ئەبەدى ئۆلمەيدۇ ، ئۇنىڭ روھى ئاللىقاچان سېنىڭ ۋۇجۇدۇڭدا تىرىلگەن ، بۇ گېپىم ھەر قاچان ئىسىڭدە بولسۇن ! سىپارگاپىرىس تارام تارام ياش تۆككەن ھالدا ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمىگە قايغۇرۇپ ، تۇپراققا قاراپ تەزىم قىلدى . تۇمارىس سۈزىنى داۋام قىلدى :

- ئىرانلىقلارنىڭ ئەھمان ئاتلىق يىتەكچىسى قۇراللىق ئىسيان قىلىپ مېدىيە پادىشاھلىقىدىن ئايرىلىپ چىقىپ مۇستەققىل بۇلىۋالغانىكەن ، شۇندىن بېرى ئەھمان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلاتلىرى بىزنىڭ زىمىمىزغا دىم تاجاۋۇش قىلىپ تۇرغانىكەن ، بىزنىڭ بوۋا ئاتىلىرىمىزمۇ ئۇلارغا قارشى ئۇرۇش قىلغانىكەن . مەسىلەن ئەڭ ئۇلۇق بوۋىمىز پادىشاھ جەمشىت ئىكەن ، ئۇنىڭ ئوغلى ئەفرىدۇن ، ئۇنىڭ ئوغلى تۇر ئىكەن ، تۇر ئۇزۇن يىل پادىشاھلىق قىلغانلىقتىن بۇ زىمىن تۇران دەپ ئاتالغانىكەن ، تۇر ئەھماننىڭ ئوغلى تىسفىسنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش قىپتۇ ، تۇرنىڭ ئوغلى يەسۇ بەخ (تارىخى مەنبەلەردە ھۇشەڭ دەپ ئاتالغان) تىسفىسنىڭ ئوغلى ئارىيامۇننىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش قىپتۇ . يەسۇ بەخنىڭ ئوغلى ئەفراسىياپ يەنى ئالىپ ئەر تۇڭا دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ بوۋىمىز ئارىيامۇننىڭ ئوغلى قوبىيىنى 1 نۆدەرنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش قىپتۇ ، ئۇرۇش ئۇزۇن يىل داۋام قىپتۇ . ئەفراسىياپنىڭ ئوغلى ئارجاسىپ - يەنى مېنىڭ چوڭ دادام ۋە ئەفراسىياپنىڭ ئىنىسى گەرسىۋەزمۇ قوبىيىنى 1 نۆدەرنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش قىلغان . ئەمدىچۇ ئوغلۇم ، ئىسىڭدە بولسۇنكى تەرتتارۇ بىلەن مەن قوبىيىنى 1 نۆدەرنىڭ نەۋرىسى ، مۇنى چەھرەنىڭ ئوغلى ، ئەھمانلار سۇلالىسىنىڭ زىمىنى كېڭەيتىپ ، قۇدرەتلىك ئېمپىرىيە ھالىتىگە كەلتۈرگەن مەشھۇر پادىشاھ ، ئاچكۆز كەيخۇسراۋنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى ئۇرۇش قىلدۇق . ئاتاڭغۇ شۇنداق ئۇرۇشلارنىڭ بىرىدە ئېغىر يارىلىنىپ كىيىن قازا قىلدى . ئۇندىن كىيىنمۇ مەن كەيخۇسراۋ بىلەن ئىككى قېتىم ئۇرۇش قىلدىم . بۇندىن كىيىنمۇ بۇنداق ئۇرۇشلار يەن يۈز بېرىشى مۇمكىن . ئەل يۇرتنى تاجاۋۇزچىلاردىن قوغداش بىزنىڭ

بۇرچىمىز ، ئىسىگدە چىڭ تۇت .

– سىپارگاپىرس ناھايتى ئۇزۇن ، قىزىقارلىق بىر قىسسە – دەرىس ئاڭلىغاندەك بولدى . ئۇ ئېتىغا غەزەپ بىلەن بىر قامچا ئۇردى . قاغجىراپ كەتكەن دالا باغرىدا ئوت چۆپلەر ئەمدىلەتنى بىخ سۈرۈشكە باشلىغاندى . سىپارگاپىرس ئاتىسىنى ئويلايتتى ، ئاتىسىنىڭ مەردانە – جەسۈر قىياپىتىنى خىيالەن كۆز ئالدىغا كەتۈرەتتى . يۈرىكى غەزەپ ، قىساس يالقۇنلىرىدا لاۋۇلداپ ياناتتى ، تۇمارسىمۇ ئۇنىڭ دەل مۇشۇنداق ھىسسىياتقا كىلىشىنى سۆزلەپ ئۆتمۈش توغرىسىدا سۆزلىگەندى . ئۇ ، ئات ئۈستىدە ئاستا كېتىۋېتىپ خىيالغا چۆمدى . ئەلچىلەر بىلەن دېيىشكەن گەپلەر ئۇنىڭ خىياللىرىنى چۇلغاپ تۇراتتى . ئەشۇنداق روھى ھالەتلەر ئىچىدە ئۇ غورۇرنىڭ قاتتىق خورلۇققا ئۇچرىغانلىقىنى ، ۋىجدانىنىڭ ئازاپلىنىۋاتقانلىقىنى ئاستا – ئاستا چۇڭقۇر ھىس قىلاتتى . ئەشۇ خورلۇق ۋە ئازاپ ئۇنىڭ غالىپ جەڭچىلەرگە خاس يۈكسەك ئىرادىسىنى تېخىمۇ چىڭ تاۋلايتتى .

كۈزدە تۇمارسى قىز كۈچۈرگۈچىلەرنى سالامەت ئېلىپ بېرىش ۋەزىپىسىنى ئاقساقاللارغا تاپشۇرۇپ ، ئۆزى بىر بۈلەك چەۋانداز – پاسىبانلىرى بىلەن ئالدىن يولغا چىققاندى ، ئۇ ، كېچە – كۈندۈز توختىماي ئات چاپتۇرۇپ قارار – گاھىغا كەلگەندە بىر ئاقساقال :

>> ئەي ھورمەتلىك كاڭ (پادىشاھ ، ساكلار تىلى) ، ئەلچىلەر كەلگىلى ئىككى كۈن بولدى ، ئۇبدان مېھمان قىلدۇق ، ھازىر ئۇلار سېنى كۈتۈپ ئولتۇرىدۇ << دىدى . تۇمارسى ئالدىراپ كەتمىدى . ئۇ شۇ كېچىنى قانغىچە ئۇخلاپ ھاردۇقنى چىقارغاندىن كىيىن ، يۇيۇنۇپ تارنىپ ئاندىن سەھەردە ئاستىغا بۇرىلان ، ئېيىق ، تۈلكە ، بۇغا مارال تېرىلىرى سېلىنىپ ئۈستى سايىۋەن قىلىنغان ۋاقىتلىق قۇبۇل مەيدانىدا ئەلچىلەر بىلەن كۈرۈشتى . ئىككى تەرەپ روبرو ئولتۇرۇشتى ، تېرە دەستۇرخانىلار – ماسساگىتلارنىڭ يىمەك – ئىچمەك ئادىتى بۇيىچە تۈرلۈك ، مول تاماق – غىزالار بىلەن تولدۇرۇلدى ، مەي شاراپلارنىڭ ئەڭ ئىسىللىرى قۇيۇلدى . دەستۇرخان يىغىشتۇرۇلغاندىن كىيىن ئەلچىلەرنىڭ چوڭى كەيخۇسراۋ ئەۋەتكەن 90 ھارۋىلىق سوغا سالامنى بىر بىرلەپ ئىسىمنى ئاتاپ تۇمارسىغا ھەدىيە قىلدى . ئۈنچە – مەرۋايىتلار ، گۆھەر جاۋاھىرلار ، ئارپا بۇغداي ، خورما ، خورمىدىن ئىشلەنگەن شاراپلار شۇنچە جىق ئىدى . تۇمارسى ئادەت قاندىگە مۇۋاپىق كەيخۇسراۋنىڭ ھىممىتىگە ۋە ئەلچىلەرگە كۆپتىن كۆپ رەخمەت ئېيتتى ۋە شۇ جايدىلا يېنىدىكى ئاقساقاللاردىن بىرسىگە ، قۇبۇل قىلىنغان سوۋغاتلاردىن ئىككى ھەسسە كۆپ سوۋغا تەييارلاشنى ، ئەلچىلەر كېتىدىغان چاغدا كەيخۇسراۋغا ئەۋەتىدىغانلىقىنى ئېيتتى .

ئاندىن ئىككى تەرەپ رەسمى سۆھبەتكە ئۆتتى . تۇمارس ئىنتايىن مەغرۇر ، ئەدەپلىك قىزغىن بىر قىياپەتتە ئىدى ، كەيخۇسراۋنىڭ قانداق ھىلىلەرنى ئويلاپ ئەلچى ئەۋەتكەنلىكىنىڭ سەۋەپلىرىنى كۆڭلىدە مۇلاھىزە قىلاتتى .

ئەلچىلەرنىڭ چوڭى ئورنىدىن تۇرۇپ ، ئەۋۋەل ئەھمانلار سۇلالىسىنىڭ ھەمدە پادىشاھ كەيخۇسراۋنىڭ سەلتەنتى توغرىسىدا ئاجايىپ دەبدەبىلىك ، پاساھەتلىك سۆزلەرنى ئېيتقاندىن كىيىن مەقسەتكە كۆچتى : << ئۇلۇغ شاھنشاھىمىز كەيخۇسراۋ ئالىلىرى ئۇزۇندىن بېرى سىلنىڭ ھۆسن ئىقلىمىدا يىگانە ، لەتاپەت ، پاراسەت بايىدا تەڭداشسىز ئىكەنلىكىڭىزنى ئاڭلاپ غايىبانە ئاشىق بىقارا بۇلۇپ يۈرگەنكەن ، بۇ قېتىم سىلنى نىكاھىغا ئېلىش ئارزۇسى بىلەن بىزنى ئەلچىلىككە ئېۋەتتى >> . تۇمارس ئىتتىك ئورنىدىن تۇردى ، قەلبىدە پەيدا بولغان غەزەپ چىرايىغا تەپتى . << كەيخۇسراۋ پادىشاھنىڭ بويتاقمىدى >> دەپ سورىدى ئۇ << ياق ، - دىدى ئەلچىلەرنىڭ چوڭى ، - كەيخۇسراۋ ئالىلىرى سىلنى نىكاھىغا ئېلىپ ئەمىردىكى ھەممە خانىشلىرىنىڭ ئۈستىگە قۇيۇپ بىرىنچى خانىش قىلماقچى ، شۇ ئارقىلىق سىلگە بولغان ھورمەت ، مۇھەببەتنى پۈتكۈل ئالەمگە نامايەن قىلماقچى ، شۇنداقلا ئىران بىلەن تۇراننى سىلى بىلەن بىرلىكتە سورىماقچى . شاھنشاھىمىزنىڭ بۇ ئۇلۇق مەقسەتلىرى ئەمەلگە ئاشسا تەڭرىمۇ ، پۈتكۈل ئالەممۇ خۇشال بولىدۇ ، ئەلۋەتتە >> . تۇمارس غەزىپىنى باسالماي تىترەپ تۇرۇپ :

<< مەككار ! . . . مەن سېنى بىلمەمدىمەن ؟! >> ، بۇ گەپ ئەلچىلەرگە قارىتىلدىمۇ ، كەيخۇسراۋغا قارىتىلدىمۇ ، سۆھبەت ئەھلى داماللىققا ئاڭقىرالماي بىر بىرىگە تەھجىپ ئىلكىدە قاراپ قېلىشتى . تۇمارسنىڭ كۆكۈش كۆزلىرى چەكچىيىپ چىرايى قورقۇنۇچلۇق تۈس ئالدى . ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ئەمدىلەتنى چۈشەنگەن ئاقساقال ، سەركەردىلەر قىلىچلىرىنى قىنىدىن چىقىرىپ بىردىنلا ئەلچىلەرگە يۇيۇرۇلدى . تۇمارس : << ئەلچىگە ئۆلۈم يوق ! >> دەپ توۋلىدى دە شارتتە كەينىگە بۇرۇلۇپ قۇبۇل مەيدانىدىن چىقىپ كەتتى .

ئەلچىلەر نائىلاج قايتىشقا جابدۇنغاندا ، تۇمارس كەيخۇسراۋغا ئەۋەتمەكچى بولغان سوۋغىلارنى ئەمەس ، بەلكى ئۇ ئەۋەتكەن سوۋغىلارنى ئەلچىلەرگە ئۆز پېتى قايتۇرۇپ بېرىشكە پەرمان بەردى . شۇ كۈندىن باشلاپ تۇمارسنىڭ ئۇيقۇسى قاچتى ، ئىشتىھاسى تۇتۇلدى ، ئەقىل نۇرى چاقناپ تۇرغان كۆزلىرىدە ئاچچىق غەزەپ ئوتى يېلىنچىدى ، گۈزەل چىرايىنى تەگسىز خىياللار بىلەن بۇلۇتى تۇسۇۋالدى . تۇمارس كەيخۇسراۋنىڭ تۇران زىمىنى جەڭ بىلەن ئىشغال قىلىشنىڭ تەسكە چۈشۈدىغانلىقىغا كۈزى يىتىپ ، ئوز

مەقسەتتىگە نىكاھ ئەھدىسى ئارقىلىق يەتمەكچى بۇلۇۋاتقانلىقىنى ئېنىق چۈشىنىپ يەتكەندى . كەيخۇسراۋ ھەقىقەتەن ئۇچىغا چىققان ھىلىگەر ، رەزىل ئالدامچى ئىدى . - ئاتلار يورغىسىنى ئاستىلىتىپ ئالدىرماي بىر خىل رېتىمدا ماڭاتتى . تۇمارىس شۇ قېتىمقى سۆھبەتنىڭ ئوغلىغا دېيىشكە تىگىشلىك قىسمىنى قىسقىچە سۆزلەپ بەردى . بۇنىڭسىزمۇ سىپار گاپىرىسنىڭ قەلبىدىكى قىساس يالقۇنى غايەت زور گۇلخانغا ئايلىنماقتا ئىدى . نەۋرۇز بايرىمى داۋام قىلىۋاتاتتى . ھەممە يەردە ئادەملەر دېۋىزى ئوركەشلەيتتى . داۋا دۇمناق ، نەي - تۆمۈك (داپ) سادالىرى ئەۋجىگە چىققان ئىدى . ماسساگىتلار قۇياشقا قاراپ قوللىرىنى پۇلاڭلىتاتتى ، سەكرىشەتتى ، ئىلتىجا قىلىشاتتى . سىپارگاپىرىس ئاتىسىنىڭ تۇپراق بېشىدىن ئىنتايىن ئېغىرلاشقان ھالدا قايتىپ كەلدى . ئۇ ، ئانىسى بىلەن خەيرلىشىپلا زارىنانى ئىزدەپ تاپتى . زارىنا بىر چەتتە بايرام ئەھلىگە قاراپ مۇڭلۇنۇپ ئولتۇراتتى ، ئۇ چاچلىرىغا جالا ، قۇلاقلىرىغا تۇلغاچ (ھالقا ، سىرغا) سالغان بولسىمۇ ، سىپارگاپىرىسنىڭ يوقلىغىدىن كوڭلى يېرىم ئىدى . سىپارگاپىرىس ئۇنى قۇلىدىن تارتقىنچە خېلى ماڭغاندىن كىيىن ھارۋىنىڭ ئىچىگە ئەكىردى . دە باغرىغا باستى ، قەتئى بىر ئاھاڭدا قۇلىقىغا :

- مەن بۇگۈن باشقىچە بىر ئادەم بولدۇم ، يەنى ھەقىقى بىر ئادەم بولدۇم ، - دىدى پىچىرلاپ . زارىنا كۈلۈپ كەتتى ، ئۇنىڭ نەزىرىدە سىپارگاپىرىس ھەقىقى ئەركەك ، كىلىشكەن ، سۇباتلىق باتۇر چەۋەنداز ئىدى . سىپارگاپىرىس زارىنانىڭ يۈزىگە ، لەۋلىرىگە سۈيۈپ تۇرۇپ ، ئانىسى بىلەن نەگە بارغانلىقىنى ، نىمىلەرنى كۆرگىنىنى ، ئانىسىدىن نىمىلەرنى ئاڭلىغىنىنى ، ۋە ئەمدى ئۇزىنىڭ قانداق قىلماقچى بۇلۇۋاتقانلىقىنى تەپسىلى دەپ بەردى :

- ئوغۇللىنى جەڭگە ياراتقان ، - دىدى زارىنا ھاياجانلىق بىر ئاۋازدا تىز تىز سۆزلەپ ، - سەن ئاتاڭنىڭ قىساسىنى ئېلىشنىڭ كىرەك ، بولمىسا سەن بىر ئەرسۇ (پەس ، قەدىرسىز نەرسە) بۇلۇپ قالسىسەن . - ئەيلۇق ! ئەيلۇق ! (شۇنداق ، ھە) - سىپارگاپىرىس سەل قىزارغان ھالدا دېدى ، - ئابام نېمىدىگەن سۈيۈملۈك ھەم مەردانە ئايال ھە ، ئۇ كەيخۇسراۋدەك قۇدرەتلىك بىر پادىشاھتىن قىلچە قورقمايدىكەن . - سەنمۇ ئاتاڭدەك ، ئاباڭدەك قورقماس باتۇر بول ! ئىككىسى ئۇزاققىچە جىمجىت ئولتۇرۇشتى . نەۋرۇز بايرىمى بېدە كۈكى غىزاسىنى يېيىش بىلەن ئاخىرلاشتى . شۇندىن كىيىنكى كۈنلەردە تەبەت ئۆز قوينىدا تۇرلۇك تۈمەن ناباتاتلارنى ئۆستۈردى ، يايلاقتا ھايۋاناتلار مال چارۋىلار ، ئۇچار قاناتلار كۆپەيدى . چوپانلار چالغان نەيلەرنىڭ ئاۋازى يىراقلارغا ئاڭلىنىپ تۇراتتى . بىر

كۈنى سپارگاپىرس ئۇشتۇمتۇت يۇقاپ كەتتى . ساۋچىلار تۇمارسقا :

– ئوغلۇڭ ياكسارتىس دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىدا توپ توپ چەۋاندازلارنى ھەرب (مەشىق تاكتىكا) قىلدۇرۋاتىدۇ ، دىدى .

تۇمارىسنىڭ ئەندىشىلىرى ئىپتىخارلىققا ئايلاندى . بىراق ، ئاز ئۆتمەي تۇمارىس تەپ كىسىلى بىلەن ئاغرىپ يېتىپ قالدى . ياز مەۋسۈمى كەلدى ، تۇمارىسنىڭ بەزى قىياسلىرى توغرا چىقتى . ئۆكۈز دەرياسىنىڭ غەربىدىن ۋە قارقۇم (تۈركمەنىستاندىكى چۆل قۇملۇق) چۆللىرىدىن ئات چاپتۇرۇپ كەلگەن ساۋچىلار كەيخۇسراۋنىڭ لەكىمىڭ لەكىمىڭ لەشكەرنى باشلاپ ، نۇرغۇن قەبىلە – ئەللەرنى بېسىۋېلىپ ، مۇشۇ تەرەپكە ئىلگىرلەپ كېلىۋاتقانلىقى ھەققىدە بىر بىرىدىن جىددى ، قۇرقۇنۇچلۇق خەۋەرلەرنى ئېلىپ كەلدى . ئاقساقاللار كېڭىشىدە تۇمارىس ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ ئولتۇراتتى . كېڭەش ئەھلى جەڭگە پۇختا تەييارلىق قىلىپ ، دۈشمەنگە ئۇمۇميۈزلۈك ئاتلىنىش پىكرىنى ئوتتۇرغا قويدى ، ھەتتا تۇمارىس كىمنى قۇماندانلىققا تەيىنلىسە ، شۇ دەرھال ئاتلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى .

– بولمايدۇ ، – دىدى ئاقساقاللار كېڭىشىگە تۇنجى قاتنىشىش سالاھىيىتىگە ئىرىشكەن سپارگاپىرس ، – بۇنداق قىلساق قان تۈكۈلۈش كۆپ بۇلىدۇ . مەن تازا خىلانغان ئۈچ توتىمىڭ چەۋانداز بىلەن ئاتلىنىپ دۈشمەننى كەلگەن جايغا قوغلىۋېتىمەن . ئابا ، بۇ قېتىم جەڭگە مېنى ئەۋەت ! – جەڭ قارقۇم چۆللىرىدىن باشلاندى ، كەيخۇسراۋ نىڭ لەشكەرلىرى بىر قانچە يولغا بۆلۈنۈپ ، ئايرىم ئايرىم سەپ تۈزۈپ جەڭگە تەييارلاندى . سپارگاپىرس چەۋاندازلىرىنى بولمەي پۈتۈن توپى بىلەن دۈشمەننىڭ غەربى شىمال تەرەپتىكى سېپىگە قارشى ئاتلاندى ، ھەمدە ئۇلارنىڭ باشقا سەپلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈۋەتتى . ئىككى تەرەپ دەسلەپ ئادەت بىۋىچە پالۋانلىرىنى ئوتتۇرغا چىقىرىپ يەكمۇ يەك ئېلىشتى . سپارگاپىرس بىرىنچى بۇلۇپ مەيدانغا چۈشكەندى ، ئۇ شىددەت بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتەتتى ، ئەپچىللىك بىلەن نەيزە ئۇراتتى ، رەقىبىنى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە ئېتىدىن قاماللاپ ئېلىپ بېشى ئۈستىدە كۈتۈرگىنىچە چەۋاندازلىرىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ تاشلايتتى ، بەزىدە چىكىنگەن بۇلۇپ تۇيۇقسىز كەينىگە بۇرۇلۇپ قوغلاۋاتقان رەقىبىنى شارت قىلىپ چىپىپ تاشلايتتى . ئاخىردا ناغرا دۇمباق چېلىندى ئىككى تەرەپ بىر بىرىگە تاشلاندى . بوراندەك تىز قوغلاش ئەسىر ئېلىش ئوڭ ياكى سول ياندىن ئۇشتۇمتۇت زەربە بېرىش ، جەڭ غەنىمەتلىرىنى يىغىش بىلەن ياز ئايلىرىمۇ ئۆتۈپ كەتتى ، ھاۋا سۇۋۇشقا باشلىغاندا ھەر ئىككى تەرەپ قايتىدىن جانلىنىپ قالدى ، كەيخۇسراۋنىڭ غەربى جەنۇبىدىكى سېپىمۇ ئاخىرى جەسەتلەر دۆۋىسىگە ئايلاندى . قالدۇق

لەشكەرلەر يارىدارلىرىنى تاشلاپ قېچىشتى . سپارگاپىرس دۈشمەننىڭ 3 - سىپىگە ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقاندا ، كەيخۇسراۋ چېكىنىش بۇيرۇقىنى چۈشۈردى ، ئۇ مەغلۇپ بۇلىدىغانلىقىغا كۈزى يىتىپ ھەربى كۈچىنى ساقلاپ قېلىپ كىيىن ھۇجۇم باشلاش نىيىتىگە كەلگەن ئىدى ، سپارگاپىرس دۈشمەننى چىگرىدىن ئۆتكۈزۈپتەپ قايتتى ، ئۇنىڭ ئېتىغا ئۆزى ئۆلتۈرگەن دۈشمەن سانغۇنىنىڭ بېشى سېلىنغان تۇلۇم غانجۇغلانغانىدى . سپارگاپىرس ئۆز چەۋەندازلىرى بىلەن ئۆكۈز دەرياسى بۇيىدا دەم ئالغىچ غەلبىنى تەبرىكلەۋاتاتتى . دۈشمەن سانغۇنىنىڭ بېشى سۇيۇلۇپ ، مېڭىسى چىقىرىۋېلىنىپ جام ياسالدى . سپارگاپىرس ئەشۇ جامدا قەھرىمانلىق كۆرسەتكەن جەڭچىلەرگە شاراپ تۇتماقتا ئىدى . ھەممەيلەن غەلبە شادلىقى ۋە شاراپ تەسىرىدىن غەرق مەس بولغاندا كەيخۇسراۋ كۆرسەتكەن ئەقىل بۇيىچە ئۇنىڭ ماسساگىتلارچە ياسانغان بىر توپ لەشكەرلىرى تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كېلىپ سپارگاپىرس ۋە ئۇنىڭ ئون نەچچە سەركەردىسىنى ئەسىر ئېلىپ باغلاپ ئېلىپ كەتتى .

مىلادىدىن بۇرۇنقى 529 - يىل.

مۇزلار ئىرىپ سۇلار ئۇلغۇيۇپ ياكسارتىس دەرياسى بىلەن ئۆكۈز دەرياسى دەھشەتلىك نەرە تاتىشقا باشلىدى . غەرب تەرەپتىن ئاچكۆز ، ياۋۇز مەككار ھەمدە كۈچلۈك بىر ئەجدىھا تۇران تەرەپكە كەلمەكتە ئىدى . سپارگاپىرسنىڭ نۇسرەت تۇغىنى جەۋلان قىلىپ تۇيۇقسىزلا غايىپ بۇلۇشى پۈتكۈل ماسساگىت ساكلارنى قاتتىق چۆچۈتۈۋەتتى ، تۇمارس بىلەن زارنىننىڭ غەم ئەندىشىسى ھەممىدىن بەك ئېغىر ئىدى ئاغمىخاندىك چاققان ، بۇرىدەك چەبدەس ساۋچىلار ، چاپارمەنلەر ئايغاقچىلار تەرەپ تەرەپتىن ئىزدەپ ھەتتا نىقايلىنىپ چىگرىدىن ئۆتۈپ ئەھمانلار سۇلالىسىنىڭ پايتەختىگىچە باردى . ئىشەنچلىك خەۋەر ئاخىرى قىش ئاخىرلىشاي دگەندە ئاندىن تۇمارسقا يەتكۈزۈلدى . ئاقساقاللار كېڭىشىدە تۇمارس بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدى ، ئۇ كېڭەش ئەھلىلىرىنىڭ سپارگاپىرس نى قۇتقۇزۇش ئۇسلۇبى توغرىلۇق ئاقىلانە بىر گەپ قىلىشنى كۈتەتتى ، ئۇلار بولسا ئاۋال تۇمارسنىڭ بىر نىمە دىيىشىنى خالايتتى .

سۈكۈت يۈرەكنى ئىزىدىغان سۈكۈت داۋام قىلماقتا ئىدى . تۇمارس كېڭەشنىڭ مۇنداق ئوڭايسىز ۋەزىيەتكە چۈشۈپ قالغانلىقىغا تاقەت قىلالماي چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ

كەتتى . دەل شۇ چاغدا چاڭ كۈتۈرلۈپ بىر ساۋچى ئات چاپتۇرۇپ تىزلىكتە يېتىپ كەلدى .

– پاكبۇر ئابا ، پاكبۇر ئابا

– كىلاجۇ (سوزلە دۈگەن مەنۈدە) تۇمارىسنىڭ كۆزلىرى ساۋچىغا مىختەك تىكىلدى .

– يېغى كىلىۋاتىدۇ ! تۇران قانغا پاتتى ! ھېلىقى ئەجدىرھا يەنە ھوكىرەپ كېلىۋاتىدۇ !

كەيخۇسراۋ قىشتىن بېرى جىدى تەييارلىنىپ ، تۇران زىمىنىغا غەرىپ ، شىمال جەنۇپ

تەرەپتىن تەڭلا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەنىدى ، ئۇلار كۈندۈزلىرى ، كېچىلىرى چاقماق

تىزلىكىدە ئىلگىرلەپ ئاۋارلار ، سوغدىلار ۋە ساكلار ياشاۋاتقان زىمىنلارنى قانغا پاتتۇرۇپ ،

ئۆكۈز دەريا ۋادىلىرىغىچە يېتىپ كەلدى . كەيخۇسراۋ دەريا بۇيىدىكى سىپارگاپىرس شاراپ

ئىچكەن ، ئەسىرگە چۈشكەن جايغا ئۆز نامىغا ئاتاپ بىر شەھەر بىنا قىلىشقا تۇتۇندى .

تۇمارىسنىڭ قۇشۇمىلىرى تۇرۇلدى ، ئەمدىلىكتە ئاقساقاللارنىڭ ، سەركەردىلەرنىڭ

دانىشمەن باقىشلارنىڭ تەدبىر بەلگىلىشىگىمۇ ھاجەت قالمىغانىدى . نامەر دۈشمەن بىلەن

پەقەت جەڭ قىلىش ۋە ئانا تۇپراقنى قوغداپ قېلىشلا بىر دىنىبىر چارە ئىدى .

تۇمارىس ھەش پەش دىگىچە خانلىق تاجى قالدغان بىرۇنزا دۇبۇلغىسىنى ، بىرۇنزا

ساۋۋىتى بۇرۇنزا زەنجىرلىك شىم پايىقىنى ، بۇرۇنزا ئۇتۇكىنى كىيگەن بۇلۇپ گۈرگەن (

ھازىرقى ئۇرگەنچ شەھىرى) نۇڭ مەشھۇر ئۇستىلىرى ھەدىيە قىلغان ئۆتكۈر قىلىچىنى

بىرۇنزا كەمىرىگە ئاسقان ، ئۇزىنىڭ مەخسۇس تۇلپارىغا مىنگەن بۇلۇپ توپ ئالدىغا پەيدا

بولدى . ئۇ قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئېگىز كۈتۈردى ۋە :

– ماسساگۇتلار – ساكلار ، پۈتكۈل تۇرانى قەبىلىلەر جەڭگە !

– دەپ ۋاقىردى . – تۇران ئۈچۈن جېنىمىز پىدا

– قانغا قان ! – جانغا جان ! دىيىشىپ ، چۇقان سېلىشىپ ھەممەيلەن قېلىچلىرىنى

قېنىدىن سۇغىرىپ ھاۋادا پۇلاڭلاتتى ، شۇ ھامان ساۋچىلار ، چاپارمەنلەر ، ئاقساقاللار ،

سەركەردىلەر بەلگىلەپ بەرگەن مەنزىلەرگە ئات سېلىشتى . تۇمارىسنىڭ پەرىمانى پەرغانە

ئويمانلىقىدا ، پامىر تاغلىرى ئېتەراپىدا ياشايدىغان ساك ھاماۋەرگە مۇقەددەس دەرەخلەرنىڭ

يۇپۇرماقلىرىغا چۇقۇنىدىغان ساكلارغا يېتىپ باردى . ئالاي (قىرغىزىستاننىڭ بىر رايۇنى) ۋە

بالقاش كۆلى ، ئىسسىقكۆل (قىرغىزىستاندىكى كۆل) ۋە تەڭرىتېغىنىڭ شىمالى ۋە جەنۇبىدا

ياشايدۇغان ساك توگراخۇدا – قۇرلۇق جەز قالىقلۇق ساكلارغا ، ھەم ئۆكۈز دەرياسى

ۋادىسىدا ، خەزەر دېڭىزى ، كاسپى دېڭىزى بويلىرىدا ياشايدىغان ساك قايتارا – دىيارا

دەرياسىنىڭ ئۇ تەرەپىدىكى ساكلارغا يېتىپ باردى ، ھەم شۇ زىمىندا ساكلار بىلەن

قېرىنداش بۇلۇپ ياشاۋاتقان ئاۋار – ئارىيان ، ھۇنگار ، تۇرا ، تۇرك ، توخرى . . . لارغىمۇ

يېتىپ باردى . بۇ زىمىندا ياشايدىغان قەبىلە ئەجداتلىرىدىن تارتىپ ھەم كۆچمەن ھەم چوپان ، ھەم ئوۋچى ھەم چەۋەنداز جەڭچى ئىدى . كىچىكىدىن تارتىپ ئات مىنىش نى ، قىلىچ نەيزە ئىشلىتىشنى ، ئوقيا ئېتىشنى ئۆگىنىپ ماھىر چەۋەنداز بۇلۇپ يىتىشەتتى ، جەڭ ئۇرۇش توغرىسىدىكى پەرمان كەلگەن ھامان ئۆزلۈكىدىن قوزغۇلۇپ ، سەپ تۈزەتتى ، جەڭ ئاتلىرىنى ۋە ئۇنىڭ جابدۇقلىرىنى ، جەڭ قۇراللىرىنى ، يىمەك ئېچمەكنى ئۆزلىرى غەملەيتتى . چەۋەنداز بولمىغان ، جەڭ كۆرمىگەن يىگىتلەرنىڭ ئۆز قەبىلىسى ئارىسىدا قىلچە يۈز ئابروپى بولمايتتى ، قىزلارمۇ ئۇنداقلارنى پەس كۈرۈپ ياراتمايتتى ، تەگمەيتتى . تۇرانلىقلار تۇمارسىنىڭ قارگاھىغا شامال دەك تۈز يېتىپ كېلۈشتى . ئەرەنچە ياسىنۇالغان جۇۋان قىز چەۋەندازلارمۇ ناھايىتى نۇرغۇن ئىدى . زارىنا ئۇلارغا باش بۇلۇپ سەپ تۈزۈۋاتاتتى . ئارىسلان تىرىسىدە ياسالغان ئۈچ بۇرجەكلىك جەڭ تۇغى ھەر بىر سەپنىڭ ئالدىدىكى تۇغچىنىڭ قۇلىدا لەپىلدەيتتى .

– تۇمارسى ئۆكۈز دەرياسى ۋادىسىغا يېتىپ كېلىپ بارىگاھ تىكىتى . ياپىپىشلىققا چۆمگەن تۇران تۈزلەڭلىكى باھار قۇچىقىدا ئەللەيلىنەتتى . تۇمارسىنىڭ ئالدىغا ساۋچىلار ، چاپارمەنلەر ، ئايغاقچىلار كىلىپ كىتىپ تۇراتتى . بۇلار : ئەي پەكبۇر ئابا ، كەيخۇسراۋ سەن كېلىشتىن بۇرۇن دەريانىڭ غەربى جەنۇپ تەرىپىگە كېلىپ بولغان ، ئەمما ئۇ بارىگاھ تىكىمىدى .

– ئەي ئۇلۇغ ئابا ، كەيخۇسراۋ بىر ياخشى جايغا قورغان بىنا قىلىۋاتىدۇ ، دېيىشەتتى . بارىگاھ تىكىمگەنلىك كەيخۇسراۋنىڭ دەريادىن ئۆتۈپ ، داۋاملىق ئىچكىرلەپ ئۇرۇش قىلىپ تۇران زىمىنىنى پۈتۈنلەي ئىستىلا قىلىشىدىن دېرەك بېرەتتى ، بىنا قىلىۋاتقان قورغىنى بولسا ، ئۇنىڭ قالدۇرماقچى بولغان نام نىشانى ئىدى . بىر ساۋچى قاراڭغۇ چۈشكەندە يېتىپ كەلدى . – كەيخۇسراۋ دەريا لىۋىگە چۈلۈك (چىنارنىڭ بىر خىلى) ياغىچىدىن 70 گەز ئىگىزلىكتە بىر مۇنار ياساتقۇزۇپ ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سىپارگاپىرسىنى ئۆرە تۇرغۇزۇپ قۇيۇپتۇ ، ئۇنىڭ ئىككى قۇلىنى ئايرىم ئايرىم ئىككى ئۇنۇقتا (ئارغامچا) باغلاپتۇ ، ئۇنۇقلارنىڭ ئۈچلىرىنى پەستە ئىككى لەشكەر چىڭ تارتىپ تۇرۇپتۇ . تۇمارسىنىڭ تاپىنىدىن بىر پاتمان ئوت كىرىپ مىڭسىدىن چىقىپ كەتتى ، چىرايى بىر قارىداپ يەنە ئەسلىگە كەلدى . تاڭ ئاتقاندا كەيخۇسراۋنىڭ ئەلچىلىرى دەريادىن ئۆتتى . تۇمارسى كەيخۇسراۋ بىلەن سۆزلىشىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ئۇلارنى قايتۇرۇۋەتتى ، ئاندىن بارىگاھتىن چىقىپ دەريا بويىغا ئاتلىق يېتىپ كەلدى . دەريا سۈيى لايىقىلىپ ، قىنىغا پاتماي ، تاشقىنلاپ – ئۆركەشلەپ ئاقاتتى . تۇمارسى مۇنار ئۈستىدە ئوغلىنى كۆردى . كەيخۇسراۋ

مۇنارنىڭ يېنىدا قۇرۇقلۇق ۋاقىتلىق تەختىدە گىدىيىپ ئولتۇراتتى . ئۇمۇ ئاتقا مىنگەن بىر ئايالنى كوردىدە ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ھىجايغاندەك قىلدى . تۇمارس ئۇنىڭغا قىلچە پەرۋا قىلماستىن پەقەت ئوغلىغىلا قارايتتى . سىپارگاپىرس بېشىنى تىك تۇتۇپ بۇ تەرەپكە نەزەر سېلىپ تەلمۈرۈپ تۇراتتى . كەيخۇسراۋ بىر نىمىلەرنى دىگەندەك قىلدى . دەريا سۈيى شاۋقۇن سېلىپ ، گۈركىرەپ تۇرغاچقا تۇمارس رەقىبى بىلەن سۆزلەشسىمۇ ھەر ئىككى تەرەپ بىر بىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلىيالمىدىغانلىقىغا كۈزى يېتىپ شۇن بارىگاھقا قايتىپ كەلدى ۋە كەيخۇسراۋغا ماڭدۇردىغان ئەلچىلەرگە مۇنداق دىدى :

– تۇمارس دەيدۇ : ئەي ئەشەق (تۈۋەن ، پەس) ، ئۆتۈك (ھىلىگەر ، ئالدامچى يالغانچى) قانخور زالىم پادىشاھ كەيخۇسراۋ ! قىلغان ئىشنىڭ بىلەن ماختانمايلا قوي ، سەن ئوغلۇمنى يۈزمۇ يۈز جەڭ قىلىپ يەڭگىنىڭ يوق ، ئۇ سىنى يېڭىپ غەلبىنى تەبرىكلەپ بەزمە قىلىۋاتقاندا ھىيلە – مىكر ئىشلىتىپ تۇيۇقسىز تۇتقۇن قىلدىڭ . ئەمدى مېنىڭ مەسلىھەتمىگە كىر ، ئوز ماكانىڭغا زىيان – زەخمەتسىز كېتەي دىسەڭ ئوغلۇمنى ئۆزۈمگە قايتۇرۇپ بەر ! چۈنكى مەن قان تۈكۈشنى خالىمايمەن ! ئەگەر ئۇنىمىساڭ ، ماسساگىت – ساكلارنىڭ تەڭرىسى سىۋالىيۇ بىلەن قەسەمكى ، مەن سەندەك ئاچكۆز يۇھانى قان بىلەن سۇغۇرىمەن !!! . . . – ئەلچىلەر قايتىپ كېلىشىگە كەيخۇسراۋنىڭ ئەلچىلىرى كەلدى ، ئۇلارمۇ كەيخۇسراۋنىڭ سوزلىرىنى تۇمارسقا يەتكۈزدى :

– مەن ماسساگىتلارنىڭ خانى ، گۈزەل – چىرايلىق تۇمارسقا ئاشىق بىقارا . ئۇ مىنىڭ نىكاھىمغا ئۈتۈپ ، خانىشىم بۇلۇپ ، ئىران بىلەن تۇرانغا بىرلىكتە ھوكۇمران بۇلۇشقا قۇشۇلسىلا ئوغلىنى ئازات قىلىمەن ، ھەم ئۇ بىزنىڭ تەخت ۋارىسىمىز بۇلىدۇ . تۇمارس بۇنىڭغا قۇشۇلمىسا ئوغلىنى تاپشۇرۇپ بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن ، ئۆكۈز دەرياسىدىن ئۆتۈمەن ، تۇران زىمىنى زەبىت قىلىپ ، پۈتكۈل ئادەملىرىنى ئۆزۈمگە قۇل قىلىمەن ! ئەلچىلەر كەتتى ، ئەمدى سەبىر قىلىشقا بولمايتتى ، تۇمارس ئوغلىنىڭ ھاياتىنى ، بەختىنى دەپ كەيخۇسراۋدەك ئەشەددى دۈشمىنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەندىن ، شۇ ئارقىلىق ئۆز ئىلىنى خار زەبۇنلۇقتا قويغاندىن كۆرە ئۆزىگە ئۆلۈمنى ئەلا كۈرەتتى . ئۇ ، ئاقساقال سەركەردىلىرىنى ، چەۋەنداز – جەڭچىلىرىنى باشلاپ دەريا بويىغا كەلدى . سىپارگاپىرس ھېلىھەم مۇنار ئۈستىدە تۇراتتى ، تۇمارسنىڭ كۆزلىرى لىققىدە ياشقا تولدى . ئەتراپتىكىلەر ئالا چۇقان كۈتۈردى ، زارىنا بىرلا چىقىراپ ئاتتىن ئۇچۇپ چۈشتى ، ئۇ ھۇشىدىن كەتكەنىدى . تۇمارس ئات ئۈستىدە تۇرۇپ قىلچىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ھاۋادا ئىككى ياققا ئۈچ قېتىم شىلتىدى ، بۇ دۈشمەن بىلەن مۇرەسسەلەشمەيدىغان بەلگە ئىدى . سىپارگاپىرس پەقەت

شۇ دەققىدىلا ، شاراپ ئىچىپ دۇچار بولغان ئاقنۇبتىنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمگە ئېلىپ كىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ قاتتىق پۇشايمان قىلدى ، يىگىتلىك ۋىجدانى ، ئار نۇمۇسى ھەممىدىن غالىپ كەلدى ۋە ئۆزىنى مۇناردىن كۆۋەجەپ ئېقىۋاتقان سۇغا ئاتتى . ماسساگىنلار شۇن ئالا - چۇقان ، داد پەريات كۆتۈرۈشۈپ دۈشمەن تەرەپكە يالرىدىن ئوق ئۈزۈشتى ، قارشى تەرەپتىنمۇ ئوقلار ئۇچۇپ كەلدى . سپارگاپىرس ئارغامچىلارنىڭ ئۇچلىرىنى چىڭ تۇتۇپ تارتىۋاتقان ئىككى لەشكەرنى سۇ تەرەپكە تارتتى كەيخۇسراۋنىڭ پەرمىنى بىلەن يەنە توتتىن سەككىز لەشكەر ئارغامچىلارنىڭ ئۇچلىرىغا ئېسىلدى . كەيخۇسراۋ سپارگاپىرسنىڭ سۇغا چۈكۈپ ئۆلۈشىنى خالىمايتتى ، ئۇ، ئۇنى ئانىسىغا كۆرسۈتۈپ ئۆز قولى بىلەن ئۆلتۈرۈشنى ئويلايتتى . سپارگاپىرس بىرلا ئۇخچۇپ موللاق ئېتىپ سۇ يۈزىگە چىقتى ، ئارغامچىلارنى بار كۈچى بىلەن تارتىپ ئون نەپەر دۈشمەننى دەرياغا سۆرەپ ئەكىرىپ كەتتى . دۈشمەنلەر سۇغا غەرق قىلىۋېتىلدى ، سپارگاپىرس ئۆزىمۇ قاتتىق كۈچىگەنلىكتىن ھالسىراپ بۇلاماي قالدى . شىددەتلىك دولقۇن زەربىسىدە تەتۈر قاينامغا چۈشۈپ قېلىپ چۆرگىلەپ پىقىراپ سۇ تەكتىگە كىرىپ كىتىپ غايىپ بولدى . قاراپ تۇرغان كەيخۇسراۋ :

- بەكلا ياش ئېۋكەنسەنغۇ ، لېكۈن ئىپاجايۇپ باتۇر ، ئېبار نۇمۇسلۇق ئېوغلان ئېۋكەنسەن ، شۇڭا مېنىڭ قۇلۇمدا ئېۋلۇشتۇن ئېۋزۇڭنۇ ئېۋلتۇرۇۋېلۇشنى شەرەپ بۇلدۇڭ ، مۇبادا شۇنداق قۇلۇمغا بولساڭ مەنمۇ سېنى ئېۋلتۇرۇۋېتەتتۇم ، ھەي ھايات قالدۇرغان بولسام ، كەلگۈسۈدە مەشھۇر سەركەردە ، غالۇپ قۇماندان بولاتتۇڭ ، ئېۋسۇت ! - دۇدۇ . ئىككى تەرەپنىڭ مەرگەنلىرى بىر بىرىگە بىر - بىرىگە جان جەھلى بىلەن ئوق ئېتىشتى ، ئوقلارنىڭ كۆپىنچىسى دەريا ئۈستىدىكى بوشلۇقتا بىر بىرىگە سۇقۇلۇپ سۇغا چۈشۈپ كېتەتتى . ئېتىشىش تازا ئەۋجىگە چىققاندا كەيخۇسراۋنىڭ مەرگەنلىرى ئېتىشتىن توختىدى ، كەيخۇسراۋ چىكىنىشكە پەرىمان بەرگەن ئىدى . تۈن كىچە تۇمارىسنىڭ بارىگاھى ئەتراپىدا يىغا بىلەن قۇشۇلۇپ ئېيتىلغان ئالىپ ئەرتۇڭا داستانى تاڭ ئاتقىچە توختىمىدى . ئۇلىشىپ ئېرەن بورلەيۇ ، يىرتىپ ياقا ئورلايۇ . سىقىرىپ ئۇنى يۇرلايۇ ، سىلتاپ كۆزى ئۆرتۈلۈر مەنسى ھەممەيلەن بورىدەك ئوۋلاشتى ، ياقىلىرىنى يىرتىپ ۋارقىراشتى . ئۈشتەك ئاۋازىدەك ئىگىراشتى ، يىغلاپ كۆزى ئورتەندى . ناخشا ئاۋازى دەريا دولقۇنلىرىنىڭ گۈكىرىگەن ئاۋازىغا ئوخشايتتى . ماسساگىت جەڭچىلىرى ئەشۇ مەرسىيلىك ناخشا ئارقىلىق ئۆزلىرى ياخشى كۆرىدىغان قەھرىمانى سپارگاپىرسنىڭ ئۆلۈمىگە بولغان قايغۇسىنى ئىپادىلەيتتى ، زارىنا ياقا يىرتىپ پەرياد ئۇراتتى ، تۇمارىس مائەم سۈكۈتىگە چۆمگەندى .

بۇ ھال پۈتكۈل تۇران چەۋاندازلىرىنىڭ قېنىنى قايناتتى . ئارىدىن 3 كۈن ئۆتۈپ كەتتى . ساۋچىلار كەيخۇسراۋ لەشكەرلىرىنىڭ گاھ دەريانىڭ ئۇ قېتىدا ، گاھ بۇ تۈۋەن ئېقىنىدا پەيدا بۇلۇۋاتقانلىقىنى خەۋەر قىلدى . ماسساگت - ساكلار گۇيا پەرۋانغا ئوخشاش قەيەردە ئۆت كۈرسە شۇن ئۆزىنى ئۇرىدىغان ھالەتكە كەلگەنىدى . تۇمارس كەيخۇسراۋنىڭ ھىيلە مىكر ئىشلىتىۋاتقانلىقىنى ھۇشيارلىق بىلەن سېزىۋالدى ۋە ئەلچىلەرنى تەيىنلەپ مۇنداق دىدى :

- تۇمارس دەيدۇ : ئەي تەكەببۇر ، مەككار پادىشاھ ! بىز بىلىمىزكى ، سەن تىنچلىقنى خالىمايسەن ، شۇ سەۋەپتىن ئۈستىمىزگە ئات سېلىپ كەلدىڭ . ھازىر بىزنى پەقەت دەريا لا ئايرىپ تۇرىدۇ ، ئۇرۇشماقچى بولساڭ ، گاھ پەيدا بۇلۇپ ، گاھ غايىپ بۇلۇپ بىزنى ئاۋارە قىلما ، ھىيلە مىكر ئىشلەتمە ، مەرتلەرچە مەيدانغا چىق ! دەرياغا كوۋرۇك سالمەن دەپ ۋاقىتنى ئۆتكۈزمە . بىزگە ئېيتساڭ بىز ساڭا دەخلى يەتكۈزمەي ئۈچ كۈنلۈك يەرگە يۆتكىلىپ كىتىمىز ، بىمالال دەريادىن ئۆتسەڭ ، ئۇندىن كىيىن يۈزمۇ يۈز ئۇرۇش قىلىمىز ، ئەگەر بىز بىلەن دەريانىڭ سەن تۇرغان تەرىپىدە ئۇرۇشماقچى بولساڭ ئۈنمۇ بىزگە ئېيت ، بۇنىڭغىمۇ بىز رازى بولىمىز ، لىكىن نامەرتلىك قىلما !

كەسكىن ۋە قەتئى تەلەپ كەيخۇسراۋنى ئىزتىراپقا سېلىپ قويدى ، بۇنىڭلىق بىلەن ئۇ تاجاۋۇزچىلىق نىيىتىدىن ھەرگىز يانمايتتى ، بىراق بىرلا بۇيرۇق بىلەن لەشكەرلىرىنى جەڭگە ئاتلاندىرۇشقىمۇ جۈرەت قىلالمايتتى . تەرتىۋارۇ بىلەن تۇمارس بىلەن ، ئاخىرىدا سىپارگاپىرس بىلەن ئۇرۇشقاندىكى قانلىق ساۋاقلار ھېلىھەم ئېسىدە ئىدى ، ئادىتى بويىچە ئۇ كېڭەش چاقىرىپ سەركەردىلىرىدىن بىرەر ھىيلە - مىكر بىلەن ماسساگىتلارنى يېڭىشنىڭ چارىلىرىنى تېپىشنى تەلەپ قىلدى ، بۇ ئارقىلىق ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈپ قارشى تەرەپنى بېخۇتلاشتۇرۇشۇمۇ مۇمكىن ئىدى .

- تۇمارس يەنە خېلى ۋاقىت كۈتكەندىن كىيىن دۈشمەننىڭ نىيىتىنى بىلىپ قالدى - دە كېچىدە دەريانىڭ تۈۋەن ئېقىنىدىن ئۆتتى ۋە دۈشمەننىڭ يان تەرىپىدىن تۇيۇقسىزلا پەيدا بۇلۇپ سەپ تۈزدى ، بۇ كەيخۇسراۋنى يۈزمۇ يۈز جەڭ قىلىشقا مەجبۇرلاش ئىدى . كەيخۇسراۋمۇ نائىلاج دەرھال سەپ تۈزدى . تۇمارس بىرىنجى بۇلۇپ مەيدانغا چۈشتى . كەيخۇسراۋ ئېتىنى دېۋىتىپ سەل ئالدىغا چىقتى :

- مەن پادىشاھ كەيخۇسراۋ ، مەن بىلەن ئېلىشىشقا پادىشاھنىڭ چىقسۇن ! - دەپ ۋاقىرىدى :

- مەن شۇ ! - تۇمارس بەرجەم قالدغان دۇبۇلغىسىنى بېشىدىن ئالدى ، بۇلۇتتەك

تۈزغۇپ تۇرغان قوبۇق ، قوڭۇر چاچلىرى چۈۈۈلۈپ يەلكىسى بىلەن دۈمبىسىنى ياپتى ، - سەن ئاشىق بولغان تۇمارىس ئالدىڭدا تۇرۇپتۇ ، سەنمۇ ئاڭلىغان ، بۈگۈن شۇ قەسىمىنى ئەمەلگە ئاشۇرىمەن!

- ئاھ ، تەڭرىم - كەيخۇسراۋ تۇمارىسنىڭ گۈزەل ھوسنى ، بەرنا قامىتىنى كۈرۈپ توۋلىۋەتتى ۋە مەڭدەپ قالدى .

تۇمارىس چاچلىرىنى بېشىغا تۈرتەكلەپ دۇبۇلغىسىنى كىيدى . ئىككى پادشاھ قىلىچىنى يالىڭاچلاپ بىر بىرىگە قاراپ ئات سېلىشتى . ئاتلار چاچىدى ، قىلىچلار جاراڭلىدى ، ئوت چۆپلەر چەيلەندى ، تۇپا تۇزان كۆتۈرۈلدى ، ھەر ئىككىسى ئۆز ماھارىتىنى نامايىش قىلدى ، كەيخۇسراۋ ھاياتىدا بۇنداق باتۇر ئايال چەۋاندازنى كۆرمىگەنىدى ، بۇرۇنقى جەڭلەردە ئۇمۇ ، تۇمارىسمۇ بىۋاسىتە تۇتۇشمىغانىدى ، كەيخۇسراۋنىڭ قىلىچ تۇتقان قولى بىلەن بىلىنمەس تىترەيتتى . تۇمارىس ئۇنىڭ ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن قىلغان ھۇجۇملىرىنى ئىنتايىن چەتدەسلىك بىلەن تۇسايىتى ۋە ئۈزۈمۈ شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلاتتى ، كەيخۇسراۋنىڭ قىلىچ ئۇرۇشىغا زادىلا ئىمكان بەرمەيتتى . تەكرار تەكرار ئېلىشىشلاردىن كىيىن تۇمارىس بىرلا ئېتىلدى دە كەيخۇسراۋنىڭ بېشىنى نىشانلاپ قىلىچ ئۇردى ، قىلىچ ئۇنىڭ بوينىغا تەگدى . ئۇ ، ۋاي دىيىشىكىمۇ ئۆلگۈرلەمەي ئاتتىن غۇلاپ چۈشتى ، شۇن ئىككى تەرەپ خۇددى مۈشۈك چاشقانغا ئېتىلغاندەك بىر - بىرىگە ئېتىلىشتى ، چاڭ تۇزانلار قۇياشنى توستى ، قىر چاپ سادالىرى داد پەرياتلار پەلەككە يەتتى . جەڭ بىر كېچە كۈندۈز داۋاملاشتى ئىران لەشكەرلىرى سەركىسىدىن ئايرىلغان قوي پادىلىرىدەك چېچىلىپ - قىرىلىپ بىتچىت بولدى ، جەڭ تۇمارىسنىڭ غەلبىدى بىلەن ئاياقلاشتى . رازىنامۇ خېلى كۆپ دۈشمەننى ئۆلتۈردى . ئۇ دۈۋە دۈۋە جەسەتلەرنى ، ساينىڭ تېشىدەك يېتىپ كەتكەن باشلارنى ئارىلاپ يۈرەتتى . ئۇنىڭ ئېتىغا كەيخۇسراۋنىڭ ۋەزىرى كېزىرنىڭ بېشى سېلىنغان تۇلۇم غانجۇغلاقلق ئىدى ، زارنا خېلى ئۇزاق ئاۋارە بولۇپ دەسلەپ جەڭ باشلانغان يەرگە كەلدى ۋە كەيخۇسراۋنىڭ جەستىنى مىڭ تەستە تاپتى .

جەسەتنىڭ گەۋدىسى بىلەن بېشىنى بوينىدىكى ئازغىنە تېرە تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى ، زارنا باشنى كىسىۋېلىپ تۇمارىسنىڭ بارىڭاھىغا كەلدى ، تۇمارىس كەيخۇسراۋنىڭ ۋەزىرى كېزىرنىڭ بېشىنى جام قەدەھ قىلىشقا قالدۇردى ۋە بىر تۇلۇمغا لىق قان تولدۇرۇشنى بۇيرىدى ، ئاندىن كەيخۇسراۋنىڭ بېشىنى ئاشۇ تۇلۇمغا سېلىپ :

- ئەي نامەرت ! تاجاۋۇزچىلىقىڭغا قارشى ھالالىق بىلەن جەڭ قىلىپ سىنى يېڭىپ كىلىۋاتقان مەندەك بىر ئايالنى مەككارلىق بىلەن ئوغلىدىن جۇدا قىلىپ پەرزەت داغدا

قويدۇڭ! سەن ئومرۇڭ بۇيى قانغا تويمۇدۇڭ! مەن ئۆز قەسىمىگە ئەمەل قىلىپ مانا سېنى
قان بىلەن سۇغاردىم، ئەمدى توي! باشقىلارنىڭ ئەل يۇرتىغا زوراۋانلىق بىلەن باستۇرۇپ
كىرگەنلەرنىڭ جازاسى ئەنە شۇنداق بۇلىدۇ!!! دېدى قەھەرلىك ئاھاڭدا!

1999-يىلى نۇيابىر - دىكابىر

ئاقتۇ

تۈگىدى

شراق

ئابدۇللا ساۋۇت

مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 633-يىللار، ياز ئېيىنىڭ باشلىرى ئىدى. كېچىلىرى ھىندىقۇش تاغلىرى تەرەپتىن غەربىي شىمالغا قاراپ ئاققان سوغۇق ئېقىم، تۇران تۈزلەڭلىكىنىڭ بىپايان قۇچقىدىكى بارلىق ناباداتلارغا تەھدىت سالاتتى. بىراق، كۈندۈزلىرى قارا قۇم چۆللۈكلىرى ③ دە كۆتۈرۈلگەن ئىزغىرىن شامال، بۇ ۋادىغا ئىسسىق ھارارەت تارقىتاتتى. كۈن قىزىغانسىرى بۇ ھارارەت كۈچىيىپ، يەر - زېمىن تونۇر تەپتىدەك يالقۇنچاپ، ساي، ئېدىرلىقلاردا ۋە ئۇيۇققىچە تۇتاشقان تۈزلەڭلەردە توپ - توپ گىرىمىسەن پەيدا قىلاتتى. پامىر چوققىلىرىدىكى قار - مۇزلار ئېرىپ، جىرا بويلاپ سرغىپ - تارام ھاسىل قىلىپ ئېقىپ، كەڭ تاغ ئېتەكلىرىدە قوشۇلۇپ سر ۋە ئامۇ دەريا لىرىدە كۆۋرەپ - تاشقىنلايتتى. بەرقۇتتەك يېشىللىققا پۈر كەنگەن ئېكىنزارلار، كۈن نۇرىدا تاۋلانغان چىمەنلىك يايلاقلاردا تېخى چېچەك چىقارمىغان ئوت - چۆپلەرنى يەپ سەمىرىۋاتقان مال - ۋارانلار تەبىئەت ۋە ھاياتلىقنىڭ جىلۋىسىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى.

شۇنداق تىنچ، ئاسايىشلىق بىر پەيتتە، خەزەر دېڭىزى ⑤ غەربىي جەنۇب تەرىپىدىن تۇيۇقسىز دەھشەتلىك قارا بوران كۆتۈرۈلدى. دە، ئاچ بۆرىدەك ھۇۋلاپ، تۇڭگۈزدەك چىرقىراپ تۇران ۋادىسىغا قاراپ سۈرۈلۈشكە باشلىدى. قارا بوران تېخىمۇ قۇتراپ، ھەش - پەش دېگۈچە تۇران زېمىنىنىڭ زور بىر قىسمىنى يالماپ - يۇتۇپ كەتتى. باغلار، ئورمانلار، چېكى كۆرۈنمەس ئېكىنزارلار قارا بوراننىڭ رەھىمسىز زەربىسى - زوراۋانلارنىڭ ئىپلاس تاپىنى، جەڭ ئاتلىرىنىڭ تۆمۈر تاقىلىق تۇياقلىرى ئاستىدا پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىندى. ھەممە يەر ئۆلگەنلەرنىڭ - ئەر، ئايال، مالچى، تېرىقچى، سودىگەر، گۆدەك بالدۇر ... نىڭ سېسىغان جەسەتلىرى بىلەن تولدى. بۇ ئېچىنىشلىق قىسمەتلەرگە شاھىت تۇران زېمىنى ئاچ قالغان ھېسابسىز قاغا - قوزغۇنلارنى ۋە باشقا نۇرغۇن گۆشخور ھايۋانلارنى ئۆز باغرىغا چىلاپ، دۆۋە - دۆۋە جەسەتلەر بىلەن مېھمان قىلىشقا، كۈتۈۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. ئارال دېڭىزى ⑥ ئۆز تارىخىدا دەھشەتلىك قىرغىندىن بىرنەچچە قېتىم قايناپ تاشقان، ھازىرمۇ قىرغىن ئىچىدە قايناپ تاشماقتا ئىدى. ئاشۇ تاشقىن تۈپەيلى ۋەھىملىك سادا چىقىرىپ ھۆركىرىگەن دولقۇنلار قىرغاقلارغا زەرب بىلەن ئۇرۇلاتتى. ھەر بىر ئۇرۇلغاندا چاچرىغان

بۇزغۇنلاردىن ئەتراپقا ئاجايىپ قاغىسىق، بەتبۇي ھىد تارىلاتتى. بۇ ھىد - ھاياتلار ئۈچۈن ئۆلۈم پۇرىقى ئىدى. چۈنكى، ئارال دېڭىزىغا قۇيۇلۇۋاتقىنى سۇ ئەمەس، بەلكى، سىر ۋە ئامۇ دەريالىرىغا تولۇپ ئېقىپ كېلىۋاتقان قىپقىزىل قان ئىدى.

يارىلانغان، قېچىپ قۇتۇلۇپ، سەرگەردانلىقتا يۈرگەن، تۇتقۇن قىلىنغان تۇرانلىقلار - نىڭ داد - پەريادى گويا قارا قۇم چۆللۈكلىرىدە كۆتۈرۈلگەن بەھەيۋەت قۇيۇنلاردەك پىرقىراپ، ئۇچۇپ كۆككە ئۆرلىمەكتە ئىدى ...

بۇ پاجىئەلەرنىڭ سەۋەبكارى - بېشىغا مىس دۇبۇلغا، ئۈستىگە پولات زەنجىرلىك ساۋۇت كىيگەن، ئىسپاھان ①، شىراز ② قالقىنى بىلەن قوراللانغان، خىل، يۈگۈرۈك پارس ئاتلىرىغا مىنگەن، ھەددى - ھېسابسىز ھەربىي قوشۇن ھەمدە بۇلارنى باشلاپ كېلىۋاتقان كىيانىيان سۇلالىسىنىڭ توققۇزىنچى پادىشاھى، باسقۇنچى دارا I ئىدى. ئالدىدا تۇغچى لەشكەرلەر، ئۇنىڭدىن كېيىن ھەربىي يۈرۈش تەرتىپى بويىچە ھۇجۇمچى قوشۇن، تەخت بىلەن ئوردا چېدىرىنى كۆتۈرگەن قوشۇن، ئوردا لەشكەرلىرى كېلەتتى. ئوردا لەشكەرلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئالتۇن جابدۇقلار بىلەن بېزەلگەن شاھانە ئارغىماقتا پادىشاھ دارا مەغرۇر ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ كەينىدە بولسا كۆز يەتمەس سەپ گويا قارا چۈمۈلىدەك قىمىلدىشىپ كېلىشەتتى. ھەممىنىڭ ئاخىرىدا ئات، تۆگە، پىلارغا قورال - ياراغ، ئوزۇق - تولۇك ئارتىشقان ئارقا سەپ تەمىنات قوشۇنى كېلەتتى. دارانىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئايىغى تەگكەنلىكى يەرلەردە قانلىق قىرغىن ئىزلىرى قالماقتا ئىدى. لەشكەرى دارا I نىڭ قوشۇنى بارلىق قارشىلىقلارنى رەھىمسىزلەرچە باستۇرۇپ، ناھايىتى تېز سۈرئەت بىلەن ئىلگىرىلەۋاتاتتى. دارا I نىڭ كۆزلىگەن مەنزىلى پامىر بىلەن تەڭرىتاغنىڭ غەرب، شەرق ئېتەكلىرىدىكى چەكسىز كەتكەن سۇلۇق يايلاق، قارا چىلان تۇپراقلىق مۇنبەت تېرىلغۇلار، باغۇ بوستانلىق يېزىلار، يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان شەھەرلەردىن ئىبارەت ئىدى. دارا I بۇنىڭغا قانائەت قىلمايتتى. ئۇ، بۇ يەرلەرنى ئۆز ئىشغالىيىتىگە ئالغاندىن كېيىنمۇ ھەربىي يۈرۈشنى توختاتمايتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ شۆھرەت يالقۇنلىرىدا كاۋاپ بولغان ۋۇجۇدى ئاچ كۆزلىرىگە تاقەتسىزلىك ئۇچقۇنلىرىنى تۇتاشتۇرغانىدى. مانا، شۇ ئۇچقۇن تېخىمۇ يىراقلارغا ئوت يېقىش ئىستىكىدە چاقنىماقتا ئىدى. يەنە ئۇ، ئۇزاق، تېز ھەربىي يۈرۈشلەردە، شىددەتلىك، قانلىق باستۇرۇشلاردا، قىرغىن قىلىشلاردا ھارغان ئاتلىرىنى تارىم دەرياسى بىلەن لوپنۇر كۆلىدە سۇغىرىپ، «بۈيۈك» كىيانىيان سۇلالىسىنىڭ كەيقۇباد ③ دارا ④، داراپتىن ئۆزىگە مىراس قالغان قانلىق تۇغىنى ئانماچىن تاغلىرى ⑤ داشنى مەقسەت قىلاتتى ... تۇران جەسەتكە تولۇپتۇ! ئارال دېڭىزىدا قان! دارا كېلىۋاتىدۇ! يېغى كەلدى!

مانا بۇ قورقۇنچلۇق قىقاس - چۇقان، ۋەھىملىك خەۋەر كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا چوگېر، مۇز تاغ، خانتەڭرى چوققىلىرىدىن ھالقىدى. قۇرۇم تاغلىرى بىلەن تەڭرىتاغلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پايانى يوق چۆل ۋە بوستانلىقلار ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ، ئۇزاقتىن بېرى بىر خىلدا تىنچ ياتقان ئويمانلىقنى لەرزىگە سالدى. كروران شەھىرى ② دىن چىققان شاتۇرلار چاقماق تېزلىكىدە ئىلگىرىلەپ، دارا I ئېلىپ كېلىۋاتقان بالايىئاپەت توغرىسىدىكى شۇم خەۋەرنى دۇنخۇاڭ ③ دىن تاكى جاڭجى غىچە يەتكۈزدى. بۇغرا بۇزۇلۇق ⑤، ئاسكۇملۇق تەڭرى ⑥ ۋە قۇت تاغ ⑦ - تېشىدىكى سانسىزلىغان قەبىلىلەر شۇم خەۋەردىن ساراسىمگە چۈشتى، جىددىيلەشتى. ئاقساقالار كېڭىشى چاقىرىپ، يېغىنىڭ ئالدىنى توسۇش توغرىسىدا پەرمان چىقاردى.

ئورۇش تەييارلىقى باشلاندى، ئون دەريا ۋە توققۇز دەريا ۋادىلىرىدىكى ئىچكى - تاشقى ئوغۇزلارنىڭ بارلىق ئەزىزلىرى لەشكەرلىككە تىزىملىنىپ قوراللاندى. ئوغۇزلارنىڭ بىر تارمىقى - پامىر ئېتەكلىرىدە ياشايدىغان قەبىلە - ساكلار ھەممىدىن بۇرۇن كېڭەش ئۆتكۈزدى. ساكلار قاپاقلىرى سېلىنغان ھالدا بارگاھنىڭ ئەتراپىغا توپلاندى، بارگاھ ئىچىدە ساك ئاقساقاللىرىدىن 20 - 30 كىشى بار ئىدى. بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتتى، ئوڭ تەرەپتىكىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرغان قېرى ساك ئورنىدىن تۇرۇپ، جىملىقنى بۇزدى: ھەي قېرىنداشلار! - دېدى ئۇ، بارگاھ ئىچىدىكىلەرگە تەكشى قارىۋالغاندىن كېيىن، - بېشىمىزغا ئېغىر كۈنلەر كېلىۋاتىدۇ، بالا - قازا بوسۇغىمىزغا كېلىپ قالدى. يېغىغا قارشى قوزغالمىساق، يېغى بىزدىن سوراپ ئولتۇرمايلا بېشىمىزدا قىلىچ ئوينىتىدۇ. بالا - چاقا، مال - ۋارانلىرىمىز ۋەيران بولىدۇ. بىزنى يېقىپ كېلىۋاتقان مۇقەددەس ئانا تۇپراق قان بىلەن بويلىدۇ. گەپ قىلىڭلار! ياكى شۇنداق بولۇشنى كۈتۈپ تۇرىمىزمۇ؟! بارگاھ ئىچىنى ئېغىر پۇشۇلداش، ئۇلۇغ - كىچىك تىنىشلار قاپلىدى، قېرى ساكنىڭ سۆزى ئۆز تەسىرىنى كۆرسەتكەندى.

- ياق، - ساقال - بۇرۇتى قاپقارا، كۆزلىرى يېنىپ تۇرىدىغان بىر ساك قولىنى كەسكىن شىلتىدى، - كۈتۈپ تۇرۇش - ئۆلۈم بىزگە! يېغىنى توسۇش كېرەك! خەۋەرلەردىن قارىغاندا، سېلىنگا دەرياسى، - خانگاي تاغلىرى بىلەن بايانقارا تاغلىرى غىچە بولغان كەڭ زېمىن قوزغالدى. ئۇلار دۇنخۇاڭغا توپلىنىپ، تارمىدىن ئۆتۈپ بۇياققا كېلىۋاتىدۇ. بىز ئالدىنقى سەپتە، شۇڭا دەرھال قوراللىنىپ ئاتلىنىشىمىز كېرەك. ،
- بۇ، دانا پىكىر!
- ئۇنداقتا، ھەممىمىز ئۆز قەبىلىلىرىمىزدىن لەشكەر توپلايلى.

- بولدى، جان كەتسىمۇ مەيلى!

شۇ پىكىرلەر بولۇۋاتقاندا، ئۇشتۇمۇت بارگاھ سىرتىدا ئىككى ئەركەكنىڭ تاكالاشقان ئاۋازى ئاڭلاندى. شۇ ئان بارگاھ قورۇقچىسى كىرىپ كەلدى. ئاقساقالارغا ھۆرمەت - تەزىم قىلغاندىن كېيىن، ئۇ: «بىر ناتونۇش پادىچى ئاقساقالار بىلەن كۆرۈشمەن دەيدۇ، كىرگىلى قويمىسام جېدەللەشكىلى تۇردى» دەپ مەلۇمات بەردى. كېڭەش قاتناشچىلىرى دەماللىققا بىرنەپە دەپەلمىدى. چۈنكى، ئادەت بويىچە كېڭەش بولۇۋاتقان جايغا ئاقساقالاردىن باشقا ھەرقانداق كىشىنىڭ كىرىشى مەنئى قىلىناتتى.

- بىرەر مۇھىم خەۋەر ئېلىپ كەلگەن بولمىسۇن يەنە، - دېدى قېرى ساك، - قاندىگە خىلاپ بولسىمۇ كىرسە ...

ھېچكىم ئۈندىمىدى. بۇ ھېلىقى پادىچىنىڭ كىرىشىگە قوشۇلغانلىقىنىڭمۇ - قوشۇلمىغانلىقىنىڭمۇ ئىپادىسى ئەمەس ئىدى. قېرى ساكنىڭ تاقىتى تۈگىدى، «باشلاپ كىر!» دېدى ئۇ. باشقىلار قېرى ساكقا تەئەججۇپ ئىلكىدە قاراپ قېلىشتى. بارگاھ قورۇقچىسى ھايالسىمايلا بىر كىشىنى باشلاپ كىردى. ناتونۇش كىشى ئاقساقالارغا تەزىم بەجا كەلتۈردى، قورۇقچى چىقىپ كەتتى. ئاقساقالار ناتونۇش پادىچىنىڭ ۋىجىك بويىغا، تىتىلىپ كەتكەن تېرە كىيىملىرىگە كۆز يۈگۈرتۈشتى.

- ئاۋۋال ئۆزۈڭنى مەلۇم قىل! نېمە ئادەمسەن؟ - دېدى قېرى ساك.

- مېنى شىراق دېيىشىدۇ، يۇرتۇم مۇز تاغنىڭ شەرقىي يايلاقلىرى، پادىچىمەن. شىراقنىڭ تەمتىرىمەي، ئېنىق، دادىل سۆز قىلىشى ئاقساقالارنى ھەيران قالدۇردى. ئۇنىڭ ئاۋازى ئوچۇق، جاراڭلىق بولۇپلا قالماستىن، ئۆزىنى ئەركىن، تېتىك تۇتۇشى، قاراشلىرىدىكى قەتئىيلىك ۋە تولۇپ تاشقان ئىشەنچ ھەممىسىنى تاڭ قالدۇرغانىدى.

- سۆزلە، نېمە مۇددىئە بىلەن كەلدىڭ!؟

شىراق جۈرئەتلىنىپ، يۇقىرى ئاۋازدا مۇددىئەسىنى بايان قىلدى:

- ھۆرمەتلىك ئاقساقالارنىڭ نېمە ئىش توغرىسىدا كېڭىشىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپتىمەن. ھەممىزگە مەلۇم، ياۋ بوسۇغىمىزغا كېلەي دەپ قالدى، بارلىق ئوغۇز ۋە ساكلىرىمىز ئۇرۇشقا تەييارلىنىۋاتىدۇ. مۇبادا ئۇرۇش باشلىنىپ قالسا بىز ياۋنى قىرىمىز، ياۋ بىزنى قىرىدۇ، ياۋ قىرىلسىغۇ مەيلى، بىراق ئۆزىمىز قىرىلساق ... - شىراق سەل تۇرۇۋېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، - دېمەكچى بولغىنىم، مەن ساكلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ كەمبەغىلى، ئاچ - يالىڭاچ ھالەتتە تۇرۇۋاتقان خوتۇن - بالىلىرىم بار. ئەگەر سىلەر خوتۇن - بالىلىرىمنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇشقا ۋەدە بەرسەڭلار، مەن ئۆز ھاياتىم بەدىلىگە باسقۇنچى دارا

لەشكەرلىرىنى تەلتۆكۈس گۇمران قىلىپ، ساك، ئوغۇز ۋە باشقا بارلىق قەبىلە - قېرىنداشلىرى -منى، مۇقەددەس، ئۇلۇغ تۇپرىقىمنى بالايىئاپەتتىن خالاس قىلىمەن!

شىراقنىڭ بۇ مەردانە سۆزلىرى بارگاھ ئىچىنى تىمتاسلىققا چۆمگۈزدى. بىر قىسىم ئاقساقالارنىڭ مەسخىرىلىك تىكىلىگەن كۆزلىرىدىكى سوغ نەزەر شىراقنىڭ شىجائەت، ئىرادە جۇشقۇنلاپ تۇرغان قەلبىنى شۈركەندۈردى، ئازابلىدى. لېكىن شىراق جەسۇر قىياپەتتە تۇرۇپ، كۆكۈچ كۆزلىرىدە پارلاۋاتقان ئىشەنچ نۇرى بىلەن ئۇلارغا قادالدى.

- دېگەنە، لەشكىرىي دارانى قانداق يوقاتماقچىسەن؟

- سەن بىر، ياۋ تۈمەننىڭ، بۇنى بىلەمسەن؟

- سېنىڭ كۈچۈڭ نېمىگە يېتىدۇ؟!

- سېھىرگەرمۇ يا سەن؟

- ياق، بۇ ساراڭ بولسا كېرەك.

تۇشمۇتۇشتىن ياغقان سوتالار ئالدىدا شىراق قەددىنى تىك تۇتۇپ تۇرىۋەردى، چىرايىدىكى قەتئىيلىكمۇ قىلچە ئۆزگەرمىدى. ئۇنىڭ ئويلىغىنى بار ئىدى. لېكىن دېگۈسى كەلمەيتتى، ئۇ، ئەھۋالغا قاراپ ئىش كۆرمەكچى ئىدى.

شىراق، ئاقساقالارنىڭ ئۆزىگە ئىشەنمەي تۇرغانلىقىنى سېزىپ، يەنە سۆز قىلدى:

- مېنىڭ يالغۇزلۇقۇم، ياۋنىڭ كۆپلۈكى قىل سىغمايدىغان ھەقىقەت. لېكىن مەن ياۋ بىلەن ئېلىشىمەن، قانداق ئېلىشىشىم كېرەكلىكىنى ھازىر دەپ بېرەلمەيمەن. ئەمما، جەڭگە تەييارلانغان بارلىق ساكلار، قېرىنداش قەبىلىلەر خاتىرجەم ئۆز ئىشىنى قىلىشىۋى، ياۋنى بۇياقلارغا كەلتۈرمەيمەن. لېكىن سىلەر بايا دېگەن تەلپىمنى ئورۇنداڭلار...!

ئاقساقالار بىر - بىرىگە قاراشتى، ھەممە كۆزلەردە شىراقنىڭ قەيسەرەنە ئىرادىسىگە بولغان ئىپتىخارلىق تۇيغۇسى جىلۋىلەندى.

- خوتۇن - بالىلىرىڭغا بىز ئىگە، - ئاقساقالار شۇنداق دېيىشتى.

شىراق بىلەن ئاقساقالار بارگاھتىن چىقىشتى، شىراق لام - جىم دېمەستىن بارگاھنى ئوراپ تۇرغان ساكلار توپىنى يېرىپ ئۆتۈپ، نېرىراقتىكى چۆپلۈكتە ئىككى ئوغلىنى باغرىغا تېڭىپ ئولتۇرغان ئورۇق، سولغۇن، ياش جۇۋاننىڭ ئالدىغا باردى. ئۇ، بالىلىرىنى قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيدى، پۇرىدى. خوتۇنغا خوشلىشىش سۆزلىرىنى ئېيتتى. شۇئارىدا ئاقساقالار ساكلار توپىغا شىراقنىڭ بىر ئۆزى يالغۇز ياۋ ئۈستىگە بارىدىغانلىقى، قالغانلارنىڭ ھازىرچە لەشكەر بولمايدىغانلىقىنى كېڭەشنىڭ قارارى سۈپىتىدە ئېلان قىلدى. شىراق مەزمۇت قەدەم بىلەن مېڭىپ، ئاقساقالار بىلەن ساكلار توپىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سەيناغا كىرىپ كەلدى. :

شراق ئۇچسىدىكى يىرتىق تېرە چاپىنىنى سېلىپ تاشلىۋەتتى، تېرە بۆكىنى ساكلار توپى ئۈستىدىن قاڭقىتىپ نەلەرگىدۇ ئېتىۋەتتى.

- چورۇقۇڭنى ماڭا بېرىۋەتكىن! - دېدى شراق يېنىدىكى ياش ساكقا، - بەدىلىگە مال ئەمەس، بەلكى ساڭا تىنچ كۈن، بەختلىك تۇرمۇش ھەدىيە قىلىشىم مۇمكىن.

ياش ساك ئىككىلىنىپ تۇرمايلا يېپىپتى شىر چورۇقۇنى سېلىپ بەردى. شراق چورۇقۇنى كىيىپ، بوغۇزى بىلەن قونچىدىن تېرە شوپنا بىلەن مەھكەم باغلاپ ئورنىدىن تۇردى، بىرساڭ ئاقساقلى ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بولدى ۋە قوينىڭ ئەيلەنگەن تېرىسىگە سىزىق شەكىللەر بىلەن پۈتۈلگەن ۋەسقىە خېتىنى تاپشۇردى:

- ئاشۇ تەسكەيدىكى چوڭ يايلاق ۋە يىلقا، كالا، قوي ... لىرى بىلەن سېنىڭ خوتۇن - بالىلىرىڭغا مەنسۇپ قىلىندى.

- يەنە كەم بولسا بىز بار، خاتىرجەم بول، - دېدى يەنە بىر ساك ئاقساقلى شىراقنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ تۇرۇپ.

شراق كۆزىگە ياش ئالدى، ياش تامچىلىرى يۈزىنى بويلاپ قىسقا، يىرىك ئۆسكەن قارا ساقاللىرى ئارىسىغا سىڭىپ كەتتى.

- رەھمەت ئاقساقالار، قېرىنداشلار! - شىراقنىڭ بۇرۇتلىرى تىترىدى، لەۋلىرى ئۈمچەيدى، ئۇ يۇقىرىقى سۆزىنى ئاران دېيەلدى، يەنە نېمىلەرنىدۇر دېمەكچى ئىدى، دېيەلمىدى. بارگاھ قورۇقچىلىرىدىن ئىككىسى شىراقنىڭ خوتۇن - بالىلىرىنى سايىۋەنلىك تۈگىگە ئولتۇرغۇزۇپ توپ ئارىسىدىن ئۆتتى. شىراق قولىدىكى تېرە پۈتۈكنى خوتۇنغا بەردى، ئەر - خوتۇن بىر - بىرىگە قاراشتى، گەپ - سۆز قىلىشىمىدى. كۆز ياشلىرى ئارقىلىق بىر - بىرى بىلەن خوشلاشتى. قورۇقچىلار تۈگىنى يېتىلەپ قېرى ساك كۆرسەتكەن يايلاققا قاراپ مېڭىشتى. شىراقنىڭ خوتۇنى ھەدەپ كەينىگە قاراپ يۇم - يۇم يىغلايتتى، بالىلىرى «دادا، دادا...!» دېيىشىپ نالە قىلاتتى.

شراق بۇغا مۇڭگۈزىدە ساپلانغان كەڭ ئىنلىق، ئۆتكۈر خەنجىرىنى ئالدى - دە، بۇرنىنى، ئىككى قۇلقىنى كېسىپ تاشلىدى. ساكلار بۇ ھەرىكەتتىن چۆچۈپ ۋارقىراشتى. شىراق گويا ھېچنېمە بولمىغاندەك خەنجىرىنى غىلاپقا سالدى، يەرگە ئۈزۈلۈپ چۈشكەن تەن پارچىلىرى دىك - دىك قىلىپ سەكرەپ توختاپ قالدى. شىراقنىڭ بويىنى، يۈزى، قورساق، دۈمبىلىرى قانغا بويالدى. ئۇنىڭ كىنىدىكى قىنى تۆكۈلگەن بۇ زېمىنغا ئىككىنچى قېتىم ئۆز قىنىنى تۆكتى.

شراق ئوزۇق - تۈلۈك سېلىنغان خالتا ئېسىلغان ئۇزۇن تاياقنى مۇرىسىگە سالغىنىچە

ساكلار توپىنى ھەيران قالدۇرۇپ يولغا راۋان بولدى ...

* * *

شراق ئۈستۈشىدىكى قان داغلىرىنى سۈرتىمەستىن يولىنى داۋام ئەتتۈرەتتى، ئەلمىساقىتىن ئىنسان ئايىغى تەگمىگەن، تومۇز ئىسسىقىدا ئوتتەك يېلىنچاپ تۇرغان چۆل، سايلاردىن، «مۇز تاغ ئاتا» غا تۇتىشىپ كەتكەن تاغ تىزمىلىرى ئاستىدىكى قورقۇنچلۇق ھاڭلار يېنىدىن، قىرلىق تاشلار ئۈستىدىن، تاقىر دالداردىن، ئېگىز تىك داۋانلاردىن، سۈرلۈك تىلسىمانلار ئىچىدىن يول تېپىپ باراتتى. ئۇنىڭغا ئاچلىقمۇ، ئۇسسۇزلۇقمۇ، يول ئازابىمۇ كار قىلمايتتى. قانچە كۈن، يول يۈردى، قانچىلىك مۇساپىنى بېسىپ ئۆتتى، بۇنىسى شراق ئۈچۈن نامەلۇم ئىدى. ئۇنىڭغا پەقەت بىرلا مەقسەت كۈچ بېغىشلايتتى. شۇ كۈچ ئۇنىڭغا ئوزۇق، سۇ، ئارام ئىدى. كۈن چىقتى، پاتتى. كېچە بولدى، تاڭ ئاتتى. ۋاقىت - شۇ تەقلىتتە دەۋر قىلىپ ئۆتۈۋەردى، ئاخىر كۆزلىگەن نىشان ئۇنىڭ ئالدىدا زاھىر بولدى. شراق، سىر دەرياسىنىڭ باش ئېقىنىغا يېتىپ كەلگەنىدى. قاتمۇ قات تاغلار تىزمىسىدىكى چوڭقۇر جىرالار ئارىسى، تاشلىق ساي، يايلاقلار، چۆللەر، ئېقىن بويلىرى، ئىسسىق كۆل ① دارا I نىڭ لەشكەرگاھىغا ئايلانغانىدى. چىمەنلىك يايلاق ئۈستىگە دارا I نىڭ چېدىرى تىكىلگەنىدى. دارا I نىڭ چېدىر ئەتراپى ئوردا لەشكەرلىرىنىڭ چېدىرلىرى بىلەن قورشالغان بولۇپ، ئۇنىڭ تۆت ئەتراپىدا، لەشكەر تۈرلىرى ئايرىم - ئايرىم چېدىرلارنى تىككەندى. شاھانە چېدىر يېنىدىكى ئېگىز موما ياغاچنىڭ ئۇچىغا كىيىنچان سۇلالىسىنىڭ تۇغى ئېسىلغانىدى، بۇ تۇغ ئۆز ئەتراپىدىكى مىڭلىغان ھەربىي تۇغلارغا كوماندا بېرىۋاتقاندا تىنماي لەپىلدەيتتى. لەشكەرلەر ياققان گۈلخانلارنىڭ قويۇق ئىس - تۈتەكلىرى ئات تېزەكلىرىنىڭ قاڭسىق ھىدى شامال بىلەن قوشۇلۇپ ئاچچىق پۇراق تارقىتاتتى. بۇ سۈرلۈك، ھەيۋەتلىك ھەربىي تۇرالغۇنى كۆرگەن كىشى جەزمەن ئۆزىنى يوقىتىپ قوياتتى. ئەمما، شراق ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىدى. تاغ قايتىلىدىن پەسكە قاراپ چۈشتى، ئۇ ئەڭ دەسلەپ ئۇچرىغان ھەربىي چېدىر ئالدىدىن ئۆتكەندەلا ئۆزىنى كاپاتلاپ: «شاھقا ئەرزىم بار! ئەي شاھ دارا، ئۇلۇغسەن! بۈيۈكسەن! شاھىنشاھىمىسەن! پۇشتۇ پاناھىمىسەن! بىچارە، ئاجىز، ناتىۋان قۇلۇڭ ساڭا ئەرز ئېيتىپ كەلدى!» دەپ توۋلاپ، زار - زار يىغلاپ ياش تۆكۈپ ماڭدى. دەم ئېلىۋاتقان، تاماق يەۋاتقان، قوراللىرىنى تازىلاۋاتقان، ئاتلىرىغا يەم بېرىۋاتقان لەشكەرلەر قۇلاق - بۇرنى يوق، يالىڭاچ، بەتبەشەرە، قەلەندەر سۈپەت

ناتونۇش ئادەمنىڭ ھالىنى كۆرۈپ كۈلۈشتى، يىرگىنىپ نېرى كېتىشتى. قاراۋۇلارمۇ ئۇنىڭ غەلىتە قىياپىتىدىن ھەيران بولۇشۇپ كۈلۈپ، توسۇشنى، سوراق قىلىشنى يادىدىن چىقىرىشتى. شىراق چېدىرلارنى ئارىلاپ كېتىۋەردى. شۇ تەرىزدە ئۇ ئىككى ئاش پىشىم ۋاقىتچە ماڭدى. شاھ ئوردىسىغا 50 - 60 قەدەم قالغاندىلا ئۇ توسالغۇغا دۇچ كەلدى. ئوردا قاراۋۇللىرى ئۇنى بىرقەدەم ئالدىغا سىلجىشقا يول قويمىدى. شىراق شۇئان ئۆزىنى يەرگە ئېتىپ، يۇمىلىنىپ، داد - پەرياد كۆتۈرۈپ، بايقى گەپلىرىنى تەكرارلاپ يىغلاشقا باشلىدى. خېلىدىن كېيىن بۇ ۋەقە لەشكەرلەر، چاپارمەنلەر، ئوردا ياساۋۇلى ۋە ھۇدەيجى ئارقىلىق دارا I گە مەلۇم قىلىندى. ئۇ دەسلەپ پەرۋا قىلمىدى، كېيىن ئويلىنىپ قالدى. كۆڭلىگە بىر ئىش كەلدى، ئاخىر ئىجازەت بەردى. شىراق ئىككى نەپەر لەشكەرنىڭ نازارىتى ئاستىدا شاھ چېدىرىغا يالاپ ئېلىپ كىرىلدى ۋە تەختكە روبىرو قىلىپ تۇرغۇزۇلدى. ئالتۇن تەختتە مەغرۇر گىدىيىپ ئولتۇرغان دارا I شىراقنىڭ مېيىپ - مەجرۇھ قىياپىتىنى كۆرۈپ، قاپاقلىرىنى تۈردى ۋە ئاۋازىغا ھەيۋەتلىك تۈس بېرىپ: «ئەرزىڭنى ئېيت!» دەپ خىتاب قىلدى.

شىراق ئالدىرىمىدى، ئۇ ئاۋۋال شاھ دارا I گە، ئاندىن تەختنىڭ ئىككى تەرىپىدە مەرتىۋە سالاھىيىتىگە مۇناسىپ ئورۇن ئېلىشقان ۋەزىر - ۋۇزرا ۋە ھەربىي قوماندانلارغا سالام بەجا كەلتۈردى.

ئەي شاھلارنىڭ شاھى، ئالەمنىڭ نۇرلۇق ماھى، ئەلنىڭ پۇشتىپاناھى! سەن ئادىلسەن، قۇدرەتلىكسەن! غەزىپىڭدىن تاغلار تىترەيدۇ، دېڭىزلار تاشدۇ. ھەق ۋە ئادالەتتىڭدىن ئىنسان قۇت تاپىدۇ، مېھىر - شەپقىتىڭدىن كائىنات بەھرە ئېلىپ، كۆكرىپ - ياشىنايدۇ. مەن سېنىڭ ئالەمگە مەشھۇر نام - شەرىپىڭنى، تىللاردا داستان تەۋسىيىلىرىڭنى، قۇدرىتىڭنىڭ چەكسىزلىكىنى، سەلتەنتىڭنىڭ مەڭگۈلۈكلۈكىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى يىراق ئوغۇزلار ئېلىدىكى ساك قەبىلىسىدىنمەن، سەندىن پاناھ تىلەپ كەلدىم، ئەي شاھ، ئەرزىمگە قۇلاق سالغىن. مەن ساڭا ئىتائەت ئىزھار قىلىش ئارزۇسىدا بولغانلىقىم ئۈچۈن، مۇشۇ قىسمەتكە دۇچار بولدۇم. قېرىنداشلىرىمغا: «ئۇلۇغ شاھ دارا ئالىيلىرىغا ئىتائەت قىلايلى، ئەل بولايلى» دېسەم، ئۇلار رەھىمسىزلىك بىلەن بۇرۇن، قۇلاقلىرىمنى كېسىپ تاشلىدى. «خائىن» دەپ ھاقارەتلىدى، خورلىدى، لەنەت ياغدۇردى. ھەتتا ئۆلتۈرمەكچى بولۇشتى. پەيت تېپىپ قاچتىم. مىڭ بىر جاپادا دەرگاھىڭغا داد ئېيتىپ كەلدىم. ئەي سەلتەنتى ئۇلۇغ، شەۋكەتلىك شاھىم! مېنىڭ ھالىمغا، ساڭا قىساس ئېلىشىمغا ياردەم بەرگىن. مەن بىچارە قۇلۇڭدىن مەرھەمەتلىرىڭنى ئايىمىغىن، مېنىڭ ئەرز - دادىم

شۇ!

دەردمەن بىلەن دادىخاھنىڭ كۆزلىرى بىر - بىرىگە ئۇدۇل تىكىلىشتى، شىراق دارا I نىڭ كۆزىگە مىختەك تىكىلىپ تۇراتتى. ئۇ ھازىر ھېچنېمىدىن ھېيىقمايتتى. شاھنىڭ ئۇنىڭ دائىم قەھرىلىك ئۇچقۇنلار چاقناپ تۇرىدىغان كۆزلىرىدە قىزىقىش، ھاياجان ئەكس ئەتتى. بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈرۈشتە تېز ئىلگىرىلەش، شۆھرەت، غالبىيەتنىڭ تۇغىنى يەتتە ئاسماننىڭ قەھرىگىچە كۆتۈرۈپ لەپىلىدىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا دەل شىراققا ئوخشاش ئۆز ئېلىدىن يۈز ئۆرۈگەن، كىيانىيان دۆلىتىگە ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلىدىغان نۇرغۇن كىشى كېرەك بولاتتى.

دارا I سەل جىمجىتلىقتىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ تەختتىن چۈشتى. ئوتقاشتەك جۇلالىنىپ تۇرغان يۇمشاق پايانداز ئۈستىدىن مېڭىپ شىراقنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۆزىگە تەلمۈرۈپ - نىجاتلىق تىلەپ تۇرغان مەجرۇھ قاچقۇننىڭ تۇرقىغا ھېسداشلىق نەزەرى بىلەن تىكىلدى.

- سېنىڭ ئەرز - دادىڭسىزمۇ مەن بەرىبىر ئاشۇ زېمىننى زەبىت قىلىمەن. ساكلارنى، ئوغۇزلارنى پاك - پاكىز قىرىپ تاشلايمەن. سەپىرىمنىڭ مەنزىلى سېنىڭ ئېلىڭ ۋە ئۇنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى يىراق ئەللەر. قېنى ئېيتقىنا، ئوغۇز ئېلى ماڭا ياۋاشلىق بىلەن ئىتائەت قىلامسۇ؟ مېنىڭ غالىب قوشۇنلىرىمنىڭ ھەيۋىتىدىن قورقماسمۇ؟

دارا I سۆزىدىن توختاپ، ئۇزۇن، سېمىز، تۈكلۈك بارماقلىرىنى پۈكۈپ قاس چىقىرىپ، پايانداز ئۈستىدە ئۇيان - بۇيان ماڭدى. سارغۇچ، قويۇق چاچلىرى ئۈستىدە دىڭگىيىپ تۇرغان ئالتۇن تاج، زەر چاپىنىنى بېلىدىن قىسىپ تۇرغان كەڭ، قاپارتما نەقىشلىك ئالتۇن كەمەر ۋە كەمەرگە ئېسىلغان كۈمۈش قىنلىق، ئىسپاھان پولىتىدىن سوقۇلغان قىلىچ دارا I نى تېخىمۇ سۈرلۈك، ھەيۋەتلىك كۆرسىتەتتى.

- قۇدرەتلىك ئۇلۇغ شاھىم، - شىراق، شاھنىڭ كەينىگە ئۆرۈلۈپ ئۆزىگە قاراپ جاۋاب كۈتۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، سۆزىنى داۋام ئەتتى، - ساكلار نۇرغۇن خەق، ئۇلارغا ئون ئوغۇز، توققۇز ئوغۇز دەپ ئاتىلىدىغان ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنى قوشقاندا، ئۇ خەقنىڭ ھېسابىغا سان يەتمەيدۇ. ئۇلار تۇرغان زېمىننىڭ ئۈچ - چىكى يوق. شاھ ئالىيلىرى، تىلىم كۆيىسىمۇ ئالدىڭدا ھەق سۆزىنى قىلاي، ئۇلاردىكى لەشكەرلەرمۇ كۆپ، قۇمنى ساناش مۇمكىن، بىراق لەشكەرلىرىنى ساناپ بولۇش مۇمكىن ئەمەس. لەشكەرلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇستا چەۋەنداز، ئۇلار ئات ئۈستىدە تۇرۇپ، ئالدىغا قاراپ قانچىلىك تېز ۋە زەرب بىلەن قىلىچ ئۇرسا، ئىككى يانغىمۇ، ئارقىسىغىمۇ شۇنچىلىك تېز ۋە چاققان قىلىچ ئۇرىدۇ. نەيزە ئۇرۇش، ئوقيا ئېتىشتىمۇ

خۇددى شۇنداق. ئۆلۈم دېگەننى پىسەنتىگە ئالمايدۇ. لېكىن ئۇلارنى باבלاش، مەغلۇپ قىلىش تەس ئەمەس. مەن كىچىكىمدىن پادا بېقىپ، دالا كېزىپ ئۆسكەچكە، ئۆز ئېلىمنىڭ تاغ، دەريا، كۆل، يايلاق، يېزىلىرىنىڭ يەر تۈزۈلۈشىنى بەش قولىدەك بىلىمەن. سېنىڭ لەشكەرلىرىڭنى بىخەتەر باشلاپ ئاپىرىپ، ئۇلارنىڭ بىخۇد - بىپەرۋا تۇرغان پەيتىنى تاللاپ ھۇجۇم قىلىشقا كاپالەتلىك قىلالايمەن. ئۇلار قانچىلىك بۇرۇن ئەل بولسا شۇنچە خۇش بولىمەن، ئاچ كۆز ئاقساقاللىرىنىڭ بېشىنى يەپ، ئۇلۇغ شاھ دارا I ئالىيلىرىنىڭ قولىدا ئەلنىڭ خاتىرجەم ھايات كەچۈرۈشىنى ئارزۇ قىلىمەن ...

دارا I ئالدىدىكى چاقماقتەك سۆزلەۋاتقان شورلۇق پادىچىنىڭ ئۆزىگە كۆرسىتىۋاتقان ساداقەتمەنلىكىنى كۆرۈپ، رازىمەنلىك بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى ھەم مېيىقىدا كۈلۈپ قويدى - دە، بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ پايىغا قەدەم قويدى، تەختكە چىقىپ ئولتۇردى. - ئەي ئالەمپاناھ! - دېدى شىراق، - رەقىبلىرىمدىن قىساس ئېلىشتا سېنىڭ ئىلتىپاتىڭغا، ياردىمىڭگە موھتاجمەن. ئەگەر مالال كۆرمىسەڭ، لەشكەرلىرىڭگە ئەمر قىل. ئۇلار تېز ئاتلىنىپ، ساكلارنىڭ ئاچ كۆز، رەھىمسىز ئاقساقاللىرىنىڭ قانلىرىنى ئاققۇزسۇن، ئۆي - ماكانلىرىنى خانىۋەيران قىلسۇن. ئۇلار ھازىر غەپلەتتە، ئۇلار چوقۇم تارمار بولىدۇ. لېكىن لەشكەرلىرىڭ يەتتە كۈنگە يەتكۈدەك ئوزۇق، سۇغەملىۋېلىشى لازىم. يارايىسەن! - دېدى شاھ خۇشال بولۇپ، - مەن سېنىڭ قىساسىڭنى ئېلىپ بېرىمەن. لەشكەرلىرىمگە سەن يول باشلا، مەن مۇشۇ يەردە قېلىپ، قوماندان رانۇس چاتتىن غەلبە خەۋىرىنى كۈتىمەن!

ئالىي ھەربىي كىيىم كىيگەن، ئېگىز گەۋدىلىك، سۈرلۈك قوماندان رانۇس چات دارا I نىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ يۈكۈنۈپ تۇرۇپ، تەختنىڭ ئەڭ تۆۋەن پايىسىغا پېشانىسىنى تەگكۈزدى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ، كەينىگە ئۈچ قەدەم شوخشىدى، ئاندىن: «ئۇلۇغ شاھىمىز ئۈچۈن جېنىم پىدا!» دەپ قەسەمىياد قىلدى.

* * *

ئېلبورس تاغلىرى ① - ھاۋاسى ياخشى، ئوت - چۆپلىرى مول يايلاقلاردا توپ - توپ بولۇپ يۈرگەن توسۇن ئاتلار ئارىسىدىن تاللاپ تۇتۇپ كېلىنىپ ئۇستا ئاتچىلارنىڭ قولىدا كۆندۈرۈلگەن قۇلا ئارغىماق پات - پات پۇشقۇرۇپ، كىشىنەپ، رانۇس چاتنىڭ ئاق ئېتى بىلەن بەسلىشىپ رەقىبىگە يول بەرمەي كېلەتتى. قۇلا ئارغىماقتا پادىچى شىراق ئولتۇراتتى.

لەشكەرلەر يولغا ئاتلىنىش ئالدىدا، شاھ ئۇنىڭغا مۇشۇ ئاتنى سوۋغا قىلىپ بەرگەن. مىراخور بېشى - قۇلا ئارغماقنىڭ تىزگىنىنى شىراققا تۇتقۇزغاندا، شىراق شاھ ئالدىدا دەسلەپ ئېيتقان سۆزلىرىنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلاپ، شاھنىڭ خاتىرجەم بولۇشىنى تىلىگەن. ئەنە ئۇ ۋەدە بويىچە ئىران لەشكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ كەلمەكتە.

ئىران لەشكەرلىرى مىنگەن ئاتلارنىڭ تۇيىقى تەگكەن تاش - شېغىلار غېجىلىپ ئۇپرايتتى. تۇياقلار ئاستىدىن كۆتۈرۈلگەن قويۇق، سېرىق چاڭلار ئاسمان - پەلەكنى قاپلاپ، كۈن نۇرىنى توساتتى. بوراندەك دەۋرەپ كېلىۋاتقان لەشكەرلەرنىڭ باش - ئاخىرىغا كۆز يەتمەيتتى. ئۈنۈپىشى، يۈزبېشى، مىڭبېشى، لەكمىڭبېشىلىرىنىڭ يېنىدا بىردىن تۇغىچى لەشكەر كېلەتتى. يىراقتىن قارىغاندا، تىك كۆتۈرۈلگەن تۇغلارنىڭ كۆپلۈكىدىن پامىر تاغلىرىنىڭ بەل - يامزىلىرى، جىلغىلىرى، بەئەينى قويۇق ئورمانزىلىققا ئايلىنىپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. نەيزىدەك ئۇچلۇق، كۆككە تىرەلگەن ئاق قار - كۆك مۇزلۇق چوققىلار قاتمۇقات ھەرە چىشلىق تىزما تاغلار، يايلاقلار، ئاندا - ساندا گۈل - گىياھ ئۈنگەن تاشلىق سايلار، چۆللەر، ئورمانلار، بوستانلىقلار بارا - بارا ئارقىدا قالدى. ئاتلار تەرلىدى، ھاردى. تاقىلىرى ئۇپراپ تۈگەپ، تۇياقلىرى نېپىزلەپ كەتتى. لەشكەرلەر تومۇز ئاپتېپىدا كۆيۈپ كۆسەيدەك قارىداپ كەتتى. قىزىق شامال يۈزلەرگە ئۇرۇلۇپ نەپەسلەرنى قىساتتى. ئوزۇق - تۈلۈك ئازىيۋاتتى، تەشنىلىق يۈرەكلەرنى كاۋاپ قىلاتتى. شىراق ئىران لەشكەرلىرىنى سۇسىز، تاقىر يوللاردىن ئېلىپ كېلىۋاتقاچقا، ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇق، ئاپتاپ، سەپەر ئازابى لەشكەرلەرنىڭ ھاياتىغا كۈندىن - كۈنگە ئېغىر خەۋپ يەتكۈزۈۋاتاتتى. لەشكەرلەرنىڭ ئاغزى قۇرۇپ، كالىۋىكىلىرى گەز باغلاپ يېرىلىپ، ھالى بارغانسېرى بەتتەرلەشتى. يۈرۈش ئاستىلاشقا باشلىدى، نۇرغۇن لەشكەرلەر ۋە ئاتلارنىڭ ئۆلۈكلىرى ئارقىدا قالدى. لەشكەرلەر سېپى گاھ - گاھ بۇزۇلۇپ، چېچىلىپ، مىڭبېگى، يۈزبېشىلىرىنىڭ قانلىق قىلىچى ئاستىدا يەنە ئۆز سېپىنى تۈزەيتتى.

- ھەي ساك! - دېدى رانۇس چات بىر كۈنى شىراقنىڭ ئالدىنى توسۇپ، چۈنكى ئۇنىڭ سەۋر - تاقىتى تۈگىگەن ئىدى. ئۇ قىلىچىنى شىراقنىڭ بويىغا تەڭلەپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، - سېنىڭ ئېلىڭگە يەتتۇقمۇ؟ يەنە قانچىلىك يول ماڭمىز؟! بىزنى خەتەرگە باشلىدىڭمۇ - نېمە؟!

شىراق جاۋاب بەردى:

- غەزىپىڭگە پايلماي مېنى چېپىۋەتسەڭ مەيلى، قېرىنداشلىرىمغا - ساكلارغا ياخشىلىق قىلاي دېسەم ئۇلار قۇلاقلىرىمنى، بۇرنۇمنى كېسىۋەتتى. ئەمدى شاھ دارا I

ئاليليرغا كۆرسەتكەن ساداقىتىم بەدىلىگە سەن قويۇپ بوينۇمنى كېسىۋەتسەڭ مەيلى. مەن شۇنداق شور پېشانە، كىمگە ۋاپا قىلسام شۇنىڭدىن ماڭا جاپا كېلىۋاتىدۇ. ئەمدىكى يول بەكمۇ خەتەرلىك، مېنىڭ ياردىمىمىز سەن ساك - ئوغۇز لەشكەرلىرىنىڭ يوشۇرۇن ئورنىنى تېپىپ بارالمايسەن. خەير، قىلىچىڭنى كۆتۈرگەن ئىكەنسىن، ئالدىراپ قىنىغا سالما، چاپ! چېپىۋەت!

شراق رانۇس چاتنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىگە ئىشەنمەيتتى. چۈنكى، پۈتكۈل كىيانىيان لەشكەرلىرىنىڭ تەقدىرى گويا ئېشەككە چېتىپ قويۇلغان تۆگە كارۋانلىرىنىڭ تەقدىرىگە ئوخشايتتى. ئۇلار شراق نەگە باشلىسا شۇ تەرەپكە مېڭىشقا مەجبۇر ئىدى. رانۇس چات شراققا ئەگىشىپ تاغلار ئارىسىدىكى خەتەرلىك، قىيىن يوللارنى بېسىپ كېلىۋاتقاندىلا، ئۆزىنىڭ ۋە پۈتكۈل قوشۇننىڭ شراقتىن ئايرىلالمايدىغانلىقىنى سەزگەنىدى. ئۇ بۇ رېئاللىقنى تەن ئېلىشقا مەجبۇر بولغانىدى. ئۇنىڭ شراقنىڭ بوينىغا قىلىچ كۆتۈرۈشى پەقەت قۇرۇق پوپوزا قىلىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. شۇڭا، شراقنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قىلىچنى شار تالا تارتىۋېلىپ قىنىغاسالدى. بۇ ئۇنىڭ شراققا يولنى داۋاملاشتۇرۇش توغرىسىدا بەرگەن بېشارىتى ئىدى.

- لەشكەرلىرىڭ بوش، چىدامسىز ئىكەن، - دېدى شراق، رانۇس چاتنىڭ ئالدىدا كېتىۋېتىپ، - بۇيرۇق قىل، بۇنداق سۆزلىپ ماڭسا، مەنزىلگە يېتىپ بېرىشىمىز تەس. ئۇلار سەپەرگە ئاتلانغان ۋاقىتتىكى سۈرئەت بىلەن ئىلگىرىلىسۇن. ئالدىمىزدىكى مۇشۇ قۇملۇقتىن ئۆتسەڭلار ساكلارنىڭ بۇرنى ئاستىدىن چىقىمىز - دە، تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىمىز.

رانۇس چات بىردىنلا يۇمشاپ قالدى. بايقىق قەھەر - غەزەپلىك ھالىتى پۈتۈنلەي غايىب بولغانىدى. ئۇنىڭ ئالدىدا شراق كۆرسەتكەن چەكسىز قۇملۇق نامايان بولدى. بۇ، دۇنياغا مەشھۇر تىلىسمات تەكلىماكان قۇملۇقى ئىدى. رانۇس چاتنىڭ چاپارمەنلىرى پۈتۈن سەپنى بويلاپ چېپىپ قومانداننىڭ تېز يۈرۈش توغرىسىدىكى بۇيرۇقىنى يەتكۈزۈشتى. ھالسىزلىنىپ جېنى ھەلقۇمغا كېلىپ قالغان، كۈچ - قۇۋۋىتى تۈگىگەن لەشكەرلەر گويا بوينىدىن باغلاپ تارتقان دەك مەجبۇرىي يوسۇندا بىرقەدەم - بىرقەدەمدىن ئالغا سىلجىشقا باشلىدى. سەپنىڭ ئارقىسىدا ئۆلۈكلەر قالاتتى، ئىگىسىز ئاتلار ئېچىنشىلىق كىشىنەيتتى. كىچىكىدىن تارتىپ ئاچ - توق، يېلىك - يوپۇڭ ئۆسكەن، قىشتا مۇزلاپ، يازدا كۆيۈپ چېنىققان، كۈرمىك مۇشەققەتلەرنى، ئاچچىق سەرگۈزەشتلەرنى باشتىن ئۆتكۈزگەن، ئىرادىسى قەيسەر، قورقماس باتۇر شراق ھېلىمۇ چىشىنى چىشلەپ، ھەممىگە بەرداشلىق بېرىپ سەپنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ تاپىنى ئاستىدا ئوتتەك قىزىپ كەتكەن پايانسىز

قۇملۇق، ئۈستىدە ئوت شارىدىن چېچىلغان يالقۇن، كۆڭۈل ئېكرانىدا بولسا ئۆز ئېلىنىڭ پاجىئەلىك تارىخىدىن ئېچىلغان بەتلەر ۋاراقلىنىپ ئايدى. ئۇ، قۇرۇپ يېرىلىپ كەتكەن كالىپۇكلىرىنى تامشىپ قويۇپ، ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلىماقتا: «ۋەتەنپەرۋەر ئەجدادلىرىمىز، شىر يۈرەك خاقانلىرىمىز زامان - زامانلاردىن بېرى بىزىلەرگە ئاتا مىراس بولۇپ كېلىۋاتقان بۇ تۇران زېمىنىنى يات يېغىلارنىڭ ئاياغ ئاستى قىلىشىدىن باتۇرلۇق بىلەن قوغداپ كەلگەن. تەڭداشسىز باتۇر خاقانلىرىمىز ئاپراسياپ ① ۋۇزچى يېغىلارنى تۇران زېمىنىغا بىر قەدەممۇ يولاتماي، ئۇلارغا قارشى قىلغان ئۇرۇشلىرى تىللاردا داستان بولۇپ، بىزگە داۋاملىق كۈچ - غەيرەت ئاتا قىلىپ كەلمەكتە. بۈيۈك خاقانلىرىمىز ئاپراسياپ كېيىنكى ئۇرۇشلارنىڭ بىرىدە، ھىيلىگەر كەيخىسراۋنىڭ مەرگەن يالاپ يوشۇرۇن ئاتقان زەھەرلىك ئوقىدا ھالاك قىلىندى. لېكىن تۇراننىڭ ئەركىنلىكى ئۈچۈن بولغان جەڭلەر بۇنىڭ بىلەن توختاپ قالمىدى. ئەجدادلىرىمىز قانلىق جەڭلەرنى قىلغان، جان ئالغان، جان بەرگەندى.

مانا بۈگۈنكى كۈندە دارا I يەنە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، تۇراننى قانغا بويىۋەتتى. ئەمدى تارىم ۋادىسىنى دەسسەپ چەيلىمەكچى، بىزنى يوقاتماقچى. ياق، پاجىئەلىك ئۆتمۈشنىڭ تەكرارلىنىشىغا يول قويغىلى بولمايدۇ. ئاھ ۋەتىنىم! ئوغۇزلىرىم، ساكلىرىم! خاتىرجەم بولۇڭلار، ئەمدى سىلەرگە خەۋپ - خەتەر يېتىپ بارالمايدۇ ...

رانۇس چات باشلىغان لەشكەرلەر شىراققا ئەگىشىپ كەلمەكتە، ئۈستىدىن كۈن ھارارىتى، ئاستىدىن ئوتلۇق قۇمنىڭ ھارارىتى دارا I نىڭ لەشكەرلىرىنى قاتتىق قىيىندى، ئاتلىرىنى كاردىن چىقاردى. ئات يۈرسە تۇپىقى، قۇش ئۇچسا قاننى كۆپىدىغان قىزىق قۇملۇق ئىچىدە لەشكەرلەر ئاتلىرىنى يېتىلەپ، پىيادە ھالدا قۇم بارخانلىرىغا يامشاتتى، يۇقىرىغا چىقىشقا چامى يەتمەي دوملاپ چۈشەتتى. يەنە بارخانلارنى ئارىلاپ ئۆمىلەپ ئىلگىرىلەيتتى.

قوشۇن ئالدىدا مەنزىل كۆرۈنمەيتتى، قۇمدىن، چەكسىز قۇملۇقتىن باشقا ھېچنېمە كۆرۈنمەيتتى. رانۇس چات پەقەت شۇ چاغدىلا ئۆزلىرىنىڭ ئاددىي بىر مېيىپ پادىچى تەرىپىدىن ئالدىنغانلىقىنى بىلدى، رانۇس چات بۇ ئەلەمگە چىدىمىدى. كۆككە تاقاشقان غۇرۇر مۇنارىسى ئۆرۈلۈپ، كۆكۈم - تالقان بولدى، ۋۇجۇدى سېزىملىرىنى يوقىتىپ، قوماندانلارغا خاس ھەيۋەتلىك بەستى لايىدەك بوشاپ كەتتى. رانۇس چاتنىڭ نېرۋا سىستېمىلىرىدا غەلىتە، ئاجايىپ قورقۇنچلۇق تۇيغۇ پەيدا بولدى. ئۇ، قەھەر - غەزەپ يالقۇنىدا قىزارغان، قان تولغان كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ، شىراققا ۋارقىرىدى:

- ئەي تېگى پەس، ئىپلاس! شاھىمىز ئالدىدا قىلغان ۋەدەڭگە ئەمەل قىلمىدىڭ،

بىزنى ئالدىدىكى! بىزنى ساكلارنىڭ قېشىغا ئەمەس، بەلكى بارسا كەلمەس يولغا باشلاپ، كەپسەن. ئوزۇق، سۇمۇ تۈگىدى. يەم - خەشەكمۇ يوق. بۇ چەكسىز جەزىرىدە يا ئالدىغا، ياكەينىگە ماڭالمايمىز. ئېيتە، ساك لەشكەرلىرى نەدە؟ ئەي ئالدامچى!
- ھا ... ھا ... ھا ...!

باتۇر شىراقنىڭ ئۆز مەقسىتىنىڭ بۇنداق توسالغۇسىز، تېز پۇرسەتتە ئەمەلگە ئېشىشىغا ئەقلى يەتمىگەندى. ھازىر بولسا ئۇ ئۆزىمۇ تەسەۋۋۇر قىلالىغان ئالەمشۇمۇل زور غالىبىيەت نۇرىنىڭ ۋەتىنىنىڭ بەخت - ئىقبالىنى يورۇتۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، چەكسىز خۇشاللىققا چۆمدى. ئۇ كۆكسىگە پاتماي قالغان ئىپتىخارلىق ھېسلىرىنى جاراڭلىق كۈلكىلىرى بىلەن ئىپادىلىدى.

شىراق ئاتتىن چۈشۈپ، تىزگىنىنى قويۇۋەتتى. قۇلا ئارغىماق ھالسىزلىغانلىقتىنمۇ ياكى ئىگىسىنىڭ يېنىدىن كېتىشىنى خالىمىدىمۇ، ئىشقىلىپ، شىراقنىڭ يېنىدا پۇشقۇرۇپ تۇرۇۋەردى. شىراق رانۇس چاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئاۋازىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ مەردانىلىك بىلەن مۇنداق دېدى:

- مەن يەڭدىم! يالغۇز بىر ئۆزۈم پۈتكۈل زور قوشۇننى يەڭدىم! جانىجان قەبىلىلىرىم، ئانىجان تۇپرىقىمىنىڭ بېشىغا كەلگەن بالايىئاپەتنى پايانسىز قۇملۇققا دەپنە قىلدىم! ئەي رانۇس چات ئەنە كۆر، بۇ - ئۇلۇغ تەكلىماكان قۇملۇقى، سەن ھازىر دەل شۇ قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇۋاتسەن. تۆت تەرەپنىڭ قايسىسىغا ماڭساڭمۇ، بەربىرىيەتتە كۈنلۈكتىن يول. ئوزۇقۇڭ، سۈيۈڭ تۈگىدى. ئەمدى خالىغان تەرەپكە ماڭ، بەربىرھالاك بولسەن. مېنى ۋەدەڭگە ئەمەل قىلمىدىڭ، دەمسىنا! مەن ئۆز خەلقىم، ئانا ۋەتىنىم ئالدىدا قىلغان ۋەدەمگە ئەمەل قىلدىم چەكسىز ئىزتىراپقا چۈشكەن رانۇس چات قىلىچىنى شارتىدە سۇغۇرۇپ مەغرۇر قىياپەتتە قاراپ تۇرغان شىراقنىڭ بوينىنى نىشانلاپ قىلىچ چاقتى. شىراقنىڭ كاللىسى قۇم ئۈستىدە دىك - دىك سەكرىدى، تېنىمۇ غۇلاپ چۈشتى، ئۇنىڭ قېنى ئۈچىنچى قېتىم ئۆز تۇپرىقىغا تۆكۈلدى

ئىزاھاتلار:

① ئابدۇللا ساۋۇت 1950 - يىلى ئاقتۇ ناھىيىسىدە تۇغۇلغان. يازغۇچى. ئۇنىڭ «دات باسمىس قىلىچ»، «تاش بوران» (ھېكايە)، «چاقماق»، «ھاياتلىق زەنجىرى» قاتارلىق ھېكايە، پوۋېست، رومانلىرى نەشر قىلىنغان. بۇ ئەسەر مىللەتلەر نەشرىياتى 1999 - يىلى

- نەشر قىلغان «شراق» ناملىق تالانما ھېكايىلەر توپلىمىدىن قىسقارتىپ ئېلىندى.
- ② تۇران تۈزلەڭلىكى - ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈزلەڭلىك، تارىخىي مەنبەلەردە قەيت قىلىنىشىچە قەدىمكى زامانلاردا مۇستەقىل دۆلەت بولغان.
- ③ قارا قۇم چۆللىرى - تۈركمەنىستاندىكى چۆللۈكلەر.
- ④ سىر، ئامۇ دەريالىرى - ئوتتۇرا ئاسىيادىكى دەريالار.
- ⑤ خەزەر دېڭىزى - كاسپىي دېڭىزىنىڭ بۇرۇنقى ئاتىلىشى.
- ⑥ ئارال دېڭىزى - سىر، ئامۇ دەريالىرى قۇيۇلىدىغان كۆل.

- ① ئىسپاھان - ھازىرقى ئىران شەھىرى.
- ② شىراز - ھازىرقى ئىراننىڭ شىمالىدىكى شەھەر.
- ③ كەيقۇباد - كىيانىيان سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى - «تارىخىي ھەمىدىيە» دىن.
- ④ داراپ - كىيانىيان سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى - «تارىخىي ھەمىدىيە» دىن.
- ⑤ ئانماچىن تاغلىرى - چىڭخەي، گەنسۇ چېگراسىدىكى تاغلار.

- ① چوگېر - قارا قۇرۇم، ھىندىقۇش تاغلىرىنىڭ قوشۇلمىسىدىكى چوققا.
- ② كروران شەھىرى - لوپنۇر كۆلى بىلەن چەرچەن ناھىيىسى ئوتتۇرىسىدىكى قەدىمكى شەھەر، ھازىر خارابىغا ئايلانغان.
- ③ دۇنخۇاڭ - گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ جاڭيى ۋىلايىتىدىكى شەھەر، بۇرۇن ساكلار ياشىغان.

- ④ جاڭيى - ھازىرقى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ بىر ۋىلايىتى، بۇرۇن ساكلار ياشىغان.
- ⑤ ⑥ ⑦ - بۇغرا بۇزلۇق، ئاسكۇملۇق تەڭرى، قۇت تاغ، ئون دەريا، توققۇز دەريا - ئۇيغۇر يۇرتىدا غايەت زور ئىككى تاغ بولۇپ، بىرىنىڭ ئېتى بۇغرا بۇزلۇق، يەنە بىرىنىڭ ئېتى ئاسكۇملۇق تەڭرى ئىدى. ئىككى تاغنىڭ بىر تەرىپىدە يەنە بىر تاغ بولۇپ، قۇت تاغ دېيىلەتتى. بۇ تاغنىڭ بىر يېرىدە ئون دەريا بولۇپ، يەنە بىر يېرىدە توققۇز دەريا ئاقاتتى ... قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ماكانى بۇ ئىككى دەريا ۋادىسى بىلەن تاغلارنىڭ ئارىسىدىكى يايلاقلار ئىدى. ئون دەريا بويىغا ماكانلىشىپ ياشىغانلار «ئون ئۇيغۇر»، توققۇز دەريا بويىغا ماكانلىشىپ ياشىغان خەلقلەر «توققۇز ئۇيغۇر» دەپ ئاتالغان.
- «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تېزىسلىرى» دىن - 5

- ⑩ سېلىنگا دەرياسى - موڭغۇلىيىدىكى بىر دەريا.
خانگاي - موڭغۇلىيىدىكى تاغ.
بايانقارا - چىڭخەيدىكى تاغ.

※※※

① ئاپراسياپ - ئاپراسياپ قەدىمكى تۇران پادىشاھى زال، فەرىدۇن بىلەن جەڭ قىلغان. ئاپراسياپ قەشقەرنى پايتەخت قىلغان. قاراخانىيلار سۇلالىسى ئۆز نەسەبلىرىنى ئاپراسياپقا باغلايدۇ.
- «تارىخىي ھەمىدىيە» دىن.

«دىۋان لۇغەتت تۈرك» دە: «قاراخانىيلار خانىدانلىقىنىڭ بارلىق خاقانلىرى ئۇنى (ئاپراسياپنى) ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئەجدادى دەپ ھېسابلايدۇ»، يەنە ئۇنىڭ ئىسمى «ئالىپ ئەرتۇڭا» دەپ ئاتالغان. بۇ ھەقتە «قۇتادغۇبىلىك» تىمۇ مەلۇماتلار بار.

مۇھاكىمە ۋە مەشىق: 1. بۇ ھېكايىدە تارىخىمىزدىكى مەشھۇر «شراق رىۋايىتى» ئاساسىي تېما قىلىنغان. سىز ھېكايىنى تەپسىلىي، پىششىق ئوقۇپ چىقىڭ ۋە ھېكايە ۋەقەلىكىنى بايان قىلىش ئاساسىدا ئەستە ساقلىۋېلىڭ.

2. 1) شراق قەبىلە ئاقساقلىنىڭ ئالدىغا نېمە ئۈچۈن باردى؟

2) شراق سەپەرگە ئاتلىنىشتىن بۇرۇن قانداق قىلدى؟

3) شراق دارا 11 نىڭ ئالدىغا كىرگەندە پادىشاھ نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭدىن گۇمانلانمىدى؟

4) شراق قانداق قىلىپ، يالغۇز ئۆزى شۇنداق زور قوشۇننى مەغلۇپ قىلالىدى؟

بېرىلگەن ھەر بىر تەپسىلاتتا شراقنىڭ قانداق خاراكتېر ئالاھىدىلىكى گەۋدىلەنگەن؟

ئومۇمىي باھا: يۇقىرىقىلارنى يىغىنچاقلاش ئاساسىدا شراق ئوبرازىغا باھا بېرىڭ.

3. سىز ئىلگىرى دەرسلىكتە قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازى تەسۋىرلەنگەن بەزى ئەسەرلەرنى

ئوقۇغان. بۇ قېتىم بۇ ھېكايىنى ئوقۇش ئارقىلىق شىراقنىڭ ئىبارەت بۇ قەھرىماننىڭ

ئوبرازى بىلەن تونۇشتىڭىز، ئۇنداقتا، سىز مۇشۇنىڭغا ئالاقىدار تۆۋەندىكى ئىككى مەسىلە

ھەققىدىكى قارىشىڭىزنى ئوتتۇرىغا قويۇپ بېقىڭ.

1) سىز ئىلگىرى ئوقۇغان ئەسەرلەردىكى قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازىغا سېلىشتۇرغاندا،

شراق ئوبرازىنىڭ ئوخشىمايدىغان تەرىپى قايسى؟
(2) سىز ئىلگىرى قەھرىمانلىقنى قانداق چۈشەنگەن؟ بۇ ھېكايىنى ئوقۇغاندىن كېيىن
قەھرىمانلىق ھەققىدىكى چۈشەنچىڭىزدە قانداق تولۇقلىنىش بولدى؟
5. دەرىستىن سىرتقى ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ، خەلق ئەدەبىياتىغا دائىر كىتابلاردىن
«شراق رىۋايىتى» نى تېپىپ چىقىپ ئوقۇڭ ھەمدە ئەسلى رىۋايەت بىلەن بۇ ھېكايىنى
سېلىشتۇرۇپ، بولسا جەدۋەللەشتۈرۈپ ئاپتونىڭ بېيىتقان جايلارنى بىلىۋېلىڭ.

(مەنبە: تولۇق ئوتتۇرا تىل-ئەدەبىيات زۆرۈر دەرسلىك 3- كىتاب 23- بەتتىن
ئېلىندى. 16-12-2011)

مۆمىننىڭ مومىغا چىقىشى

(نۇر روزى)

بەقەسەم تون كىيگەن ئوتتۇز ياشلار چامىسىدىكى ئاق پىشماق ئادەم كۆك سىرلانغان كەڭ دەرۋازىدىن ئاق بوز ئاتنى يورغىلىتىپ كىرىپ كەلدى . ئۇ ، مەكتەپ سەھنىسىنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە ، تىزگىنىنى يەڭگىل تارتتى . ئات توختاپ ، سوزۇپ – سوزۇپ ئىككى قېتىم كىشىنىدى . دە ، ئالدى پۇتلىرى بىلەن يەرنى چاپچىشقا باشلىدى ، دەل شۇ چاغدا مەكتەپ ئىشخانىسىنىڭ ئالدىنى سۈيۈرۈۋاتقان ياشقۇنا خىزمەتچى چۆچۈپ ئارقىسىغا قارىدى ۋە يۈگۈرۈپ كېلىپ ئاتنىڭ تىزگىنىنى قولغا ئالدى :

- تىنچ-ئامان كەپلا مۇدىر ؟ - دېدى ئۇ ئېگىلىپ تۇرۇپ .

ئۇ مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئىلىك ئېلىشىنى كۈتمەيلا ، ئۇنى قولتۇقىدىن يۆلەپ ئاتتىن چۈشۈردى .

- خوش ، بۈگۈن نېمە بولدى ؟ مەكتەپ چۆلدەرەپ قاپتىغۇ ؟
- مۇئەللىملەر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسىنى سېلىنىڭ «تۆگەدۆڭ» دىكى قوناقلىرىنىڭ بېشىنى ئۈزۈرۈشكە ئېلىپ كەتتى .

مۇدىرنىڭ چوڭ كۆزلىرى قىسىلىپ ، چىرايى سەل ئېچىلدى . سېمىز قوللىرى بىلەن شاپ بۇرۇتنى ئىككى يانغا تاراپ قويدى . خىزمەتچى ئالا يوللۇق بەلۋىغىغا قىستۇرۇۋالغان كىچىككىنە مەس چىلىم بىلەن قىزىل پۆپۈكلۈك تاماكا خالتىسىنى چىقاردى . تاماكىنى ئۈگدەپ ، سەيخانغا تولدۇرۇپ قويدى ۋە ئۇنى چوغلاپ مۇدىرغا تۇتتى . ئۆزى بولسا ئاتنى سوۋۇتۇشقا تۇتۇندى . مۇدىر تۇرغان يېرىدىلا زوڭزىيىپ ئولتۇردى – دە ، خىزمەتچىنىڭ ئاتنى سوۋۇتۇشقا نەزەر سالغاچ ، چىلىمنى خورۇلدىتىپ چېكىشكە باشلىدى . خىزمەتچى ئاتنى يىتەپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلگەندە ، چىلىمنى ئۇنىڭغا ياندۇرۇپ بەردى – دە ، تۇيۇقسىز سورىدى :

- تەرتىپ مۇدىرىچۇ ؟

- ئادەم ئۇقۇشقىلى كەتتى .

- ئادەم ئۇقۇشقىلى ؟ نېمە ئىش قىلماقچىكەن ؟

خىزمەتچىنىڭ رەڭگى سارغىيىپ كەتتى – دە ، دۇدۇقلاپ جاۋاب بەردى .

- بايراقنىڭ تانىسى غالتەكتىن چىقىپ كەتكەن ئىكەن ، - دېدى ئۇ ئېڭىكى بىلەن مەكتەپ مەيدانىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى موما ياغىچىنى كۆرسىتىپ ، - مومغا چىقىپ تانىنى غالتەككە يۆگىيەلەيدىغان ئادەم تېپىلىپ قالارمىكىن دەپ ئەتىگەنلا چىقىپ كەتكەن ئىدى .
- ھە ؟!

مۇدىر بېشىغا كالتەك تەگكەندەك چۆچۈپ كەتتى . ئۇ سېرىق تاماكىسىنىڭ تەسىرىدىن سىرقىراپ تۇرغان بەدىنىنى ئوڭلاپ ، ئىككى قولىغا تايىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئارقىسىغا قارىغان ئىدى ، مومنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئېسىلىپ تۇرغان گومىنداڭ بايرىقىغا كۆزى چۈشتى .
ھەر كۈنلۈكى 20 غۇلاچلىق مومنىڭ ئۇچىدا ھەيۋەت بىلەن لەپىلدەپ تۇرىدىغان 12 بۇرجەكلىك ، ئاق كۈن نۇرى چۈشۈرۈلگەن ھاۋارەڭ بايراق ئۇنىڭ كۆزىگە خۇددى ئالا - پاساق ئۈكلىنىپ قورۇلۇپ قالغان تېرىدەك كۆرۈنۈپ كەتتى . يۈرىكى بىردىنلا پىژىرىدە ئېچىشتى - دە ، يۈزى پوكاندەك ئېسىلىپ ، سېمىز گۆشلىرى لىپ - لىپ تىترىدى ، بۇرۇتى لىكىلداپ ، بۇرنىنىڭ ئۈستىدە تەر تامچىلىرى پەيدا بولدى . ئۇ ، بايراقنى كۆزىنى ئالمايلا ئارقىسىدا قول باغلاپ تۇرغان خىزمەتچىسىدىن سورىدى :

- نەچچە كۈن بولدى ؟

- تۈنۈگۈن شۇنداق بولغان ئىكەن .

مۇدىر خۇددى بىر كىشى چۆرگىلىتتۈرۈۋەتكەندەك پىرىدە ئارقىسىغا ئۆرۈلدى - دە ، يوتىسىغا بىرنى شاپىلاقلاپ ، ئىشخانىسىغا كىرىپ كەتتى . خىزمەتچىمۇ ئاتنى ئاتخانىغا ئېلىپ كىرىپ كەتتى ، ئاندىن مېس چىلىمنى دەرھال چوغلاپ ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا ئىشخانىغا كىردى ۋە قوللىرى تىترىگەن ھالدا ئىككى قوللاپ چىلىمنى ئۇنىڭغا ئۇزاتتى .
مۇدىر چىلىمنى قاتتىق - قاتتىق ئىككىنى شورىدى - دە ، ۋارقىرىدى :

- ئاتقا مىنىپ تىز ماڭ ! بېرىپ تەرتىپ مۇدىرنى تېپىپ كەل !

- خوپ .

خىزمەتچى چىقىپ كەتتى ، مۇدىر قوللىرىنى ئارقىسىغا تۇتۇپ ئىشخانىنىڭ ئىچىدە ئۇيان - بۇيان ماڭغىلى تۇردى . ئارىدىن بىر چاي قاينىغىدەك ۋاقىت ئۆتكەندە تەرتىپ مۇدىرى كىرىپ كەلدى - دە ، پۇتلىرىنى جۈپلەپ ، ئۇنىڭ ئالدىدا تىك تۇردى .
- خوش ، نۇسرەت ئەپەندى . - مەكتەپ مۇدىرى قايقىنى تۇرۇپ ئۇنىڭغا تىكىلدى ،
- مەن ئۇيۇشمىغا يىغىنغا كەتكىلى نەچچە كۈن بولدى ؟
- بىر ھەپتە .

- ئۇنداق بولسا ، بىر ھەپتىدىن بېرى نېمە ئىشلارنى قىلىدىڭىز ؟

- كۆرسەتمىلىرى بويىچە ، بىرىچىدىن ، بەگلىكىمىز تەۋەسىدىكى بارلىق پىرقە (پارتىيە) ئەزالىرىنى يىغىپ ، جاھاننىڭ دۆڭ - چوڭقۇرلىرىنى تىڭ تىڭلاشتىن دوكلات ئالدىم . ئۇلار ئاڭلىغان بىلگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى دوكلات قىلىشتى . ئىككىنچىدىن . 50 ئائىلىگە بىردىن پىرقە ئەزاسىنى نازارەتچىگە قويساق ، يەنە 4 پىرقە ئەزاسى كەملەيدىكەن ، بىز نىشانلىغان ئونبېشىلارغا ئانكىتنى توشتۇرۇپ بەرسەممۇ ئۇلار قول قويۇشنى ئارقىغا سوزۇۋاتىدۇ ، نەچچە كۈندىن بېرى ئۇلارنى تاپالمىدىم ، يەنە 10 ئانكىتقا تېخى ئادەم يوق .
- خوش ، ئۇنداق بولسا ، ئەتە ئەتىگەنگىچە مۇشۇ كەم 4 ئادەمنى قەتئىي تولدۇرۇش كېرەك ! ئەتە مۇشۇ ئىشلارنى تەكشۈرگىلى زۇڭبۇدىن ئادەم كەلمەكچى . ئۆلگەننىڭ ئۈستىگە تەپمەك دېگەندەك تېخى بايراقنىمۇ چىقىرالمايسىلەر ، ئادەم ئوقۇشتۇڭمۇ ؟ قېنى ئۇ ئادەم ؟

- ئوقۇشتۇم ، دەرۋازا ئالدىدا ساقلاپ قالدى .

- قانداق ئادەم ئىكەن ئۇ ؟

- 13 ياشلىق بىر بالا .

- 13 ياشلىق بالا ؟ كىچىك بالا 20 غۇلاچلىق مومىغا قانداق چىقالايدۇ ؟

- چوڭ ئادەم ئەسلا چىقالمايدۇ . موما ياغىچى ئىنچىكە ، يېرىمىغا چىقىپ بولغۇچە سۇنۇپ كېتىدۇ ، - تەرتىپ مۇدىرى دۇدۇقلىدى ، - نا... ناۋادا چىقالمىسا ، مومىنى ئۇ... ئۆرۈپ ، قايتا تىكلەشكە توغرا كېلىدۇ .

- قاپاقۋاش ! - مۇدىر شىرەگە داققىدە مۇشتلىدى - دە ، چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ بىگىز قولىنى تەرتىپ مۇدىرىنىڭ بۇرغىغا شىلتىدى ، - ئەتە زۇڭبۇدىن تەكشۈرگىلى ئادەم كېلىدۇ دەۋاتسام ، سىزە يەنە مومىنى ئۆرۈپ قايتا تىكلەيلى دەۋاتىسىز . نېمە دېگەن دۆتلۈك بۇ ؟ سۇپىنى چۇۋۇپ ، مومىنى قايتا تىكلەپ بولغۇچە بىر ھەپتە ئۆتمەمدۇ ؟! تېخى كۆمۈلگەن بېشى سېسىپ كەتكەن بولسىچۇ ؟! سىلەرنىڭ غەربىزىڭلار ماڭا مەلۇم ! مېنىڭ ئېشىمغا توپا سالماقچى ! ئىناۋىتىمنى تۆكمەكچى !

تەرتىپ مۇدىرى تىترەپ كەتتى ؛ ئۇ ، پېشانىسىدىن چىققان تەر كۆزلىرىگە چىپىلداپ ئېقىپ كىرىپ ئېچىشتۇرۇۋەتكەن بولسىمۇ ، سۇرۇتۇپتىشكە جورئەت قىلالماي ، كۆزىنى چىمىلدىتاتتى .

- كەچۈرسىلە مۇدىر ، مەن خاتا سۆزلەپ سالدىم .

- ھىم ! خاتا سۆزلەپ سالغانمىش ! سىزنىڭ كاللىڭىزدا شۇنداق ئوي بار ! قالغان

گەپنى كىيىن سۆزلىشەيلى ! مومىغا قانداقلا بولمىسۇن بىرسىنى چىقىرىش كېرەك ! زۆرۈر

تېپىلغاندا ئۇلۇغ پىرقىمىز بايرىقىنىڭ ھەمىشە كۆكتە لەپىلدەپ تۇرۇشى ئۈچۈن بىرەر ئادەمنىڭ خۇندىدىن كەچسەكمۇ مەيلى !

- ئۇقتۇم .

- ئۇ بالا مومىغا چىقالامدىكەن ؟

- چىقالايدىغاندەك قىلىدۇ . ئۇ دەرەخكە يامشىشتا مەھەللە بويىچە داڭ چىقارغان بالا

ئىكەن . ئۆزىمۇ «چىقالايمەن» دەپ ھۆددە قىلدى . لېكىن ئۇ ھارامزادە بىزگە بىر شەرت قۇيۇۋاتىدۇ ، يالغاندىن ماقۇل بولۇپ ئەكەلدىم .

- شەرت ؟! قانداق شەرتكەن ئۇ ؟

- دادىسىنى قاماقتىن قۇيۇپ بېرىشنى شەرت قىلىپ تۇرۇۋالدى .

- دادىسى كىمكەن ؟ نېمە ئۈچۈن قاملىپتىكەن ؟

- سوپاخۇن باينىڭ ئۆيىدە نىمكار بولۇپ ئىشلەيدىغان بەش تۈگمەنلىك بىر كۆنچى .

ئەسلىدە ئۇ ئىللىق ئوغرىلارغا قوشۇلۇپ ، ھۆكۈمەتكە قارشى بىر نەچچە يىل ئۇرۇش قىلغان قىزىل پاچاق ئىكەن . بېتىمدىن كىيىن قولغا چۈشۈپتۇ .

- ھە ، ئۇنىڭ بالىسىغا نېمە دەپ ۋەدە بەردىڭىز ؟

- داداڭنى بوشتىپ بېرىمىز دەپ .

- ئوبدان دەپسىز ، ئىشنى كېچىكتۈرمەي تېزىرەك ھەرىكەت قىلىڭ ! قاراڭ ! مەن بىر

رايوننىڭ پىرقە شۇجىسى ، سىز بولسىڭىز بىر ھەيئەت . ھەر ئىككىمىز «چاقىرسا ئېتى بار ،

تۇتسا سېپى بار» ئادەملەر ، قېرىشقاندەك بىز تۇرغان مەكتەپتىكى پىرقە بايرىقى چىقىرىلماي

مومىنىڭ يېرىمدا ئەسكى پالازدەك ساڭگىلاپ تۇرسا . بۇنىڭغا قانداقمۇ چىداپ تۇرغىلى

بولسۇن ؟! بۇ بايراق – پىرقىمىزنىڭ جېنى . يەنە شۇنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەككى ، بۇ

بايراق چىقىرىلماي مۇشۇنداق سالپىيىپ تۇرۇۋەرسە ، كالىمىزغا سەگەك بولساق بولىدۇ .

شۇنىڭ ئۈچۈن ، بۇ بايراقنى جېنىمىزنى تىكىپ قوغدىشىمىز كېرەك . مەن پىرقىمىزنى قىزىل

پاچاقلاردىن قوغدايمەن دەپ تېخى تۈنۈگۈنكى يىغىندا يەنە بىر قېتىم قەسەمىياد قىلدىم .

مانا بۇ مىنىڭ قەسەمىمنىڭ گۇۋاسى ، – ئۇ شايى كۆيىنىكىنىڭ تۈگمىسىنى يېشىپ ،

يۇڭلۇق مەيدىسىنى كۆرسەتتى . تەرتىپ مۇدىرى چۆچۈپ كەتتى . ئۇنىڭ كۆكرىكىگە

پىچاق بىلەن «X» بەلگىسى سىزىلغان بولۇپ ، ئۇنىڭدىن ھازىرمۇ قان چىقىپ تۇراتتى .

مۇدىر ئالدىرىماي ، خۇددى قەدىمىنى ساناۋاتقاندەك چوڭ قەدەم بىلەن ئۇياندىن بۇيانغا بىر

نەچچە قېتىم ماڭدى ، ئاندىن تەرتىپ مۇدىرىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ، ئۇنىڭ قۇلىقىغا

پىچىرلىدى :

- مۇنداق ئادەمنى يامۇلغا كىرگۈزۈپ بەرسەكمۇ بولىدۇ ، بۈگۈنكى مۇشۇ بايراق چىقىرىش يولىدا نەزىر قىلىۋەتسەكمۇ بولىدۇ ... ئاي - ھاي ... ! بۇ پىرقىمىز ئۈچۈن زور ساداقەت ... تىلىمىز تېخىمۇ ئۇزۇن بولىدۇ .

- خوش ، سىز چىقىپ ، ئۇ بالىنى كىرگۈزۈۋېتىڭ . ئەھۋالنى داۋۇتبەككە مەلۇم قىلىپ قۇيۇڭ .

ماتادىن تىكىلگەن كۆڭلەك تامباللىرى يىرتىلىپ ، ئالا - يېشىل ياماقىلار چۈشكەن ، ئاق دويپىسى ئۆڭۈپ ، قىزغۇچ توپا رەڭگىدە بولۇپ قالغان ، كۆزلىرى چوڭقۇر ، ئۇرۇق ئىگىزگىنە بالا بوسۇغىدا كۆرۈنىدى . مۇدىر لىككىدە ئورنىدىن تۇردى .

- ھە ، كەل ، كەل ئوغلۇم ، مەيەرگە كېلىپ ئولتۇر .

بالا ئولتۇرمىدى ، مۇدىرغا تىكىلىپ قاراپ ، ئىشىكنىڭ يان ياغىچىغا يۆلىنىپ تۇرۇۋەردى . مۇدىر ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە ، قولىدىن بوشقىنا تارتىپ ، ئۇنى ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزدى . يۈزىگە يالغاندىن كۈلكە يۈگۈرتۈپ ، بالغا بىر ئاق ناننى تۇتقۇزدى . “ يە ئوغلۇم ” دېدى ئۇ تۇمشۇقىدا ئىملاپ ناننى كۆرسىتىپ . بالا ناننى چوڭ - چوڭ چىشلەپ يەۋاتقاندا ، مۇدىر ئۇنىڭ پۇتىغا كۆز تاشلىدى . ئۇنىڭ پۇتلىرىنىڭ دۈمبىلىرى يېرىلىپ ، خۇددى قوماچتەك ئېتىلىپ كەتكەن ئىدى . مۇدىر كۆيۈنگەن قىياپەتتە ئۇنىڭ پۇتلىرىنى كۆتۈرۈپ تاپانلىرىغا قارىدى . تىكەن ، شوخا كىرىپ شور پېتىپ كەتكەن تاپانلىرى بەئەينى تۈكچە سالغان تۆشۈك ئىدى . قىرىۋالغۇدەك گۆشى يوق قوللىرى بولسا ، تارىشىدەك قاتتىق ئىدى . مۇدىر ئىچىدە ” مومىغا چىقالايدۇ ” دەپ ھۆكۈم قىلدى . ئۇ گويا ئۆزىنى بالغا ئېچىنغاندەك قىلىپ كۆرسىتىپ :

- ئىسمىڭ نېمە ؟ - دەپ سورىدى .

- مۆمىن .

- داداڭنىڭچۇ ؟

- مۇسا .

- ئۆزۈڭ نېمە ئىش قىلسەن ؟ خەت بىلمەسەن ؟

- سوپاخۇن باينىڭ ئۇي - كالىلىرىنى باقىمەن ، خەت بىلمەيمەن .

- نەچچە كالا باقىسەن ؟

- يىگىرمە .

- يىگىرمە ؟ ھەي ئىسىت ، كىچىككىنە بالىغىمۇ شۇنچە جىق كالا ياقتۇرامدۇ

! تۈزۈكرەك كىيىم - كىچەكمۇ بەرمەپتۇ . ھەي بىچارە ، پۇتلىرىڭ يېرىلىپ ئاقتاملىقنىڭ

چالمسىدەك بولۇپ كېتىپتۇ . ساڭا بەك ئۇۋال بوپتۇ . بۇنداق ئىنساپسىزلارنىڭ جاجىسىنى بېرىش كېرەك !

ئۇ كارىۋاتنىڭ تېگىدىن نىمكەش بولغان تاسمىلىق بىر جۈپ كەشنى ئېلىپ بالىنىڭ ئالدىغا تاشلىدى :

- مە ، مۇنۇ كەش پۈتۈڭغا چوڭ كەلسمۇ كىيىۋالغىن .
- بالا كەشكە كۆزىنىڭ قىرى بىلەن قاراپلا قويدى - دە ، سالماقلىق بىلەن سورىدى :
- بايراقنى چىقىرىپ بەرسەم ، دادامنى قۇيۇپ بېرەمسىلەر ؟
- قۇيۇپ بېرىمىز ، خوش بولامسەن ؟ ئاتا - بالا ئىككىڭلار يەنە بىللە بولسىلەر .
- راستما ؟
- راست بولمايدۇ ، ئاللاھ ئالدىدا قەسەم قىلىپ بېرىمەن ، - مۇدىرنىڭ كۆزلىرى بالىغا تىكىلدى .

- ئۇنداق بولسا تىلخەت بەرسىلە .
- مۇنداق دېگىن ، تىلخەت يېزىپ بېرىش تەسمىدى . قاراپ تۇر .
- مۇدىر قولغا قەغەز ، قەلەم ئېلىپ شىتتىرلىتىپ خەت يېزىشقا باشلىدى :

”تىلخەت

مەنكى بەشتۈگەن كەنتىدىكى سوپاخۇن باينىڭ نىمكىرى مۇسا قويچىنىڭ ئوغلى مۆمىن شۇۋ توغرىسىدا ھۆججەت بېرىمەنكى ، مەكتەپتىكى پىرقە بايرىقىنىڭ تانىسىنى غالتەككە ئېلىش ئۈچۈن ئۆز ئىختىيارىم بىلەن جېنىمنى پىدا قىلىپ كەلدىم . پىرقىمىزنىڭ بايرىقىنى چىقىرىش يولىدا كۈتۈلمىگەن بىرەر ھادىسىگە ئۇچرىسام پىرقە ئۈچۈن شېھىت بولغايىمەن . بۇنىڭغا ھېچ كىشىنىڭ دەۋا قىلىشىغا ھەققى يوقتۇر .

تىلخەت بەرگۈچى : مۆمىن مۇسا .

شاھىتلار :

- مەكتەپ مۇدىرى ئوسمان ئەسھەدۇللا .
- تەرتىپ مۇدىرى نۇسرەت ئەخمىدى .
- جۇڭخۇا مىنگونىڭ 37 - يىلى 9 - ئاي .

- مۇدىر تىلخەتنى مۆمىنگە ئۇزاتتى . بالا بېشىنى چايقىدى .
- خەت بىلمەيمەن ، ئۆزلىرى ئوقۇپ بەرسىلە .

- خوپ ئوقۇپ بېرەي ، - مۇدىر سەل ئويلانغاندىن كىيىن يۇقىرىقى خەتنى مۇنداق «ئوقۇش» قا باشلىدى :

”تلخەت

مەنكى مەكتەپ مۇدىرى ئوسمان ئەسەدۇللا شۇۋ توغرىسىدا ھۆججەت بېرىمەنكى ، سوپاخۇن باينىڭ يىللىقچىسى مۆمىن دېگەن بالا مەكتەپ بايرىقىنىڭ تانىسىنى غالتەككە ئېلىپ بېرىدىغان بولدى . بۇنىڭ ئۈچۈن گۇناھكار دادىسى مۇسانى قاماقتىن بوشتىپ بېرىدىغان بولدۇق .

تلخەت بەرگۈچى : ئوسمان ئەسەدۇللا .

- قانداق بوپتۇمۇ ؟ - سورىدى مۇدىر .

ساددا مۆمىننىڭ چىرايىغا شادلىق كۈلكىسى يامىردى .

- بوپتۇ ، - دېدى ئۇ خۇشاللىقنى باسالماي .

- بولغان بولسا ئىككىمىز تەڭ قول قويمايلى .

مۇدىر سۇرۇقنى بالىنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىپ قويدى ۋە ئۇنىڭ بارمىغىنى تۇتۇپ ئىسمىنىڭ ئۈستىگە باستۇردى . ئاندىن ئۆزىنىڭ ئىسمىغا تامغىسىنى باستى . بالا خەتنى قولغا ئالدى . ئۇ بۇنداق ئەگرى - بۈگرى خەتلەرنى تونۇمىسىمۇ ، خەتكە سىنچىلاپ قارىدى . ئۇنىڭ كۆزلىرى ئىمىر - چىمىر بولۇپ ، بۇ «ئىلمەك - توقۇناتاق» سىزىقلار ئارىسىدىن دادىسى قۇچىقنى كەڭ ئېچىپ ، ئۇنىڭ ئالدىغا چىقۇۋاتقاندا كۆرۈندى - دە ، كۆزلىرى پارقىراپ كەتتى . ئۇ شاققىدە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ، خۇشال ھالدا موما سۇپىسىغا قاراپ ماڭدى . ئۇ موما سۇپىسىنىڭ قېشىدىكى پەلەمپەيلەردىن سەكرەپ - سەكرەپ ، سۇپىنىڭ ئۈستىگە چىقتى ۋە مۇدىرغا قاراپ دېدى :

- قېنى ئەمىسە ، دادامنى كەلتۈرۈپ بەرسىلە .

- ماقۇل ، بايراقنى قانچە تېز چىقارساڭ ، داداڭ بىلەن شۇنچە تېز كۆرۈشسەن ،

داداڭنى ھازىرلا ئالدىڭغا ئۈندۈرمىز ، - مۇدىر يېنىدا تۇرغان خىزمەتچىگە ئۈنلۈك بۇيرۇدى ،

- تەرتىپ مۇدىرغا ئېيتقىن ! دادىسىنى تېزدىن مۇشۇ يەرگە كەلتۈرسۇن ! يەنە ئېيتىپ

قوي : مەن ئېيتقان كۆرسەتمىگە دىققەت قىلسۇن !

خىزمەتچى يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتى . بالا خاتىرجەم بولدى - دە ، مومغا قارىدى . كۆك

سىرلانغان 20 غۇلاچلىق بۇ موما ئىككى يەردىن ئۇلاغلىق بولۇپ ، ھەر بىر ئۇلغى ئۈچتىن

چەمبەر بىلەن مەھكەملەنگەن ئىدى . ئۇ ، مومىغا بىردەم كۆز تىكىپ تۇردى – دە ، شىپىدە ئولتۇرۇپ قوللىرىنى سۇپىنىڭ پىششىق خىشلىرىغا سۈركىدى . ئاندىن بېشىنى كۆتۈرۈپ مۇدىردىن يەنە سورىدى :

- دادام نېمىشقا كەلمەيدۇ ؟

- سەن چىقۇر ، داداڭ ھازىرلا كېلىدۇ .

موما مومىنىڭ قۇچىقىغا پاتمىدى . لېكىن ئۇمۇ بوش كەلمىدى . ئۇ مومىنى پۇتلىرى بىلەن يۆگەپ چىرماق سېلىپ قوللىرى بىلەن قۇچاقلاپ تۇتۇپ ، مومىنى چۆرگىلەپ يۈرۈپ يالمانتاقتەك يامىشىشقا باشلىدى . ھايت – ھۇيت دېگۈچە ، يەتتە غۇلاچلىق تۆۋەنكى ئۇلاقنىڭ چەمبىرىگە چىقىۋالدى . مۇدىر تۆۋەندە تۇرۇپ ۋارقىردى :

- يىگىت ! غەيرەت قىل ! ئاز قالدى !

مومىن بىر ئىلىك قېلىنلىقتىكى چەمبەرگە دەسسەپ بىر پەس دېمىنى ئېلىۋالدى – دە ، يەنە يۇقىرىغا يامىشىشقا باشلىدى .

ئىككىنچى ئۇلاققا يەنە ئىككى غۇلاچلا قالغان ئىدى . تۇيۇقسىزلا ئۇنىڭ پۇت – قوللىرى سىرقىراپ كەتتى . ئۆپكىسى ئاغزىغا تىقىلىپ تىنالمىي قالدى . ئاران دېگەندە ئىككىنچى ئۇلاقنىڭ تۆۋەنكى چەمبىرىگە چىقىۋالدى – دە ، مومىغا مەھكەم چاپلاشتى . ئۇ سەل دېمىنى ئېلىۋېلىپ تۆۋەنگە قارىدى . دادىسى كۆرۈنمەيتتى ، ئاغزىلىرىنى كاككۇكتەك ئېچىشىپ ئۆزىگە قاراپ تۇرۇشقان كىشىلەرنىڭ ئىچىدە مۇدىرنىڭ پۇرقىرتىپ چىلىم چېكىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ۋارقىردى :

- مۇدىر ، دادام تېخىچە كەلمەپتىغۇ ؟

- كېلىدىغان ۋاقتى بولدى ، غەيرەت قىل ، يىگىت ! دادىسىنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە ئەسقاتمىغان ئوغۇلنى ئوغۇل دەپ نېمە قىلىدۇ ؟ مومىنىڭ ئۇچىغا چىقساڭلا ، داداڭنىڭ قۇتۇلغىنى شۇ ...

” مومىنىڭ ئۇچىغا چىقساملا دادامنى قۇتۇلدۇرالايمەن “ دېگەن خىيال ئۇنىڭغا يېڭى كۈچ بېغىشلىغاندەك بولدى .

ئۇ يەنە مومىغا يامىشىشقا باشلىدى . يۇقىرىلىغانسىرى موما ئىنچىكىلەپ ئۇنىڭ قۇچىقىغا بىمالال پانتۇدەك بولدى . لېكىن ئىراڭلىشى كۈچىيىپ ، تېخىمۇ سىلىقلاشتى ، شۇنچە كۈچسىمۇ چىرماقلىرى تۇتماي ، بىر نەچچە قېتىم تۆۋەنگە سىيرىلىپ كېتىشكە قىل قالدى . ئۇ ھاسىراپ دېمى تۇتۇلۇپ قالغاندا ، مومىنى چىڭ قۇچاقلاپ ، ئېڭىكىنى مومىغا چىڭ تىرەپ ، بويىنى بىلەن قىسىپ تۇرۇپ سەل توختايتتى – دە ، ئازراق دېمىنى ئېلىۋالاتتى

. مۇشۇ مومىدەك ئېگىز بولغان قاپاق تىرەكلەرگە چىقىپ ، قاغا چاڭگىلىرىنى چۈۋۈشلىرى ، ئانىلىرى قاناتلىرى بىلەن شاپىلاقلاپ تۇرسىمۇ قورقماي كۆكسەك بالىلىرىنى ئېلىپ چۈشۈشلىرى ... غىل - پاللا قىلىپ ئۇنىڭ كۆڭلىدىن ئۆتتى . تىرەكلەرگە چىقىش بۇ مومىغا چىقىشقا ئەلۋەتتە ئوخشىمايدۇ . بۇ موما ئېگىز ۋە بەك سېلىق ئىدى ...

ئۇ تەر كىرىپ ئېچىشىپ كەتكەن كۆزلىرىنى مومىغا سۈركىدى . ”مەيلى ، قانداقلا بولسۇن چىقىش كېرەك ، مومىغا چىقساملا دادامنىڭ قۇتۇلغىنى شۇ . “ دادا!... دادا!... ” ئۇ ھەر قېتىم ”دادا“ دېگەندە دادىسى ئۇنى يۆلەپ ، يۇقۇرغا ئىتتىرىۋاتقاندا بىلىنەتتى - دە ، كۈچلىنىپ قالغاندا يەنە بىر قېتىم يۇقىرىغا ئۆرلەيتتى . ئۇ يۇقىرىغا ئۆرلىگەنسېرى موما خۇددى قارا بوران سوققان زىلۋا سۇۋادان تىرەكتەك ئىرغاڭلايتتى . تۆۋەندىن مۇدىرنىڭ ”غەيرەت قىل ! تىز بول ! ئاز قالدى ! داداڭنى قۇتقۇز !“ دەپ ۋارقىراشلىرىنى ، جامائەتنىڭ ”ئۆزۈڭگە پەخەس بول ! سىلكنمە ! يېنىپ چۈش !“ دېگەن چۇقانلىرى بېسىپ چۈشتى . مومىن يەنە ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ يۇقىرىغا ئۆرلىدى . ئەنە ! يەنە 3 غۇلاچ ... 2 غۇلاچ ... بىر غۇلاچ ... موما ئىرغاڭلايتتى ... سۇنۇپ كەتسە مومىنىڭ ئىشى تۈگەيدۇ ...

مانا ، ئۇنىڭ قولى موما تۆشۈكىدىن ئىككى تەرەپكە بىر غېرىچ چىقىپ تۇرغان غالتەكنىڭ چۈلۈكىگە تەگدى - دە ، ئۇنى چىڭ تۇتۇۋالدى . ئۇ ، ئوڭ قولىغا چۈلۈك بىلەن مومىنى چىڭ قىسىپ تۇرۇپ ، چۈلۈكنىڭ ئىككىنچى ئۈچىنى چىڭ تۇتتى . سول قولى بىلەن تانىنى تارتىپ پۇتىغا ئۈزەڭگە قىلىپ دەسسەپ سەل دېمىنى ئالدى . ئۇ ، غالتەككە قارىدى تانا غالتەكنىڭ ئېرىقچىسىدىن چىقىپ كېتىپ ، چۈلۈككە يۆگىشىپ قالغان ئىكەن . ئۇ ، بىر قولى بىلەن تانىنى سىلكىپ تارتىپ ، غالتەكنى ئارقىسىغا ياندۇردى . موما ھەدەپ لەپپەڭشىپ ئۇنىڭ بېشىنى قايدۇرۇپ تۇرسىمۇ ، ئۇ تانىنى غالتەكنىڭ ئېرىقچىسىغا سالدى . شۇ ئاندىلا ئۇ ئەتراپقا قارىدى : ۋاي - ۋوي ! نېمە دېگەن ئېگىز ، جاھاننىڭ ھەممە يېرىنى كۆرگىلى بولىدىكەن . ئەنە ، كۈنپېتىش تەرەپتىكى قارىيىپ كۆرۈنگەن تاغ بىزنىڭ بەشتۈگمەنگە پەقەت بىر كۈنلۈكلا كېلىدۇ ، جاھان ئەجەب كەڭرى ئىكەن . شۇنچە كەڭ جاھان بىزگە نېمانچە تار ! ھەي ! كۈن ئالماقنىڭ تەسلىكى ! شۇنداق ئاقكۆڭۈل دادامنى ”قوي ئوغرىسى“ قىلىپ سولتىپ قويدى تېخى ! ياق ! بىردەممۇ ھاڭۋېقىپ تۇرماسلىق كېرەك . دادامنى قۇتۇلدۇرۇش كېرەك ! ئۇ تۆۋەنگە قاراپ توۋلىدى :

- مۇدىر ، بايراقنى چىقارسىلا !

مۇدىر تانىنىڭ بىر قېتىمى تارتتى . بايراق كۆتۈرۈلدى . ئۇنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى - دە ، تانىنى سىيرىپ تارتىشقا باشلىدى . . بايراق مومىنىڭ ئۇچىغا چىقتى - دە ،

بايراقنىڭ كالتىكى تاققىدە غالتەككە تاقاشتى . مۇدىر خۇشاللىقىدىن توۋلىۋەتتى :
- بىزنىڭ بايراق يەنە مومىنىڭ ئۇچىدا لەپىلدىدى ! ھەي بالا ، سەل تەخىر قىلغىن !

يەنە بىر سىناپ باقاي !

دەل شۇ چاغدا ، ئۈچ ئادەم پۇتغا كىشەن سېلىنغان ، يۈز - كۆزلىرى سارغىيىپ كەتكەن ، ئۇرۇق ۋىجىككەن ، كەكە ساقال بىر بوۋاينى ئالدىغا سېلىپ مەيدانغا ئېلىپ كەلدى . بوۋاي توپلىنىپ تۇرغان جامائەتكە ئىگىشىپ سالام قىلدى - دە ، يوغان كۆزلىرىنى نەشتەردەك تىكىپ مۇدىرغا قالدۇردى . مۇدىر بىر قەدەم داڭدى . كىشىلەر مومىنىڭ ئۇچىغا كۆز ئۈزمەي قاراپ تۇرۇشقا ، بوۋايمۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ مومىنىڭ ئۇچىدا تۇرغان ئوغلىنى كۆردى - دە ، چۆچۈپ كېتىپ ۋارقىردى :

- مۆمىنجان ! نېمىشقا مومىغا چىقىۋالدىڭ ؟

- مۆمىن دادىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ پەسكە قارىدى - دە ، خۇشاللىقىدىن توۋلىۋەتتى .

- دادا ! سېنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بايراقنى چىقىرىپ بەردىم .

بوۋاي ئەھۋالنى تېزلا چۈشەندى . ئۇ بالىنىڭ مومىدىن سىيرىلىپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى

كۆردى - دە ، قاتتىق ۋارقىردى :

- توختا ! چۈشمە دەيمەن !

مۆمىن بۇ چاغدا سىيرىلىپ ئۈستۈنكى ئۇلاققا چۈشۈپ بولغان ئىدى . ئۇ چۆچۈپ

چەمبەرگە دەسسۈۋالدى - دە ، مومىنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ دادىسىغا قارىدى . دادىسى

يەنە ۋارقىردى :

- ئوغلۇم ! ئاناڭنى ئۆلتۈرۈشكەندە ، سەن ئۈستىدە بار ئېدىڭ ، ئۇنى نېمە دەپ ئۇرغان

!؟

- قىزىل پاچاق ئېرىڭىنى تېپىپ بەر ، دەپ !

- قانداق ئۆلتۈرگەن ؟

- ئوت توغرايدىغان جادۇغا بېسىپ ئۆلتۈرگەن .

- ئاناڭنى ئۆلتۈرگەنلەرنىڭ شەپكىسىدە قانداق بەلگە بار ئىدى ؟

بالا بېشى بىلەن مومىدىكى بايراقنى كۆرسەتتى :

- ماۋۇ بايراقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكىگە ئوخشايتتى .

- بەشتۈگمەندە ئون توققۇز ئادەمنى مەيدىلىرىدىن تۆمۈر مىخ بىلەن ئۈجمىگە مىخلاپ

ئۆلتۈرگەنلەرنىڭ قانداق بەلگىسى بار ئىدى ؟

- مۇشۇنىڭغا ئوخشاش .

- بېتىمدىن كىيىن تاشقورغاندىن يېنىپ كەلگەن قىرىق ئادەمنى تىرىكلا خۇمدانغا سالغانلارنىڭچۇ ؟

- ئۇلارنىڭمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشايتتى .

- ئوغلۇم ! سەن چىقارغان ئاشۇ بايراقنى يوقتىمىز دەپ نەچچە مىڭلىغان ئادەملەر قۇربان بولدى . بىز يوقتىمىز دەپ كۈرەش قىلغان بايراقنى سەن چىقىرىپسەن ، قۇربان بولغان شېھىتلەرنىڭ روھىغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىسەن ؟ داداڭنىڭ يۈزىگە قانداق قارايسەن ؟

بالا شۈككىدە بولۇپ قالدى . مۇدىر يۈگۈرۈپ كېلىپ بوۋاينىڭ ئاغزىغا مۇشت بىلەن ئۇردى . ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئوقتەك قان كېتىپ ، ئۆڭۈپ كەتكەن كۆپىنكىنىڭ ئالدى پىشىنى قىپقىزىل بويىۋەتتى .

بالا بىردىنلا ناھايىتى تېزلىك بىلەن يۇقىرىغا ياماشتى - دە ، ھايت - ھايت دېگۈچە مومىنىڭ ئۇچىغا يەنە چىقىپ بولدى . مۇدىر ۋارقىرىدى :

- يېنىپ چۈش ! يېنىپ چۈش ! داداڭنى ئېلىپ كەت !

لېكىن بالا مومىدىن چۈشمىدى ... ئۇنىڭ پەسكە قاراپ توۋلىغىنى ئاڭلاندى :

- دادا ! مېنى بېقىپ چوڭ قىلغىنىڭغا رازى بول ! مەندىن رازى بول ...! - ئۇ مومىنىڭ ئۇچىنى چىڭ قۇچاقلاپ ، پۇتلىرىنى مومغا قاتتىق تىرەپ تۇرۇپ ، مومنى شۇنداق قاتتىق لىڭشىتتىكى ، موما ئىرغاڭلاپ تۈۋى تەرىپى غاراسلاپ كەتتى . تۆۋەندە قاراپ تۇرغانلار ئىچىدە ئاللا-چۇقان كۆتۈرۈلدى . مۇدىر پوكاندەك ئېسىلىپ ، غەزەپ بىلەن تاپانچىسىنى چىقاردى - دە ، بالغا قارىتىپ ئارقا - ئارقىدىن ئوق ئۇزدى . دەل شۇ چاغدا ، مۇسا بوۋاي ئۇنىڭغا قاتتىق كاللا قويۇپ ، تاپانچىسىنى چۈشۈرۈۋەتتى - دە ، ئۇنىڭ بوپىنى چىشلەپ سىلكىدى . مۇدىر جان ئاچچىقىدا ”ۋايجان!“ دەپ چۈشكىدەك چىقىراپ كەتتى . يالاقچىلار مۇسаны سىلكىشلەپ ، مۇدىرنى قۇتقۇزۇۋالدى . مۇدىر ئارانلا كۆزىنى ئېچىپ ، مۇساغا ئالايماقچى بولۇۋېدى ، بوۋاي ئۇنىڭ يۈزىگە شالاققىدە تۈكۈردى . ئۇنىڭ ئاغزىدىن مۇدىرنىڭ بىر چىشلەم گۆشى يەرگە شالاققىدە چۈشتى . مۇدىرنىڭ ئۈزۈلگەن بوپۇن تومۇرلىرىدىن قاپقارا قان جىغاپ ئېقىۋاتاتتى . ئۇ لىغىلداپ تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن يەردىكى تاپانچىسىنى ئالدى - دە ، تۆت ئادەم يەرگە بېسىپ تۇرغان بوۋايغا قارىتىپ ئىككى پاي ئوق ئۇزدى ... دەل شۇ چاغدا ، قاراس - قۇرۇس قىلىپ موما سۇندى - دە ، مۇسەن مومىنىڭ ئۇچىنى قۇچاقلاپ بايراق بىلەن گۈرسۈلدەپ يەرگە چۈشتى . چۈشتى - يۇ ، پىشىنى لىككىدە كۆتۈرۈپ يەنە يەرگە قويدى ... ئۇنىڭ ئاغزىدىن بۇلدۇقلاپ قان

ئېقىۋاتاتتى . بىر-بىرىگە سىغداپ يىقىلغان ئاتا بالىدىن بۇلدۇقلاپ ئاققان قان ئۆز- ئارا قوشۇلدى . بۇ چاغدا غەربكە پېتىۋاتقان كەچكى قۇياش نۇرى شۇ قاندىن رەڭ ئالغاندەك ئاسماننىڭ غەربى ئېتىكىنى قىپقىزىلىققا پۈركىگەن ئېدى

سادا

غ . ئو . زۇلپىقار

1

كىچىككىنە پەنجىرىسىدىن كۆك ئاسماننىڭ ئالقانچىلىك يېرى كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان بۇ سولاقخانغا سالاھىيىتى، ياش-قۇرامى ۋە ئىش-ئوقىتى ئوخشىمايدىغان ئالتە كىشى قامالغان بولۇپ، ئالتە ئادەم ئۈچۈن تارلىق قىلمايتتى. لېكىن «تۈرمە دىگەن بەربىر تۈرمە، مېھمانخانا ئەمەس» بولغاچقا، كىشى ھامان سىقىلىش ھېس قىلاتتى. ئەركىسىزلىك ۋە ناچار شارائىت ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى نارازى قىلىسىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ يېرىمى بۇ مۇھىتقا تەدرىجىي كۆنۈپ، تاماق يەپ، ئۆلمەي مېدىرلاپ يۈرگىنىگە شۈكۈرى قىلىدىغان بولۇپمۇ قېلىشقاندى. بۇ ئۈچەيلەننىڭ تىت-تىت بولۇش سەۋەبلىرىمۇ ئوخشىمايتتى.

بۇلاردىن بىرى ئوتتۇز ياشلاردىن ھالقىغان، ئويچان، ئورا كۆزلۈك يىگىت بولۇپ، ئۇ كارۋانلارغا ئەگىشىپ چەت ئەللەرگە چىققان ۋە شۇ سەرگەردان تۇرمۇش جەريانىدا باشقا ئەللەرنىڭ تۇرمۇشىنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن تەسىر ئېلىپ، شۇ تەرەپلەردە ئازدۇر-كۆپتۇر ئوقۇغان ھەمدە ئۇيغۇر يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتى راسا بىخلىنىشقا باشلىغان 30-يىللارنىڭ بېشىدا ۋەتەنگە قايتىپ، ئاقارتىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان مۇئەللىم ئىدى. ئۇ جۇشقۇن روھ بىلەن خىزمەت قىلىۋاتقان كۈنلەردە «گۇمانلىق ئونسۇر» دەپ قارىلىپ، شېڭ شىسەي جاللاتلىرى تەرىپىدىن مەكتىپىدىلا قولغا ئېلىنغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاشۇ جۇشقۇن ھاياتىدىن، سۆيۈملۈك مەكتىپىدىن، بىلىمگە تەلپۈنۈپ تۇرغان ئوقۇغۇچىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا تىت-تىت بولاتتى.

يەنە بىر مەھبۇس چەت ئەللىك پەرەڭ ئىدى. قىزغۇچ سېرىق چاچلىق، ئېگىز قاڭشارلىق، ئورا كۆز بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا «تۈركولوگ» ئىكەن. ئۇ قەشقەرگە ئەمەلىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش مەقسىتىدە كەلگەنىكەن. بىراق مۇشۇ قالايمىقان كۈنلەردە ئۇ «چەت ئەل جاسۇسى» دېگەن گۇمان بىلەن تۇتۇلغانىدى. دەسلەپ ئۆزى يالغۇز قامىلىپ، ئالاھىدە كۈتۈلگەن، بىراق كېيىن قولغا ئېلىنغانلار بەك كۆپىيىپ كەتكەچكە، سولاقخانلار يېتىشمەي ئۇنىڭغا بەش ھەمراھ قوشۇپ قويۇلغانىدى. شۇنداق

بولسىمۇ ئۇ يەنىلا ئايرىم تاماق يەيتتى، بىر نەچچە قېتىم شامالداشقا چىقىرىلاتتى. ئۇنىڭ باھانىسىدا قالغان بەشەيلەنمۇ ئىلتىپاتقا ئېرىشىپ تۇراتتى. باشقا سولاقخاندىكى مەھبۇسلار پەقەت بىر قېتىملا شامالداشقا چىقىرىلاتتى. پەرەڭنىڭ جاسۇس ئەمەس بولۇپ چىقىپ، دۆلىتى تەرىپىدىن نازارەتلىققا ئۇچراشتىن ئەنسىرىگەن ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئۇنىڭغا ئېتىبار قىلىشنى ئۈنۈشمىغان ئىدى.

پەرەڭ ئۆزىنىڭ بۇ قېتىمقى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش پىلانىنىڭ ئاستىن-ئۈستۈن بولۇپ كەتكىنىگە، تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىنى ئېلان قىلىش بىلەن قولغا كېلىدىغان پۇل ۋە شۆھرەتتىن مەھرۇم بولغىنىغا شۇنچىلىك بوغۇلاتتىكى، ھەمىشە ئۆزىنىڭ تىلىدا بىرنېمىلەرنى دەپ كالدېرلاپ، يەرلىك ھۆكۈمەتنى تىللايتتى.

ئۈچىنچىسى بولسا شەھەر ئەتراپىدىكى بىر بەگلىكنىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىك موللىسى ئىدى. ئۇ يالغۇز مۇشۇ يېزىغىلا ئەمەس، ھەتتا پۈتۈن قەشقەرگە تونۇلغان داڭلىق شەخس ئىدى. ئۇ ھۆكۈمەتكە سەمىمىي سادىق بولۇپ، شېڭ دۇبەننىڭ ئالتە بۈيۈك سىياسىتىنى ھەدىسلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەشۋىق قىلىپ كەلگەچكە، ھۆكۈمەت ئۇنىڭ ئىناۋىتىنى تازا كۆتۈرگەن ئىدى. قىسقىسى، ئۇمۇ بارلىق دىن مۇخلىسلىرىغا ئوخشاشلا ھۆكۈمرانلارنىڭ يالاقچىلىقىنى قىلىپ، ئۆز خەلقىنى قۇربانلىق قويدەك زامان قاسساپلىرىغا تۇتۇپ بېرىپ كەلگەن ئىدى. ئىناۋىتىنىڭ يۇقىرىلىقىنى شۇنىڭدىنمۇ كۆرىۋېلىشقا بولاتتىكى، كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆزىنى كۆرگەندىلا ئەمەس، ئىسمىنى ئاڭلىغاندىمۇ جىددىيلەشىپ كېتەتتى. كىشىلەر دادىسىدىن ئايىغان نەرسىسىنى بۇ موللىسىغا بېرىشنى ئۆزلىرىنىڭ شەرىپى دەپ بىلىشەتتى. موللىنىڭ شۇ بەگلىك تەۋەسىدىكى بازاردا بىر دۇكىنى بار ئىدى. ئېلىپ-ساتارلار ۋە باشقا سەبىيارە تىجارەتچىلەر «موللام ئاللاغا يېقىن ئۇلۇغ ئادەم، ئۇنىڭ مېلىدا بەرىكەت بار، چوقۇم پايدا ئالالايمىز» دەپ، قىممەت بولسىمۇ شۇنىڭ دۇكىنىدىن مال سېتىۋالاتتى...

نېمە سەۋەبتىكى ھۆكۈمەت ئاخىرى ئۇنىمۇ قولغا ئالدى. بۇ ھال ئۇنى گاڭگىرتىپ قويدى. «ھۆكۈمەت يېڭىلىشتى ياكى دۈشمەنلىك بولۇپ قالدىم» دەپ ئويلىدى ئۇ. ئۇنىڭ ئىخلاسەنلىرى بولسا، ئۇنى «بىزنىڭ بۇ ھۆرمەتلىك موللىمىز بىزنىڭ يىغىمىزنى يىغلاپ، كۈلكىمىزنى كۈلۈپ كېلىۋاتقاچقا، ھۆكۈمەت ئۇنى يامان كۆرۈپ قالدى» دەپ ئويلاشتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇنىڭ ئىناۋىتى بىر ھەسسە ئېشىپ كەتتى. ھۆكۈمەتنى ئۆزلىرى ئۈچۈن دۈشمەن دەپ بىلىدىغان خەلق بىر ئادەمنىڭ ياخشى-يامانلىقىغا ئۇنىڭ ھۆكۈمەت بىلەن يېقىن-يىراقلىقىغا قاراپ ھۆكۈم قىلاتتى-دە! موللا بىلەن كېلىشەلمەيدىغان زىيالىيلار بولسا

بۇنىڭدىن ئەجەبلىنىپ كەتمەيتتى. ئۇلارنىڭ قارىشىدا، ساتقىن ۋە مىللىي مۇناپىقلارنىڭ ئۆزى سېتىلغان ھەم خىزمەت قىلغان تەرەپنىڭ قولىدا ئۆلمىكى قانۇنىيەتكە ئايلىنىپ قالغان ئىش ئىدى. لېكىن ھۆكۈمەت ئۇنى پەقەت «نوپۇزىدىن ئەنسىرەش» سەۋەبى بىلەن قولغا ئالغانىدى. موللىنىڭ نوپۇزى بەك ئېشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن ھۆكۈمەت خاتىرجەمسىزلەنگەن، ئۆزىنىڭ بۇ سادىق يالاقچىسىغا ئىشەنچىلاالمىغانىدى. شۇڭا ئۇنى ھېچ بولمىسا مۇشۇ ئەنسىز يىللار ئۆتۈپ كەتكۈچە خەلقنى ئايرىپ قويۇشنى توغرا تاپقاندۇ، ياكى بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئۇقۇشماسلىق بولغاندۇر. بۇ ھال موللىنى تىت-تىت قىلاتتى. ئۇ ھەمىشە قېچىرغا مىنىپ، بىر توپ جامائەتنى ئارقىسىغا سېلىپ سۆلەت بىلەن مېڭىپ يۈرگەن، ھامان تۆرنىڭ بېشىدا ئولتۇرغان چاغلىرىنى ئويلاپ ھەسرەتلىنەتتى. بىراق، يەنىلا ھۆكۈمەتتىن ئاغرىنمايتتى. تۈرمىدە ئولتۇرۇپمۇ ھە دەپ ھۆكۈمەت ھەققىدە ياغلىماگەپلەرنى قىلىپ تۇراتتى. ئۆزىنى يوقلاپ كەلگۈچىلەردىن سىرتنىڭ ئەھۋالى، جامەنىڭ، يۇرتنىڭ، ئائىلىسىنىڭ، دۇكاننىڭ ئەھۋالىنى سوراش بىلەن بىرگە ھۆكۈمەت ئىشلىرى ھەققىدىمۇ كۆڭۈل بۆلگەن ھالدا بىرنېمىلەرنى سوراپ كېتەتتى (ھەر قېتىم مۇشۇنداق قىلىۋاتقاندا، مۇئەللىم مەسخىرىلىك كۈلۈمسىرەيتتى).

قالغان ئۈچ مەھبۇس ئاددى پۇقرالاردىن بولۇپ، بىرى دېھقان، يەنە بىرى ھۈنەرۋەن، ئۈچىنچىسى شەھەر پۇقراسى ئىدى. بۇ ئۈچەيلەن موللىنىڭ خىزمىتىنى جان دەپ تالىشىپ قىلىشاتتى. بۇنداق قىلىشنى بىرخىل مەجبۇرىيەت دەپ ئەمەس، ئۆزلىرىگە كەلگەن ئامەت دەپ قارىشاتتى. موللا بۇ يەردىمۇ ئوخشاشلا ئىنتايىن ياخشىشايىتتى. ھەركۈنى ئۇنىڭ ئالدىغا شەھەر ۋە يېزىلاردىن يوقلاپ كەلگەن كىشىلەرنىڭ سوۋغا-سالاملىرى تۆكۈلۈپلا تۇراتتى. ئۇ بولسا، بۇ نەرسىلەرنى بىر ئۆزى يالغۇز تۈگىتەلمەيدىغان بولغاچقا، گۈندىپايلا، تۈرمە باشلىقىغا ۋە باشقا مەھبۇسلارغا ئۈلەشتۈرۈپ بېرەتتى. بۇ ھال ئۇنى پۈتۈن تۈرمىدىكى مەھبۇسلار ئىچىدە تېخىمۇ تونۇتقان بولسا، گۈندىپايلا ئۇنىڭ رايىغا بوي سۇنىدىغان قىلىپ قويغانىدى. بۇندىن باشقا، سوۋغا-سالاملار ئىچىدىن پۇللۇقراق ھەم ئاسانلىقچە بۇزۇلمايدىغان نەرسىلەرنى تاللاپ ئېلىپ قېلىپ، دۇكىنىغا سېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە ئەۋەتەتتى.

- ئۆيدىن ئەنسىرمەي ئۆزلىرى ئىشلىتىۋەرسىلە بولاتتى، ئۆيدىكىلەرگە ئوبدان قاراۋاتىمىز، خاتىرجەم بولسالا، دۇكاننىڭ سودىسىغا خۇدا بەرىكەت بېرىۋاتىدۇ... دەيتتى يوقلاپ كەلگەن ئىخلاسمەنلىرى.

-خۇدا «يەڭلار، ئىچىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار» دېگەن. بۇ يەردە ئىسراپ بولغىنىدىن

ئۆيگە كەتكىنى ياخشى، - دەيتتى موللا. ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەركۈنى چۈشۈپ تۇرىدىغان سوۋغىلارمۇ مىلچىمال دۇكىنى ئېچىشقا يەتكۈدەكلا ئىدى.

ئۇنىڭ دۇكىنىغا بېرىلىۋاتقان بەرىكەت ئەمەلىيەتتە ساددا ئىخلاسمەنلىرىنىڭ قارىغۇ ئېتىقادىنىڭ مەھسۇلى ئىدى. ئاشۇ قارىغۇ ئېتىقاد ۋە نادانلارچە ئىخلاسمەنلىك كىشىلەرنى مەرد ۋە نامسىز ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا ئايلاندۇراتتى: بەزى كېچىلىرى موللىنىڭ ئىشىك ئالدىغا ئۇلاغ-ئۇلاغ ئوتۇنلار ۋە باشقا تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرى چۈشۈرۈپ قويۇلاتتى. بۇ ھال كىشىلەرگە كۆزگە كۆرۈنمەس پەرىشتىلەر بىلەن بۇ موللىنىڭ سىرلىق ئالاقىسى باردەك تۇيغۇ بېرىپ، ئۇنى تېخىمۇ يۈكسەك مەرتىۋىلەرگە كۆتۈرەتتى....

2

موللا ئۆز ئىسمىغا يارىشا ھەردائىم قۇرئاندىكى ئايەتلەرنى يادقا ئوقۇپ تۇراتتى. سولاقخانىدىكى ئۈچ مەھبۇس ئۇنىڭ بىرخىلدا سىلىق تەۋرىنىپ، كۆزلىرىنى چالا يۇمۇپ تۇرۇپ، ئاھاڭ بىلەن قۇرئان ئوقۇشىغا پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن بېرىلىپ قۇلاق سالاتتى. ئۇلارنىڭ ئىخلاسىدا «ئۇ دۇنيا» تەشۋىشى بولغاندىن تاشقىرى، نان قايغۇسىمۇ ناھايىتى مۇھىم

رول ئوينايتتى. چۈنكى ئۇلار موللىنىڭ شاپائىتى بىلەن ئۆيلىرىدىكىدىنمۇ توقراق يۈرەتتى. ۋەھالەنكى، تويغۇزغۇچىنىڭ ساداسىغا قۇلاق سالماسلىق بەھۈرمەتلىك بولاتتى، ئەلۋەتتە.

موللا شامالداشقا چىققاندىمۇ جىمى مەھبۇسلار ئالدىدا قۇرئان ئوقۇپ، ھەدىسلەردىن مەنە يېشىپ ھەم بۇنىڭغا بىرلەشتۈرۈپ «شېڭ دۇبەن جانابلىرى» يۈرگۈزۈۋاتقان پارلاق سىياسەتلەرنى دىنىي ئەقىدىلەر ئارقىلىق ئاساسلايتتى، شېڭ شىسەينىڭ مىڭلىغان ئادەمنى تۈرمىگە بەنت قىلغانلىقىنى «قۇرئان» دىكى «خۇدا بەندىلىرىگە زۇلۇم قىلمايدۇ، ئۇلار گۇناھلىرى بىلەن ئۆز-ئۆزىگە زۇلۇم قىلىدۇ» دېگەن ئايەت بىلەن ئاقلايتتى ھەم مەھبۇسلارغا «ئى ئاللا، بىز ئۆز-ئۆزىمىزگە زۇلۇم قىلدۇق...» دېيىشنىڭ ساۋاب بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرەتتى. يەنە راستچىل بولۇشنىڭ خاسىيىتى ۋە

يالغانچىلىقنىڭ يامان ئاقىۋىتى ھەققىدە ۋەز ئېيتىپ، مەھبۇسلارنى ھۆكۈمەت سورىغان نەرسىلەرگە ئەينەن جاۋاب بېرىشكە دەۋەت قىلىپ تۇراتتى.

موللىنىڭ ۋەزلىرىگە پەرەڭدىن باشقا مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسى جىددىي ياكى ياسما

جىددىي پوزىتسىيە بىلەن قۇلاق سېلىپ تۇرۇشاتتى. بۇنىڭدىن مۇئەللىمۇ مۇستەسنا ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. گەرچە ئۇ بۇ ئىشلاردىن كۈلگۈسى كېلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن نادان جامائەتنىڭ ئومۇمىي قارشىلىقى ئىچىدە قالماسلىق ئۈچۈن ياسىما پوزىتسىيە بىلەن كۆڭلىدىكىنى يوشۇرۇشقا مەجبۇر ئىدى. پەرەڭ بولسا بۇلارنى مەسخىرە قىلغاندەك مېيىقىدا كۈلۈپ تۇراتتى.

بىر كۈنى پەرەڭ مۇئەللىمنى نوقۇپ:

- ئەپەندىم، ھېچ نەرسە قىلماي كۈن ئۆتكۈزەمدۇق؟ - دېدى.

- قىلغۇدەك نېمە ئىش بار دەيسىز؟ ئامال يوق... - دېدى مۇئەللىم ئۈمىدسىزلىككە

تولغان ئاۋازدا يېرىم ئۇيغۇرچە، يېرىم ئىنگلىزچە، - مۇشۇنداقلا چىرىپ كېتىمىز...

- مەن سىزگە مۇئەللىم بولاي، سىز ماڭا ياردەمچى بولۇڭ، - دېدى پەرەڭ چۈشىنىكسىز

ھالدا.

- نېمە دېدىڭىز؟

- سىز ئىنگلىزچىنى بەك يامان سۆزلەيسىز، بەك ناچار! مەن سىزگە مۇئەللىم بولاي، سىز

ئىنگلىزچىنى ياخشى

ئۆگىنىڭ، كېيىن ماڭا ياردەمچى بولىسىز، مەن كىتاب تەرجىمە قىلىمەن.

- كىتاب تەرجىمە قىلىمەن دەمىسىز، مەن ياردەمچى بولىمەن؟

- ھە، بىكارچىلىق ئادەمنى بىمەنە خىياللارغا ئېلىپ بارىدۇ، بۇنىڭ ئاخىرىدا نېرۋا

بۇزۇلىدۇ، نېرۋا...

- بۇزۇلىدۇ؟ ھە... نېرۋا، نېرۋا... - دېدى مۇئەللىم چېكىسىگە نوقۇپ.

پەرەڭ ئورتاق تۈركچە سۆزلەيتتى. ئۇ ھەممە گەپنى ئوبدان چۈشىنەتتى، لېكىن

سۆزلىگەندە تاققا-تۇققىراق سۆزلەپ قوياتتى.

پەرەڭنىڭ پەرۋاسىزلاشقا چەكسىزلىكى گەپلىرى مۇئەللىمنى بەك ھەيران قالدۇردى. ئۇ شۇ

تاپتا ھەممىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، كەلگۈسى ئۆلۈمنى كۈتۈپلا ياتقاچقا، بۇ گەپ ئۇنى ھەيران

قالدۇراتتى، ئەلۋەتتە.

- بىز ھازىر جاللاتنىڭ چاڭگىلىدا، - دېدى ئۇ ئەجەبلىنىشىنى يوشۇرماي، - ساق

قۇتۇلۇپ كېتىشىمىزدىن ئۆلۈپ كېتىشىمىز

ئېنىقراق، بۇ ھالدا ئىلىم تەھسىل قىلىشتىن نېمە پايدا؟ كىم بىلىدۇ، بۈگۈن كېچە

ياكى ئەتە كۈندۈزدە ئاتقىلى ئېلىپ

چىقار...

- ئەگەر ساق قالسىڭىزچۇ؟

- ئەگەر ساق قالسام؟!... بۇ مۇمكىن ئەمەس! مەندە ئىشەنچ يوق...

-ئىشەنچ بولۇشى كېرەك، بۇ ھاياتلىق ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم، - دېدى پەرەڭ خاتىرجەم ھالدا، - مېنىڭ تەكلىپىمنىڭ ھېچ بولمىسا بىر پايدىسى بار، ئەگەر ساق قالىدىغان بولساق، مۇشۇ مەزگىلدىكى ئۆمرىمىز بەھۇدە ئۆتمىگەن بولىدۇ، تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن پۇشايمان ھەسرەتتىن چەكمىگەندىن تاشقىرى، ئەمگىكىمىزنىڭ مېۋىسىنى كۆرىمىز؛ ئەگەر ساق قالمىغان تەقدىردە ئۆلگىچە بولغان ئارىلىقتىكى روھىي ئازابتىن قۇتۇلۇپ، ئىش بىلەن مىلكە بولىمىز، ھەرھالدا ئويلاپ كۆرۈڭ.

مۇئەللىم ئۇزاق ئويلىدى. ھەقىقەتەنمۇ شۇنداق ئىكەن. شۇڭا ئۇ پەرەڭنىڭ تەكلىپىگە رازىلىق بەردى.

ئىككىسى دەرھال ئىش باشلاپ كەتتى. مۇئەللىمنىڭ ئۈمىدىسىزلىككە تولغان چېھرىسىنى ئەمدى ھايات جىددىيلىكى ئىگىلەپ خېلى جۇشقۇن بولۇپ قالدى. ئەمدى ئۇنىڭ پۈتۈن ۋاقتى سۆزلۈك يادلاش بىلەن ئۆتۈشكە باشلىدى...

3

- قاراڭلار ئاۋۇ ئىماندىن ئازغانى، - دېدى دېھقان ئىنگىلىزچە سۆزلۈك يادلاۋاتقان مۇئەللىمنى ئىشارە قىلىپ ھەمراھلىرىغا، - ناسارا بىلەن خېلى ئوبدان يېقىنلىشىپ كەتتىغۇ، كاپىر!

- بۇ ئەپەندىچاق جەزمەن ناسارانىڭ دىنىغا كىردى، ئۇنىڭ ئۆگىنىۋاتقانلىرى ئاشۇ خەقنىڭ ئايەتلىرىمىكىن دەيمەن، - ھۈنەرۋەن ئۆز نۆۋىتىدە گەپ قىستۇرۇپ موللىغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويدى.

موللا بايىلا سىرتتىن كىرگۈزۈلگەن تائاملار بىلەن ئوزۇقلىنىپ، راسا بىرنى كېكىردى ۋە «ئى رەببىم ئاللا، بەرگەن رىسقىڭغا شۈكۈر!» دەپ ساقلىنى بىر سىيىپ قوپۇپ ئورۇن- كۆرپىسىگە قىيىدايدى ۋە ئاشقان تائاملارنى ئۈچەيلەنگە ئىلتىپات قىلىۋەتتى.

ئىلگىرى ئۇ سىرتتىن كىرگۈزۈلگەن نەرسىلەرگە مۇئەللىمنىمۇ، پەرەڭنىمۇ تەكلىپ قىلىپ، «ئادەمگەرچىلىك» نى ئىپادىلەيتتى. ماۋۇ ئۈچەيلەن ھەمىشە ئاچ-زېرىن، چىشلىرىنى پارقىرتىپ قاراپلا تۇرغاچقا، ئۇلارغا بەرمەستىن يېيىش تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كېيىن مۇئەللىمنىڭ «ناساراچە» گەپنى بىلىدىغانلىقى

مەلۇم بولغان ھامان ئۇنى دىندىن چىققانمىكىن، دېگەن گۇمان كېلىپ غوتۇلداپ يۈرىدىغان بولغانىدى. ئۇنىڭسىزمۇ ئىلگىرى ئۇ بۇنداق ئەپەندىلەر بىلەن پەننىي مەكتەپ ئېچىش-ئاچماسلىق مەسلىسىدە تاللىشىپ قالغاچقا، ئەپەندى دېگەنلەرنىڭ ئىمانى بىجىرىم بولۇشىغا تازا ئىشىنىپ كەتمەيتتى. ئەمدى ئۇ كىبىرلىنىپ، ئەپەندىلەرنىڭ ۋەكىلى بولغان مۇشۇ مۇئەللىمگە بارغانسېرى ئۆچلۈك قىلىپ «قارىغىنا، خەلق موللىنى ياخشى كۆرەمدىكەن، ئەپەندىنىمۇ؟» دېگەندەك چىقىۋېلىش مەنىسىدە قارايدىغان بولۇۋالدى. ئۇ، ئەپەندى بىلەن پەرەڭ ئىككىسىنىڭ ئۆز ناپۇزىنى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمىگىنىگە بەك ئاچچىقى كېلىپ تۇرغاچقا، ئەمدى ئۇنىڭغا ئاشكارا قارشى تۇرۇشنىڭ باھانىسىگە ئېرىشكەندەك بولدى. كۆڭلىدىن بۇنىڭ ئەدىبىنى بېرىش ئارقىلىق پەرەڭگە دەز كەتكۈزۈش خىيالى كەچتى، چۈنكى پەرەڭگە بىۋاسىتە چىقىلىشتىن يەنىلا ئەيمىنەتتى. نېمىشقىدۇ بۇ خەق ئاللىقانداق سىرلىق كۈچكە ئىگىدەك، چۈشىنىكىسىز تۇيۇلاتتى. ئەپەندى بولسا چۈشىنىشلىك، ئۇنى ئېشەكنى دۇمبالغاندەك دۇمبالاش تامامەن مۇمكىن!

موللا ساداقەتمەنلىرىنىڭ ئەپەندى ھەققىدە دېيىشكەن گەپلىرىگە باش لىگىشىپ ماقۇللۇق بىلدۈردى ۋە قوشۇمچە قىلدى:

- ئەپەندىلەرنىڭ ھەممىسى ناسارا بىلەن ئوخشاش! ماڭا قويۇپ بەرسە، ئىتتى دۇمبالغاندەك دۇمبالايتتىم بۇنداق جوھۇت، خاۋارىجىنى!...

- زۆرۈر كەلسە تېتىتىپ قويىمىز! - دېدى شەھەرلىك مەھبۇس دادىللىق بىلەن، - ئۆزۈمنىڭمۇ بۇ خەق بىلەن زادىلا

پۇرچىقىم پىشمايدۇ. مېنىڭ مۇشۇ يەرگە قامىلىپ قېلىشىمۇ مۇشۇ نېمىلەرنىڭ كاساپىتى ئەمەسمۇ! مېنى ئەپەندىلەر بىلەن چېتىشلىقى بار، دەپ قولغا ئالغان. مېنىڭ گۇناھىم - ئۆيۈم مۇشۇ خەقنىڭ مەكتىپى بىلەن قوشنا بولغىنى!

- ئېيى كەلسىلا راسا يۇمشىتىپ قويىلى بولمىسا، - دېدى ھۈنەرۋەن. - ئېيىنى كەلتۈرىمىز - دە! يەنى مەسلەن، گەپتىن-گەپ چىقىرىپ، گېپىدىن پۇتاق چىقىرىپ... - دېھقانمۇ ئۆز نۆۋىتىدە گەپ قوشتى.

ئۇلارنىڭ ساددا دىللىرى موللىنى ئۆزلىرى ئۈچۈن شاپائەتچى، مۇئەللىمنى بولسا

دۈشمەن دەپ تونۇيتتى. «مۇشۇنداق ئادەملەر ئىنقىلاب قىلىمىز، قوزغىلاڭ قىلىمىز، دەپ ھۆكۈمەتكە قارشى چىقمىغان، جەدىتچىلىك تەرغىباتلىرىنى قىلمىغان بولسا، بىزدەكلەرنى كىم زىندانغا تاشلايتتى؟ تىنچ - خاتىرجەملىك ئىچىدە زاغرا بىلەن ئۇماچ بولسىمۇ ئاللاننىڭ بەرگەن رىسقىغا شۈكۈر قىلىپ، نامىزىمىزنى ئوقۇپ يۈرۈۋەرگەن بولاتتۇق...» دەپ ئويلىشاتتى. بۇ تېخى ئۇلارنىڭ «يىراقنى كۆرۈش» كاتېگورىيىسىدىكى قارشى ئىدى. تېخىمۇ نەق ۋە ئۇلارنىڭ ئورنى، شارائىتى، ئەقىل - ئىدىرىكى ئۈچۈن مۇۋاپىق بولغان قاراش - «نانغا بولىدىغان شېرىكىنى ئازايتىش» ئىدى. ئۇلار ئاداۋەتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ، مۇناسىۋەتنى يىراقلاشتۇرۇۋەتسە موللىغا كېلىپ تۇرىدىغان نېمەتلەرگە مۇئەللىمنى ۋە پەرەڭنى چاقىرىش پۈتۈنلەي توختايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار نۆۋەتتە ئۆزلىرى ئۈچۈن ئەڭ زۆرۈر بولغان ئوزۇقلىنىش مەسلىسىدە بىر لوقما بولسىمۇ پايدىغا ئېرىشەتتى.

4

مۇئەللىم ھەقىقەتەنمۇ ئۆزىنى يېنىك ھېس قىلىدىغان بولدى. ئۆگىنىش جەھەتتىكى ئىلگىرلەش ئۇنى روھلاندۇرۇۋەتكەنىدى. ئۇ كەلگۈسىنى ئىنتايىن ئۈمىدۋارلىق ئىچىدە تەسەۋۋۇر قىلاتتى. كەلگۈسىدە ئۇ ئىنگىلىز تىلىنى راۋۇرۇس ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن، چەت ئەلگە چىقىپ بىرەر كەسىپ بويىچە ئالىي مەكتەپتە ئوقۇپ كەلسە ۋە بۇ بەختسىز مىللەت ئۈچۈن خىزمەت قىلسا، ئەنە ئاۋۇ ئۈچەيلەنگە ئوخشاش بىچارىلەرنىڭ قەلبىنى ئىلىم مەشئىلى بىلەن يورۇتسا، ئۇلارمۇ ئىچكى دۇنياسىدىكى مەنىۋىي توقچىلىق بىلەن بېشىنى تىك تۇتۇپ ياشىسا... ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى مۇشۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا چەت ئەل تىلىنى ئۆگىنىۋېلىپ، چەت ئەلگە ئوقۇشقا چىقسا... ئۇيغۇر مىللىتىمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىلىم - پەن خادىملىرىغا ئىگە بولسا، مۇشۇ ئوتتۇرا ئەسىر جاھالىتى ئىچىگە پاتقان مۇھىت ئۆزگىرىپ، قەۋەتلىك بىنالار، ئاسفالت يوللار، تۆمۈر يوللار، مىڭلاپ ئىشچى ئىشلەيدىغان زاۋۇتلار قۇرۇلسا... ئالىي مەكتەپلەردىن نەچچە ئونى قۇرۇلۇپ كەتسە... مۇئەللىم شۇنچىلىك ھاياجانلاندىكى، ئۇ ئۆزىنى تۈرمىدە ئەمەس، ئاشۇ گۈزەل تەسەۋۋۇردا پەيدا بولغان ئالىي مەكتەپتە ئىنگىلىز تىلى دەرسى سۆزلەۋاتقانداك ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئاۋازىنى چىقىرىپ ئىنگىلىزچە «ياخشى ئىشلار ئالدىمىزدا!» دەپ توۋلىۋەتتى.

- توۋلىما، ۋۇي جوھۇت! - دەپ ۋارقىرىدى دېھقان ئۇنىڭغا ھۈرپىيىپ، - نېمە سەت ۋارقىرايسەن؟ موللا ئاكام ئارام ئېلىۋاتسا ئالۋاستىلارنىڭ تىلىدا كاركراپ يۈرسەن؟ چىشىڭنى تۆكۈۋېتىمەن ھېلى بىكار!

- نېمە چېچىلىلا، ئاكا؟ مەندىن ئۆتكەن بولسا ناماقۇل بولاي، يات مىللەت ئالدىدا بىر- بىرىمىزنى بوغۇشۇپ سەتلەشمەيلى، - دېدى ئۇ ئۇخلاۋاتقان پەرەڭ تەرەپنى ئىشارە قىلىپ. ئۇ، ھەقىقەتەنمۇ خۇددى ياخشى ئاتا يامان ئۆگەنگەن بالىسىنىڭ ئەسكى قىلىقلىرى ئۈچۈن ياتلارنىڭ ئالدىدا خىجىل بولغىنىدەك، بۇلارنىڭ بەزى ئىشلىرىدىن پەرەڭ ئالدىدا ئىزا تارتىپلا يۈرەتتى. ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆز قېرىنداشلىرى بىلەن ئىتتەك تالشىپ يۈرۈش تولىمۇ سەت ئىش ئىدى-دە!

-ئەمدى تېخى يات مىللەت دەپ كەتكىنىنى مانىڭ! باشقا چاغدا يات دېمەي، شۇنىڭ ئايەتلىرىنى كاسىلداپ، شۇنىڭ تىلىدا سۆزلەيسەن. ئەمدى يات مىللەت، ئاقىلەي-كۆكلىەي دەپ كەتكىنىنى! ئىككىنچى ئاۋازىڭنى چىقىرىدىغان بولساڭ!... - گاجا بولۇۋالايۇ ئەمدى؟

-تەنە قىلىدۇ تېخى، ھۇ ئاناڭنى!... پەرەڭچە ئۈنۈڭنى يەنە ئاڭلاپ قالىدىغان بولسام، چىشلىرىڭنى تۆكۈۋېتىمەن! مۇئەللىم ھەم ئەلەم، ئىزا-ئاھانەتتىن، ھەم ھەيرانلىقتىن نېمە دېيىشىنى بىلمەي تۇرۇپ قالدى.

مۇئەللىم گاجا يۈرۈپىرىشكە چىدالمايتتى. چۈنكى ئۇ ھەرقانداق ئادەمنىڭ چەكلىمىسىگە بوي سۇنۇشنى قوللۇقنىڭ بىرخىل شەكلى دەپ قاراپ، ئازادلىق ئۈچۈن كۈرەشكەن جەڭچى ئىدى-دە! لېكىن ئۇنىڭ كامېرداشلىرى موللا ئالدىدا ئۆزلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇشقا ئالدىرايتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن چېدەلنى زورمۇزور تېرىماي بولمايتتى. بۇنداق ئەھۋالدا توقۇنۇشتىن ساقلىنىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. مۇئەللىم ئاۋالقىدە كلا خاتىرجەملىك بىلەن سۆزلۈك يادلاشنى داۋام قىلىۋەرگەندى، ئۇنىڭ ئاۋازى چىڭراق چىقىپ كەتكەن ھامانلا دېھقان ئۇنىڭغا تىل سالغىنىچە ئېتىلىپ كەلدى. ھۈنەرۋەن بىلەن شەھەرلىك پۇقرا بولسا «كۈچۈڭ يەتمىسە بىز تەييار» دېگەندەك چەتتە قاراپ تۇرۇشتى.

- ھوي، نېمە بولدىلا؟ توختاپ تۇرسىلا... - مۇئەللىم ئۆزىنى قوغداشقا تەييارلانغاچ شۇنداق خىتاب قىلدى.

- نېمە بولدى دەيدۇ تېخى ما كاپىر! مانا، مۇنداق بولدى! مۇنداق! مۇنداق بولدى! - ئۇ

ھەربىر مۇشت ئۇرغاندا شۇنداق دەيتتى. دېمىسىمۇ، ئۇنىڭ راسا ئوغىسى قايناپ، ۋىجدانى مۇشۇنداق قىلىشقا مەجبۇر قىلغانىدى. بىر دىنىي قېرىنداش تۇرۇپ، يات بىر ناسارا بىلەن يېقىنلىشىپ يۈرگىنى نېمىسى!

- توختاڭ، توختاپ تۇرۇڭ! - پەرەڭ دەرھال ئارىغا كىرىپ، گەپ ئاڭلىتالمىغاندىن كېيىن، دېھقاننى ئىتتىرۋەتتى.
- ھۇ ئاناڭنى!... كاپىر، ناسارا! سەن ئارىلاشماي ئىشىڭنى قىل، بولمىسا سەنمۇ يەيسەن!

پەرەڭنىڭ قاتتىق جۇدۇنى تۇتتى. ئۇ ھاقارەتكە ئۇچرىغان ئىززەت-نەپىسى ئۈچۈن جېنىنى تىككەشكە ھەرقاچان تەييار ئىدى. ھۈنەرۋەن ئورنىدىن تۇردى. دېھقانمۇ شىردەك ھۆر كىرەپ ئۇنىڭغا ئېتىلدى... پەرەڭ ئۆز تىلىدا بىرنېمىلەرنى دەپ ۋارقىرايتتى... شۇ چاغدا كامپىر ئىشىكى ئېچىلىپ، تۈرمە نازارەتچىسى بىرنەچچە مۇھاپىزەتچى ئەسكەرنى باشلاپ كىرىپ كەلدى. ئۇلار كىرگەن ھامانلا جېدەل جىمىدە بېسىقتى.
- نېمە گەپ؟ نېمە بولدى دەيمەن!؟

ھەممەيلەن بىر ھازاغىچە كىمىنىڭ گەپ قىلغىنى خوپكىن، دەپ جىم تۇرۇشتى. بىرىنچى بولۇپ پەرەڭ ئېغىز ئاچتى:
- بۇلار، - ئۇ قولى بىلەن ئۈچەيلەننى كۆرسەتتى، - مېنى ئۇردى، يەنە ئۇرماقچى. ئەگەر مېنىڭ ھاياتىم، سالامەتلىكىم زىيانغا ئۇچرىسا، ئىككى دۆلەت ئارىسىدىكى ئىختىلاپقا سەۋەب بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. سىلەر بۇ مەسئۇلىيەتنى ئۈستۈڭلارغا ئالامسىلەر؟ مەن سىلەردىكى ئىگىسىز ئېشەكلەرگە ئوخشىمايمەن! مەن ئادەم سۈپىتىدە، كىشىلىك قەدىر-قىممىتىمنى قوغداش ھوقۇقىغا ئىگىمەن!...

پەرەڭ ناھايىتى ھاياجانلىنىپ كەتكەچكە جىق سۆزلىدى. تۈرمە نازارەتچىسى ئىنتايىن چۆچۈپ كەتتى ۋە ھېلىقى ئۈچەيلەنگە:
- ئورنۇڭدىن تۇرۇشە! - دەپ ۋارقىردى. ئۈچەيلەن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. ھەممىسى تىترەيتتى ۋە بىر-بىرىگە قارايتتى. ئۆزلىرىگە ياخشىلىق يوقلۇقىنى تۇيغان ھامان شەھەر پۇقراسى ئۆزىنى كاپاتلاپ:

- شور پېشانىلىكىمدىن ساپلا خەقنىڭ ئىشىغا چېتىلىپ قالمەن، زىندانغا چۈشكىنىمۇ ئۆز گۇناھىمدىن بولمىغان، بايىقى ئىشتىمۇ مەن يوق، موللام گۇۋاھ... مۇشۇ ئىككىسىنىڭ قىلغان ئىشى. ماڭا ئىشەنسە ئامبال غوجام. بولمىسا پەرەڭدىن سوراپ باقسىلا، مەن ئارىلاشمىدىم... - دېدى.

- ھەيدە! بۇلارغا ئادەم ئۇرۇشنىڭ نېمىلىكىنى ئۆگىتىپ قويۇڭلار!

ھەرقانداق نالە-پەريادقا قۇلاق سېلىنمىدى. مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلەر ھېلىقى ئۈچەيلەننى ئېلىپ مېڭىش ئۈچۈن ئىتتىرىشكە باشلىدى.

- موللا ئاكا، سىلى گەپ قىلسىلىچۇ... - شەھەرلىك ھە دەپ يىغلايتتى.

- ھۆكۈمەتنىڭ ئەمرى ۋاجىپ، چىق دېگەندىكىن چىقاماسەن، - دېدى موللا، - ئادەم ئۇرماق ئاۋام ئۈچۈن توغرا ئىش ئەمەس، پەقەت شەرىئەت ۋە ھۆكۈمەت جازا بېرىشكە ھوقۇقلۇق... ئۇ يەنە ئاللىنىمىلەرنى پىچىرلاپ قالدى. نازارەتچى ئۈچەيلەننى ھەيدەپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن كامېر ئىشكى تاقالدى. موللا بولسا يان تايىقىدىن ئايرىلغاندەك، پەرەڭ بىلەن مۇئەللىم تەرەپكە ئۆمسە قاراپ قويدى ۋە ھېچبىر خىجىل بولمايلا ئۇلارغا بىرنەچچە ئېغىز ياخشى گەپ قىلدى.

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ھەدىسلىرىدە «بىلىم چىندا بولسىمۇ ئۆگەنمەك كېرەك» دېگەن... دەپ غودۇڭشىدى. بۇ ئۇنىڭ مۇئەللىمگە قاراتقان گېپى بولۇپ، مەن سېنى قوللايتتىم، دېگىنى ئىدى.

بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن كامېراداشلار قايتىپ كەلدى. ئۇلاردىن بىرىنىڭ يۈز-كۆزى كۆكەرگەن، يەنە بىرىنىڭ بېشى يېرىلغان، ئۈچىنچىسى ئوتتۇرا چىشلىرىدىن ئايرىلغانىدى. ئۇلار كىرىپلا ئورۇنلىرىغا قىيىشىپ ۋايسىغىلى تۇردى. خېلى ئۇزۇنغىچە، ھەتتا بىرنەچچە كۈنگىچەمۇ ئۈچىلىسى ئۆز كويىدىلا بولۇپ، گويىا بىر-بىرىگە ماي تارتىشىۋاتقاندەك ئۆز-ئارا سۆزلەشمىدى. كېيىن، سەل ھوشىنى تېپىشقاندىن كېيىن، مۇئەللىمنى سۆكۈشكە باشلىدى. ھەممە بالا-قازاننىڭ سەۋەبچىسى ئاشۇ، دەپ كۈتۈلدى. بارا-بارا ئۇنى ئاشكارا تىللايدىغان بولدى. شامالداشقا چىققۇچە ۋە كىرگۈچە ئۇ ئۇيان، بۇ بۇيان ئىتتىرىشەتتى. پەرەڭنىڭ تىرەك بولىدىغان دۆلىتى بولغان بىلەن مۇئەللىمنىڭ ھېچنىمىسى يوقلۇقىنى، ئۇنىڭ كۈچىدا قالغان ئىگىسىز ئىتتەكلا بىرنەپمە ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە، ئۇنى بىمالال بوزەك ئېتىشكە باشلىدى. مۇئەللىم ئۆزىنىڭ كىشىلىك ئار-نومۇسىنى، قەدىر-قىممىتىنى قوغداش ئۈچۈن ئۇلار بىلەن سوقۇشۇشقا مەجبۇر بولدى. يەنە ھېلىقى ئۈچەيلەن يوپۇرۇلۇپ كېلىپ ئۇنى ئارىغا ئېلىشتى. مۇئەللىمنىڭ ھالىغا ئېچىنغان پەرەڭ يەنە ئۇنىڭغا يان بېسىپ، ئۇنى ئارىدىن ئېلىپ چىقتى.

- سىلى بۇ ئىشقا ئارىلاشمىسىلا، سىلىگە گېپىمىز يوق، بۇنى ئۆزىمىزگە قويۇپ بەرسىلە، - دېيىشتى مۇشتۇموزلار.

- نېمىشقا ئارىلاشمايمەن؟ بۇ ئادەم ئەمەسمىكەن؟ نېمىشقا بىراۋنى ئانىي

تاپسىلەر؟ سىلەر دە ئادەمگە خاس يۈرەك بارمۇ-يوق؟!...

- سىلنى بىرىنچە دېمىگەندىكىن ئۆزلىرىنى بىلىسە بولمامدۇ؟!

- ياق! ئېيتىپ قوياي: سەنلەر بۇنىڭغا يەنە چىقىلىدىغان بولۇشساڭ، مەن بۇنىڭ

تەرەپ بولۇپ مۇشتلىشىمەن!

پەرەڭنىڭ بۇ گېپى بىلەن ئۈچەيلەننىڭ غەزەپلىرى سۇ تۆكۈلگەن ئوتتەك جىمىدىلا بېسىلىپ قالدى. پەرەڭ بۇ خەقنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى، ئۆرپ-ئادىتىنى تەتقىق قىلغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇلارنىڭ پىسخىكىسىنى ئازتولا بىلگەچكە، ئاشۇنداق پەش قىلغانىدى، بۇ خېلى ئۈنۈم بەردى. شۇنىڭدىن كېيىن كامېردىكىلەر مۇئەللىمگە چىقىلالمايدىغان بولۇشتى. پەرەڭ بىلەن مۇئەللىم بىر بۇلۇڭدا ئۆز پاراڭلىرى بىلەن بولدى؛ موللا بىلەن قالغان ئۈچەيلەنمۇ يەنە بىر تەرەپكە ئولتۇرۇپ ئۆز ئىشلىرىنى قىلىشتى: موللىنىڭ قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىسلەردىن سۆزلەيدىغان تەپسىرىنى ئاڭلايتتى، بەزىدە قۇرۇق پاراڭ سېلىشتى. قالغان ۋاقتى ئۇخلاش ۋە موللىنىڭ داستانىغا ئېغىز تەگكەچ ئۇنى ماختاش بىلەن ئۆتەتتى...

5

بىراق مۇئەللىمنىڭ بېشىدىكى خەۋپ ئۈزۈل-كېسىل تۈگەپ كەتمىگەندى. بۇ خەۋپ كۆرۈنۈپ كېلىدىغان ھۆكۈمەت جازاسى ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. چۈنكى ئۇ ئۆز تەقدىرداشلىرى ئىچىدە دۈشمەنلىك بولۇپ قالغان، ئۆچ ئېلىشنى ئۈنۈتمەيدىغان بۇ ئادەملەر ئۇنىڭ ئەدەبىنى بېرىش نىيىتىدىن يېنىشىمىغانىدى. ئۇ ئۆز قېرىنداشلىرىم دەپ تونۇغان كىشىلەرنىڭ دۈشمەنلەرچە مۇئامىلىسىگە ئۇچرىغاندىن كېيىن جاندىنىمۇ، جاھاندىنىمۇ كېچىش دەرىجىسىگە بېرىپ قالغان، شۇنىڭ بىلەن ئاشۇ خەلق ئۈچۈن قىلماقچى بولۇۋاتقان ئىشلىرىنى تاشلاپ قويغانىدى. پەرەڭ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى چۈشىنىپ ئۇنىڭغا تەسەللى ئېيتتى:

- كۆڭلىزدىكىنى چۈشىنىمەن، دوستۇم. سىز مۇشۇ خەلق ئۈچۈن ئۆزۈمنى ئۇيرىتىپ نېمە قىلاي؟ خىزمەت قىلغاننى بىلمەيدىغان بۇ ياۋايىلارغا جان كۆيدۈرۈپ ئاۋارە بولغان مەنمۇ ئەخمەق، دەپ ئويلاۋاتىسىز. قىممەتلىك مىللىتىڭىزلارنىڭ زىيان تارتىشىدىكى بىر سەۋەبمۇ دەل مۇشۇنداق يەڭگىللىكتە. ئومۇمەن سىلەر تۈركىي خەلىقلەر بەكمۇ قىزغىن ۋە قىزىققان خەلىقلەر. بىر ئىشتىن ناھايىتى چاپسانلا سوۋۇيسىلەر. مەسلەن، سىز مۇشۇ

مىللەتنىڭ خېلى ئۇقۇمۇشلۇق بىر ئەزاسى، كۆڭلىڭىزدە بۇ مىللەتكە خىزمەت قىلىپ ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ياخشىلاش، كېرەك تېپىلغاندا، ئۇنىڭ ھۈرلۈكى ئۈچۈن جان پىدا قىلىش ئارزۇسىمۇ بار ئىدى. بىراق بىرنەچچە نادان ئادەمنىڭ ئۆزىڭىزگە ماللىق يەتكۈزۈشى بىلەن ھەممىدىن ۋاز كېچىش دەرىجىسىگە بېرىپ قالدىڭىز. شەخسىي ئۆچمەنلىك بىلەن ئومۇمىي مىللىي مەنپەئەتنى قۇربان قىلىۋېتىش، ئۇنىڭدىن كېچىش توغرا كەلمەيدۇ. بۇلارنىڭ نادانلىقىنى نېمىشقا ئەپۇ قىلالمايسىز؟ سىلەر ھەمىشە يۇرتۋازلىق، شەخسىي ياكى گورۇھنىڭ زىددىيىتى، مەنپەئەتنى دەپ ئومۇمىي مىللىي مەنپەئەتتىن كېچىسىلەر. يەنى كىچىكىنى كۆرۈپ چوڭنى، يېقىننى كۆرۈپ يىراقنى كۆرمەيسىلەر. مانا بۇ زىيان تارتىشىڭلاردىكى ئاساسىي سەۋەب...

بۇ گەپلەر مۇئەللىمگە چوڭقۇر تەسىر قىلدى. ئۇ ئۆگىنىشنى تېخىمۇ قاتتىق ئىرادە بىلەن باشلىدى. چەت ئەللىكنىڭ سۆزى ئۇنى تولمۇ خىجىل قىلىپ قويغانىدى. شۇڭا ئۇ كۆڭلىدە «مەن ئەگەر نادان خەلقىمنىڭ مېنى چۈشەنمەسلىكى نەتىجىسىدە ھاياتىمغا خەۋپ يېتىش قىسمىتىگە دۇچ كەلگەن تەقدىردىمۇ ئۇلاردىن ئاغرىنمايمەن!» دەپ ئۆز-ئۆزىگە ۋەدە بەردى. ئۇمۇ ساغلاملىقنى ساقلاش ئۈچۈن پەرەڭ بىلەن بىللە گىمناستىكا ئوينىيىتى. شامالداشقا چىققاندا كۈن نۇرىغا كۆپرەك قاقلىنىۋېلىش ئۈچۈن تىرىشاتتى... بىراق ئۇنىڭغا كېلىدىغان خەۋپ ئاخىرى كەلدى.

موللا شۈكەلپ قالغاندەك، ھېلىقى ئۈچەيلەنمۇ ئاداۋەتنى ئۇنتۇپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. لېكىن موللىنىڭ پۈتۈن تۈرمىدىكى نوپۇزى يەنىلا ئۆز رولىنى جارى قىلدۇردى. ئۇ، ئاستىرتتىن مۇئەللىمگە ئوخشاش جەدىتلەرگە قارشى ئىتتىپاق ئۇيۇشتۇردى. ئۇلار بىر ياقىدىن باش چىقىرىشتى. مەخپىيەتلىك ئوبدان ساقلاندى. موللىنىڭ ئىشلىرىمۇ ئوڭۇشلۇق باردى. مەھبۇسلار قۇتۇپلارغا ئايرىلغان، دىنىي، سىياسىي كۆزقاراشلار بويىچە ئىككى چوڭ قۇتۇپقا بۆلۈنگەنىدى. موللا تەرەپدارلىرى يەنە ئۆز ئىچىدىن ھەربىر يۇرت بويىچە، بۇنىڭدىن باشقا شەھەرلىك، سەھرالىق بويىچە پارچىلانغانىدى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇلار جەدىتلەرگە قارشى مەقسەتتە يەنىلا پىكىر بىرلىكىگە ئىگە بولغاچقا، ئىشلىرى ياخشى يۈرۈشتى. ھېچقانداق يوقۇق ۋە بۇس چىقارماستىن بىر مۇنچە ئىشلارنى قىلدى. مۇشۇ ئىشلار ئىچىدە مۇئەللىمنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىش ئىشىمۇ بار ئىدى.

بىركۈنى شامالداشقا چىققاندا كىمدۇر بىرى ھاجەتخانىدا مۇئەللىمنىڭ بېشىغا ئۇرۇپ ھوشسىزلاندىرۋەتتى. شامالداش ۋاقتى توشۇپ ھەممەيلەن كامپىرلارغا كىرىپ بولغاندا، ئۇنىڭ يوقلۇقى مەلۇم بولۇپ، مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلەر جىددىيلەشكەن ھالدا ئۇنى

ئىزدەشتى. قېچىپ كەتتىمكىن، دەپ بەكمۇ ئەنسىرەشتى. كېيىن ئۇ ھاجەتخانىدىن بېھوش ھالەتتە تېپىلدى. بۇنىڭ بىلەن ساقچىلار يېنىك تىن ئېلىشتى.

مۇئەللىم بىر نەچچە كۈنگىچە ھوشسىز ۋە يېرىم ھوشسىز ياتتى. ئۇنىڭغا پەرەڭ كۆز-قۇلاق بولۇپ تۇردى. پەرەڭ ئۇنىڭ ساق قېلىشىغا ئىشەنچ قىلالمايتتى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ بىر ئىلمىي خادىم بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك بۇرچىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇردى. ئۆزىنىڭ تامىقىدىن يېگۈزدى. پات-پات سۇ ئىچكۈزۈپ قويدى. ئۇ خېلى كۈنلەردىن كېيىن ھوشىغا كەلدى. ئەمما ئىنتايىن زەئىپ، ھالسىز ئىدى. ئۇ ناھايىتى تەستە كۈچىنىپ تۇرۇپ، گەز باغلاپ كەتكەن لەۋلىرىنى مىدىرلاتتى:

- ماڭا... ئېيتىڭدا... ئەپەندىم... - ئۇ دېمى كېسىلىپ توختاپ قالدى. سۆزىنى داۋام قىلدۇرغۇدەك ماغدۇرى يوق ئىدى. بىراق ئۇ تېخىمۇ زور غەيرەت بىلەن، پېشانىسىگە مونچاقتەك تەر تامچىلىرىنى پەيدا قىلىپ تۇرۇپ دېدى، - ئېيتىڭدا... ماڭا... مېنىڭ خەلقىم... خەلقىم... ئازاد بولارمۇ؟... قاچان؟...

پەرەڭ كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا ئىتتىك بېشىنى بۇراپ، موللامنىڭ نېمەتلىك داستىخانىدا بىخىرامان ئولتۇرۇپ غىزلىنىۋاتقانلارغا قارىۋالدى. بىردەمدىن كېيىن تامىقى قۇرۇپ كېتىۋاتقان دەك بولۇپ تەسلىكتە ئىنگىلىزچە سۆزلىدى:

- بولىدۇ... ئازاد بولىدۇ، سىزنىڭ خەلقىڭىزمۇ ئازاد بولىدۇ...
- قاچان؟... ئېيتىڭدا... قاچان؟...

- خەلقىڭىز ئاۋۇ سەللىلىك جانابىنى ئەمەس، سىزنى يوقلاپ كېلىدىغان بولغاندا ئازاد بولىدۇ...

ئۇ ھالسىز ياتقان بىمار ئۈچۈن بۇ سۆزلىرىنى ئىزاھلاپ داۋام قىلدى، - خەلقىڭىزگە ئازادلىقنىڭ قەدرى ئۆتۈلۈپ، ھۈرلۈكنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىدىغان بولغاندا، ئۆز ئازادلىقى ئۈچۈن تەبىئىي ھالدا كۈرەش قىلىدۇ، ھەم بۇ يولدا كۈرەشكەنلەرنى يېتىم ھالدا قالدۇرمايدۇ. تۈرمىلەرگە بېرىپ جاھالەتنىڭ ھامىيلىرىنى - موللىنى ئەمەس، سىزدەك كۈرەشكۈچىلەرنى يوقلايدىغان بولىدۇ. مانا شۇ چاغدا خەلق تەڭداشسىز كۈچكە ئايلىنىدۇ، ئازادلىقىمۇ شۇ چاغدا قولغا كېلىدۇ...

مۇئەللىم رازىمەنلىك بىلەن كۆزلىرىنى يۇمدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قايتا كۆزىنى ئاچمىدى. ئۇ ئۆزى ئارمان قىلغان ئازادلىقنى كۆرەلمەيلا ۋاپاسىز دۇنيا بىلەن خوشلاشتى. كۆپ ئۆتمەي پەرەڭنى قويۇۋېتىشتى. ئۇ، مۇئەللىمنىڭ قەبرىسىنى سۈرۈشتۈرۈپ

تېپىپ، ئۇ يەردە بىرھازا سۈكۈتتە تۇرۇشنى ئۈنۈتمەيدى. شۇ يەرلىك بىر بالىدىن مۇئەللىمنىڭ نامىزى چۈشۈرۈلمەي كۆمۈۋېتىلگەنلىكىنى، موللىلار ئۇنى دىندىن چىققان، نامىزىنى چۈشۈرۈشكە بولمايدۇ، دەپ شۇنداق قىلغانلىقىنى، شۇڭا جامائەتمۇ مەپىت ئۈزۈپ قەبرىستانلىققا چىقىمىغانلىقىنى، پەقەت بىرنەچچە ياش يىگىت ئۇنى كۆمۈپ قويغانلىقىنى ئۇقتى. لېكىن بۇ قەبرە خېلى ئېگىز ھەم كۆڭۈل قويۇپ ياسالغانىدى.

شۇ كۈنلەردە موللىمۇ تۈرمىدىن چىقتى. كىشىلەر ئۇنى جەڭدىن ساق كەلگەن غازىدەك كۆرۈشۈپ باشلىرىدا كۆتۈرۈشتى. ئۇنىڭ ئىناۋىتى تېخىمۇ ئۆستى. ئۇ يەنە قېچىرغا مىنىپ بىر توپ جامائەتنىڭ ئالدىدا مېڭىشىنى، مەسچىت-جامەلەردە تەرىقەتلەرنى سۆزلەشنى داۋام قىلدى...

قانلىق ئىز

(تارىخىي ھېكايە)

پەرھات كېرەم

«شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى — جۇڭگو دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى.
— ماۋزېدۇڭ»

قارلىق تاغ چوققىلىرىدىن ئۇرۇلغان سوغۇق شامال جىلغا ئېدىرلاردىن، مۇز، قار قاپلىغان ئېقىنلاردىن ئۆتۈپ، تاغ ئېتىكىدىكى يانتولۇق — سايلىقنى تىرتىپ، يىراقتا — پەستە قارغا چۈمكەلگەن كۆجۈم مەھەللىلەرگە ھۇشقۇيتىپ ئۇرۇلماقتا.
مەھەللىدىكى ئىگىزەك ئۆگزىگە چىقىپ، قارلىق تاغ ئېتىكىدىكى يانتولۇققا قارىسىڭىز، قېلىن قار بىلەن قاپلانغان، بارا-بارا ئىگىزەپ، ئېدىرلىقلارغا، قارلىق تاغقا تۇتىشىدىغان ساي سىزگە شۇنچە كەڭ، شۇنچە روشەن كۆرۈنىدۇ. ناۋادا بىرەر ئادەم ئېدىرلىقتىن چىقىپ كەلسە مەھەللىدە تۇرۇپمۇ ئۇنى ئىلغا قىلغىلى بولىدۇ. لېكىن شۇ تاپتا مەھەللىدىكىلەرنىڭ ئىگىز جايغا چىقىپ قارلىق تاغ تامان قاراشقا چولپىسى تەگمەيتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆز غېمى بىلەن — مال-چارۋىلىرىنى قىشتىن تىنىچ ئامان چىقىرۋېلىشنىڭ كويىدا ئاۋارە.

چاكاندا، شىۋاق، ئوغرى تىكەن، قاغىنەك ۋە باشقا قۇرۇلغان چۆل ئۆسۈملىكلىرى قېلىن قار بىلەن چۈمكىلىپ سانسىزلىغان كىچىك قار دۆڭلىرىنى ھاسىل قىلغان ئىدى. ئەنە شۇ سايدا بىر قارا چىكىت مەھەللى تەرەپكە قاراپ سىلجىماقتا.
تىزغىچە قېلىنلىقتىكى قاردا چوڭقۇر ئىز قالغان بولۇپ، قارا چىكىت — ئادەم پات-پات دېمىنى ئېلىش ئۈچۈن قاردىلا ئولتۇراتتى. ئاق يۇڭلۇق تېرىدىن تىكىلگەن قۇلاقچا ئاستىدىكى ئولتۇرۇشقان كۆزلەر يىراقتا مورىلاردىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان كۆكۈچ تۈتۈن كۆرۈنۈۋاتقان مەھەللىگە ئۈمىد بىلەن تىكىلەتتى. كىرلەشكەن مايسا رەڭ پاختىلىق چاپان ئۈستىدىن تاسما بەلباغ چىڭ تارتىلغان ئىدى. تاشتەك قاتقان ئورۇق قوللار كالتەككە تايىنىپ ھارغىن بەدەننى ئۆرە قىلدى. قېلىن قاردا يەنە يېڭى ئىزلار قالدى.

يولۇچى پات-پات تەڭرى تاغلىرىنىڭ قارلىق چوققىلىرىغا قاراپ قوياتتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا ئاتلارنى كىشىنىتىپ ئۆتۈۋاتقان سەبداشلىرى كەلدى. ئىزۋوت كوماندىرى، روتا كوماندىرى، ئەنە پولىك كوماندىرى — مەجەزى چۇس سوپاخۇن سۇۋۇرۇپ ئاكا، پولىك ئىمامى رازىيۇپ داموللام... ئۇ ئاقسۇ شەھىرىنى قورشاشقا ئالغان كۈنلەردە قىزىپ، تىترەپ، ئىچى سۈرۈپ قالدى. روتا كوماندىرىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن كونا شەھەرگە قايتۇرۇلۇپ داۋالاشقا تاپشۇرۇلدى. كېيىن تۇيۇقسىز ياردارلار بىلەن ئىلى تەرەپكە ماڭدۇرۇلدى. ئۇ بايغىچە ھارۋا بىلەن كەلدى. بايدا بىر كۈن تۇرۇپ تاغقا قاراپ يۈرۈپ كەتتى. سايلىقتىن ئۆتۈپ، ئېدىرلار ئارىسىدىكى تىك يوللارغا كەلگەندە ئۇ ئاتتا ئولتۇرمىدى. يول تىك ھەم تار بولغاچقا جىرغىنى كۆتۈرۈپ مېڭىش ئەپسىز ئىدى. ئىزۋوت كوماندىرى ئۇنى چىغىر يول ئۈستىدىكى قونالغۇدا — مالچىنىڭ قوتىنىدا مالچىغا تاپشۇردى.

— سۇلتانجان، سېنى بۇ يەردە قالدۇرۇپ كېتىدىغان بولدۇق. ئەگەر ساقىيىپ كەتسەڭ ئارقىمىزدىن يېتىشىپ بارارسەن، بىزمۇ سېنىڭ تېزراق ساقىيىپ كېتىشىڭنى تىلەيمىز. بىز يەنە قايتىپ كېلىمىز، — دېدى ئىزۋوت كوماندىرى ئۇنىڭ ئاجىز قوللىرىنى قىسىپ تۇرۇپ. سەبداشلىرى ئۇنىڭ بىلەن بىر-بىرلەپ خوشلاشتى. ئۇ شۇلارنى ئەسلىيەلەيتتى. ئۇ كۆزىنى ئاچقاندا ئۆزىنى مالچىنىڭ پاكار گەمسىدە كۆردى. گەمسە ھېچكىم يوق ئىدى. ئۇ قۇرغان قاغىنەكلەر ساڭگىلاپ تۇرغان تۇرۇسقا تىكىلىپ ئۇزاق ياتتى. گەمە ئاستا-ئاستا قاراڭغۇلاشقاندا سىرتتا ئاتلارنىڭ كىشىگەن ئاۋازى، ئىتلارنىڭ قاۋىشى، كالا، قويلارنىڭ مۆرىشى، مەرىشى ئاڭلاندى. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئەزرائىلنىڭ چاڭگىلىدىن قايتىپ كەلدى. تاغنىڭ ساپ ھاۋاسى، سۈت، قېتىق، قايماقلار ئۇنىڭ كېسىلىگە شىپا بولغانىدى. ئۇ مالچىلاردىن مىللى ئارمىيىنىڭ ئىلىغا قايتىپ كەتكەنلىكىنى، گومىنداڭچىلارنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى، تاغنى ئاخشۇرۇپ چىققان گومىنداڭ ئەسكەرلىرىدىن ئۇنى قانداق يۇشۇرۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلىدى. ئۇ مالچىلار بىلەن ئېدىرلاردا ئىككى ئايغا يېقىن تۇردى. مەھەللىدىن ماللىرىنى قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن كەلگەنلەرنىڭ ئاغزىدىن مىللى ئارمىيىگە قاتنىشىپ، بېتىمدىن كېيىن قايتىپ كەلگەن ئەسكەرلەرنى گومىنداڭچىلارنىڭ قانداق ئۆلتۈرگەنلىكىنى، سەپتىن چۈشۈپ قالغان مىللى ئارمىيە جەڭچىلىرىنى ئىزدەپ يۈرگەنلىكىنى، «ئىلى ئوغرىلىرى» دىن بىرنى تۇتۇپ بەرسىمۇ ئالاھىدە مۇكاپاتلايدىغانلىقىنى، «ئەگەر يوشۇرۇپ قويسا قاتتىق جازالايىمىز» دەپ يۈرگەنلىكىنى ئاڭلىدى.

ئۇلار مەھەللىگە قايتىشنىڭ تەرەددۈتگە چۈشتى. لېكىن ئۇنىڭ ئۈچۈن مەھەللىگە

قايتىش خەتەرلىك ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغان مالچىغا رەھمەت ئېيتىپ ئۈزۈتۈپ، ئۆزى يالغۇز تاغدا قالدى.

مالچىلار قايتارىدا ئۇنىڭغا ئۆزلىرىدە بار بولغان يىمەكلىكلەرنى قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ئوزۇقلۇقلارنى ناھايىتى تېجەشلىك بىلەن ئىشلەتتى. ياۋا پىياز ۋە باشقا يېيشكە بولىدىغان ئوت-چۆپلەر 11-ئاي كىرىشى بىلەنلا ياققان قېلىن قار ئاستىدا قالغان بولۇپ، كۈندىن-كۈنگە ئازلاپ بېرىۋاتقان تالقان ۋە كۆيدۈرۈلگەن قوي مېيىغا قاراپ خاتىرجەمسىزلىنەتتى. قىشنى ئۆتكۈزۈپ ئالسا، ئەتىيازدا يول ئېچىلسا ئىلغا قايتىپ كېتەلەيتتى. مالچىلار قالدۇرۇپ كەتكەن قاپقان ئۇنىڭغا ئوبدانلا ئەسقىتىپ، بىر نەچچە ياۋا توشقان تۇنقانمۇ بولدى. لېكىن، كېچىچە چىققان شۇرغان قارلارنى ئۇچۇرۇپ، قاپقان قويغان جايىنى كۆمۈشكەنلىكتىن ئۇ قاپقاننىمۇ تاپالمىدى.

كېسەلدىن ئاجىزلاشقان تەن ياخشى كۈتۈنۈشكە مۇھتاج ئىدى. بىراق ئۇ ياخشى كۈتۈنۈش ئەمەس، بەلكى ئاچلىققا دۇچ كەلدى. ئوزۇقلۇقنىڭ ئازىيىشىغا ئەگىشىپ تېنى بارغانسېرى ئاجىزلاپ باراتتى. ئىگىز دۆڭگە چىقىپ ئۆتكەن كۈنلەرنى ئەسلەيتتى. ئىلىنىڭ گۈزەل باغلىرى، قايناق گازارما تۇرمۇشى، چاقچاقچى سەبداشلىرى، كۆيۈمچان ئاپىسى... ئۇ بۇلارنى ئەسلەنگەندە ئۆزىنى بىر ئاز كۈچكە تولۇپ قالغاندەك، ھازىرلا ئىلى تەرەپكە قاراپ ماڭدىغاندەك ھېس قىلاتتى. لېكىن قارا بۇلۇت ۋە تۇمان بىلەن قاپلانغان قارلىق تاغ چوققىلىرىغا قارىغاندا لاسسىدە بولۇپ قالاتتى.

مالچىلار قالدۇرۇپ كەتكەن چاقماق تاش ۋە تارشا گۈگۈتلەرمۇ تۈگىدى. ئەمدى ئۇ ئاچلىق ئۈستىگە سوغۇقتىن تەھدىتكە بەكرەك ئۇچراۋاتاتتى. ئۇ سوغۇق گەمىدە تۈگۈلۈپ يېتىپ ئەتسى قوپالماي قېلىشتىن ئەنسىرەيتتى. ئۇ ئاخىرى مەھەللىگە بېرىشنى، بىر-ئىككى ئاي مەھەللىدە جان ساقلاپ، ئەتىياز كەلگەندە تاغقا قايتىپ چىقىشنى، يول ئېچىلغاندا ئىلغا كېتىشنى تايىن تېپىپ مەھەللىگە قاراپ ماڭغان ئىدى. توڭلاپ قالماسلىق، ھەم ئاچ بۆرىلەرنىڭ يېمىگە ئايلىنىپ قالماسلىق ئۈچۈن كېچىسىمۇ ماڭدى. ئۇ ئاش ۋاقتى بىلەن ساي بويىغا جايلاشقان مەھەللىگە يېقىنلاشتى. ياز پەسلىدە قوپۇق دەل-دەرەخلىرى بىلەن بۈككەندە يېشىللىقتىن قاراڭغۇلۇشۇپ كېتىدىغان مەھەللە شۇ تاپتا قېلىن قار ئاستىدا قالغان پاكار كېسەك ئۆيلەر، ئوت-چۆپلەر بېسىلغان ئۆگزە، قوتانلار ئۇ يەر-بۇ يەردە قېلىن قاردا ئىگىز قار دۆڭلىكلىرىگە ئايلانغان ئىدى. سۇلتانجان كەلكۈن ھاسىل قىلغان چوڭقۇر ئېقىن بويىدىكى قار باسقان جىگدە تۆۋىدە قاردا ئولتۇرۇپ مەھەللىنى كۆزەتتى. ئۆيلەر ئۇ يەر-بۇ يەرگە شالاڭ جايلاشقان مەھەللە جىمجىتلىققا چۆمگەن بولۇپ،

ئارىلاپ ئاڭلىنىپ قالىدىغان ئېشەكلەرنىڭ ھاڭراشلىرى، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى بۇ جىمجىتلىقنى بۇزۇپ تۇراتتى. مەھەللىدە خەتەرنىڭ يوقلىقىغا كۆزى يەتكەن سۇلتانجان ئورنىدىن تۇرۇپ ساي بويىغا جايلاشقان ئەڭ چەتتىكى ئۆيگە قاراپ ماڭدى.

سىرلانمىغان دەرۋازا تاختىنىڭ ئاراشلىرىدىن ھويلىغا قاراپ، ئادەم يوقلىغىنى كۆرگەن سۇلتانجان زەنجىرنى شاراقلىتىپ شەپە بەردى. ھويلىدا ئىتلارنىڭ ئاچچىق قاۋاشلىرىغا قوشۇلۇپ، ئىشكىنىڭ غىچىلداپ ئېچىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى ۋە دەرۋازا قاننى ئېچىلدى. بېشىغا تېرە تۇماق كىيگەن، تېرە جىلتىكىسىنىڭ ئۈستىدىن پوتا بىلەن بېلىنى باغلىغان، قېلىن كۆن ئۆتۈك كىيگەن ئۆي ئىگىسى دەرۋازا ئالدىدىكى يوپۇن ئادەمنى كۆرۈپ ھەيرانلىق ئىچىدە جاۋاب سالام قايتۇرۇپ، قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى. ئۆي ئىگىسىنىڭ سەزگۈر كۆزلىرى بۇ يوپۇن ئادەمنىڭ بۇ مەھەللىلىك ئەمەسلىكىنى، كىيىملىرىنىڭ غەلىتە ئىكەنلىكىنى بايقاپ ئۈلگۈردى ۋە دەرھال ئۆيگە باشلىدى. كىچىككەنە رۇجەكلەرگە سامان قەغەز چاپلانغان ئۆي روجەك ۋە تۇڭلۇكتىن چۈشكەن يۇرۇقتا غۇۋا يورغان بولۇپ، سىرتتىن ناتۇنۇش ئادەمنىڭ كىرگەنلىكىنى كۆرگەن ئايال دەرھال بېشىدىكى ئاق رومالنى تۈزەشتۈرۈپ قول باغلاپ تۇردى. سۇلتانجان ئۆي ئىگىسىنىڭ دەۋىتى بىلەن ئۆتۈكلىرىدىكى قارنى قېقىپ، كاڭغا چىقىپ دۇئاغا قول كۆتۈردى. ئۆيىدىكىلەر ئەتىگەنلىك تاماققا ئەمدى قويغان بولسا كېرەك داستىخاندا ئۇماچ ئۇسۇلغان ياغاچ ئاياقلاردىن سۇس ھور ئۆرلەپ تۇراتتى. كاڭنىڭ تۆرىدە نەۋرىسى بولسا كېرەك، بىر كىچىك بالا يوتقاندا پۇشۇلداپ ئۇخلاۋاتاتتى. ئۆي ئىگىسى ئايال ئۇيۇقتىن ياغاچ ئاياقتىن بىرنى ئېلىپ قازاندىن ئۇماچ ئۈستى ۋە تولا ئىشلىتىپ قىزغۇچ رەڭگە كىرىپ قالغان قوشۇقنى سېلىپ، قوش قوللاپ مېھماننىڭ ئالدىغا قويدى.

— قېنى ئۇكام ئاۋال ئاشقا ئېغىز تەگ، — دېدى ئۆي ئىگىسى مېھماننى ۋە ئۆزىمۇ ئاياقنى قولغا ئالدى. تاغدا يۈرگەن ئىككى ئايدىن بۇيان بۇنداق ئىسسىق تاماققا ئېغىز تېگىپ باقمىغان سۇلتانجانغا كاۋا توغراپ ئېتىلگەن ئاق قوناق ئۇمىچى شۇنداق تېتىپ كەتتى. قىزىق ئۇماچنى پۈۋلەپ تۇرۇپ بىردەمدىلا ئىچىپ بولدى. ئۇچاق ئالدىدا زوڭزۇيۇپ ئولتۇرۇپ ئۇماچ ئىچىۋاتقان ئايال ئېرىنىڭ يۆتىلىشى بىلەن ئېسىنى يىغىپ قولىدىكى ئاياقنى قويۇپ داستىخانغا كەلدى ۋە بوشىغان تاۋاقنى ئېلىپ يەنە ئۇماچ ئۈستى. سۇلتانجان ئىككى ئاياق ئۇماچنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن ئالدىنى بىلەن ئاغزىنى سۈرتۈپ دۇئاغا قول كۆتۈردى. داستىخان يىغىلدى. ئەمدى بىر نەرسە دېيىش كېرەكلىكىنى پەملىگەن سۇلتانجان ئېغىز ئاچتى:

— مەن مىللى ئارمىيە جەڭچىسى، ئىسىم سۇلتانجان. قوشۇن ئىلىغا چېكىنگەندە مەن ئاغرىپ قېلىپ قايتالماي تاغدا مالچىلارنىڭ قېشىدا قالغانىدىم. مالچىلار ماللىرىنى ھەيدەپ مەھەللىگە كېتىشتى. قىشتا تاغدىن ئوزۇق-تۈلۈك تاپماق تەسكەن. ئامال بولمىغاچقا تاغدىن چۈشتۈم. مېنىڭ ئارتۇقچە تەلۈم يوق. مەن مال-چارۋىلارغا ياكى ئۆيىنىڭ ئېغىر-يېنىك ئىشلىرىغا قارىشىپ بېرىي. پەقەت قورسىقىم توپسا بولدى. قوتاندا ياتسامۇ بولۇپىرىدۇ. ئەتىيازلىققا يەنە تاغقا چىقىپ كېتىمەن، سىلىگە ئاۋازچىلىق تېپىپ بەرمەيمەن.

ئۆي ئىگىسى بىر ھازا جىمىپ كېتىپ ئېغىز ئاچتى:

— بوپتۇ ئۇكام، دېگىنىڭدەك بولسۇن. ئەممازە سىرتقا چىققۇدەك بولما. مەھەللىدىكىلەر كۆرۈپ قالمىسۇن. ھۆكۈمەتنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ قالسا مېنىمۇ بالاغا تىقسەن.

— خاتىرجەم بولسىلا، مەن سىلىگە ئاۋازچىلىق تېپىپ بەرمەيمەن.

ئىسسىق ئۇماچنى تويغىدەك ئىچىپ تېتىكىلىشىپ قالغان سۇلتانجان كاڭدىن چۈشتى.

— ئەمىسە مەن مال-چارۋىلارغا قاراي.

ئۆي ئىگىسى سۇلتانجاننى باشلاپ ھويلىغا چىقتى. ئۆيگە يانداپ سوقما تاملىق چوڭ ئېغىل جايلاشقان بولۇپ، ئۈستىگە ئىگىز ئوت-چۆپلەر بېسىلغان. باغدىكى ئۈرۈككە يۆلەپ قوناق پاسارلىرى دۆۋلەنگەن ئىدى. يوچۇن ئادەمنى كۆرۈپ زەنجىر سىلكىپ قاۋاۋاتقان ئىت ئۆي ئىگىسىنىڭ ۋارقىرىشى بىلەن قۇيرىغىنى قىسىپ جىم بولدى. ئۇلار شادىلىق ئىشىكىنى ئېچىپ ئېغىلغا كىردى. چىلە پۇراپ كەتكەن ئېغىلدىكى قوي، ئۆچكىلەر ئادەم كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ گۈرۈپ تۇرۇپ، مەرەپ ئېغىلنى بېشىغا كىيىشتى، ئېغىلدا يەنە بىر نەچچە ئات، كالا، ئېشەكلەر بار ئىدى.

— بۇ سامانلىق، — دەپ يان تەرەپتىكى ئۆيىنى كۆرسەتتى ئۆي ئىگىسى، — قار قېلىن

بولغاچقا چارۋىپايلارنى سىرتقا ئېلىپ چىققىلى بولمايدۇ.

سۇلتانجان سامانلىققا كىرىپ يوغان سەۋەتتە سامان ئېلىپ چىقىپ ئوقۇرغا تۆكۈپ بەردى. ئارنى ئېلىپ مال-چارۋىلارنىڭ ئايىقى ئاستىدا چېچىلىپ ياتقان پاسارلارنى يىغدى. ئۆي ئىگىسى سۇلتانجانغا يەنە بەزى ئىشلارنى تاپىلاپ چىقىپ كەتتى.

ئۆي ئىگىسى ئۆيگە كىرىپ، پۇشۇلداپ ئولتۇرۇپ كەتتى. ئۇ نېمىدىندۇر ئەنسىرەيتتى.

— ئۆزىمىزگە بالا تېپىۋالمىساق بولاتتى، — دېدى ئايالىغا قاراپ، — بۇ مىللى ئارمىيە

ئەسكىرىنى بىرسى كۆرۈپ قالسا تۆگەشكىنىمىز شۇ. «بۇلۇڭدا» (ئىلى ئوغرىسى) غا ئات-ئۇلاغ بەرگەن» دەپ ئىككى ئادەمنى قاماپ، ئۆيىنى تالان-تاراج قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان. كانچىدا

«ئوغلنى «ئىلى ئوغرىلىرى» غا ئەسكەرلىككە بەرگەن» دەپ بىرسىنى توختىتىپلا سويۇتتىپتىكەن.

— ئەمدى قانداق قىلارمىز؟ — دېدى ئايالى ۋە ئەنسىرەپ ئىشىككە قاراپ قويدى.

— ھۆكۈمەتكە مەلۇم قىلايلى، ئاتامدۇ-چاپامدۇ نېمىلا قىلسا ئۇلار قىلسۇن.

— بولمىسا سىرتقا چىقارماي بىرەر ئايچە تۇرغۇزايلى، ياشلا بالىكەن، — دېدى ئايالى.

— مەھەللىدىكىلەر ھامان ئۇقۇپ قالىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھېلىقى تۈتۈن بېگىگە بەرگەن

تىلخەت بار. تۈتۈن بېگى كۈندە دېگۈدەك «سىرتتىن كەلگەنلەر بارمۇ-يوق؟» دەپ سوراپ

يۈرۈۋاتسا، كۆرۈپ قالسا نېمە دەيمىز؟

— ئىختىيارلىرى، — دېدى ئايالى بوش ئاۋازدا.

ئەر ئورنىدىن تۇرۇپ جۈۋىسىنى كىيىپ، قوزۇققا ئېسىپ قويۇلغان قامچىنى ئالدى ۋە

ئېغىر قەدەملىرى بىلەن سىرتقا چىقتى. سۇلتانجان ئېغىلدا مال ئاستىدىكى مىلىشلاپ

كەتكەن قىغ چىرىندىلەرنى ئارا، گۈرچەك بىلەن بىر بۇلۇڭغا يىغىپ ئېرىغداۋاتاتتى، ئۆي

ئىگىسىنىڭ ئاتنى يېتىلەپ سىرتقا ماڭغانلىقىنى كۆرگەن سۇلتانجان ئىگەرنى ئېلىپ

چىقىپ، ئاتنى توقۇشقا ياردەملەشتى ۋە:

— بىر يەرگە بارامدىلا؟ — دېدى مۇلايىم ئاۋازدا.

— ئولپاڭ مەھەللىسىگە بېرىپ كېلەي، سىز تالا-تۈزگە چىقماڭ.

ئۆي ئىگىسىنىڭ ئايالى كەينىدىن سىرتقا چىقتى.

— ياخشىراق كۆز-قۇلاق بول، قېچىپ كەتمسۇن، — دېدى ئايالىغا بوش ئاۋازدا ۋە

ئاتقا مىنىپ، قامچا سالدى. ئات قار تۇرۇتۇپ چىپىپ كەتتى.

سۇلتانجان ئات-كالىلارنىڭ ئاستىنى قۇرۇغداپ، ئۆگۈزدىن ئون نەچچە باغلام بىدە

ئېلىپ چۈشۈپ، بېدە توغرىغۇچتا توغرىدى، ئېغىل ئەتىراپىنى، ھويلىنىڭ ئىچىدىكى

قارلارنى پاكىز تازلاپ سۈپۈردى، ئۆي ئىگىسى ئايال پات-پات چىقىپ ئۇنىڭغا قاراپ

قوياتتى. ئۇنىڭ قارىشىدىن ئىچ ئاغرىتىش چىقىپ توراتتى. بىر نەرسە دېمەكچى بولغاندەك

قىلاتتى يۇ دىيەلمەيتتى. ئايال سۇلتانجاننى ئۆيگە چاقىرىپ كىرىپ داستىخان سېلىپ،

يۇمشاق نان بىلەن چۈشلۈك چاي بەرگەن بولدى. ئاچلىق، ھېرىش-چارچاش، ئۇيقۇسىزلىق

ئۇنى ئېزىپ قويۇۋاتاتتى. لېكىن ئۇ ئۇخلىسا بولمايتتى. قانداقلا بولمىسۇن ئۇ بۇ ئۆيگە يات،

كېلىپلا يېتىۋالسا بولمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆي ئىگىسىنىڭ چىقىپ كەتكىنىگە ئۇزۇن

بولدى. تېخىچە قايتىپ كەلمىدى. بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بەرمەيدۇ دېگىلى بولمايدۇ.

ھۇشيار تۇرۇش كېرەك.

چايدىن كېيىن سۇلتانجان ئۆي ئىگىسى ئايالدىن پالتا سوراپ ئېلىپ، باغدىكى چىتلاق يېنىغا بېسىپ قويۇلغان سۆگەت بادىرلىرىنى قار ئاستىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ، يېرىپ كەسلەپ ئۇتۇن قىلىشقا باشلىدى. خېلى كۆپ ئۇتۇن كەسلەپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنى پىشايۋان ئاستىدىكى دۆۋلەنگەن مەدەك يېنىغا رەتلىك تىزىشقا تۇتۇندى. دەل شۇ چاغدا يىراقتىن بىر ئىتنىڭ ئەنسىز قاۋىشى ئاڭلىنىپ قالدى. ئارقىدىنلا بىر نەچچە ئىت قۇشۇلۇپ ئىتلارنىڭ قاۋىشى كۈچەيدى. يات ئادەمنى كۆرسىلا خىرىس قىلىپ خىرقىراپ تۇرىدىغان باغلاقتىكى تۆت كۆزلۈك ئىتمۇ بۇ ئەنسىز قاۋاشقا قوشۇلدى. سۇلتانجان چىپىدە توختاپ شەپكە قۇلاق سالدى ۋە ئالدىراپ شۇتا بىلەن ئۆگىزگە چىقىپ ئەتراپقا قارىدى. يىراقتىن ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان بىر توپ ئادەمنى ئىلغا قىلدى. دە، دەرھال يېنىپ چۈشۈپ ھويلا ئىچىگە كۆز يۈگۈرۈتتى ۋە دەرھال سامانلىققا كىرىپ ئىشىكنى يېپىپ سامان ئارىسىغا يۇشۇرۇندى. ئاتلارنىڭ دۈپۈرلەشلىرى، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى بارغانسېرى كۈچىيىپ، ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازى يېقىنلاشتى.

بۇ بىر توپ ئاتلىقلار تولۇق قوراللانغان گومىنداڭ ئەسكەرلىرى ئىدى. ئۇلار ئۆي ئالدىغا كېلە-كەلمەيلا ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ ئۆيىنى تولۇق قورشاشقا ئالدى. قولغا تاپانچا ئالغان بىرسىنىڭ باشچىلىغىدا بەش-ئالتە ئەسكەر ئاتتىن چۈشۈپ قوراللىرىنى بەتلەپ چوڭ ئېچىۋېتىلگەن ئىشىكتىن ئېھتىيات بىلەن ھويلىغا كىردى. ئۇلار ئۆيلەرنى ئېغىل-قوتانلارنى ئاقتۇردى. ئۆگىزدىكى قۇناق پاسىرى بىدىلەرنى شىتتىك بېكىتىلگەن مىلتىقلار بىلەن سانجىپ ئاقتۇرۇپ چىقىشتى. ئاخىردا سامانلىققا يۇشۇرۇنۇۋالغان سۇلتانجاننى تېپىۋېلىشتى. مەھەللىگە ئەسكەرلەرنىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان تۇتۇن بېگى بىر نەچچە ئادەمنى ئەگەشتۈرۈپ پەيدا بولدى.

— تۇتۇن بېگى سەنما؟ — دېدى ئەمەلدار خىگىلداق ئاۋازى بىلەن.

— شۇنداق باشلىق، مەن مۇشۇ قۇم مەھەللىسىنىڭ تۇتۇن بېگى بولمەن.

— ھىم، سەن دەرھال مەھەللىدىكىلەرنى بۇ يەرگە يىغىپ كەل! ئۇلارغا «ئىلى

ئوغرىسى» نى بىر كۆرسىتىپ قويماي.

— بولىدۇ، بولىدۇ، مەن ھازىرلا خەۋەر قىلاي، — دېدى تۇتۇن بېگى ۋە بىللە

كەلگەنلەرنى ئەگەشتۈرۈپ چىقىپ كەتتى.

ئۇنىڭ بۇيرىقى بىلەن چەمبەرچاس باغلىۋېتىلگەن سۇلتانجان قول بېغىشىدىن پىشايۋان ئاستىدىكى لىمغا ئېسىلدى. ماش رەڭ چاپىنى تارتىپ، يىرتىپ سالدۇرۇلۇپ يالىڭاچلاندى. ئىككى ئەسكەر پىشايۋان ئاستىدىكى يازلىق ئوچاققا قازاننى ئېسىپ ئوت

يېقىپ، قازناقتىن يوغان ئىككى قاپاق ياغ ئېلىپ چىقىپ قازانغا قۇيدى. ھايال ئۆتمەي قىچى يېغىنىڭ ئاچچىق پۇرىقى ھويلىنى بىر ئالدى. قولغا مۇڭگۈز دەستىلىك، تىلىنغان تاسمىدىن، ئۆرۈپ ياسالغان قامچىنى ئالغان باشلىق سوراقنى باشلىدى.

— ئېيتە، ئىسمىڭ نېمە؟

تاسما قامچىنىڭ ئورۇلىشىدىن قوۋۇرغىلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان ئورۇق بەدەندە قانلىق ئىز قالدى.

— ئېيت، ئىسمىڭ نېمە؟ سىلەر نەچچە ئادەم؟

قامچا يالىڭاچ بەدەنگە تارسىلداپ تېگەتتى. ھەر بىر قامچا تەگكەندە سۇلتانجان بىر تولغىناتتى. بىردىن-ئىككىدىن يىغىلغان كىشلەر بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ چىدىماي قېلىشتى، گاهىلىرى كۆزىنى يۇمىۋېلىشتى.

— ياغ چېچىڭلار!

قان تەپچىرەپ تۇرغان بەدەنگە قازاندىكى چۈچىگەن ياغ چېچىلىش بىلەن سېسىق ئىس كۆتۈرلدى، سۇلتانجان تولغىنىپ ئىڭراپ كەتتى.

— ئىسمىڭ نېمە؟ سىلەر نەچچە ئادەم؟ چاپسان ئېيت!

— ئىسمىم سۇلتانجان، مەن يالغۇز، — دېدى قىيناققا بەرداشلىق بىرەلمىگەن سۇلتانجان ئىڭراپ تۇرۇپ.

— داۋاملىق ئۇرۇڭلار!

جۇۋىلىرىنى سېلىشىپ، يەڭلىرىنى تۇرۇۋالغان ئەسكەرلەر قوللىرىدىكى قامچا، تاسما بەلباغ، كالتەكلەر بىلەن ئېسىپ قۇيۇلغان سۇلتانجاننى ساۋاشتى. چۆمۈچ بىلەن قىزىق ياغ چېچىشتى. ھەر بىر ئۇرۇلغان قامچا، تاياق-توقماق ئىزىدىن قان تەپچىرەپ چىقىپ، چېچىلغان قىزىق ياغ بىلەن قوشۇلۇپ پۇت بارماقلىرىدىن چېپىلداپ ئېقىپ يەر قىپ-قىزىل قانغا بۇيالىدى.

— باشلىق، ئۇ ھۇشىدىن كەتتى، — دېدى ئەسكەرلەردىن بىرى ھاسىراپ تۇرۇپ.

— تۇز چېچىڭلار!

تاش تۇز چېلانغان، گىرۋەكلىرى شور باغلاپ كەتكەن تۇز كوزىسى ئېلىپ چىقىلىپ، قانلىق جاراھەت ئۈستىگە تۇز چېچىلدى. جىمىپ قالغان سۇلتانجان ئېچىنىشلىق ئىڭراپ كەتتى.

— كۆردۈڭلارمۇ؟ — دېدى گومىنداڭ كوماندىرى پىشايۋان ئاستىدىكى سۇپىغا چىقىپ

توپلانغان جامائەتكە قاراپ، — «ئىلى ئوغرىلىرى» ھالىغا باقماي شىلتىڭ ئېتىپ، ئاخىرى

مەغلۇپ بولۇپ، ئىلىغا قاچتى. بىزگە قارشى چىققانلارنىڭ ئاقىۋىتى مۇشۇنداق بولدى. بۈگۈن مۆمىن ئاخۇن بىزگە خەۋەر قىلىپ ياخشى قىلدى. بىز مۆمىن ئاخۇننى مۇكاپاتلايمىز. كىمدە-كىم «ئىلى ئوغرىلىرى» غا يان باسدىكەن، ئۇلارنى يۇشۇرۇپ قويدىكەن بىز ئۇلارنى قاتتىق بىر تەرەپ قىلىمىز. مال-مۈلۈكى، ئۆي-ۋاۋى مۇسادىرە قىلىندۇ؛ ھەتتا كالىسى ئېلىندۇ. شۇڭا بىر-بىرىڭلارغا كۆز-قۇلاق بولۇپ، «ئىلى ئوغرىلىرى» نى بايقىغان ھامان بىزگە مەلۇم قىلىڭلار.

جامائەت ئېغىر سۈكۈتكە چۆمدى. ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن غەزەپ-نەپرەت، ئىچ ئاغرىتىش، ئېچىنىش چىقىپ تۇراتتى. لېكىن تىل يېرىپ بىر نەرسە دىيەلمەيتتى. «مەلۇم قىلسام ئەسكەرلەر تۇتۇپ ئەكىتىدۇ، باشقا چوڭ ئىشمۇ بولمايدۇ» دەپ ئويلىغان مۆمىن ئاخۇن ئۆز ھويلىسىدا يۈز بەرگەن بۇ ئېچىنىشلىق ئىشتىن شۈكەلەپ كەتكەن بولۇپ جامائەتكە تىكىلىپ قارىيالمىتتى.

گۈگۈم چۈشۈشكە باشلىدى. ئەسكەرلەر گومىنداڭ كوماندىرىنىڭ بۇيرىقى بىلەن قايتىشقا تەردەدۈتلەندى. قانغا بويالغان سۇلتانجاننى لىمدىن چۈشۈرۈپ، ئاتقا سۆرتىپ ئېلىپ مېڭىشتى. قار بىلەن قاپلانغان يولدا قانلىق ئىز قالدۇ. ئالاھىزەل ئىككى-ئۈچ چاقىرىمچە ماڭغاندىن كېيىن توختاپ ئىككى ئەسكەر ئاتتىن چۈشۈپ، سۇلتانجاننىڭ تىنىقتىن قالغانلىقىنى مەلۇم قىلىشتى. يىراقتا قاراپ تۇرغان جامائەت ئارىسىدىكى تۈتۈن بېگى ئەسكەرلەرنىڭ توختىغانلىقىنى كۆرۈپ، بىر نەچچە يىلەننى ئەگەشتۈرۈپ ئات چاپتۇرۇپ يېتىپ كەلدى.

— «ئىلى ئوغرىسى» ئۆلۈپتۇ، — دېدى گومىنداڭ كوماندىرى، — لېكىن ئۆلۈكى مۇشۇ يەردە لالما ئىتلارغا، قاغا-قۇزغۇنلارغا يەم بولسۇن. تۈتۈن بېگى كالىڭىزنى سەگەك تۇتۇڭ، بىز كەتتۇق!

ئەسكەرلەر ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ يىراقلاپ كۆزدىن يىتتى، جامائەت سۇلتانجاننىڭ جەسىدىنىڭ قېشىغا يىغىلىشتى. قامچا، تاياق-توقماق، كۆيۈك دەستىدىن قانغا بويالغان جەسەت قار ئۈستىدە سۇزۇلۇپ دۈم ياتاتتى. سىرغىپ چىقىۋاتقان قان قارغا سىڭىپ جەسەت ئەتراپىدىكى قارلار قىزىل رەڭگە كىرمەكتە ئىدى.

— ئىمام ئاخۇنۇم قانداق قىلىمىز؟

— ئەتە بامداتقا ئۆلگۈرتۈپ نامىزنى چۈشۈرەيلى، — دېدى بېشىغا كىچىكىنە سەللە

ئورغان ئورۇق مويىسىپت.

— ئەسكەرلەر نامىزنى چۈشۈرۈشكە، كۆمۈۋېتىشىگە روخسەت قىلمىدى. — دېدى

تۈتۈن بېگى خۇرسىنىپ تۇرۇپ.

— كېچىچە لالما ئىتلار يەپ قويدۇ، — دېدى بىرسى ئەنسىرەپ.

جامائەت جىمىپ قېلىشتى..

— ئاللا، ئۆزۈڭگە ئامانەت! — دېدى ئىمام ئاخۇن.

جامائەت بىر-بىرلەپ تارقاشتى.

شۇ كېچە يەنە قار ياغدى. زۇلۇم، زورلۇق تۈپەيلىدىن كېپەنلىنىشتىن مەھرۇم قىلىنغان سۇلتانجاننىڭ جەستىگە تەبىئەت قاردىن يوپۇق ياپتى. كىمدۇر بىرسى كېچىدە جەسسەتنى يول چېتىگە يۆتكەپ، ئۈستىگە بىر پارچە ئاق كىگىز يېپىپ، قاغا جىگدىسىنىڭ قۇرغان شاخلىرى بىلەن باستۇرۇپ قويغان ئىدى.

بامدات نامىزىدىن يانغان جامائەت ئاتايتەن جەسسەتنى يوقلاپ كېلىشتى. لالما ئىتلارنىڭ يېقىن كېلەلمىگەنلىكىنى كۆرۈپ خاتىرجەم بولۇپ تارقاشتى. مەسچىتتە- جامائەتنىڭ كەينىدە- بىر چەتتە ئولتۇرغان مۆمىن ئاخۇن جامائەتكە تىكىلىپ قارىيالمىدى. تىترەپ تۇرغان قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ئۇزۇن دۇئا قىلدى. جامائەت مەسچىتتىن ئۇزاپ چىققاندىمۇ ئولتۇرۇۋەردى. لېكىن سۇلتانجاننىڭ جەستىنىڭ قېشىغا يېقىن كېلەلمەي، يىراقتىن بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن ئۆيىگە قايتىپ كەتتى.

ئارىدىن ئون نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتتى. كۈندۈزلىرى كۈن پارقىراپ چىقىپ كۈنگەي يەرلەردىكى قارلار ئېرىشكە باشلىدى. سۇلتانجاننىڭ جەسىدى ئەتراپىدا ھەر كۈنى يېڭىدىن- يېڭى ئىزلار پەيدا بولاتتى. كىملىرىدۇر كېلىپ شاخ- شۇمبىلارنى تۈزەشتۈرۈپ پۇختىلاپ باستۇرۇپ قوياتتى. بۈگۈن بامدات نامىزىدىن كېيىن جامائەت دېشىۋالغاندەكلا تارقاپ كەتمىدى. ئىمام ئاخۇن باشلىق مەھەللە مويسىپىتلىرى تۈتۈن بېگىگە ئىلتىجا قىلىشتى:

— تۈتۈن بېگى، ئۆزلىرى كۆرۈۋاتىدىلا، ھاۋامۇ خېلى ئىسسىپ قالدى. قارلارمۇ

ئېرىشكە باشلىدى. سۇلتانجاننىڭ جەسىدى ئۇ يەردە تۇرۇۋەرسە بولماس؟

— شۇنى دېسە، لالما ئىتلار يىپەلمىگەن بىلەن ئەتە- ئۆگۈن سېسىپ پۇرايدۇ، كېسەل

تارقىلىدۇ.

— ئۆزلىرى قۇم مەھەللىسىنىڭ بېگى، شەھەرگە كىرىپ جەسسەتنى كۆمۈۋېتىشكە

ئىجازەت ئېلىپ چىقسىلا بولمىدى.

— شۇنداق ئەمەسمۇ.

— بىر ساۋابلىق ئىش قىلىپ قويسىلا تۈتۈن بېگى، — جامائەت تۇشمۇ- تۇشتىن

سۆزلىشىپ كەتتى.

— بولدۇم، جامائەتنىڭ ئېيتقانلىرىمۇ ئورۇنلۇق، بىر نەچچىڭلار مەن بىلەن بىرگە بېرىڭلار، پايدىسى بوپ قالار، — دېدى تۈتۈن بېگى.

— شۇنداق قىلىلى ئەمەس، — جامائەت مەسلىھەتتىن كېيىن تارقىلىشتى.

تۈتۈن بېگى مەھەللىنىڭ ئابرويلۇق مويىسىپىتلىرىدىن ئىككەيلەننى ئېلىپ ناھىيە بازىرىدىكى گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ گازارمىسىغا كەلدى. ھەربىي ئەمەلدار تۈتۈن بېگىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن جەسەتنى كۆمۈۋېتىشكە رۇخسەت قىلدى. لېكىن نامىزنى چۈشۈرۈشكە رۇخسەت قىلمىدى.

پېشىندىن يانغان جامائەت تۈتۈن بېگىنىڭ يەتكۈزمىسىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئېغىر تىنىشتى. ياش ئەزلەردىن بىر نەچچەيلەن سۇلتانجاننىڭ جەستىنى كىگىزگە ئوراپ، ھارۋا بىلەن قەبرىستانلىققا ئېلىپ كېلىشتى. بۇرۇنلا كېلىپ يەرلىكىنى تەييارلاپ تۇرغان جامائەت كىگىزگە ئورالغان جەسەتنى يەرلىككە قويۇپ، يەرلىك ئاغزىنى كېسەك بىلەن ئېتىپ، قېلىن توپا بىلەن كۆمۈپ، قىسقىلا دۇئا قىلىپ تارقاپ كېتىشتى.

خاتىمە

ئارىدىن بىر نەچچە قىش، باھار ئۆتتى. گومىنداڭچىلار تەسلىم بولۇپ، باي ناھىيەسى ئازات قىلىندى. 1951-يىلى پۈتكۈل ناھىيە بويىچە «زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش، ئىجارە ھەققىنى كېمەيتىش» ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلدى. خىزمەت گۇرۇپپىسى ياتۇر تەۋەسىدىكى ھەر قايسى مەھەللىلەردىكى دېھقانلارنى يىغىپ، زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش، ئىجارە ھەققىنى كېمەيتىش چوڭ يىغىنى ئاچقاندا ئامما مامۇت ئاخۇننى تارتىپ چىقىپ كۈرەش قىلدى، شۇنداقلا ئونىڭ مىللى ئارمىيە جەڭچىسىنى گومىنداڭ ئەسكەرلىرىگە تۇتۇپ بەرگەنلىك جىنايىتىنى پاش قىلدى. ئاممىنىڭ تەلۋى بويىچە قەبرىستانلىققا بېرىپ يەرلىكىنى ئېچىپ سۇلتانجاننىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپ، قائىدە بويىچە يەرلىكىدە قويدى. كېيىنكى كۈنلەردە چىرايلىق قىلىپ قەبرە قوپۇرلۇپ سۇلتانجاننىڭ ئىسمى يېزىپ قويۇلدى.

(ئاپتور: باي ناھىيە ياتۇر يېزا ئوتتۇرا مەكتەپتە)

«مۇزات دولقۇنلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 2014-يىللىق 2-سانىدىن ئېلىندى.